

שאלות ותשובות בחסידות ברסלב

אוסף שאלות ותשובות אקטואליות
העוסקות בכל תחומי החיים

אמונה

זוגיות

חינוך

ברסלב

פרנסה

אקטואליה

שמחה

ועוד

חלק ג'



הַכְּתָבַת לְהַשִּׁיג אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה
וְכָל סֵפֶרֵי אֲדָמוֹ "ר מוֹהֵר" מְבַרְסֵלֵב זי"ע
וְסֵפֶרֵי תַלְמִידֵי הַקְּדוֹשִׁים

* * *

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
יְבִנְאֵל
עִיר בְּרֵסֵלֵב בְּגָלִיל

* * *

בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית
מְתִיבְתָא הַיְכַל הַקְּדוֹשׁ - חֲסִידֵי בְּרֵסֵלֵב
1129 42nd st.
Brooklyn N.Y. 11219

* * *

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי
מוֹסְדוֹת "הַיְכַל הַקְּדוֹשׁ" חֲסִידֵי בְּרֵסֵלֵב בְּאֶרֶץ וּבְחוּ"ל
שְׁעַל-יְדֵי עֲמַתַּת "יִשְׁמַח צְדִיק - קֵהֶלֶת בְּרֵסֵלֵב בְּגָלִיל"
בְּנִשְׂיאוֹת כ"ק מוֹהֵרָא "שׁ שְׁלִיט" א - הַצְּדִיק מִיְבִנְאֵל
רַח' רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֵלֵב 1, ת.ד. 421 יְבִנְאֵל, 15225
טֵלְפוֹן רַב קוֹי: 04-6708356 – פֶּקֶס: 04-6708359
דָּאָר אֶלְקֵטְרוֹנִי: info@breslevcity.co.il
אַתֵּר אִינְטֵרְנֵט: www.breslevcity.co.il

* * *

לְהַזְמִינָת סֵפֶר זֶה וְהַכְּרָכִים הַקּוֹדְמִים:
"בְּרֵסֵלֵב סֵנְטֵר" - הַמְּרָכָז לְתַשְׁמִישֵׁי קְדוּשָׁה וְיִוֵּדָאִיקָה הַגָּדוֹל בְּצִפּוֹן
04-6650050

תַּכּוֹן הָעֵינִינִים

- הקדמה**..... יג
- רעא.** מאָז שְׁשִׁמְעֵתִי דְרָשָׁה בְּעֵינַי בְּטוֹל תּוֹרָה, נִשְׁבַּרְתִּי מְאֹד
טו..... וְקִשָּׁה לִי לְהִתְחַזֵּק
- רעט.** דְּבַרְתִּי עִם נְהַג הָאוֹטוֹבוֹיִס וְחִזְקֵתִי אוֹתוֹ, הָאֵם נְהַגְתִּי כְּשׁוֹרָה? ... יח
- רפ.** לְאַחֲרוֹנָה סָגְרוּ אֶת בֵּית הַתְּמַחֵי שֶׁעֲבַדְנוּ בוֹ, וּמֵאָז לֹא
יט..... קִבְּלְנוּ מִשְׁכּוֹרוֹת
- רפא.** לְמִרוֹת שֶׁלֹּא חָסַר לִי כְּלוּם, אֲנִי תְּמִיד עָצוּב..... כא
- רפב.** כָּלֵם מוֹתָחִים עָלַי בְּקוֹרֵת וְאָף אֶחָד לֹא מְבִין אוֹתִי..... כו
- רפג.** קִשָּׁה לִי לְהִתְפַּשֵּׁר בְּשִׂדּוּכִים, לְמִרוֹת שֶׁאֲנִי בֶן עֶשְׂרִים וְתִשְׁעֵ..... ל
- רפד.** מַה־וּ לְמוֹד גָּמְרָא בְּעֵינַי עַל פִּי דְעַת רַבִּנּוּז״ל?..... לד
- רפה.** בְּאִמְצַע שְׁעוֹר שֶׁמְסַרְתִּי לְנָשִׁים נִתְקַפְּתִי בְּחֻרְדָּה וְלֹא
לו..... הִצְלַחְתִּי לְהִמְשִׁיךְ
- רפו.** בְּעָלִי מִשְׁפִּיל אוֹתִי וּמְנַבֵּל אֶת פִּי. מַה לַעֲשׂוֹת?..... לט
- רפז.** אֲנִי מְאֹד מְבַלְבֵּל בְּזִמְן הָאַחֲרוֹן, וְאָף אֶחָד אֵינּוּ פְּנוּי לַעֲזֹר לִי..... מב
- רפח.** הָאֵם לְהִשָּׂאֵר בְּמִקּוֹם עֲבוֹדָתִי? וּמֵתִי כִּדְאִי לַעֲבוֹר לְדִירָה
מז..... מִשְׁלָנוּ?
- רפט.** מַה־יְהִי הַדְּרָךְ הַנְּכֹנֶה כִּדִּי לְחַזֵּק אֶת בְּנֵי הַנְּעָר בְּאַמוּנָה?..... מו
- רצ.** הָאֵם כִּדְאִי לַעֲזֹב אֶת מְקוֹם הָעֲבוֹדָה כִּדִּי לַעֲבוֹר לְיַבְנָאֵל?..... נ

- רצא.** מהי הסבה שבגללה אנחנו בחובות עצומים?.....**נג**
- רצב.** האם צריכים להתבודד דוקא במשך שעה שלמה ובזמן קבוע?..**נז**
- רצג.** מאז שחזרתי בתשובה, הסובבים אותי לא מפסיקים
לצחוק עלי.....**סו**
- רצד.** עקר למוידי הוא בלקוטי הלכות ולא בלקוטי מוהר"ן.
האם יש בזה בעיה?.....**סז**
- רצה.** האם שנוי שמי 'אורלי' יעזר לי במציאת הזוג?.....**סח**
- רצו.** האם אמירת ספרי רבנו ז"ל מועילה לזכוך הנשמה כמו
אמירת זהר?.....**טו**
- רצז.** למרות כל ההשתדלות שלי לחזר בתשובה, אני מרגישה
תקועה במקום.....**עא**
- רצח.** האם צריכים לחנף את הילדים ללמוד מקצוע לעתיד או
לדרבן אותם ללמד ב"כולל"?.....**עג**
- רצט.** קשה לי להאמין באלקים, ויש לי המון שאלות לא פתורות....**עה**
- ש.** אם יש תפלה, מדוע צריכים כל מיני סגלות?.....**פ**
- שא.** האם מתר להפסיק לקדיש או קדשה באמצע תקון הכללי?...**פב**
- שב.** מתי יתקבצו לארץ ישראל כל היהודים שבחוץ לארץ?.....**פג**
- שג.** האם זו מצוה להגיע לקבר יוסף בשכם למרות הסכנה?.....**פד**
- דש.** האם זה בסדר לומר את התקון הכללי בעל פה תוך כדי
נקיון הבית?.....**פה**
- שה.** יש לי תרדות שהורסות לי את החיים. איך אני נפטרת מהן?.....**פו**
- שו.** מאלו כשריזות הצדיק ממליץ לאכול?.....**פח**

תְּכֹן הָעֵינַיִם

ה

- שז.** מדוע קרה אסון התאונה המחריד שבו נהרגה משפחה שלמה?..... **צ**
- שח.** האם מתר לי להזמין משטרה לבעלי אם הוא מכה אותי?..... **צג**
- שט.** קשה לי שאני נמצא בכלל ואיני יכול ללמד מקצוע..... **צה**
- שי.** יש לי בלבולים גדולים בענין האכילה ואני אובדת עצות..... **צח**
- שיא.** פתחנו סניף "היכל הקדש" בברזיל. מה עלינו לעשות כדי להצליח?..... **קא**
- שיב.** לאחרונה תל-אביב הצפה בזרים אפריקאים, למה באה עלינו הרעה הזאת?..... **קד**
- שיג.** כמה אנחנו צריכים להתחזק לאחר הטרגדיה הנוראה שקרתה בטבריה?..... **קו**
- שיד.** איך אפשר להבדיל בין זריזות בעבודת השם לבין חפזון?..... **קט**
- שטו.** איך אדם יכול לדעת שהוא באמת "בעל תשובה" ותשובתו התקבלה בשמים?..... **קיב**
- שטז.** האם יכול להיות שזווגי מתעכב בגלל שקוראים לי בשם חכה?..... **קיד**
- שיז.** מאז שהתחלתי לעבד ירדתי מאד מבחינה רוחנית..... **קטז**
- שית.** בתקופה האחרונה אין לי סבלנות לאף אחד..... **קכ**
- שיט.** בעקבות בעיה רפואית הוספנו לבתנו שם. האם להשאיר לה אותו לתמיד?..... **קכג**
- שכ.** מהי ההנהגה בברסלב לגבי תקון ליל שבועות?..... **קכה**
- שכא.** כיצד להתבודדות מועילה לתקון ושבוי המדות?..... **קכו**
- שכב.** אשתי לא מוכנה שאדבר עם אפא שלי. מה עושים?..... **קכט**

- שכג.** אָנִי לֹא מְצַלֵּחַ בְּשׁוּם דָּבָר, וְהֵייתִי מְעַדִּיף לַעֲזֹב אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה..... **קלב**
- שכד.** הָאֵם לְהַגִּיד "יִזְכּוֹר" וּלְהַדְלִיק נֵר נְשָׁמָה בַּשָּׁנָה הָרִאשׁוֹנָה לְפִטְיֹת אָבִי?..... **קלד**
- שכה.** אָנִי מְרַגֵּשָׁה רִיקְנוּת גְּדוֹלָה וְחוֹשֶׁבֶת הַמּוֹן עַל הַתְּאֵבֹדוֹת..... **קלו**
- שכו.** מִי נִקְרָא "צְדִיק נִסְתָּר"? וְאֵיךְ אֶפְשָׁר לְדַעַת מִי הוּא בְּאֻמַּת כְּזָה?..... **קמא**
- שכז.** יֵשׁ לִי חֵבֵר, וְקִשָּׁה לָנוּ מְאֹד לְשִׁמּוֹר נְגִיעָה. מַה עוֹשִׂים?..... **קמה**
- שכח.** אָחִי הַגָּדוֹל עוֹמֵד לְהִתְחַתֵּן עִם גְּרוּשָׁה בֵּת אַרְבָּעִים עִם יְלָדִים, הָאֵם זֶה בְּסֻדְרָ?..... **קמז**
- שכט.** אָנִי לֹא מְסַגֵּלֶת לְגוֹר אֶצֶל חֲמוּתִי, וּבְעֵלִי לֹא רוֹצָה לְהִשְׁכִּיר דִּירָה מִשְׁלָנוּ..... **קמט**
- של.** הָאֵם לְהִתְגַּרֵּשׁ מִבְּעֵלִי בְּאֶפֶן מִיָּדִי, אוֹ לְחַכּוֹת עַד שְׂאוּצִיא מִמֶּנּוּ אֶת כֶּסֶף הַכְּתָבָה?..... **קנא**
- שלא.** נִכְשַׁלְתִּי בְּמַבְחָן חֲשׁוֹב, וְהַמוֹעֵד הַבָּא יִהְיֶה בִּימֵי בֵּין הַמְּצָרִים. הָאֵם לְגַשֵּׁת?..... **קנב**
- שלב.** הָאֵם זֶה מְשָׁנָה בְּאִיזָה מִנֵּן מִתְּפַלְלִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן?..... **קנג**
- שלג.** הָאֵם זֶה נִכּוֹן שֶׁחֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב לֹא אוֹכְלִים בֶּשֶׁר הוֹדוּ?..... **קנה**
- שلد.** מַה כְּבוֹד הָרַב חוֹשֵׁב עַל חֲתָנָה בֵּין עֵדוֹת שׁוֹנוֹת?..... **קנו**
- שלה.** מַהִי "מִלְחַמַּת גּוֹג וּמָגוֹג"? וְאֵיךְ אֶפְשָׁר לְהִנְצֵל מִמֶּנָּה?..... **קנז**
- שלו.** אָנִי גֵרָה בְּאֶשְׁקֵלוֹן, וּמְאֹד רוֹצָה לַעֲזֹר בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל "אֵהָל אַבְרָהָם" שֶׁבִּבְנֵי־אֵל. מַה בְּאֶפְשָׁרוּתִי לַעֲשׂוֹת?..... **קנח**

- שלו.** אָנִי וּבַעֲלִי לֹא מִצְלִיחִים לְהִתְנַתֵּק מִצְפִּיָּה בִּסְדָרוֹת
 טְלוֹיזִיָּה בְּאִינְטֵרְנֵט..... **קס**
- שלוח.** הָאֵם יֵשׁ עֲנָן לְהִתְפַּלֵּל בְּ"הַנֶּץ הַחֲמָה" גַּם בְּשַׁבָּת?..... **קסד**
- שלט.** לִפְנֵי שְׁחֻזְרָתִי בְּתִשְׁבֻּחַ נִכְשַׁלְתִּי בְּעוֹן חֲמוּר. אֵיךְ
 מִתְקַנִּים אֶת זֶה?..... **קסה**
- שמ.** כָּבֵר שְׁלוֹשׁ שָׁנִים אָנִי סוֹבֵל מִכְּאוּבִים עֲצוּמִים, מִתִּי
 יְהִיֶּה הַסּוּף לְסִבָּל?..... **קסח**
- שמא.** הָאֵם אֶפְשָׁר לְדַבֵּר עִם הַיְלָדִים בְּצִרְפָּתִית אוֹ שְׁעָדִיף
 לְדַבֵּר אִתָּם בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ?..... **קעא**
- שמב.** הָאֵם כְּדַאי לִיצוֹר קֶשֶׁר עִם הַגְּרוּשׁ שְׁלִי כְּדִי לְקַבֵּל מְזוֹנוֹת?..... **קעב**
- שמג.** אֵיךְ אֶפְשָׁר לְמַחֵק אֶת כָּל הָעוֹוֹנוֹת שְׁלִי, וְלִהְתַּחִיל דָּף
 חֲדָשׁ בְּחַיִּים?..... **קעד**
- שמד.** אֵיךְ אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּשֵׁיט חֹסֵר תְּקִשְׁרֵת בֵּינִי
 לְבֵין אִשְׁתִּי?..... **קעה**
- שמה.** אֵיךְ אָנִי אֲמוּר לְהִסְתַּכֵּל בְּאֲמוּנָה עַל כָּל מָה שְׁקוֹרָה
 לְעַם יִשְׂרָאֵל?..... **קפ**
- שמו.** עַד כַּמָּה צָרִיף לְמִסֵּר אֶת הַנֶּפֶשׁ כְּדִי לְהִגִּיעַ לְאוֹמֵן?..... **קפג**
- שמוז.** אָנִי מוֹסֵר שְׁעוּרֵי תוֹרָה כָּבֵר שָׁנִים, אֵךְ לְאַחֲרוֹנָה אֵין לִי
 כֹּחַ לְהִמְשִׁיךְ..... **קפו**
- שמח.** כָּבֵר שְׁלוֹשׁ שָׁנִים קָרְתָה לִי תְּאוּנָה כְּשִׁבוּעַ לִפְנֵי יוֹם
 הַהִלָּדֶת שְׁלִי..... **קפח**
- שמט.** מִגִּיל צָעִיר יֵשׁ לִי בְּעֵינַי שֵׁל נְשִׁירַת שְׁעָר, הָאֵם יֵשׁ סְכוּי
 לְהִרְפֹּא?..... **קצ**

- שנ.** אִיךָ אֲשֶׁה יְכוּלָה לְהִתְגַּבֵּר עַל הַכַּעַס וְהַעֲצָבִים שֶׁיֵּשׁ לָהּ
אֲחֵרֵי לֵידָה?.....**קצא**
- שנא.** עַל אֵלוֹ הַכְּשָׁרִים בְּמוֹצְרֵי בֶשֶׂר אֶפְשָׁר לְסַמֵּךְ בְּאַרְצוֹת
הַבְּרִית?.....**קצג**
- שנב.** הָאֵם צְרִיכִים לְשִׁמוֹעַ בְּקוֹל הַהוֹרִים כְּשֶׁהֵם מִתְנַגְּדִים
לְשִׁדּוּף?.....**קצד**
- שנג.** הַצְּדִיק יַעֲזֵז לִי לְהוֹסִיף שָׁם. הָאֵם הַשֵּׁם 'יִסְכָּה' אוֹ
'רַבְקָה' מִתְאִים לִי?.....**קצו**
- שנד.** אָבִיו שֶׁל הַחֶבֶר שָׁלִי מֵאִים שָׁאֵם נִתְחַתֵּן הוּא יִנְתַק אֶתֹו
אֶת הַקֶּשֶׁר.....**קצז**
- שנה.** הָאֵם יֵשׁ סִגְלָה אוֹ עֶצֶה לְהִנְצִל מִצַּעַר הַתּוֹלְעִים בְּקֶבֶר?.....**קצט**
- שנו.** הַהוֹרִים מִתְעַקְּשִׁים שֶׁבַחֲתַנָּה שְׁלֵנוֹ תִּהְיֶה יְשִׁיבָה מְעַרְבֵת.....**רא**
- שנז.** אֲנִי מְרַגֵּשָׁה שְׂאֲחֵרֵי יוֹם הָעֵבוּדָה לֹא נִשְׁאַרִים לִי כַּחוֹת
עֵבוֹר הַיְלָדִים וְהַבֵּית.....**רג**
- שנח.** בְּרִצּוֹנִי לְלַמֵּד עֲצוּב פְּנִים. מַה דַּעְתּוֹ שֶׁל הַצְּדִיק?.....**רה**
- שנט.** הָאֵם מִבְּטַח לְכֹל מִי שֶׁהִיא בְּאוֹמֵן שֶׁיִּגִיעַ לְתַקּוּנוֹ בְּשָׁלְמוֹת?.....**רז**
- סו.** הַתְּגָלָה לִי שְׂאֲבִי אֵינוֹ שׁוֹמֵר אֲמוּנִים לְאִמִּי. מַה עָלֵי לַעֲשׂוֹת?.....**רח**
- ססא.** אֲנִי וּבְעָלִי חוֹשְׁבִים לְפָתַח עֵסֶק לְעֲצוּב הַבֵּית. הָאֵם תִּהְיֶה
לְנוֹ הַצְּלָחָה?.....**רי**
- ססב.** אֲנִי רוֹצֶה לְלַמֵּד תּוֹרָה כָּל הַיּוֹם, אֲבָל לֹא יוֹדַע כִּיצַד אֶתְפָּרֵס.....**ריא**
- ססג.** שְׁמַעְתִּי שֶׁיֵּשׁ מְקַבְּלִים שְׁטוּעָנִים שֶׁנִּשְׁמַת רַבְּנוֹ כְּכֹר לֹא
נִמְצְאָת בְּאוֹמֵן. מַה דַּעְתּוֹ שֶׁל הַרְבֵּי?.....**ריג**

- שזד.** האם יש בעיה חנוכית בכך שנותנים לתלמידים לצפות
בסרטי טבע?..... **ריז**
- שזה.** מהי הפונה "להעלות את המלכות דקדושה מבין העובדי
כוכבים"?..... **רזז**
- שוו.** על אף המשכרת הגבוהה אנו מרגישים שאין לנו ברכה
בכסף..... **ריט**
- שזז.** האם מתר לשמע דברי תורה מפּי רבנים שחולקים על
רבנו ז"ל?..... **רכא**
- שחח.** מהו ענין השבועה שחסידי ברסלב נשבעים כּדי שיגיעו
להיכל של רבנו אחרי פטירתם?..... **רכה**
- שסט.** ראיתי שכתוב בספרים שמסבבות את האדם "קלפות".
מה הפונה?..... **רכח**
- שע.** האם יש ענין להשתטח על קברי צדיקים דוקא
בתאריכים א' וט' וי"א בחודש?..... **רל**
- שעא.** מתי נזכה שכבודו יבוא לגור בארץ ישראל באפן קבע?..... **רלג**
- שעב.** האם זה נכון שהאריז"ל תקן את כל מי שקבור בבית
העלמין בצפת?..... **רלד**
- שעג.** איך אפשר לדעת מה דעתו האמתית של הצדיק?..... **רלו**
- שעד.** האם יתכן שאדם יפספס ויפסיד את זוגו?..... **רלט**
- שעה.** תפסו אותי נוהג בלי רשיון ואני מפחד שיענישו אותי
בחמרה..... **רמא**
- שעו.** אנו בתהליכי עליה מארצות הברית לארץ ישראל.
האם כדאי לנו לגור ביבנאל?..... **רמג**

תְּכֵן הָעֵינִינִים

1

שעז. יש לי דלמה חנוכית בכפתה, ואני מבקש את עצת הצדיק....**רמד**

שעה. האם יתכן שגבר רוק ואשה גרושה הם זוג מהשמים?.....**רמו**

שעט. האם זה נכון שאמרתם שרבי נחמן מברסלב יותר גדול

מכל הצדיקים?.....**רמח**

שפ. האם זה נכון שמי שיפתח את הספר "אשר בנחל"

באקראי יקבל תשובה לשאלתו?.....**רנג**

שפא. מדוע הזוג שלי מתעכב כל כך ואין לי שום הצעה באפק?.....**רנד**

שפב. אני מאד רוצה להיות מסדר בעבודת השם. איך זוכים לכך?.....**רנו**

שפג. כתוב שצריכים לנסע לצדיק האמת ולשמע תורה מפיו.

איך אפשר לקיים את זה בימינו?.....**רנח**

שפד. האם תזונה נכונה היא בגדר חובה או בגדר המלצה טובה?....**רס**

שפה. אינני מצליח לפרנס את משפחתי כראוי, ולכן יש לי

מחשבות לעזב הכל ולהתגרש.....**רסא**

שפו. ידוע שרבנו אמר לא לאכול בצל חי. באיזה אופן כן מתר

לאכול בצל?.....**רסד**

שפז. בכל פעם שאני אומר מלה לא במקום, אשתי מתרגזת

ולא מדברת אתי כמה ימים.....**רסה**

שפח. אני רוצה לחזר בתשובה, אבל קשה לי מאד לצאת

מהזהמה.....**רסח**

שפט. למרות שתמיד עזרתי לנזקקים, לבסוף הפכתי בעצמי

לנזקק.....**רעא**

שצ. אני רוצה להתחזק באמונה ובשמירת מצוות, אך

הסביבה מקשה עלי ולועגת לי.....**רעד**

תְּכֵן הָעֵינִינִים

- שצא.** כִּיצַד לְנַהֵג עִם קְרוֹבֵי מִשְׁפָּחָה שֶׁהִקְרָבָה אֲלֵיהֶם
מְחַלֵּשָׁה אוֹתָנוּ-רוֹחֲבִית?..... **רעה**
- שצב.** אֵינֶנִּי מְרַצָּה מַעֲצָמִי, וּבְכָל בֶּקֶר אֲנִי קֹמָה עִם רִגְשׁוֹת
אֲשֶׁמָּה..... **רעז**
- שצג.** הָאֵם יֵשׁ חוֹכָה לְגִלוֹת לְאָדָם שְׂשֻׁנִים מִיִּלְדִּיו הֵם מְמַזְרִים?... **רעט**
- שצד.** הֵיכֵן עֵדִיף לְהִתְפַּלֵּל: בְּבֵית כְּנֶסֶת שֶׁל בְּרִסְלָב שְׁיִישׁ בּוֹ
דְּבוּרִים בְּזִמְנֵן הִתְפַּלָּה, אוֹ בְּבֵית כְּנֶסֶת כָּלְלִי שְׁאִין בּוֹ
דְּבוּרִים בְּזִמְנֵן הִתְפַּלָּה?..... **רפא**
- שצה.** לְמִרוֹת רְצוֹנֵי הָעֵז לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה אֲנִי נוֹפֵל יוֹתֵר וְיוֹתֵר..... **רפב**
- שצו.** מַה הַדְרָךְ בְּעִבוּדַת הַשֵּׁם שֶׁהִכִּי מִתְאַיְמָה לְאַנְשִׁים כְּמוֹנֵי?..... **רפה**
- שצז.** בְּגִלּוֹל שְׁיִישׁ בֵּינֵינוּ-הִרְבָּה מְרִיבוֹת הַחֲלֻטָּתִי לְעֲזֹב אֶת
הַבַּיִת אוֹ לְהִתְגַּרֵּשׁ..... **רפט**
- שצח.** מֵאֵז שֶׁחֲזַרְתִּי בְּתִשׁוּבָה נִתְקַתִּי אֶת הַקֶּשֶׁר עִם כָּל
הַחֲבֵרִים. הָאֵם נְהַגְתִּי כְּשׁוֹרָה?..... **רצב**
- שצט.** מֵאֵז שֶׁנִּכְנַסְתִּי לְהַרְיוֹן, אֲנִי מְרַגֵּשָׁה כָּל הַזִּמְנֵן חֲלָשָׁה
וְעֲצָבוֹת..... **רצה**
- ת.** לְבִתִּי בֵּת הָאַרְבַּע יֵשׁ בְּעֵינָה שֶׁל נְשִׁירַת שַׁעַר וְזֶה מִתְסַכֵּל
אוֹתָנוּ-מֵאֵד..... **רצז**
- תא.** אֵינֶנִּי מְרַצָּה מִמְּקוֹם הָעִבוּדָה שְׁלִי לְמִרוֹת שֶׁהִתְנַאֵים בּוֹ
טוֹבִים..... **רצט**
- תב.** הֵייתִי בְּאוֹמֵן, וְאֲנִי מְאֻכְזָבַת שְׁלֵא חֲזַרְתִּי עִם הַרְגֵּשָׁה שֶׁל
הַתְּעִלוֹת רוֹחֲבִית..... **שא**
- תקון הַכָּלְלִי**..... **שיג**

גַּם לָכֶם יֵשׁ שְׂאֵלָה?

**עֲכָשׁוּ הַהֲדָמֹנוֹת הַנְּדִיָּרָה
לְשֵׁאל שְׂאֵלָה וּלְקַבֵּל תְּשׁוּבָה -
אֶפְשָׁרִית!**

**בְּמִסְפַּר הַטֵּלְפוֹן שֶׁל
מְשָׂרְד הַקְּהֵלָה בִּיבְנָאֵל -
04-6708356**

**אוּ בְדָאָר אֶלְקֵטְרוֹנִי -
info@breslevcity.co.il**

**אוּ בְאֵתֵר הָאִינְטֵרְנֵט -
www.breslevcity.co.il**

הקדמה

הספר הזה הוא החלק השלישי בסדרת "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", ובו מופיעות שאלות ותשובות בנושאים שונים ומגוונים, הנותנות מענה לתהיות וספקות של מתקרבים חדשים לדרך של חסידות ברסלב, וכן לתלמידים ותיקים, אשר מעונינים לדעת את דעתו של רבנו הקדוש, רבי נחמן מברסלב זי"ע, ואת הדרך שלמד אותנו.

השאלות, שהגיעו מכל רחבי העולם, נשלחו ללשכת כבוד קדשת מוהרא"ש שליט"א - הצדיק מיבנאל, אשר השיב עליהן באפן אישי. התשובות אוצרות בתוכן עצות נוראות ונפלאות בעבודת השם יתברך, איך להחזיק מעמד בכל מה שעובר על כל אחד ואחד, מקטן ועד גדול, ברוחניות ובגשמיות, ואיך להתמודד עם כל בעיות החיים בזה העולם.

מאמצים גדולים נעשו על מנת להגיש לקוראים את הספר באפן מהדר ואיכותי, ובלבנותקוה, שכל מי שיקרא בספר הזה, יהנה ויחיה את עצמו מאד, וימצא תשובה גם לשאלותיו הפרטיות, כי למרות שהמכתבים נכתבו באפן אישי לשואל, מיעדים הם לכל אדם מישראל.

עַל-יְדֵי שְׂאֵתָהּ נוֹטֵל עֲצָה מִהָרֵב,
עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכָּה לִישׁוּעָה.

(ספר המדות, אות עצה, סימן ה')

אִי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְאֲמוּנָה אֶלָּא
עַל-יְדֵי אֱמֶת... וְאִי-אֶפְשָׁר לָבוֹא
לְאֱמֶת אֶלָּא עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת
לְצַדִּיקִים, וַיִּלֶךְ בְּדַרְךְ עֲצָתָם.

(לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ז')

שאלות ותשובות בחסידות ברסלב

רעה.

**מאז ששמעתי דרשה בענין בטול תורה,
נשברתי מאד וקשה לי להתחזק**

שאלה:

מאת שמעון: לכבוד מוה"רא"ש, יהי רצון שתזכו בעזרת השם לרפואה שלמה ונזכה שוב לראותכם ביבנאל. עזרתם לי הרבה בחיים ובזכותכם התחנתתי. לפני כמה חדשים הייתי בשעור של הצדיק, בו דבר מפעלת למוד התורה, ואמר שחובת תלמוד תורה היא בכל רגע, וכשאדם לא ישן או אוכל הוא מחייב ללמוד. מאז, הדבור הזה מהדהד לי בראש כל הזמן, שובר אותי וגורם לי לחץ שלא נותן לי לעבד את השם בשמחה. אני לומד בקביעות בכל יום קצת גמרא, כמה הלכות, פרשת השבוע ומוסר, ובזמני הפנוי אני משתדל להוסיף בלמוד ככל יכולתי. פעם גם הייתי קורא לפני השנה בשיחות הר"ן או בחיי מוה"ר"ן. יש לי אהבה לתורה, אבל הדבור הזה ששמעתי בדרשה שובר אותי מאד, כי קשה לי ללמוד כל הזמן ותמיד יש לי תחושה שאני לא בסדר. מה עלי לעשות?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהר בחקותי, כ"א איר ה'תשע"ב.
 שלום וברכה אל שמעון, נרו יאיר.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת שעקר השלמות בזה העולם הוא להיות רק בשמחה, כי רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסרה שמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

אדם צריך להחיות את עצמו עם כל נקדה ונקדה טובה, ובזה ראוי לו לשמח כל היום כלו, ובפרט עם "שלא עשני גוי", שזו השמחה הכי גדולה. וכן מובא מהרב הקדוש רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע בספרו (פרי צדיק חג השבועות - אות יג) שפעם אחת דלג הרב הקדוש מבארדיטשוב זי"ע בברכות השחר את הברכה "שלא עשני גוי", וכששאלוהו על זה השיב שהיום הזה, בקומו ממטתו, היה לו שברון לב מאד, ולא היה לו במה לחזק עצמו, עד שעלה על דעתו שעל כל פנים תולדתו היא מצד שרש קדשת ישראל, וברך בשמחה רבה את הברכה "שלא עשני גוי", ובזה השיב את נפשו, ובשביל זה דלג וחסר עכשו את הברכה.

ולכן אסור לך להתבלבל משום דבר בעולם, ותחיה את עצמך עם כל נקדה טובה שיש בך, ובפרט שאתה לומד בכל יום קצת מקרא, קצת משנה, קצת גמרא וקצת הלכה וכו' וכו', ואני בטוח שלא הבנת היטב את הדרשה, כי הסמ"ך-מ"ם אורב על כל אחד לשבר אותו וכו', ולכן משמיע לו דברים שיוכל להשבר מהם. ידוע שרבנו ז"ל אמר למוהרנ"ת ז"ל בזו הלשון "א ביסל איז אויף גוט", [מעט גם כן טוב], צריכים להחיות את עצמו בלמוד עם מעט ועוד

מַעַט וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן מוֹהַרְנ"ת ז"ל חָזַר וְנַעֲשֶׂה מִתְמִיד גְּדוֹל מְאֹד, כִּי גַם עָלָיו עָבְרוּ בְּלוֹלִים אֵלָיו.

וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְעַבֵּד עִכְשָׁו רַק עַל נִקְדָּה אַחַת, לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לָךְ בְּמָה לְשִׂמְחָה בְּתוֹךְ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׂמֵלָאִים מְצוּוֹת כְּרֵמוֹן, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרִכוֹת נוז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד, ג) "כִּפְלַח הֶרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֲפֹלוּ רִיקְנִין שְׂבָךְ מְלֵאִים מְצוּוֹת כְּרֵמוֹן, וְדַע לָךְ שְׂחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרִכוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ה'): תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר, אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה מְאֵה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרָא אֶת שְׂמַע וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיךָ וּלְאַחֲרֶיךָ וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיךָ וּלְאַחֲרֶיךָ וּמְתַפְּלֵל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שֶׁל שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְחֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מְצוּוֹת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׂאֵין הַמְצוּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפַלֵּן בְּרֵאשׁוֹ וּתְפִילִין בְּזְרוּעוֹ וּמְזוּזָה בְּפֶתְחוֹ, מִלָּה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְתּוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קִיט, קסד): "שְׁבַע בְּיוֹם הַלְלַתִּיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים לד, ח) "חֲנֹה מִלְּאֶךָ הוֹי"ה סְבִיב לִירְאִיו וַיִּחַלְצֵם"; וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ רַק לְרַקֵּד כָּל הַיּוֹם וּלְשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְרַחֲבוּ לְבָבְךָ וְדַעְתָּךְ, וְתִצֵּא מִקְּטֻנּוֹת הַמוֹחִין שְׁלָךְ.

אֲקוּהָ שְׂתוֹצִיא מְדַבְּרֵי אֵלוֹ עֲצוֹת לְעַבְדָּהּ וּלְמַעֲשֶׂהּ, וְאֵל יְבַלְבֵּל אוֹתָךְ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּמַחְשְׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', כִּי אֵין דְּרָכֵי לְדַבֵּר כֶּךָ וְכוּ', אֲנִי תְמִיד מְעוֹרָר אֶת בְּנֵי אָדָם לְחִיּוֹת עִם הַמְצִיאוֹת, וְלֹא עִם דְּמִיוֹנוֹת וְהֶבְלִים וְכוּ', וְלִכֵּן הַמְצִיאוֹת הֵיא שְׂצָרִיכִים לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה כָּל הַיּוֹם וּלְרַבּוֹת הַלִּילָה, וּתְהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה "שְׁלֹא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת", וְאַנְחֵנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבִּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי רַחֲמָן כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֻסְדֵּי חֲנָם שְׁעֲשֶׂה עִמָּנוּ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רעט.

דברתי עם נהג האוטובוס וחזקתי אותו, האם נהגתי כשורה?

שאלה:

מאת דינה: שְׁלוֹם כְּבוֹד הָרַב. רְצִיתִי לְהִתְיַעַץ עִם הָרַב לְגַבִּי מִקְרָה שְׁקָרָה לִי: הַיּוֹם עָלִיתִי לְאוֹטוֹבוּס, וְהִנְהֵג, שְׁמֹכִיר אוֹתִי בְּגִלל שְׁנִסְעֵתִי אִתּוֹ הָרַבָּה פְּעָמִים אָמַר לִי שְׁלוֹם. אֲנִי הִנְהֵגְתִּי עִם הָרֹאשׁ בְּלִבְד וְלֹא עָנִיתִי לוֹ מִטַּעְמֵי צְנִיעוּת, כִּי אֲנִי נִשְׂוָאָה. אַחֲרֵי שֶׁהִתְיַשְׁבְּתִי הוּא הִתְחִיל לְדַבֵּר אֵתִי וְאָמַר לִי שֶׁהוּא רוֹצֵה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה וּבַעֲזָרַת הַשֵּׁם הוּא יַעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּזִמְנֵן הַמְּתָאִים. עָנִיתִי לוֹ שֶׁזֶה אַף פְּעַם לֹא מְאָחֵר לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה וּלְהִתְחַזֵּק, וְחִזְקֵתִי אוֹתוֹ שִׁיקְרָא בְּכָל יוֹם פֶּרֶק תְּהִלִּים אֶחָד. אֲנִי יוֹדַעַת שֶׁזֶה לֹא טוֹב שֶׁאִשָּׁה נִגְרַרֶת לְשִׂיחָה עִם גָּבֵר זָר, אָבֵל אֲנִי לֹא הִתְכַּוְּנֵתִי לְפִתּוֹחַ אִתּוֹ שִׂיחָה, רַק בְּגִלל שֶׁהוּא אָמַר שֶׁהוּא רוֹצֵה לְהִתְחַזֵּק וְזֶה רִגַּשׁ אוֹתִי שֶׁעוֹד יְהוּדֵי רוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב לְבוֹרָא עוֹלָם, עָנִיתִי לוֹ. רְצִיתִי לְדַעַת הָאֵם עָשִׂיתִי דָּבָר טוֹב שֶׁעָנִיתִי לוֹ?

תשובה:

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדּוּר בְּהַר בַּחֲקוּתִי, כ"א אִיר ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל דִּינָה, תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

טוֹב עָשִׂיתְּ שֶׁקְצַרְתְּ בְּדַבּוּרִים וְכו', כִּי אִשָּׁה צְרִיכָה לְשָׁמֵר מְאֹד לֹא לְפִטְפֹט עִם גָּבֵר זָר וְכו', אֲפִלּוּ כַּדִּי לְהִחַזְרֵרוֹ בְּתִשׁוּבָה וְכו', הַיּוֹם הַדּוֹר הֶפְקֵר וְרַחֲמָנָא לְשׁוֹכֵן דְּבוּר מִבֵּיא לְדַבּוּר וְכו', וְנִתְקַיֵּם (פְּסָחִים

כה): הרי זה בא ללמד ונמצא למד וכו', רמז שרוצים ללמד את האחר, ובין כך הוא מלמד אותך וכו', בשביל זה אשה צריכה מאד מאד לשמר לא להתחיל לדבר עם שום גבר, כי היום יש כל מיני מפקרים וכו', שבקלות יכולים לפתות אשה וכו'.

ובפרט שאת אשה נשואה, אסור לה לפטפט עם גבר זר וכו', ולכן טוב עשית שאמרת לו קצר ולענין שכל אחד יכול לחזור בתשובה, והקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן ומקבל את כלם וכו' וכו', ומהיום והלאה הזהרי מאד מאד לא להפגס בשום דבורים עם שום גבר זר, כי זה מאד מאד מסכן.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפני, תשכילי ותצליחי.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

רפ.

**לאחרונה סגרו את בית התמחוי שעבדנו בו,
ומאז לא קבלנו משכורות**

שאלה:

מאת אסף וישראל: לכבוד הצדיק כבוד קדשת מוהרא"ש שליט"א. ראשית אנחנו מאחלים לכבוד הצדיק רפואה שלמה ומזל טוב לרגל יום ההלדת, ומתפללים עליו בכל יום. וכן זכינו להיות במירון ולשפר דמעות לרפואתכם. שנינו עובדים בבית תמחוי בדרום הארץ, ולפני כחדש נחצי בערך המקום עבר זעזוע, משום שחושדים את הבעלים בעברות

מְרָמָה. יֵשׁ לְצִיּוֹן, שְׂאֵלוֹ הֵן רַק חֲשָׁדוֹת וְשׁוּם דְּבַר עוֹד לֹא יִדוּעַ. הָעֵינַן הוּא שְׂמֵאָז הַמְקַרָּה סָגְרוּ אֶת חֲשַׁבּוֹן הָעֲמוּתָהּ וְלֹא קִבְּלוּ מִשְׁכּוֹרוֹת כְּמַעַט חֲדָשִׁים. אֲנַחְנוּ מְקוּיִם וּמְצַפִּים שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, כִּי אֲנַחְנוּ מְאֹד נִהְיִים בְּעִבּוּדָה הַזֹּאת. כְּרַגַּע אֲנַחְנוּ מְחֻכִּים לְתִשׁוּבוֹת מְרָאשֵׁי הַמוֹסָד הַזְּמַנִּיִּם מְטַעַם בֵּית הַמְשֻׁפָּט. הָאֵם הַצְּדִיק יָכוֹל לִיעֵץ לָנוּ מָה לַעֲשׂוֹת?

תשובה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה בְּהַר בְּחֻקוֹתַי, כ"א אִיר ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֶסְף וְיִשְׂרָאֵל, שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לָכֶם עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאַתֶּם מְתַפְּלִים עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שְׁלָכֶם תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל, וּבִפְרֹט הַתְּפִלוֹת שֶׁהַתְּפִלָּתָם אֲצֵל צִיּוֹן הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי בַל"ג בְּעַמֵּר בְּמִירוֹן, וְתוֹדָה רַבָּה עַל כָּל הָאֲחוּלִים, וְכָל הַמְּבָרָךְ מִתְּבָרָךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

בְּעֵינַי שְׂאֵלְתֶכֶם וְכו', קָשָׁה מְאֹד לִיעֵץ לָכֶם כְּדַת מָה לַעֲשׂוֹת וְכו', כִּי אֲנִי לֹא מְפִיר אֶת הַמְּקוֹם, וְלֹא יוֹדַע מִי הַבְּעָלִים, וְלֹא יוֹדַע מָה קוֹרָה שְׂמָה, אֲבָל דְּבַר אֶחָד אֲנִי יָכוֹל לֹמַר לָכֶם, שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד חֶלֶק ב' סִימָן ג'): מִי שֶׁבִּוְרַח מִן הַצָּרָה הוּא פִּקְח; וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שְׂמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה א' סִימָן לא): אָמַר רַבִּי יִנְאִי וְכִי אֶפְשָׁר לְבַשֵּׁר וְדָם לְבָרַח מִפְּנֵי הַמַּלְכוּת? אֵלֶּא בְּשַׁעָה שֶׁתְּפָסוּ אֶת מְשָׁה וְכו', וּמִי עֲשָׂה עֲצֻמָּה פִּקְח שֶׁתְּבָרַח הֲלֹא אֲנֹכִי הוּי"ה שֶׁם הֵייתִי עֲמָךְ וְהַיּוֹם אֲנִי עוֹמֵד לְךָ וְכו', עֵינַי שָׂם.

הֲרִי שְׁלָכֶם לְפָנֶיכֶם בְּשַׁעָה שְׂמִסְתַּבְּכִים עִם הַמַּלְכוּת, צְרִיכִים

לברוך כְּדֵי שֶׁלֹא יִפִּילוּ אַחַר כֶּף עֲלֵיכֶם אֶת כָּל הַחֲשָׁדוֹת וְכוּ', וְתִפְלוּ
בְּחַנּוּם בַּפֶּחַ, בְּזִמְנָן שֶׁלֹא שָׁלֵא עֲשִׂיתֶם כְּלוּם.

וְלִכֵּן לְדַעְתִּי תַעֲזֹבוּ אֶת הַכֹּל, וְכַפְּרָה עַל הַמִּשְׁכָּרֶת שֶׁל שְׁנֵי
הַחֲדָשִׁים, וְתִתְּנוּ תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁאַתֶּם לֹא מְסַבְּכִים, זֶה
דַּעְתִּי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שֶׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְּלִיחוּ.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רפא.

לְמִרוֹת שֶׁלֹא חָסַר לִי כְלוּם, אֲנִי תְּמִיד עָצוּב

שְׁאֵלָה:

מֵאֵת חַיִּים: לְכַבּוֹד הָרַב הַצְּדִיק. אֲנִי מִגְדִּיר אֶת עַצְמִי כִּכְּ
אָדָם מְמַצֵּעַ, וְחִי דֵי טוֹב, בְּרוּךְ הַשֵּׁם לֹא חָסַר לִי כְלוּם, יֵשׁ
לִי אִשָּׁה וּפְרָנְסָה טוֹבָה, וְאֵין לִי עַל מַה לְבַכּוֹת. אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ
לָמָּה, אֲבָל תְּמִיד אֲנִי עָצוּב וְלֹא מְצָלִיחַ לְשִׂמְחָה. רְצִיתִי לְשְׁאוֹל
אֶת הָרַב מֵאִיפָּה נּוֹבְעֵת הָעֲצָבוֹת הַבְּלִתִּי מִסִּבַּת הַזֹּאת? וְאִיךָ
אֲנִי יְכוֹל לְצֵאת מִזֶּה?

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחִקוֹתֵי, כ"ב אִיר ה'תשע"ב.

שְׁלוּם וּבְרֻכָּה אֶל חַיִּים, גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ריד) שֶׁהַקְּלָפָה הַמַּחֲטִיָּאָה אֶת הָאָדָם בְּנֹאֲף נִקְרָאת עַל שֵׁם יִלְלָה וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁנִּכְשַׁל כָּבֵר בְּאִיזָה חֲטָא שֶׁל נֹאֲף, עָלָיו נּוֹפֶלֶת כְּבִדּוֹת גְּדוֹלָה וְנִמְשָׁךְ אַחַר עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן פְּנִימִי וְקִשָּׁה לוֹ לְצֵאת מִזֶּה, כִּי הַקְּלָפָה הַזֹּאת שֶׁנִּתְּהַוְתָּה מִתְּאֹת נֹאֲף מִתְּלַבֶּשֶׁת עַל הָאָדָם, וְהוֹרֶסֶת לוֹ אֶת הַחַיִּים. כִּי כָּל מִי שֶׁנִּכְשַׁל בְּפָגַם הַבְּרִית וּבִתְּאֹת נֹאֲף אָפְלוּ רַק בְּמַחֲשָׁבָה וַיֵּשׁ לוֹ רַק הֶרְהוּרִים רָעִים, כְּבֵר מִתְּלַבֶּשֶׁת בּוֹ הַקְּלָפָה הַזֹּאת שֶׁנִּקְרָאת לִילִית עַל שֵׁם יִלְלָה וּמְכַנִּיָּסָה בּוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, וּמְכַל שְׂכָן מִי שֶׁמְדַבֵּר נְבוּל פֶּה, עָלָיו מִתְּגַבְּרוֹת בְּיֹתֵר הַקְּלָפוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כָּל מִי שֶׁנִּכְשַׁל בְּפַעַל בְּנֹאֲף, רַחֲמָנָא לִיְצַלְן, עָלָיו מִתְּלַבְּשׁוֹת הַקְּלָפוֹת שֶׁהֵן הַדְּמִיוֹנוֹת וּמוֹלִיכוֹת אוֹתוֹ שׁוֹלֵל, וְהוּא תְּמִיד עָצוּב וּמְמַרְמֵר עַד מָאֵד, וַיִּמְרַב עֲצָבוֹת וְדִכְאוֹנוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ הוּא מְקַלֵּל אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ', וְחֵי חַיִּים מְרוּרִים, וְכָל כֶּף מֵר לוֹ עַד שֶׁהוֹלֵךְ עִם מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל הַתְּאַבְּדוֹת רַחֲמָנָא לִיְצַלְן.

וּבְאַמַּת הַכָּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ עֲצָם הַרְחֲמָנוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד (תהלים יח, ב) "אֲרַחֲמֶךָ הַיְיָ" הַחֲזִיקי"; בְּזֶה שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁאַתָּה אַב הַרְחָמֵן - זֶה מֵה שֶׁמְחַזֵּק אוֹתִי, וְאֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרֵה רַק הַשְּׂמִחָה כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים טז, כז): "עַז וְחֲדָוָה בְּמִקְוָמוֹ", אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ שֵׁם שְׁרוּיָה רַק שְׂמִחָה וְחֲדָוָה, וְלִכֵּן חִמַּל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָלֵינוּ בְּדוֹר הַזֶּה וְשָׁלַח אֵלֵינוּ צְדִיק גְּדוֹל וְנוֹרָא שֶׁהוּא רַבְּנּוּ ז"ל בְּעֲצָמוֹ, שֶׁהוּא מְרַפָּא אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל וּמוֹצִיא מֵהֶם אֶת הַחֲצִים שֶׁיָּרָה בָּהֶם הַמֶּלֶךְ הָאֲכָזֵר שֶׁהוּא הַיְיָ הָרַע (עֵינן סְפוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מַעֲשֵׂה י"ג מִיּוֹם ו') לֹא מְסַפִּיק שֶׁיָּרָה בּוֹ חֲצִים וְהַכְּשִׁיל אוֹתוֹ בְּנֹאֲף שֶׁקוֹץ תְּעוּב עָרוֹם וְזֶהוּם וְכוּ', עוֹד זֹאת מְכַנִּיס בּוֹ יְאוּשׁ וְדִכְאוֹן עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ כְּבֵר שׁוֹם תְּקוּהָ וְתוֹחֶלֶת וְכוּ'.

אָבֵל הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא רַבְּנּוּ ז"ל לֹוֹחַם עִמוֹ וּמוֹצִיא אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל מִבֵּית הַבְּלִיעָה שְׁלוֹ (עֵינן לְקוּטֵי מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') בְּסוֹד

(איוב כ, טו): "חיל בלע ויקאנו", שהסטרא אחרא מכרחת להקיא את הנשמות שבלעה וכו'. עם כל זאת יש להצדיק האמת עבודה קשה מאד, כי הסמ"ך-ף-מ"ם וחילותיו לא שותקים לו.

ולכן כל צדיק שיכול להוציא את נשמות ישראל מהקלפות, עליו מקים הסמ"ך-ף-מ"ם איזה רשע ערום טמא, ומפרסם אותו בעולם כאלו הוא "רב" גדול או "צדיק מפרסם" גדול ובני אדם מציתים אותו, והוא מרחק את אותן הנשמות מהצדיק האמת הרופא האמתי היכול לרפאות את נשמות ישראל על ידי שמכניס בהם רוח חיים (עין לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ח') ותקנה לחזור אליו יתברך, ומחיה ומחזק את כל הנשמות הנפולות בשבעה משיבי טעם (עין לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ה') כי יש נשמות שנפלו וצריכים להחיות ולהשיב אותם בכל מיני מטעמים המשיבים את הנפש.

ולכן מאחר שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל הדבר הראשון שאתה צריך לעשות הוא לציית אותו, אשר רק זו נקראת התקרבות אם מציתים אותו, כדברי רבנו ז"ל (עין לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כג): העקר והיסוד שהכל תלוי בו הוא התקשרות להצדיק, ולהשליך את שכלו המדמה, ולציית את הצדיק על כל אשר יאמר כי הוא זה.

ולכן מאחר שאתה יודע כבר מרבנו ז"ל תעשה כל מה שביקלתך רק לשמח, ותעשה עצמך כאלו אתה שמח ועל ידי זה תבוא לידי שמחה אמיתית. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד) מצוה גדולה להיות בשמחה ותכף ומיד כשרוצה להתקרב אל השם יתברך עברה גדולה להיות בעצבות.

ולכן מאחר שפגמת כל כך בפגם הברית בכל מיני נאוף ותועבות רעות וכו', ועשית מעשים מגנים וכו', שעל ידי זה נתלבשו בך כל הקלפות שהם הדמיונות של יאוש ועצבות ומרירות, ולכן אתה

מְכַרְח לְהַתְגַּבֵּר עַל הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתָךְ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזוֹ מְלַחֶמָה אֲרַכָּה, אָבֵל זְכוֹר כִּי זוֹ מְלַחֶמֶת קִיּוֹם פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ.

הַצַּדִּיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא רַבְּנּוּ ז"ל מְחַדִּיר בָּךְ אֶת הַדַּעַת הָאֲמֵתִית שֶׁלֹּא תִּתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְצֶעֶק בְּקוֹל עֲמוּק (עֵין לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עח) אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהִתְיַאֵשׁ! וְזֶה לְעֵמֶת זֶה הַנְּחָשׁ הַקְּדָמוֹנִי מְכַנִּיס בְּאָדָם עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת (עֵין לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפט) שֶׁעֶקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עַל יְדֵי עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת.

זוֹ מְלַחֶמָה תְּדִירִית, מֵצַד אֶחָד הַצַּדִּיק הָאֲמֵת מְשַׁמַּח אֶת הָאָדָם וּמְרַאֶה לוֹ אֶת גְּדוֹל רַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵיךְ שֶׁגַּם הוּא יָכוֹל לְהִיּוֹת צַדִּיק גְּדוֹל אִם יַחְזוֹר בְּתוֹכָהּ שְׁלֵמָה, וְלִהְיוֹת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְחִילוּתוֹ מְכַנִּיסִים בְּאָדָם יְאוּשׁ וְהִתְרַשְׁלוּת וְכוּ', וּמְרַאִים לוֹ אֵיךְ שֶׁהַכֹּל שָׁחֹר וְכִבֵּר אֵינּוּ שׁוֹהֵ לְשׁוּם דְּבַר וְכוּ', וְכֵאלוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנֵא אוֹתוֹ, וְלִכֵּן רֵאָה מֶה לְפָנָיִךְ, אַתָּה נִמְצָא תָּמִיד בְּמְלַחֶמָה עֲצוּמָה "מְלַחֶמֶת קִיּוֹם" מֵצַד אֶחָד הַצַּדִּיק הָאֲמֵת מְכַנִּיס בָּךְ הַתְּחַזְּקוֹת וּמְפִיחַ בָּךְ רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה, אָבֵל מֵצַד שְׁנֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְחִילוּתוֹ מִיַּאֲשִׁים אוֹתָךְ וּמְכַנִּיסִים בָּךְ תָּמִיד עֲצָבוֹת וְדְכָאוֹן וּמְרִירוֹת וְכוּ'.

וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁזְּכִיתָ לְהִתְוַדֵּעַ מֵרַבְּנּוּ ז"ל רֵאָה מֶה לְפָנָיִךְ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל בְּפִרוּשׁ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קיב) אִם אַתָּה מְאָמִין שְׁיִכּוּלִים לְקַלְקַל תְּאָמִין שְׁיִכּוּלִים לְתַקֵּן. וְלִכֵּן בְּיִדְדֵי יֵשׁ לָךְ תִּקּוּן גְּדוֹל וְתוּכַל לְתַקֵּן הַכֹּל, וְעֶקֶר הַתִּקּוּן לְפָגַם הַבְּרִית הוּא רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְכִכֵּל שְׂתֵהִיָּה בְּשִׂמְחָה כִּךְ תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּהֶאֱרָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאוּת מְאֹד, וְתֵאִיר נְשִׂמְתְּךָ בְּאוֹר גְּדוֹל, אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ הַגְּנוּז, וְכִכֵּל שְׂיֵאִיר עֲלֶיךָ אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל יְדֵי שִׂמְחָה - כֵּן תִּבְעֵר אֶת הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרֵאתָ מִחֲמַת עֲוֹנוֹתֶיךָ, שְׂזֶה מֶה שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים לד, יז): "פְּנֵי הַיְיָ"ה

בְּעֵשִׂי רַע לְהַכְרִית מֵאַרְץ זְכָרִים". כִּכְל שֶׁתֵּאִיר בְּעֵצְמָךְ פָּנָיו יִתְבָּרֵךְ
הֵינּוּ יְדִיעַת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ כֵּן לְהַכְרִית מ'אַרְץ ז'כָּרִים -
תְּכַרִּית אֶת זְכָר הַסְּטָרָא אַחְרָא וְהַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרֵאֶת מֵהַחֲטָא הַמְּגַנֶּה שֶׁל
מ'וֹצִיא ז'רַע ל'בְּטָלָה.

וְלִכֵּן דַּע לָךְ שֶׁזוֹ מְלַחֲמָה תְּמִידִית, מֵצַד אֶחָד תְּמִיד תִּמְשִׁיךְ
עֵצְמָךְ אֶל הָעֵצְבוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְהַמְרִירוֹת מֵאַחַר שֶׁנִּפְלְתָ בְּפִח יְקוּשׁ
שֶׁל נֶאֱוָף שְׁקוּץ תַּעֲוִב עָרוֹם וְזֵהוּם וְכוּ', אֲבָל מֵצַד שְׁנֵי אִם תְּצִיֵּת
אֶת הַצְּדִיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל לְהִיּוֹת אִךְ וְרַק בְּשִׂמְחָה, עַל יְדֵי
זֶה תִּבְטַל לְגַמְרֵי אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת, וְיֵאִיר עָלֶיךָ מְלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֵצְמוֹ
וְתִתְעַנֵּג בְּזִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְלִכֵּן הַבּוֹחֵר יִבְחַר וּכְבֹּר אֶמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן
קצא) שֶׁיְּכֹוֹלִים לְשַׁבֵּת בְּזֵה הָעוֹלָם שְׁנֵי אֲנָשִׁים, זֶה נִמְצָא בְּגִיּוֹהֵנוּם
וְזֶה נִמְצָא בְּגֵן עֵדֶן, זֶה שֶׁלֹּא רוֹצֵה לְקַבֵּל אֶת דְּבָרֵינוּ אֱלוֹ הוּא נִשְׂאָר
מְמַרְמֵר כָּל יְמֵי חַיָּיו, וּמְרִים לוֹ הַחַיִּים וְהוּא נִמְצָא תְּמִיד בְּעֵצְבוֹת
וְדְכָאוֹן, וְרוֹאֶה רַק חֲשֵׁךְ וְאֵינוֹ טוֹעֵם שׁוּם טַעַם בְּחַיָּיו, אֲבָל זֶה שֶׁכֵּן
מְצִיֵּת אֶת הַצְּדִיק הָאֲמֵת, וּמְכַרִּיחַ עֵצְמוֹ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה וְעוֹשֶׂה
כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְלַכֵּת עִם אֲנָפִין נְהוּרִין - פָּנִים שְׂמֵחוֹת,
שׁוֹחֲקוֹת וְעֵלִיזוֹת, עַל יְדֵי זֶה מְרַגֵּישׁ טַעַם אֹר הַגָּנוּז בְּחַיָּיו, וּמִתְעַנֵּג
בְּזִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ.

אַקוּהָ שֶׁתִּרְאֶה מֵה לְפָנַיךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רפב.

כלם מותחים עלי בקורת ואף אחד לא מבין אותי

שאלה:

מאת ליאור: לכבוד הצדיק הקדוש. המשפחה שלי והחברים שלי לא מבינים אותי, כלם עושים עלי בקורת, רואים רק את הדברים הרעים שבי ומיאשים אותי. אני מרגיש שכבר אין לי כח לשמוע אף אחד ואף אחד לא מבין אותי, אני מיאש מכל המצב וצריך חזוק.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהר בחקותי, כ"ב איר ה'תשע"ב.

שלום וברכה אל ליאור, גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר העקרי שאדם צריך לדעת בזה העולם, שאין לו אף אחד, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל על הפסוק (יחזקאל לג, כד): "אחד היה אברהם", שאברהם עבד את השם יתברך רק על ידי שהיה אחד, שחשב בדעתו שהוא רק יחידי בעולם, ולא הסתכל כלל על בני העולם, שסרים מאחרי השם יתברך ומונעים אותו, ולא על אביו ושאר המונעים, רק כאלו הוא אחד בעולם, וזהו "אחד היה אברהם". וכן כל הרוצה להכנס בעבודת השם, אי אפשר לו להכנס כי אם על ידי בחינה זו שיחשב שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחידי בעולם, ולא יסתכל על שום אדם המונעו, כגון אביו ואמו או חותנו ואשתו ובניו וכיוצא, או המניעות שיש משאר בני העולם, המלעיגים ומסיתים ומונעים מעבודתו יתברך. וצריך שלא יחוש ויסתכל עליהם כלל, רק יהיה בבחינת: "אחד היה אברהם" כאלו הוא יחיד בעולם.

וְכַתֵּב מוֹהַרְנ"ת ז"ל (לקוטי הַלְכוֹת פֶּסַח הַלְכָה ט' אוֹת כב) שֶׁזֶה כָּל הָעֲנִיָּן
 שֶׁל סְפִירַת הָעֵמֶר שָׁאֲנוּ סוֹפְרִים אֶת הַיָּמִים לִפְנֵי קִבְלַת הַתּוֹרָה, כִּי
 אֵי אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, אֲלֵא כְּשֶׁאָדָם סוֹפֵר אֶת הַיָּמִים לְעֵצְמוֹ,
 וְאִינוּ מְבַלְבֵּל אֶת עֵצְמוֹ מֵאַחֲרִים כָּלֵל, שֶׁזֶה מֵה שְׁכַתּוֹב (וַיִּקְרָא כג,
 טו) "וּסְפַרְתֶּם לָכֶם" - 'לָכֶם' לְעֵצְמְכֶם דִּיקָא, שְׁכַל אֶחָד צָרִיךְ לְסַפֵּר
 סְפִירַת הָעֵמֶר, שֶׁהוּא עֲנִין הַהִתְחַזְקוֹת שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְחַזֵּק אֶת עֵצְמוֹ
 כְּפִי מֵה שֶׁהוּא, וְלֹא יִפּוֹל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, מִחֲמַת שֶׁנִּדְמָה לוֹ שֶׁחִבְרָיו בְּנֵי
 גִּילוֹ טוֹבִים מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה, כִּי אָף-עַל-פִּי שֶׁהִיא מְדָה טוֹבָה לִהְיוֹת עֲנִיו
 וְלִהְחַזִּיק כָּל אָדָם טוֹב מִמֶּנּוּ, אֲבָל אִם יִפּוֹל בְּדַעְתּוֹ עַל יְדֵי זֶה, חֵס
 וְשָׁלוֹם, אֵין זֶה עֲנוּהַ כָּלֵל, אֲדַרְבָּא זֹהֵי גְדֻלוֹת גְּדוּלָה שֶׁאֵין נֶאֱדָה לוֹ
 שְׁיַעֲבֹד אִיזוֹ עֲבוּדָה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַדִּין הוּא רְחוּק כָּל כָּךְ, וְחִבְרָיו
 כְּבָר זָכוּ לְמָה שֶׁזָּכוּ וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֲסוּר לְהִרְהֵר אַחֲרֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ
 הוּא יִתְבָּרֵךְ שָׁמוּ וְכוּ', וְמִי יוֹדֵעַ מֵאִיזָה מָקוֹם הוּא וּבְאֵלוֹ מְקוֹמוֹת
 נִמְשָׁךְ עַל יְדֵי מַעֲשָׂיו וְכוּ', כִּי אֵין אָדָם דּוֹמֵה לְחִבְרוֹ כָּלֵל.

וְכֵן כָּל אָדָם שְׂרוּצָה לְצֵאת מִטְּמֵאָתוֹ וְזִהְמָתוֹ, שֶׁזֶה בְּחִינַת סְפִירַת
 הָעֵמֶר כְּדֵי לְטַהַרְנוּ מִקְּלֻפוֹתֵינוּ וּמִטְּמֵאָתֵנוּ וְכוּ', וְלִכֵּן צָרִיךְ כָּל אָדָם
 לְסַפֵּר הַיָּמִים לְעֵצְמוֹ דִּיקָא, וְאֵל יִפִּיל אוֹתוֹ חִבְרוֹ כָּלֵל חֵס וְשָׁלוֹם.
 וְזֶהוּ "וּסְפַרְתֶּם לָכֶם" - 'לָכֶם' לְעֵצְמְכֶם דִּיקָא. וְהִבֵּן הֵיטֵב, כִּי תִצְטָרֵךְ
 אֶת זֶה לַיָּמִים הַבָּאִים, כִּי כָּל הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים,
 וְאֲסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מֵהַזּוֹלַת כָּלֵל, וְכִבָּר פִּרְשׁ רַבְנּוּ ז"ל אֶת הַפְּסוּק
 (וַיִּחְזַקְאֵל לג, כד) "אֶחָד הָיָה אֲבִרְהֵם", שֶׁעָקַר הַתְּקַרְבוֹת אֲבִרְהֵם אֲבִינוּ
 עָלָיו הַשָּׁלוֹם, לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, הָיָה עַל יְדֵי שֶׁחָשַׁב תָּמִיד שֶׁהוּא רַק
 אֶחָד בְּעוֹלָם, וְלֹא הִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב וּמְבַלְבֵּל כָּלֵל וְכוּ'.

וּבִאֲמַת צָרִיךְ שֶׁתִּדַּע כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ כְּמָה מִיָּנִי מְנִיעוֹת מֵהַמוֹנְעִים
 הַרְשָׁעִים אוֹ מִתְנַגְּדִים אֲרוּרִים הַרוֹצִים לְמַנוּעַ מֵהֶאֱמַת בְּכְמָה מִיָּנִי
 הַסְּתוֹת וּפְתוּיִים וְדַבְרֵי לִיצְנוֹת וְחִלְקִלְקוֹת וְכוּ' וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ גַּם
 כְּמָה מִיָּנִי מְנִיעוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת אֶפְלוֹ מִחִבְרָיו וְאוֹהֲבָיו בְּאֲמַת

וכו'. וכל זה אי אפשר לבאר בכתב כלל, רק כל אחד יבין בעצמו כפי עניינו, וכנגד כל מיני מניעות וחלישות הדעת שבעולם צריכין לילך בדרך זו לידע "אחד היה אברהם" לחשב כאלו הוא יחידי בעולם, ולא יסתכל על שום בריה שבעולם וכו', ולא יתיחס אל אף אחד, שזה סוד ספירת העמר לפני קבלת התורה, שצריכים לספר כל אחד את היום שלו, כמו שכתוב "וספרתם לכם" - 'לכם' לעצמכם, וכמו שמביא רבנו ז"ל (ספורי מעשיות מעשה ט' מהחכם והתם) שמבאר שם שהתם היה רצען (סנדלר) וכו', ולא היה יכול [לעשות] המלאכה כראוי, ומנעל שלו היה בשלשה קצוות וכו', והוא היה מתפאר בו מאד, כמה נאה ויפה המנעל הזה וכו', והיתה שואלת לו אשתו, אם כן, מפני מה שארי בעלי מלאכות נוטלים ג' זהובים בעד זוג נעלים, ואתה אינך לוקח כי אם אחד זהב וחצי? השיב לה, מה לי בזה? זה מעשה שלו, וזה מעשה שלי (דאס איז יענימס מעשה אין דאס איז מיין מעשה), ועוד, למָה לנו לדבר מאחרים, הלא נתחיל לחשב כמה וכמה אני מרויח בהמנעל זה, מיד ליד העור הוא בכך וכו'. עין שם באריכות.

כי במעשה הזה מבינים רוב העולם כמה דברים הנוגעים לעבודת השם יתברך שצריכין להתנהג בדרכי התמימות ולהיות בשמחה תמיד, אפלו בעניות ודחקות גדולה, וגם כשעבודתו ותפלתו אינה בשלמות כלל, אף-על-פי-כן יהיה בשמחה בחלקו תמיד, ולא יסתכל על העולם כלל שיש להם פרנסה כנגדו בכפלי כפלים, ויש להם אכילה ושתיה ומלבושים נאים וכו' וכו', וגם בעבודת השם יתברך בתורה ובתפלה הם גדולים ממנו אלפי פעמים וכו', עם כל זאת אל יפול בדעתו מזה כלל וכו', רק יהיה שש ושמח בחלקו תמיד, ולא יתבלבל משום בריה שבעולם, רק להתנהג בתמימות גדולה כדרכי התם שלא התבלבל מאף אחד.

וזה למוד עמוק עמוק מי ימצאנו, שכל בר ישראל צריך להחדיר

בְּעֲצֻמוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, שְׁאָסוּר לוֹ לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאֶף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְאֶפִּילוֹ מִמְשַׁפְּחָתוֹ שְׁשׁוּבְרִים אוֹתוֹ וְאוֹמְרִים לוֹ שֶׁהוּא לֹא שׁוֹה לְשׁוּם דְּבַר וְכוּ' וְכוּ', שְׁלֹא יִסְתַּכַּל עֲלֵיהֶם כָּלָל, אֲלֵא יִתְחַזֵּק עִם כָּל הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, וַיַּחֲזִיחַ אֶת עֲצֻמוֹ מְאֹד מְאֹד עִם כָּל מַה שֵׁישׁ לוֹ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת נז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד, ג) "כִּפְלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֲפִלוֹ רִיקְנִין שֶׁכָּךְ מְלֵאִים מְצוֹת כְּרָמוֹן, וּבְיִבְדָּאֵי גַם כָּךְ יֵשׁ הַמּוֹן טוֹב, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פֶּרֶק ט' הֵלְכָה ה'): תַּנִּי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר, אֵינְן לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שְׁאֵינוֹ עוֹשֶׂה מֵאָה מְצוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרֵא אֶת שְׁמַע וּמְבַרֵּךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חֲרִיָּה וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבַרֵּךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חֲרִיָּה וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׁאָר מְצוֹת וּמְבַרֵּךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵינְן לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׁאֵינְן הַמְצוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ, תְּפִלִּין בְּרֹאשׁוֹ וְתְפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ וּמְזוֹנָה בְּפִתְחוֹ, מִלָּה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטֻלִיתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תהלים קיט, קסד): "שָׁבַע בַּיּוֹם הֵלְלִיתִךָ עַל מְשַׁפְּטֵי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תהלים לד, ח): "חֲנֹנָה מִלְּאָךְ ה' סְבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלֹצֵם".

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁמַהֲיִים וְהִלָּאָה אֶל תְּשִׁים לֵב אֶל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם שְׁמַנְסָה לְשִׁבְרֵךְ אוֹתָךְ שְׁאֵתָה לֹא שׁוֹה לְשׁוּם דְּבַר וְכוּ', וּמִמָּךְ לֹא יִהְיֶה כְּבֹר שׁוּם דְּבַר וְכוּ', תִּלְעַג לָהֶם, וְדַע לָךְ שְׁאֵתָה מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְכִפְרֵט כְּשֶׁתְּרַגֵּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזַי אֵינְן אָדָם יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר מִמָּךְ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ תָּמִיד, שְׁתִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה, תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רפג.

קְשָׁה לִי לְהַתְפִּיֵשׁ בְּשִׂדּוּכִים, לְמִרוֹת שְׂאֲנֵי בֶן עֶשְׂרִים וְתִשַׁע.

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת אֵיל: חֲזַרְתִּי בְּתִשּׁוּבָה דְרָף רַבְּנוּ קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים. בְּהַתְחַלָּה הַתְּחִלְתִּי בְּשִׁמִּירַת שַׁבָּת, לְמִדְתִּי בְּסֹפֶר מִסְלַת יְשָׁרִים, וּפְעַם אַחַת גַּם לְמִדְתִּי אֶת כָּל הַלְקוּטֵי מוֹהֲר"ן מִשַּׁבַּת לְשַׁבָּת. לְפָנַי אַרְבַּע שָׁנִים, הַבְּנֵיתִי שְׂאֲנֵי חֵיב לְהַכְנִס לְמִסְגֶּרֶת כְּדֵי לְהִיּוֹת עוֹבֵד הַשֵּׁם בְּאַמֶּת וְנִכְנָסְתִי לִישִׁיבָה. מֵאֵז חִפְשִׁיתִי אִישׁ צְדִיק אֲמַת שְׂאוּכַל לְהִיּוֹת בְּצִלוֹ, אֲךָ חָבַל שְׂאֵז עֲדִין לֹא שָׁמַעְתִּי עַל הַצְּדִיק מִיבְּנֵי אֵל. בְּתִקּוּפָה שְׁהִיִּיתִי בִישִׁיבָה, עֲבַדְתִּי בְּבִנְיָן יִשְׂרָאֵל, וְהַמְשָׁגִיחַ הַתְּעַקֵּשׁ אֶתִּי שֶׁלֹּא אֶעֱזֵב אֶת הָעֲבוּדָה. בְּעֲבוּדָה סְבִלְתִּי בְּזִיווּנוֹת, וּלְבִסּוּף זָרְקוּ אוֹתִי מִשָּׁם לְאַחַר שְׁנָתַיִם וְחֻצֵי עַל לֹא עוֹל בְּכַפִּי. הַיּוֹם לְאַחַר אַרְבַּע שָׁנִים שְׂאֲנֵי בִישִׁיבָה אֲנִי בֶן עֶשְׂרִים וְתִשַׁע, וְהַמְשָׁגִיחַ אוֹמֵר לִי שְׂאֲנֵי גְדוֹל מְדִי וְצָרִיף לְהַתְחַתֵּן, אֲךָ אֲנִי לֹא מוֹכֵן לְהַתְפִּיֵשׁ וְלְהַשְׁתַּדֵּף עִם מִיִּשְׁהֵי שְׂרוּצָה בְּחֹר שְׁעוֹבֵד חֻצֵי יוֹם וְלוֹמֵד חֻצֵי יוֹם. אֲנִי מְרַגֵּישׁ אוֹבֵד עֲצוֹת, הַמְשַׁפָּחָה שְׁלִי לֹא תוֹמַכֶּת בִּי, וְגַם כֶּסֶף אֵין לִי. אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר עִם בּוֹרָא עוֹלָם תָּמִיד וְאֲנִי זָקוּק לְהַדְרָכָה מֵהַלְעֲשׂוֹת.

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחִקּוֹתַי, כ"ג אֵיר ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל אֵיל, נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל זכותך שזכית לחזור בתשובה שלמה, שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות לד:) במקום שבעלי תשובה עומדים שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד, כי כבר היו במקומות הכי ירודים וכו', ואף-על-פי-כן חזרו משם אליו יתברך, וזה מאד מאד חשוב אצלו יתברך, ובפרט שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל וזכית לסיים את ה"לקוטי מוהר"ן".

לדעתי זה לא מספיק לסיים פעם אחת את ה"לקוטי מוהר"ן", כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימנים שמו-שמו), שהספר הקדוש שלו "לקוטי מוהר"ן" שיצא בעולם הוא אתחלתא דגאולה, ומאחר שיצא בעולם אני חפץ שילמדו אותו, כי צריכים ללמד אותו הרבה עד שיהיה שגור בעל פה, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדולה להשם יתברך, אשר אין ערך אליה. ואמר שמצוה גדולה ללמד בספרו הרבה, ויכולים להיות נעשה בעל מח גדול על ידי ספרו וכו'.

ומה טוב ומה נעים לעשות לעצמו שעור גם בשיחותיו הקדושות שכתבן מוהר"ן ז"ל, ומובאות בספרים הקדושים: "חיי מוהר"ן" ו"שיחות הר"ן", כי כבר אמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן שנח): שכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר, ואפלו צדיק גמור כל ימי חייו כמו שאני רוצה (אזוי וויא איך מייך איין גוטער יהוד), אם ירצה לילך עמה לקיים כפי שיחתו הקדושה ונגם אפלו עכשו כשלומדדים דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעורר להשם יתברך לזכות לדרכי השם באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושות הנאמרים בספריו הקדושים, כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יהיה באיזה מדרגה שיהיה. אפלו מי שהוא במדרגה עליונה מאד יכול לקבל דרך ישרה ועצות נפלאות מכל שיחה ושיחה שלו. וכן להפך מי שהוא בתכלית מדרגה התחתונה חס ושלום באיזה מקום שרק

לא יהיה, יכול לקבל דרך ישרה ועצות נכונות מכל שיחה ושיחה שלו למלט נפשו מני שחת, ולשוב אל השם יתברך באמת אם ישם לבו לדבריו היטב, ויקים אותם באמת ובתמימות בלי שום חכמות, אשרי מי שיאחז בהם].

והנה יסוד היסודות אצל רבנו ז"ל היה להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו בלי שום חכמות והשכלות כלל, ותכף ומיד כשאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אזי הוא אף פעם לא לבד, כי בכל מקום שרק יהיה, ימצא את הקדוש-ברוך-הוא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרק טו) לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם המלויים אותו עד שיגיע לבית עולמו; אין עוד דבר שמלוה את האדם עד הרגע האחרון כמו השיחה בינו לבין קונו, ואין עוד דבר שמלוה את האדם בכל מקום שהולך כמו השיחה בינו לבין קונו, ואז הוא לא צריך את אף אחד וכו', ואף אחד לא יכול לשבר אותו, כי יש לו את הקדוש-ברוך-הוא, ואמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן, סימן תמ) אפלו כשאין יכולים לדבר בהתבודדות רק תבת 'רבנו של עולם' גם כן טוב מאד, ולכן הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, ואז תהיה בן חורין אמתי, ואף אחד לא יוכל להשתלט עליך וכו'.

אתה כבר בגיל עשרים ותשע, מה יש לך לחפש בישיבה? אתה צריך לחפש זוג, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (יבמות סב:) כל אדם שאין לו אשה שרוי בלא שמחה בלא ברכה בלא טובה, ולכן אתה צריך עכשו רק לדאג איך למצוא בת זוג, ואל תהיה בררן, אלא את השדוף הראשון תקח לשם שמים, כי כל זמן שאדם הוא רוק, הוא רק חצי גוף וכו', ועקר השלמות הוא להתחתן ולבנות בית נאמן בישראל, ואתה צריך לדעת כי בכתבה כותבים שהבעל מתחייב להביא פרנסה, ולכן ראה לזרק את כל החכמות שלך וכו', שהן

השטויות וכו', והדבר הראשון תמצא לך אשה להתחתן עמה, ואז תגיע אל השלמות שלך.

נא ונא תצא מעצמך ותעזב כבר את כל אלו שרוצים להשתלט עליך וכו', תהיה בן חורין אמתי, ולזה זוכים על ידי תקף האמונה, להכניס במחשבתו אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין-סוף ברוך-הוא, ונצול מכל רע. אשרי האדם שזוכה להכניס במחשבתו תמיד אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין-סוף ברוך-הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה.

ראה להתפלל תפלה זו בכל יום עד שתמצא את בת זוגך, העקר זכור לא להיות בררן, אלא להתחתן לשם שמים:

"רבונו של עולם חוס וחמול עלי וזפני למצא את בת זוגי, ואתה בעצמך יודע שאני מוכן כבר להתחתן כדי להנצל מעברות חמורות, אך מפני מעשי המגנים והרעים שעשיתי עד עכשו, התעכבה מציאת זוגי, ואני נמצא בצער גדול מאד, כי אתה גלית על ידי חכמינו הקדושים כל השרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה, ובלא תורה, ובלא חומה, ובלא שמירה, ולכן הנני מתחרט על כל עוונותי שעשיתי עד עכשו, ואני מקבל על עצמי לחזור בתשובה שלמה, וגלית לנו על ידי התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי (תקוני זהר תקון יד, דף ל:) ועם כל דא אם חזר בתשובתא, עליה אתמר (ישעיה ו, י): "ושב ורפא לו", ויהיב ליה בת זוגיה, דאתמר בה (משלי ג, ח): "רפאות תהי לשרך", והנני שב בתשובה שלמה, ולכן תזמין לי את בת זוגי,

ואזכה להקים בית נאמן בישראל, ולעשות רצונך מעתה ועד עולם אמן סלה".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

רפד.

מהו למוד גמרא בעינין על פי דעת רבנו ז"ל?

שאלה:

מאת שלומי חי: ברכת רפואה שלמה בקרוב. רציתי לשאול מהו למוד גמרא בעינין על פי דעת רבנו ז"ל? וכן האם הספך "תורה לשמה" שחברתם בנושא למוד תורה בעינין הדפס כפר?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהר בחקותי, כ"ג איר ה'תשע"ב.

שלום וברכה אל שלומי חי, גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

עקר שלמות למוד גמרא בעינין, הוא לדעת איך להוציא הלכה

לְעִבְדָּהּ וּלְמַעֲשָׂהּ, וְלָכֵן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים כְּשֶׁלּוֹמֵד קָטַע גְּמָרָא וְחִזְזַר עַל זֶה כַּמָּה וּכַמָּה פְּעָמִים עִם רַש"י וְתוֹסְפוֹת וּמְפָרְשִׁים, וְאַחַר כֵּן הוּא לּוֹמֵד כְּפִי שְׂצִין "עֵין מִשְׁפָּט", שֶׁהוּא הִלְכָה מֵהֶרֶמְב"ם וְטוֹר וְשִׁלְחַן עָרוּךְ הַשֵּׁיף לְקַטַּע הַזֶּה, וּמִמִּילָא תַתְּחִיל לְלַמֵּד אֶת הַמְּפָרְשִׁים עַל הֶרֶמְב"ם, וְתִרְאֶה בְּדַרְךְ כָּלֵל דְּבָרִים חֲדָשִׁים אִיךְ שֶׁהֶרֶמְב"ם מוֹצִיא הִלְכָה מֵהַגְּמָרָא, וְכֵן הַטּוֹר עִם הַבֵּית יוֹסֵף וְהַב"ח וְאַחַר כֵּן הַשִּׁלְחַן עָרוּךְ וְנוֹשְׂאֵי כָלִיו וְכו'.

אִם לּוֹמְדִים בְּצוּרָה כְּזוֹ, טוֹעֲמִים טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי אַחַר כֵּן כְּשֶׁלּוֹמְדִים אֶת הַהִלְכָה בְּ"שִׁלְחַן-עָרוּךְ", מִתְּחִילִים לְשׁוֹט בְּסִפְרֵי שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת שְׂמֵדְבָרִים מֵהִלְכָה זוֹ, וְנִפְתָּחִים לוֹ הַיְכָלוֹת חֲדָשִׁים שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה, וְזוֹ שְׂלֵמוֹת לַמּוֹד בְּעִיּוֹן, לְהוֹצִיא הִלְכָה לְעִבְדָּהּ וּלְמַעֲשָׂהּ.

הַסֵּפֶר "תּוֹרָה לְשִׁמָּה" הִיָּה פַּעַם כְּבָר מוֹכֵן אֶצְלֵי לְדַפּוּס וּבְדַרְךְ לֵא דַרְךְ - נַעֲלָם לִי.

אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִלְּמוֹד גְּמָרָא, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין כד.) בְּמַחְשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמִתִּי עוֹלָם אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תִּלְמוּדָהּ שֶׁל בָּבֶל; וְלִכְאוּרָה אִיךְ יְכוּלִים לומר עַל תִּלְמוּד בְּבָבֶלִי אֶת הַלְשׁוֹן הַזֶּה שֶׁהוֹשִׁיבֵנִי בַּחֲשֵׁךְ כְּמִתִּי עוֹלָם? אֵלָּא הַפְּרוּשׁ הוּא אַחַר, דִּיקָא מַחְמַת שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּגִלוֹת מְרָה מְאֹד שֶׁחֲשֵׁךְ לָנוּ וְלֹא אוֹר, וְהוֹשִׁיבוּ אוֹתָנוּ בְּמַחְשָׁכִים, וְאֲנַחְנוּ נִדְמִים בְּגִלוֹת כְּמוֹ מֵת, מֵה יְכוּל לְהַחֲיוֹת אוֹתָנוּ? עַל זֶה אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תִּלְמוּדָהּ שֶׁל בָּבֶל, הֵינּוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תִּלְמוּד בְּבָבֶלִי, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ריד) שֶׁהַקְּלִפָּה הַמַּחְטִיאַה אֶת הָעוֹלָם בְּכֹל מִינֵי לְכֻלּוֹךְ נִקְרָאת לִילִי"ת, שֶׁעוֹלָה כְּמִסְפֵּר תִּלְמוּד וְעַל יְדֵי לְמוֹד תִּלְמוּד מְבִטְלִים אוֹתָהּ לְגַמְרֵי, וְהַשֵּׁם שֶׁל הַקְּלִפָּה נִקְרָא עַל שֵׁם יִלְלָה שְׂאָדָם מִיֵּלֶל מְרַב צַעַר וּמְרִירוֹת שְׂעוּבָרִים עָלָיו, וּמְאַבְדַּת לוֹ אֶת הַרְצוֹן

לשוב אליו יתברך, וכן נקראת על שם לילה, שאז הוא זמן חשך, ועל ידי למוד תלמוד מאיר לו הלילה בסוד (תהלים קלט, יב) "ולילה כיום יאיר".

ולכן אשרי מי שלומד תמיד גמרא שהיא תלמוד, שעל ידי זה יאיר לו אפלו בגלותו המרה, ויאיר עליו מלך הכבוד אורו יתברך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

רפה.

באמצע שיעור שמסרתי לנשים נתקפתי בחרדה ולא הצלחתי להמשיך

שאלה:

מאת חגית: שלום רב. מאז שחזרתי בתשובה חשתי משיכה חזקה להעביר שיעורי תורה, ותמיד אהבתי לתת עצות לאנשים ולהקשיב לבעיות של אחרים. כל הזמן שאפתי וחפיתי ליום בו אצפה להעביר שיעורי תורה. ובכן, אותו יום הגיע וזכיתי שפנה אלי רב מסים בבקשה לחזק כמה נשים ומאז התקיימו כבר ארבעה שיעורים. הבעיה היא שאני מפנמת וקשה לי לדבר אפלו מול קהל מצמצם, ובשיעור האחרון שהעברתי כמעט ולא זכרתי דבר ממה שתכננתי להגיד, נכנסתי לחרדה ולא היה לי מה לומר. הנשים שמו לב למה שקרה לי וחשתי כי לעגו לי בלבן. חזרתי מהשיעור

מְבִישֵׁת וְנִכְלָמֶת, וְהַבְּזִיּוֹן הַזֶּה לֹא מְרַפֵּה מִמֶּנִּי. אֵינֶנִּי יוֹדַעַת
 מַה לַעֲשׂוֹת: מִצַּד אֶחָד יֵשׁ לִי אֶת הַדַּחֲף לַעֲשׂוֹת זֹאת וְלִהְעֵבִיר
 שְׁעוּרִים, וּמִצַּד שְׁנֵי יֵשׁ לִי חֲרָדוֹת עֲצוּמוֹת שְׁמָא הַדָּבָר יִקְרָה
 לִי שְׁנִית וְלֹא אֶצְלִיחַ לְהֵעֵבִיר אֶת הַשְּׂעוּר. אֲנִי לֹא מְבִינָה
 אֶת הַשֵּׁם, מִדּוּעַ הוּא עֹשֶׂה לִי זֹאת, הֲרִי הוּא רוֹצֵה שְׁנָשִׁים
 תְּתַחַזְקֶנָּה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אִם כֵּן מִדּוּעַ נִתֵּן לִי צַר הָרַע
 לְהִתְגַּבֵּר עָלַי כִּף וְלִגְרַם לִי לִשְׁכַּח אֶת כָּל הַחֲמֹר? אֲשַׁמַּח
 לְקַבֵּל עֲצָה וְתַבּוּנָה, כִּי אֲנִי מֵאֵד מְבַלְבֶּלֶת.

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקוֹתַי, כ"ג אִיר ה'תשע"ב.

שָׁלוֹם רַב אֶל חַגִּית, תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֵלֶק א', סִימָן כ') שֶׁלְפָנַי שְׂאוּמְרִים תּוֹרָה
 אוֹ דַרְשָׁה בְּרַבִּים, צְרִיכִים הַרְבֵּה תְּפִלוֹת לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמִים
 וּבְתַחֲנוּנִים שְׂיִתֵּן לוֹ דְבוּרִים חַמִּים כְּגַחֲלֵי אֵשׁ, לְעוֹרֵר אֶת נְשָׁמוֹת
 הַשּׂוֹמְעִים דְּבָרָיו וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁהַתְּכֵלִית לְדַבֵּר בְּרַבִּים, הִיא רַק לְהִיּוֹת צְנוּר
 הַמְּשַׁפִּיעַ לְבֵית יִשְׂרָאֵל, הֵינּוּ לְחִזְק לְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחַת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
 וּלְקַרְבָם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, וְזוֹ הַתְּכֵלִית שֶׁל כָּל הַתְּכֵלִיתוֹת, כִּי אֵין עוֹד
 דָּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִלְקָרֵב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִי שֶׁעוֹסֵק
 בָּזֶה הוּא מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם.

וְהִנֵּה כִּדֵּי לְדַבֵּר בְּרַבִּים, צְרִיכִים הַרְבֵּה בְּטָחוֹן עֲצָמִי, וְעַקֵּר
 הַשְּׁלֵמוֹת הוּא לְדַבֵּר אֲזַעֵם עֲצָמוֹ, הֵינּוּ בְּמִקּוֹם לְחִזְק אֶת אַחֲרִים הוּא
 צְרִיךְ לְחִזְק אֶת עֲצָמוֹ, וְאֲזַיֵּשׁ לְדַבּוֹר שְׁלֵמוֹת, כִּי כָּל אָדָם יוֹדֵעַ אֶת
 שְׂבָרוֹן לְבוֹ וְכוּ', וְרַע מֵעֲלָלְיוֹ וְכוּ', כִּי אָדָם קְרוֹב לְעֲצָמוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן

כְּשֶׁמְדַבֵּר בְּרַבִּים, הוּא צָרִיךְ לְדַבֵּר אֶל עַצְמוֹ, וְאִז הַדְּבָרִים הָאֵלוּ יַעֲשׂוּ פְעֻלָּה שְׁלֵמָה, וְכֵמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפד) כְּשֵׁי שׂ אֹר יִשָּׁר עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה אֹר חוֹזֵר, הֵינּוּ כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִם הַזּוֹלָת, אִזֵּי הַדְּבָרִים קוֹפְצִים חֲזָרָה אֵלָיו, וְאִם מְדַבְּרִים בְּצוּרָה כְּזוֹ, תָּמִיד יֵשׁ לוֹ דְּבָרִים, כִּי כָּל אֶחָד רוֹצֶה לְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ, וְאִף אֶחָד לֹא רוֹצֶה לְהִשָּׁאֵר מִמְרָמֵר וּבְדַכְּאוֹן וְכוּ' וְכוּ'.

וְלָכֵן הַעֲצָה הַיְעוּצָה לְכָל הַדּוֹרֵשׁ לְרַבִּים, שֶׁהוּא יְדֹרֵשׁ לְעַצְמוֹ, כִּי הוּא יוֹדֵעַ מַה הוּא צָרִיךְ וְכוּ', וּמַה אֲכַפֵּת לוֹ שֶׁאוֹמֵר אֶת הַדְּבָרִים בְּקוֹל שְׁעוֹד אֲנָשִׁים יִשְׁמְעוּ, וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק זי"ע פָּרַשׁ בְּזֶה (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ וַיֵּצֵא) אֶת מֵאֲמָרָם ז"ל (מְדַרֵּשׁ אַגְדָּה) דְּבָרִים הַיּוֹצְאִים מִן הַלֵּב נִכְנָסִים אֶל הַלֵּב, הֵינּוּ כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר דְּבוֹר מִן הַלֵּב, כְּדֵי שִׁיכְנַס בְּלִבּוֹ, הַדְּבוֹר הַזֶּה נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, וְזֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל בַּעַל דִּרְשָׁן שְׁדוֹרֵשׁ בְּרַבִּים.

וְלָכֵן חֶסֶר לָךְ בְּטַחֲוֹן עַצְמִי, וְכֵן אֶת צָרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְשֹׂאֵל שׁוּם קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אִז אֶת עוֹשֶׂה חוֹר בְּכָלִי וְהַדְּלִי שֶׁמִּמֶּנּוּ אֶת רוֹצֶה לְשֹׂאֵב בְּרַבִּים, קֹדֶם כָּל צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בַּלְעֲדָיו נִמְצָא, וְאִף שֵׁי שׂ דְּבָרִים שֶׁאֵת לֹא מְבִינָה כֶּךָ צָרִיךְ לְהִיּוֹת, שֶׁהָרִי אָדָם עִם שֶׁכָּל מְצַמְצֵם וְכוּ', וְעַם זְמַן מְצַמְצֵם שֶׁנִּמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם וְכוּ', אִיךָ הוּא יָכוֹל לְהִבִּין דְּבַר רוֹחֲנִי שֶׁהוּא בְּלִי גְבוּל?

אֲקוּנָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּתַחַזְּקִי בִּיתֵר שֶׁאֵת וּבִיתֵר עַז בְּאִמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַעֲקֵר - שֶׁתְּתַחַזְּקִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז כְּשֶׁתְּהִי מְלֵאָה עִם אִמוּנָה וְשִׁמְחָה וְכוּ', תּוּכְלִי לְהִשְׁפִּיעַ גַּם לְזוֹלָת, וְלֹא תִתְבַּלְבֵּלִי מֵאִף אֶחָד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,

שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני, תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

רפ"ו

בעלי משפיל אותי ומנבל את פיו. מה לעשות?

שאלה:

מאת לי: אני מאד מבקשת מהצדיק שיתן לי עצה מה לעשות. בעלי משפיל אותי כל הזמן, מנבל את הפה שלו, וקורא לי במלים גסות מאד שאני לא רוצה לכתב לצדיק מפני כבודו. יש לנו שלשה ילדים, אבל אני לא יכולה לחיות עם כל כף הרבה השפלות. אודה לכם מאד אם תענו לי.

תשובה:

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר בהר בחקותי, כ"ג איר ה'תשע"ב.

שלום רב אל לי, תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דעי לך שאין עוד מדרגה יותר גדולה מלמוד זכות, פי צריכים לדון את כלם לכף זכות, ורפנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן רפב) שעל ידי שמלמדים זכות על הזולת יכולים להחזיר אותו בתשובה שלמה, וזה הדבר הכי קשה לאשה לדון את הזולת לכף זכות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (מגלה יג.) אין אשה מתקנאה אלא בירך חברתה; ולכן טבע של אשה שהיא תמיד מקפידה על כבודה, כמו

שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רב) שהנשים מקפידות מאד על כבודן.

ולכן טבע של אשה שהיא לא יכולה למחל, כי אשה נוצרה מעצם, כמו שכתוב (בראשית ב, כג): "עצם מעצמי", וכמו שעצם לא יכולים לשבר כי היא קשה מאד וכו', ולכן גם אשה קשה לה מאד למחל כשנוגעים בכבודה, וזה שיד גם בכלליות עם כל אשה, שאחת לא יכולה למחל ולסלח לשניה בשום פנים ואפן, על אחת כמה וכמה כשהבעל בבית מקניט אותה ומצער אותה אז היא נפגעת מאד מאד, וקשה לה למחל לבעלה, היא שוכחת שהיא בעצמה באה מבעלה וכו', והם באמת גוף אחד, וכך צריך להיות.

ולכן ראוי לאשה תמיד לדון את בעלה לכף זכות, מי יודע מה עובר עליו? מי יודע כמה בזיונות חרופים וגדופים הוא סובל בעבודה, או בני אדם משפילים אותו וכו'? ולכן ראוי לאשה לדון את בעלה לכף זכות תמיד, ואף שזה מאד מאד כואב ופוגע הדבורים וההשפלות שהבעל לפעמים מפקיר את לשונו וכו' וכו', עם כל זאת ראוי לאשה למחל לו, ואדרבה להראות לו אהבה, ואז כאשר ירגע אומרים לו בצורה יפה: "אתה יודע, בעלי היקר, שפגעת בי מאד כשדברת אלי בגסות וכו', למה מגיע לי דבר כזה, בעוד שאני אוהבת אותך מאד וכו'?" וכך בדברי רצוי ופתי וכו' בשעה שהבעל נרגע מפעסו, אז הוא יקבל את דבריך בקלות מאד, ובמשך הזמן ילמד שלא מדברים ככה אל אשה.

ולכן עצתי שתלכי בצורה כזו, ואז תראי איך שהכל ישתנה, כי על ידי תקוף האהבה נשרפים כל הקירות של השנאה וכו' (שיר השירים ח, ט): "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה" וגו', ואף שפסוק זה סובב על קודשא בריך הוא ושכינתיה, הקדוש-ברוך-הוא ונשמות ישראל, עם כל זאת גם על איש ואשה אמרו

חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי אמרו חכמינו הקדושים (שבת י:) שלום זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא. ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום-בית, הינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית.

ולכן תדוני את בעלך לכף זכות, שאני בטוח שהוא אוהב אותך, ולא כוון להקניט אתך וכו', ואת יודעת את זה וכו', אלא מי יודע מה מלחין אותו? ומי משפיל ומבזה אותו?

ולכן תדוני אותו לכף זכות, ואל תחכי שהוא יפייס אותך וכו', ואם תלכי בצורה כזו הכל יתהפך לטובה, תהיי פקחית ותשתדלי שזה יבא מיזמתך וכו', ולא מיזמתו, ואז תהיי האשה הכי מאשרת בחיך, והבית יהיה בית רגוע, והילדים יגדלו בריאים בשכלם ובנפשם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני, תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

רפז.

**אני מאד מבלבלת בזמן האחרון,
ואף אחד אינו פנוי לעזר לי**

שאלה:

מאת אודליה: שלום כבוד הרב. אני מאד מבלבלת בזמן האחרון ואין מי שיקשיב לי ויתן לי עצה כי כלם עסוקים ואף אחד לא פנוי בשבילי. אני מרגישה לבד בעולם גדול, בלי כח להתמודד ולהתגבר על כל הקשיים שבדרך. אודה לעצתו של הרב. בתודה מראש, ובברכה לבריאות איתנה ואריכות ימים.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהר בחקותי, כ"ד איר ה'תשע"ב.

שלום רב אל אודליה, תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עקר השלמות בזה העולם הוא להגיע אל שמחה אמיתית, לשמח מאד מאד על נקדת יהדותו, שהשמחה הזו עולה על כל השמחות, וכל דקה שאדם שמח עם זה, הוא מקים מצות עשה של יחוד הבורא יתברך שמו, ובזה לא צריכים להשקיע שום דבר, רק להכניס בדעתו אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ותהלה לאל נבראנו מזרע ישראל ולא עשנו גוי כגויי הארצות, ובזה בעצמו מקימים מצות עשה של יחוד הבורא יתברך שמו, שזה כלול מכל המצוות, כמו שכתוב (תהלים קיט, פו): "כל מצותיך אמונה", כל מצוה צריכה להביא את האדם לאמונה ברורה ומזככת בו יתברך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י') מה שאדם רחוק מהקדוש-ברוך-הוא מפני שאין לו ישוב הדעת, ולמה אין לו ישוב הדעת, מפני שהוא לא שמח, ועקר השמחה לשמח בפשיטות עם נקדת היהדות, שנברא מזרע ישראל, שמחה זו עולה על כל השמחות, כי עם ישראל הם עם רחמן, וכמאמרם ז"ל (ביצה לב:) כל המרחם על הבריות בידוע שהוא מזרעו של אברהם אבינו וכל מי שאינו מרחם על הבריות בידוע שאינו מזרעו של אברהם אבינו; ובזה ראוי לכל בר ישראל לשמח ולהתחזק ולהתפאר וכו'.

הקדמתי לך את ההקדמות האלו, כדי שתדעי שיהודי הוא אף פעם לא לבד, יש לו את הקדוש-ברוך-הוא, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ילקוט דברים רמז תתכה) על הפסוק (דברים ה, ז): "כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרובים אליו כהוי"ה אלקינו בכל קראנו אליו", מעשה בספינה אחת שהיתה כלה של נכרים והיה בתוכה יהודי אחד, הגיעו לנמל אחד אמרו לאותו יהודי טול מעות ועלה לנמל וקח לנו משם מאומה, אמר להם לא אכסנאי אני ואיני מכיר להיכן אלך, אמרו לו יש יהודי אכסנאי? בכל מקום שאתה הולך אלקיך עמך, הוי "אשר לו אלקים קרובים אליו". זאת אומרת יהודי הוא אף פעם לא לבד, איפה שהוא הולך הוא הולך עם הקדוש-ברוך-הוא, ואת זה גלה לנו רבנו ז"ל שאדם צריך להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, ולהשיח ולספר את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, ואז הוא אף פעם לא יהיה לבד, ולא יצטרך שום חברים וחברות, מאחר שיש לו את הקדוש-ברוך-הוא, ולכן תצאי מעצמך ותתחילי לשמח עם נקדת יהדותך, ותתחזקי באמונה פשוטה בו יתברך, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלך, ולבקש ממנו יתברך את כל מה שאת צריכה, ואז תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

אני מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעוברים עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת את מרחת להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכלו לגשת אליו כי הטמאה היא רק עצבות, מה שאין כן הקדשה היא רק שמחה, ובזה אשה יכולה למדד את עצמה אם היא מצד הקדשה וכו', או אם היא מצד הטמאה וכו', שתסתכל איך שהיא מחזקת את עצמה בשמחה, כי השמחה מדביקה את האדם אל האיין-סוף ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

רפח.

**האם להשאיר במקום עבודתי?
ומתי כדאי לעבור לדירה משלנו?**

שאלה:

מאת טופז: שלום רב לכבוד מוהרא"ש, צדיק אהוב ונפלא. אני נשואה לבעל מקסים מזה חצי שנה, שנינו חוזרים בתשובה, ואנחנו גרים אצל חמותי ביחידת דיור נפרדת. אני עובדת בתור מלנה בהסעות לילדים שחלקם מגבלים, ולאחרונה התחלתי ללמד מזכירות רפואית במכללה רציתי לשאול האם כדאי לי להשאיר בעבודה הזאת? ומתי יהיה כדאי לעבור לדירה משלנו? כשבאנו אל הצדיק, הצדיק אמר שבסוף נעבר לגור ביבנאל.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהר בחקותי, כ"ד איר ה'תשע"ב.

שלום רב אל טופז, תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאת שמחה ועליזה שהתחתנת עם בעל מקסים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שפך יהיה כל החיים, שתזכי לשמח עם בעלך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי אמרו חכמינו הקדושים (שבת י:) שלום זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא.

ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום-בית, הינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, ולכן תשמחו יחד ותעזרו אחד לשני, ושתהיה תמיד ביניכם אהבה והבנה הדדית, שזה עקר ההצלחה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סט) שעקר העשירות באה בזכות האשה, והיא גמרא מפרשת (בבא מציעא נט.) שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית יב, טז): "ולאברם הטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעטרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו).

ולכן אם תהיו שניכם שמחים ועליזים ותכבדו אחד את השני, ישפע עליכם שפע בפרנסה.

זה טוב מאד אם תמשיכי ללמד מזפירות רפואית במכללה, כי רבנו ז"ל רצה שלכל אחד תהיה משרה בפרנסה.

בְּעִנְיַן לְעֵבֶר דִּירָה וְכוּ', זֶה יִהְיֶה בְּעֵת שִׁיתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וְתוֹכְלוּ כָּבֵד לְשֵׁלֶם שְׂכָר דִּירָה, עַד שֶׁתִּזְכְּוּ לְבֵית מִשְׁלָכֶם. וְאִיפֹה לְגוֹר? זֶה תְּלוּי בְּכֶם, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה מו). חֲזַן מְקוֹם עַל יוֹשְׁבָיו, וְלִכֵּן אִיפֹה שֶׁתְּחַלִּיטוּ - שִׁיְהִיָּה בְּהֶצְלָחָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדוּךָ תָּמִיד, שֶׁתִּהְיֶה לָּךְ הֶצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי, תִּשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאַחַל לָּךְ בְּרֻכָּה וְהֶצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רפ"ט

מַה הַדֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה כְּדִי לְחַזֵּק אֶת בְּנֵי הַנְּעָר בְּאַמוּנָה?

שְׁאֵלָה:

מַאת יְדִידָיָה: לְכַבֹּד מוֹהֲרָא"ש גְּרוּ יְאִיר. רְצִיתִי לְשְׁאוֹל מַה הַדֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה לְחַזֵּק בְּאַמוּנָה אֶת בְּנֵי הַנְּעָר שְׂאֲנִי מְלַמֵּד, הָאֵם בְּאִמְצָעוֹת לְמוֹד בְּסִפֵּר "הַכּוֹזָרִי" וְכִדּוּמָה, אוּ בְּאִפְּן אַחֵר? תוֹדָה רַבָּה וּרְפוּאָה שְׁלֵמָה.

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקוֹתַי, כ"ד אִיר ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל יְדִידָיָה, גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה') הָעֶקֶר הוּא הָאַמוּנָה, וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְחַפֵּשׂ אֶת עֵצְמוֹ וְלְחַזֵּק אֶת עֵצְמוֹ בְּאַמוּנָה. כִּי יֵשׁ סוֹכְלֵי חֲלָאִים, שְׂיֵשׁ לָהֶם מַכּוֹת מִפְּלֹאוֹת, וְהֵם סוֹכְלִים הַחֲלָאִים רַק

בשביל נפילת האמונה, בבחינת (דברים כח, גט): "והפלא הוי"ה את מכתך מכות גדולות ונאמנות וחלאים רעים ונאמנים". 'ונאמנים' דיקא, כי הם באים על ידי פגם אמונה, כי על ידי נפילת האמונה באים מכות מפלאות וכו', עין שם. ואמר (שיחות הר"ן, סימן לג): אצל העולם אמונה הוא דבר קטן, ואצלי אמונה הוא דבר גדול מאד, ועקר האמונה הוא בלי שום חכמות וחקירות כלל, רק בפשיטות גמור כמו שהנשים והמון עם הכשרים מאמינים.

וידוע שאצל רבנו ז"ל היה העקר אמונה, עד כדי כך שאמר בפרוש (שיחות הר"ן סימן לב) צריך לחזק את עצמו באמונה, ולבלי להפגס בחקירות כלל, ולבלי לעין כלל בספרים של מחקרים, רק להאמין בהשם יתברך באמונה לבד, בלי שום חקירות כלל, ואף-על-פי שנדמה לנו שההמון עם הם רחוקים מחקירות ואינם מחקרים כלל, אף-על-פי-כן באמת כלם הם מערבים בחקירות. כי כל אחד ואחד יש לו חקירות, ואפלו קטנים באים על מחשבתם חקירות ובלבולים.

אבל באמת צריך כל אחד ואחד להזהר מאד להרחיק החקירות מלבם, ולהשליכם מלבם לגמרי לבלי להיות חס ושלום שום חקרן כלל, רק להאמין בהשם יתברך ובצדיקים האמתיים באמונה לבד בלי שום חקירות כלל. כי כבר זכינו לקבל תורתנו הקדושה על ידי משה רבנו, וכבר היו לנו צדיקים רבים גדולים ונוראים בכל דור ודור, וראוי לנו לסמך עליהם בלי שום חקירות, ולילך בעקבותם, להאמין בהשם יתברך בפשיטות, ולקיים תורתו ומצוותיו כאשר מסרו לנו אבותינו הקדושים, וכשאדם הולך בתמימות באמונה לבד בלי שום חקירות, יכול לזכות שיעזר לו השם יתברך שיבוא לבחינת רצון שהוא למעלה מחכמה, כי באמת חכמה דקדשה היא למעלה מאמונה.

אבל אף-על-פי-כן אנו צריכים לבלי לילך בחכמות וחקירות, רק באמונה לבד, כי אמונה הוא דבר חזק מאד, ואזי כשהולך באמונה לבד בלי חקירות וחקמות, אזי זוכה לבוא לבחינת רצון שהוא למעלה אפלו מחכמה, דהינו שיזכה שיהיה לו רצון מפלג חזק מאד אליו יתברך בהשתוקקות נמרץ מאד, עד שלא ידע מה לעשות כלל מגדל ההשתוקקות, ויצעק אליו יתברך מרב השתוקקות ואהבה שיש לו אליו יתברך וכו', אך יש חקרן שהוא בתוך לב בני אדם. דהינו הבעל דבר שהוא מכניס חקירות בלב האדם וצריכים להכניעו ולגרשו, לגרש מלבו כל החקירות ולחזק את עצמו באמונה.

אך יש עברות שהן מכניסות כפירות באדם, ויש שבאים עליהם מחשבות זרות ובלבולים וקשיות על האמונה הקדושה, מחמת שלא נולדו בקדשה פראוי. ויש שהוסיפו על זה מעשיהם הרעים, שעשו בעצמם, כי יש עברות שהן מזיקות ופוגמות את האמונה, ולזה צריכים בושה ולב נשבר, שמי שיש לו חקירות ומחשבות אלו חס ושלום, ראוי לו להתביש מאד על אשר נולד בגשמיות כזה, או שעשה מעשים כאלו, שבא לזה שיבואו לו מחשבות כנגד אמונתנו הקדושה, כי (במדבר יד, כא): "וכבוד הוי"ה מלא את כל הארץ", וכתוב (ישעיה ו, ג) "מלא כל הארץ כבודו", ועליו באות מחשבות לגרשו ולעקרו, חס ושלום, מאלקים חיים, אשר הוא חי החיים יתברך ויתעלה שמו.

ואין צריך לבאר גדל הבושה שראוי שתהיה לו כשבאים עליו מחשבות כאלו, חס ושלום. ועל ידי בושה ולב נשבר על ידי זה מגרש ומשבר החקירות והמחשבות.

ובאמת אמונה הוא ענין חזק מאד וחייו חזקים מאד על ידי אמונה. כי כשיש לו אמונה אפלו כשבאים עליו יסורים חס ושלום אזי יוכל לנחם עצמו ולהחיות את עצמו, כי השם יתברך ירחם עליו

וְיִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וְהִיסוּרִים הֵם לוֹ לְטוֹבָה וּלְכַפָּרָה, וּבִסוּף יִיטִיב לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה אוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא. אָבֵל מַחְקֵר שְׁחוֹקֵר חֲקִירוֹת וְכוּ', וְשׂוֹאֵל שְׂאֵלוֹת וְאֵין לוֹ אַמוּנָה, כְּשָׁבָא עָלָיו אֵיזוֹ צָרָה אֵין לוֹ לְמִי לְפָנוֹת וְאֵין לוֹ בְּמָה לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמוֹ וּלְנַחֵם אֶת עַצְמוֹ, וְהַמְשָׁכִיל יִבִּין דְּבָרִים אֱלוֹ מֵאֱלֹוֹ וְיִבִּין דְּבָר מֵתוֹךְ דְּבָר, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר הַכֹּל בְּכַתָּב.

וְהַכֵּלֵל, שֶׁהֶעֱקֵר הוּא הָאֱמוּנָה בְּלִי שׁוּם חֲקִירוֹת כָּלֵל, וּבְזֵה יִהְיֶה חֲזָק לְעוֹלָם, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּלְעוֹלָם לֹא יְמוּט אֲשָׁרֵי לוֹ.

וְלִכֵּן זֶה דְּבָר גָּדוֹל מְאֹד אִם אַתָּה יְכוֹל לְהַחֲדִיר בְּנֵעַר אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְחֲקִירוֹת כָּלֵל, וְעַדִּיף שִׁיְהִיּוּ הַשְּׁעוּרִים שֶׁלָּךְ בְּסִפְרֵי תַלְמִידֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע, שֶׁהֵם מְגַלִּים אֶת אֱמֶתֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוּם חֲקִירוֹת וְהַשְּׁכָלוֹת כָּלֵל, וְדַע לָךְ שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים מֵאֱמוּנָה, בְּזֵה מְקִיָּמִים מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וּלְדַבְּקָה בּוֹ", וְשֶׁל יְחִוּד הַיְי"ה בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

וְלִכֵּן אֲשָׁרֶיךָ וְאֲשָׁרֵי חֵלְקֶיךָ שֵׁישׁ לָךְ הַזְדַּמְנוֹת פְּזוֹ לְהַחֲדִיר בְּתַלְמִידִים אַמוּנָה, שְׂזֵה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, וּרְבִנּוֹ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אַמוּנָה סִימָן ל"ג) עַל יְדֵי אַמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד, שֶׁתְּהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה, תִּשְׁכָּח וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רצ.

האם כדאי לעזב את מקום העבודה כדי לעבור ליבנאל?

שאלה:

מאת שי: לכבוד מוהרא"ש. אינני יודע איך להתחיל אבל ראשית כל תודה על הכל. אני מקרב למוהרא"ש ככר שמונה שנים, ברוך השם אני נשוי, יש לי שלשה ילדים ואני גר ברמת גן. אני לא בא להתגאות, אבל בזכות הצדיק היקר זכיתי לסיים בזמן הזה הרבה ספרים: רמב"ם, טור, שלחן ערוך, בבלי, ירושלמי, רב הזהר, לקוטי הלכות, עין יעקב, מאה ואחת פעמים מסכת תענית, משניות וספרי רבנו ז"ל. תודה רבה! זו המתנה הכי גדולה בחיים! לפני כשבועיים התיעצנו עם הצדיק לגבי משפנתא, והצדיק השיב שכדאי לנו לקחת משפנתא קטנה ולקנות בית כי המחירים לא ירדו. נסעתי ליבנאל לראות דירה ואכן מצאתי אחת שמצאה חן בעיני. אני ואשתי עובדים בעיריית רמת גן, ואנו מאד רוצים לעבר ליבנאל, ושאלתנו היא, האם לעזב את העבודה ולעבר ליבנאל? אני יודע שזו שאלה של מסירות נפש ולא שואלים שאלה כזאת את הצדיק, אבל אני מאד רוצה שילדי יתחנכו בקהלה הקדושה. תודה על הכל, שהשם ישלח לך רפואה שלמה ושתזכה לפרסם את דעת רבנו ז"ל בכל העולם כלו ותוציא כל חשקה ורצונה לפעל.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהר בחקוטי, כ"ה איר ה'תשע"ב.

שלום וברכה אל שי, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאתה מבשר לי בשורות כל כך משמחות מה שזכית ללמד בשמונה השנים האלו, אשריך ואשרי חלקך, והלואי שכלל אנשי שלומנו ללמדו ממך. כי באמת זה היה הרצון של רבנו ז"ל, שנרבה בלמוד התורה הקדושה, כי רק זה מה שישאר מאתנו, וכל כך חבל שיש מאנשי שלומנו שהולכים בחכמות וכו', ויש להם ספקות על סדר-דרך-הלמוד של רבנו ז"ל, בשעה (שיחות הר"ן סימן יז) שהוכיח את אחד על התמדת הלמוד, ואמר לו מדוע לא תלמד? מה תפסיד בזה? הלא תקבל עולם הבא על הלמוד! ואין צריך לומר כשהתורה מראה אהבה לאחד, אז אין רוצה כלל עולם הבא, רק שרוצה את התורה בעצמה. והלא גם השם יתברך לומד, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה ג): סדר היום שיש להקדוש-ברוך-הוא שלוש שעות עוסק בתורה וכו'. ובדורות הללו בעוונותינו הרבים נפל למוד התורה מאד, ודע שהגדולים שהיו בדורות שלפנינו דהינו הרבנים הגדולים שהיו אז, לא היו יודעים שום כוננות, ואף-על-פי-כן היו יכולים לעשות מופתים רק על ידי למוד התורה הקדושה, כי על ידי זה כשהיו אומרים איזה דבור נתקיים כך.

וכן אמר (שיחות הר"ן סימן יט) נכספתי מאד להמשיך את העולם אל עשיה, שיהיה חיוב אצל כל אחד ואחד ללמד כך וכך בכל יום ולא יעבור וכיוצא, ואמר שאפלו אותם האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד שנלכדו במצודה רעה עד שרגילין בעברות חס ושלוה רחמנא ליצלן רחמנא לשזבן, אף-על-פי-כן הכח של התורה גדול כל כך,

עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצדתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד.

וכל עקר מגמתו וחסצו היה תמיד רק לעבודות ועשיות של קדשה בלי שום חכמות כלל, רק שנעסק תמיד בעשיות של קדשה בפשיטות, דהינו להרבנות בלמוד התורה, ולעשות מצוות הרבה בכל יום, וללהרבות בתפלה ותחנונים תמיד, והכל בפשיטות בלי שום חכמות, והזהיר מאד להיות בשמחה תמיד, והרבה מאד לדבר עמנו מזה מענין שמחה.

ולכן אני מאד מאד שמח בשמחתך, כי אין עוד שמחה כשמחת התורה, והלואי הלואי שכל התלמידים היו מקימים את זה.

בענין לזרק פרנסה, ידוע שמוהרנ"ת ז"ל הקפיד על זה ואמר שפרנסה לא זורקים, רק צריך שהפרנסה תזרק את האדם, וכן בענין מקום מגורים וכו', כבר אמרו חכמינו הקדושים (סוטה מז.) חן מקום על יושביו, אדם צריך לגור איפה שמושך אותו.

העקר אתה ואשתך צריכים להיות שמחים ועליזים על נעם חלקכם, ולשמר מאד מאד על השלום-בית שלכם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין הפרכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית יב, טז): "ולאברם הטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעטרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעטרו), ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי,

שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

רצא.

מהי הסבה שבגללה אנחנו בחובות עצומים?

שאלה:

מאת ניצה ואבינועם: שלום לכבוד הרב. אנו הורים לארבעה ילדים לאחר שהתגרשנו ונשאנו בשנית. לצערנו, יש לנו קושי רב מאד בפרנסה ולמרות שאני עובדת בחברה, הכל הולך בקושי, אנחנו חיים משקל לשקל ויש המון המון חובות. נתקו לנו את החשמל כבר פעמים, לא תמיד יש אכל, הצ'קים של דמי השכירות לא תמיד מכבדים בבנק ויש המון נושים. אנא! עזרו לנו לדעת היכן הבטיח אצלנו, כדי שנוכל לתקן ולחיות בכבוד ולא להזדקק למתנות בשר ודם אלא אך ורק לידו הרחבה, העשירה והפתיחה. בברכה ובתודה מראש.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהר בחקוטי, כ"ה איר ה'תשע"ב.

שלום וברכה אל ניצה ואבינועם, שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מאד מאד אני מבקש אתכם שלא תעשו יותר את הצעד הפזיז להתגרש עוד פעם וכו', כי זו עצת הסמ"ך-מ"ם - לשבר את פתי ישראל, ורבנו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד. ואמר רבנו ז"ל (שיחות

הר"ן, סימן רסג) מענין בני הנעורים ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם, ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרוד לגמרי, חס ושלום. ואמר, שזה מעשה הבעל-דבר, שמניח את עצמו על זה מאד, לקלקל השלום של בני הנעורים כדי שיתפסו במצודתו, חס ושלום, על ידי זה. כי הוא אורב על זה מאד לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול שלום-הבית, חס ושלום, שגורם בערמומיותו לקלקל השלום שביניהם.

והאריך בשיחה זאת כי זה מאד מאד נחוץ לאברכים לדעת איך להתנהג עם האשה, כי לצערנו הרב, היום יש כל מיני אנשים פגומים וכו', שהם אומרים שמתמחים בעניני שלום-בית וכו', ולוקחים הרבה כסף וכו', ונקראים מפרסמים לעניני שלום-בית וכו', ובאמת מתקים אצלם מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סא) שיש מפרסמים ומנהיגים שאינם יכולים להנהיג את עצמם, ואיך ינהיגו את האחרים?

ולכן צריכים מאד מאד להשמר מאנשים כאלו וכו', וככלל זה יהיה בידיכם, אם אחד רוצה כסף כדי לעשות שלום-בית, הוא כבר שקרן גדול מאד, והוא לא מענין שיהיה אצלכם שלום-בית, כי הוא ימשך את זה לכל הפחות לחצי שנה או לשנה, כי הרי זו הפרנסה שלו, ואם הוא יגמר עם זה אחת-שתיים וכו', אז לא יחזרו אליו, ולכן צריכים מאד מאד להשמר מאנשים כאלו שנקראים "יועצי נשואין" וכו' וכו'.

ועל כן אני מאד מאד מבקש אתכם שלא יקרה דבר כזה שעוד פעם תתגרשו וכו', נשואין זה לא משחק, ובפרט שיש לכם ארבעה ילדים חמודים, ואוי ואבוי כשאבא ואמא מתגרשים, הילדים נעשים יתומים חיים, רחמנא ליצלן.

אתם צריכים הדבר הראשון למסר את נפשכם על שלום-בית,

כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיו ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי אמרו חכמינו הקדושים (שבת י:) שלום זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא.

ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום-בית, הינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, ואמרו (יקמות סב:) האוהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, והמדריך בניו ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפרקן, עליו הכתוב אומר (איוב ה, כד): "וידעת כי שלום אהלך"; ואמרו (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית יב, טז): "ולאברם הטוב בעבורה", והינו דאמר להו רבא לבני מחוזה, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סט) שעקר העשירות באה בזכות האשה. אני מאד מקוה להקדוש-ברוך-הוא שתראו לקיים את זה, ולא תחסר לכם אף פעם פרנסה.

ולכן אתם צריכים לחיות ביחד באהבה גדולה מאד, ולא לריב ולא להתנפח בשום פנים ואפן, והעקר להיות רק בשמחה.

תעשו כל מה שביכולתכם להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמה, טז) פותח את ידיך, יוצא גם מפסוק (דברים טז, טו) והיית' אד' שמח', ולכן הדבר הראשון אתם צריכים להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמכם, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לכם ומרים לכם החיים ממנות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבואו לשום דבר, אלא תסתבכו יותר.

ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמרו במה יש לנו לשמח? הרי אנחנו עניים ואביונים ומלאים חובות? אלא דעו לכם שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:.) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח. ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות ממון סימן פג) אמונה הוא טוב לפרנסה.

ולכן בזה שתשמחו עם נקדת יהדותכם שנבראתם יהודים ושל א עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה האלה, תפתחנה לכם את כל צנורי השפע והפרנסה.

והנה כשהבעל מתחתן, הוא מתחייב בכתבה שהוא יפרנס את אשתו, ולכן הבעל צריך גם כן לקחת איזו משרה בפרנסה, ורבנו ז"ל רצה מאד מאד שכל אחד מאנשי שלומנו תהיה לו איזו משרה בפרנסה, כמובא בדבריו הקדושים (חיי מוהר"ן סימן תקא) שאמר, שחפץ מאד שתהיה לנו פרנסה, אף-על-פי שבטחון גם כן טוב מאד, אף-על-פי-כן טוב מאד כשזוכים שיש לו מעמד פרנסה, כי במקום עבודת הבטחון במקום זה יעשה עבודה אחרת, כלומר כי אם לא יהיה לו מעמד פרנסה, ויהיה לו בלבול הדעת מהפרנסה, ויצטרך בכל פעם לחזק עצמו במדת הבטחון, במקום זה - יעסק בעבודה אחרת והתחזקות אחרת, בשאר עניני עבודת השם, ועל כן הלואי שגם הבעל יקח איזו משרה בפרנסה, וכך תצאו מכל החובות שלכם, אבל העקר תלוי בכם בעצמכם, לא לריב ולא להתוכח, אלא

לְאַהֲבֵה אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי וְלִהְבִּינְ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי וְלַעְזֹר אֶחָד לַשְּׂנִי, אֲזַי
יִשְׁפַּע עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם הִצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רצב.

הָאֵם צְרִיכִים לְהַתְּבוּד דּוֹקָא בְּמִשְׁךְ שְׁעָה שְׁלֵמָה וּבְזִמְן קְבוּעַ?

שְׂאֵלָה:

מַאת עוֹדֵד מְאִיר: לְכַבּוֹד הָרַב שְׁלִיט"א. יְהִי רְצוֹן שֶׁהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ יִשְׁלַח לָרַב רְפוּאָה שְׁלֵמָה וּגְמוּרָה כְּדֵי שִׁימְשִׁיךְ
בְּמַפְעַל הַקֹּדֶשׁ לְקָרֵב נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַבִּינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם
בְּאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים וּבְבְרִיאוֹת אִיתְנָה, אָמֵן. רְצִיתִי לְשְׂאוֹל:
הָרַב תְּמִיד מְצִיִּין שֶׁצָּרִיךְ לְדַבֵּר כָּל הַיּוֹם עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
וְכִפִּי שֶׁמְבִיא רְבִנוּ ז"ל: "שֶׁרְצוֹנוּ שִׁיְהִיָּה לָנוּ כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ
הַתְּבוּדוֹת". הָאֵם יֵשׁ עֲנִין בְּנוֹסֶף לְתַפְלוֹת הָאִישִׁיּוֹת
הַמְּצַטְבְּרוֹת בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם, בְּתוֹךְ הָרֶכֶב, מִהַחֲנִיָּה לְעִבּוּדָה
וְכַדּוּמָה, לְמִנּוֹת גַּם שְׁעָה מְדוּדָה עַל הַשְּׁעוֹן, וְכִפִּי שֶׁמְזָכִיר
רְבִנוּ ז"ל: "שִׁיְהִיָּה לָהֶם עַל כָּל פְּנִיִם אֵיזָה שְׁעָה הַתְּבוּדוֹת?"
הָאֵם מְכַרְחִים שֶׁהַתְּבוּדוֹת תְּהִיָּה שְׁעָה שְׁלֵמָה, כְּדֵי לְקַיֵּם
אֶת צְוֵי רְבִנוּ ז"ל, אוֹ שֶׁהֶעֱקַר זֶה רַק לְדַבֵּר עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם מְבִלִי לְשִׁים לֵב לְשְׁעוֹן כָּלֵל? תּוֹדָה רַבָּה וּבְבִרְכַת
הַחֲלָמָה מִהִרָּה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהר בחקותי, כ"ה איר ה'תשע"ב.
 שלום וברכה אל עודד מאיר, נרו יאיר.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי
 המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה
 לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

דע לך שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה נוראה ונפלאה מאד, שזו תפלה
 והתבודדות שיחה בינו לבין קונו, שבפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן,
 חלק ב', סימן כה) ההתבודדות היא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו
 לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או
 בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן
 ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו
 באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו, דהינו בלשון
 אשכנז (במדינתנו). כי בלשון הקדש קשה לו לפרש כל שיחתו, וגם
 אין הלב נמשך אחרי הדבורים, מחמת שאינו מרגל כל כך בהלשון,
 כי אין דרכנו לדבר בלשון הקדש. אבל בלשון אשכנז שמספרים
 ומדברים בו, קל וקרוב יותר לשבר לבו, כי הלב נמשך וקרוב יותר
 אל לשון אשכנז, מחמת שהוא מרגל בו, ובלשון אשכנז יכול לפרש
 כל שיחתו. ואת כל אשר עם לבבו ישיח ויספר לפניו יתברך, הן
 חרטה ותשובה על העבר, והן בקשת תחנונים לזכות להתקרב אליו
 יתברך מהיום ולהלאה באמת, וכיוצא בזה כל חד לפום דרגיה.

ויזהר מאד להרגיל עצמו להתמיד בזה מדי יום ביומו שעה
 מיחדת, ושאר היום יהיה בשמחה [ומובן] שמי שאינו מדבר בלשון
 אשכנז שקורין אידיש, ומדבר רק לשון קדש, בודאי ראוי לו לדבר
 בלשון קדש, או אם אחד רגיל לדבר בשפה האנגלית, או בצרפתית

וכו' וכו', שְׂיִדְבַר בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל בָּהּ, כִּי הֶעֱקַר צָרִיךְ לְדַבֵּר עִם אָמֵת אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה נַעֲשֶׂה כְּשֶׁמְדַבֵּר בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹן].

וְהִנְהִיגָה זֶה הִיא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דָרֵךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יְתִבְרַךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלִלִית, שְׁכּוֹלֶלֶת הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שְׂיִחְסֹר לוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רַחוּק לְגַמְרֵי מְכַל וְכָל מַעֲבֻדָתוֹ יְתִבְרַךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֹשׁ שְׂיִחָתוֹ וַיִּבְקֹשׁ מֵאֵתוֹ יְתִבְרַךְ. וְאֶפְּלוֹ אִם לְפַעֲמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאִינוּ יִכּוֹל לְפַתַח פִּיו לְדַבֵּר לְפָנָיו יְתִבְרַךְ כָּלֵל, אֶף-עַל-פִּי-כֵן זֶה בְּעֵצְמוֹ טוֹב מְאֹד, דִּהְיִנוּ הַהִכְנָה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יְתִבְרַךְ, וְחִפְץ וּמִשְׁתּוֹקֵק לְדַבֵּר, אֶף שְׂאִינוּ יִכּוֹל, זֶה בְּעֵצְמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ שְׂיִחָה וְתַפְלָה מְזֶה בְּעֵצְמוֹ, וְעַל זֶה בְּעֵצְמוֹ יִצְעַק וַיִּתְחַנֵּן לְפָנָיו יְתִבְרַךְ, שְׁנִתְרַחַק כָּךְ, עַד שְׂאִינוּ יִכּוֹל אֶפְלוֹ לְדַבֵּר, וַיִּבְקֹשׁ מֵאֵתוֹ יְתִבְרַךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שְׂיִחְמַל עָלָיו וַיִּפְתַּח פִּיו, שְׂיִוְכַל לְפָרֹשׁ שְׂיִחָתוֹ לְפָנָיו.

וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד שְׁנִדְבַר עִמוֹ יְתִבְרַךְ כָּל הַיּוֹם, אֶךְ מִחֲמַת שְׂקִישָׁה לְאָדָם לְדַבֵּר כָּל הַיּוֹם, אָמַר שְׂתַהֲיֶיהָ לוֹ לְכָל הַפְּחוֹת שְׂעָה הַתְּבוּדָדוֹת, וּמוֹבָא בְּדָבָרָיו ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב) שְׂעַקֵר הַקְּשֵׁי שְׂיִישׁ לְאָדָם לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מִחֲמַת חֶסְרוֹן אֲמוּנָה, כִּי בְּאֵמֶת אִם הִיָּה יוֹדֵעַ הָאָדָם יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלָם שְׁמַלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתַּפְלָה וְשׁוֹמֵעַ הַתַּפְלָה, בּוֹדָאֵי הִיָּה מִתְּפַלֵּל בְּהַתְּלַהֲבוֹת גְּדוּלָה, וְהִיָּה מְדַקְדֵק מְאֹד לְכוּן דְּבָרָיו, וּבִשְׁבִיל שְׂהָאָדָם אִינוּ יוֹדֵעַ זֹאת יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלָם, בְּשְׁבִיל זֶה אִינוּ מִתְּלַהֵב כָּל כָּךְ וְאִינוּ מְדַקְדֵק כָּל כָּךְ, כָּל אֶחָד כְּפִי מַעוֹט שְׁכָלוֹ וַיְדִיעָתוֹ, כֵּן הַתְּנַהֲגוּתוֹ וְדַקְדוּקוֹ וְכוּ'.

נִמְצָא כְּשֵׁישׁ לְאָדָם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתִבְרַךְ, וַיּוֹדֵעַ וְעַד אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעֲדָיו יְתִבְרַךְ כָּלֵל, וְדַבֵּר גְּדוּל וְדַבֵּר קֶטֶן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלֶּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וּבְכָל מְקוֹם שֶׁהוֹלֵךְ

שם נמצא הקדוש-ברוך-הוא, אזי תמיד מדבר אליו יתברך, והוא לא צריך לצמצם את עצמו לשעה אחת, אלא מהרגע שפותח את העינים מהשנה, עד הרגע שסוגר את העינים כשהולך לישון, הוא מדבר בתמימות ובפשיטות אליו יתברך, וזה התענוג הכי גדול שיכולים להתענג, כי סוף כל סוף מה יש לאדם בזה העולם מלבד הקדוש-ברוך-הוא?

ואמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קנד), שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות), שהיה מדבר הרבה, ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר הרבה תהלים בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע. ואמר: אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר, שהיה מזדרז כל כך בעבודתו, עד שמה שהיה עושה ועובד את השם יתברך בשנה שלמה, היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר: איי איי פראסטיק.

גם אמר, שדבר עם כמה צדיקים גדולים, והם אמרו גם כן, שלא הגיעו למדרגתם, כי אם על ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם - עבודת השם יתברך, בפשיטות גמורה, בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו', ועל ידי זה דיקא הגיעו למה שהגיעו.

וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא וירא) אמר להן הקדוש-ברוך-הוא לישראל הווי זהירין בתפלה שאין מדה אחרת יפה הימנה והיא גדולה מכל הקרבנות וכו' ואפלו אין אדם כדאי לענות בתפלתו ולעשות חסד עמו כיון שמתפלל ומרבה בתחנונים אני עושה חסד עמו.

וצריך שתדע שאפילו כשמגיע הזמן שקשה לדבר, ואין לו מה לדבר, בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן תמ), אפלו כשאין

יכולים לדבר בהתבודדות רק תבת 'רבנו של עולם' - גם כן טוב מאד.

ולכן תמיד צריכים להרגיל את עצמו לדבר כפי סדר אותיות האל"ף בי"ת וכו', לבקש שתהיה לו א'מונה ברורה ומזככת וכו', ושתהיה לו א'הבה לאהב את הקדוש-ברוך-הוא, ושלא יכשל בא'כילות אסורות וכו', וכן לבקש על שמירת הב'רית, ועל ב'טחון וכו' וכו', וכך יכול לעבור את כל אותיות האל"ף בי"ת במשך כל היום, ולבקש כל מה שרק נופל במחשבתו, ואי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שתמיד מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ואינו מצמצם בצמצום וכו' וכו', וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותומים ואין להם אלא תפלה זו בלבד, אמר דוד לפני הקדוש-ברוך-הוא רבנו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים קב, יט): "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש-ברוך-הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל י"ה" שהקדוש-ברוך-הוא בורא אותן בריה חדשה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

רצג.

מאז שחזרתי בתשובה, הסובבים אותי לא מפסיקים לצחוק עלי

שאלה:

מאת נורית: לכבוד כבוד קדשת מוהרא"ש שליט"א שלום. אני בת שבע עשרה וחצי. לפני שנה וחצי התחלתי להתחזק, ובתחלת השנה התחלתי להתלבש בצניעות מלאה, וכך הלכתי יום יום לבית הספר החלוני שבו הייתי לומדת. במשך כחצי שנה הייתי שם וכלם צחקו עלי, המורות והתלמידים כאחד. באיזשהו שלב נשברתי ועברתי לבית ספר חרדי 'בית יעקב' לחזרות בתשובה. מאז שהגעתי לשם הבנות לא מפסיקות 'לרדת עלי', והן כל הזמן מדברות עלי לשון הרע. אני כל יום מתפללת להשם שיתגבי לכן וחסד בעיני אנשים ושאוכל להסתדר בחברה. ברצוני לדעת מה זה אומר שכל הזמן האנשים שמסביבי מדברים עלי לשון הרע? מישהי אמרה לי שמקנאים בי, ולכן מתנהגים אלי ככה. האם זה נכון?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשע"ב.

שלום רב אל נורית, תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להתחזק ביתר שאת וביתר עז שזכית לחזור בתשובה שלמה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות לד:) במקום שבעלי תשובה עומדים שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד, ולכן את

צְרִיכָה לְהִיט חֲזָקָה בְּעֲצֻמָּה, וְלִבְנוֹת אֶת הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי שֶׁלָּךְ, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת נֶאֱוָף חֶלֶק ב' סִימָן יד) מִי שֶׁעוֹצֵר עֵינָיו מִרְאוֹת בְּרָע עַל יְדֵי זֶה נִצּוֹל מִבְּזִיוֹנוֹת, וְהַפְּרוֹשׁ הַפְּשׁוּט הוּא, אִם לֹא מִסְתַּכְּלִים עַל הַזּוּלָּת מֵה שֶׁהוּא אוֹמֵר עָלַי, עַל יְדֵי זֶה נִצּוֹלִין מִבְּזִיוֹנוֹת, לֹא צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים כָּלֵל, מֵה יֵשׁ לָךְ עִם אַחֲרוֹת? אֵת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְלִקְיָם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִרְאִי שֶׁלְּבִסּוֹף תִּשָּׂאִי חֵן בְּעֵינַי כָּל רֵאִיף, וְלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן שֶׁתּוֹכְלִי לִבְנוֹת בֵּית נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִהְיֶי הֵכִי מְאֹשֶׁרֶת בְּחִיָּיִךְ. אֵת צְרִיכָה לִישָׂא חֵן רַק בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְלֹא בְּעֵינַי בְּשׂוֹר וְדָם, כִּי אִם תִּשָּׂאִי חֵן בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ מִמִּילָא כְּבָר תִּשָּׂאִי חֵן בְּעֵינַי בְּשׂוֹר וְדָם, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת חֵן סִימָן ו') כְּשֶׁתַּעֲבִיר עַל מִדּוֹתַיִךְ תִּמְצָא חֵן.

וְלִכֵּן אֵת לֹא צְרִיכָה לְהִיט עֲקֻשְׁנִית, אֲלֵא תִלְכִי בְּדַרְכֵךְ וּבְדַרְכֵי נְעָם, וְאִז תִּמְצָאִי חֵן בְּעֵינַי כָּל רֵאִיף, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ לָךְ דַּעַת וְשִׁכְל, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי, תִּשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רצד.

**עקר למודי הוא בלקוטי הלכות ולא בלקוטי מוהר"ן.
האם יש בזה בעיה?**

שאלה:

מאת משה: לכבוד הצדיק שליט"א, עינינו צופיות ומיחלות לרפואתו השלמה של כבודו! רציתי לשאול: עקר למודי הוא בספר לקוטי הלכות למוהרנ"ת, ואין לי שיעור קבוע בספר לקוטי מוהר"ן. האם יש בזה בעיה? והאם זה נקרא שאני מקשר לרבנו הקדוש?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשע"ב.

שלום וברכה אל משה, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

אתה צריך לדעת שרבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל הם דבר אחד, כי רבנו ז"ל צרפו להרבה דברים פידוע בין אנשי שלומנו, וכן אמר בפרוש לאנשי שלומנו: אם לא הוא, לא היה נשאר ממני אפלו עליה אחד, ואין מי שיבין את רבנו ז"ל כמו מוהרנ"ת ז"ל, והוא היה התלמיד היחיד שהבין בשלמות את דברי רבנו ז"ל.

ולכן רק הוא היה יכול לכתב את הלקוטי מוהר"ן, ולכן אמר ר'

נחמן טולטשינער ז"ל שהיום צריכים ללמד יותר לקוטי הלכות, כי רק על ידי מוהרנ"ת ז"ל יכולים להבין את הלקוטי מוהר"ן. ולכן מה טוב ומה נעים שאתה מתמיד בלקוטי הלכות, וככל שתתמיד בזה לבסוף תבין יותר ויותר את הלקוטי מוהר"ן, כי אי אפשר להבין את ספרו של רבנו ז"ל בלי ההקדמות של מוהרנ"ת ז"ל, וזה ברור. כי רק הוא הבין את רבנו ז"ל יותר מכל התלמידים, ולא כמו שנהוג היום שחותרים חתירה אחר חתירה וכו', לחקר בדברי רבנו ז"ל כאלו זה יודע את הפשט וכו', או זה יודע את הפשט יותר וכו', וכל אחד חותר אחר עמקות וכו', ובאמת טעות היא בידם, כי עקר הלמוד בלקוטי מוהר"ן צריך להיות רק כמו שמוהרנ"ת ז"ל למד, והוא לעובדא ולמעשה להתחזק בכל מה שרק יכולים להתחזק, מפגעי ומקרי הזמן וכו' וכו', ואף שיש בין כמה מגדולי אנשי שלומנו שאומרים אחרת וכו' וחותרים להבין את הפשט, כל הכבוד להם, אבל במחילת כבודם הרם וכו' השלמות היא ללמד לקוטי מוהר"ן כפי ההקדמותיו של מוהרנ"ת ז"ל, להוציא מתורת רבנו ז"ל עצות והתחזקות לחיי יום יום כדי שיוכל לעבור את זה העולם עם טוב אמתי ונצחי.

אני מכרח להגיד לך שכשהייתי בחור צעיר היה עקר למודי רק בלקוטי הלכות, ותודה לאל מה שמחזיק אותי במשך כל השנים, למעלה מיוכל שנים, זה רק מפני שלמדתי בהתמדה רבה את כל ספרי לקוטי הלכות, וזכיתי לסיים את זה פעמים אין מספר, וזה מה שמחזיק אותי אחר כל התלאות שעברו עלי במשך חיי.

ולכן חילף לאוריתא, ותתמיד מאד בלקוטי הלכות, ותראה שלבסוף תבין גם את הלקוטי מוהר"ן בצורה אחרת לגמרי, ואנשי שלומנו היו רגילים לומר "ולא נתן למוט רגלינו" אם לא היה לנו את מוהרנ"ת ז"ל, היה, חס ושלום, "למוט רגלינו", לא היה לנו כמה להתחזק.

אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו שקבלנו מתנה כזו, שהם הלקוטי הלכות הקדושים, וכבר ידועה השיחה שאמר מוהרנ"ת ז"ל בשעה שהביאו לו את ספרי השל"ה הקדוש ואמרו לו: זה ספר "כל בו" שיש בו הלכות ודרשות נגלה ונסתר וכו', ענה ואמר "הספר שלי הוא הגן עדן של השם יתברך" כי באמת מי שרגיל בדברי מוהרנ"ת ז"ל, לו יש חיות כזו שאי אפשר לתאר כלל, אשרי מי שמתמיד בספרי לקוטי הלכות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

רצה.

האם שנוי שמי 'אורלי' יעזר לי במציאת הזוג?

שאלה:

מאת אורלי: לכבוד מוהרא"ש שליט"א שלום וברכה. ראשית, רפואה שלמה לצדיק, בריאות איתנה והחלמה מהירה, ושינוי לראות את הצדיק בקרוב בארץ הקודש ביבנאל לצמיתות. אני מתקשה במציאת בן זוגי בשדוך האחרון שהיה לי הצדיק ברך אותי "לסימן טוב ולמזל טוב", והיתה בינינו מציאת חן גדולה, אולם הוא התקשה להתקדם לנשואין בתואנה שעבר טראומה נפשית עקב גרושיו והוא אינו בשל כרגע לנשואין. אני קבלתי את זה מאד קשה כי היתה בינינו התאמה גדולה ולקח לי הרבה זמן עד שמצאתי מישהו שמוצא חן בעיני. כשספרתי את כל הספור לצדיק,

הוא אָמַר שְׁעָלִי לַחֲכוֹת בְּסִבְלָנוֹת וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשָּׁעָה.
כְּרָגַע אֵין בִּינֵינוּ-קֶשֶׁר וְאֲנִי רוֹצֵה לְדַעַת מָה עָלַי לַעֲשׂוֹת. הָאֵם
שְׂנוּי שְׂמִי יֵאִיר אֶת מִזְלִי? תוֹדָה וּבִשׁוּרוֹת טוֹבוֹת.

תשובה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ח אֵיר ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל אוֹרְלִי, תַּחֲתֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאֵת מִתְפַּלֵּלָת עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי
הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁכַל הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ תִּתְקַבְּלָנָה
לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵכָל אַחַת יֵשׁ אֶת בֶּן זִוְגָה, וְלִכְּן אָסוּר לָךְ
לְהַשְׁכֵּר מִשׁוּם דְּבַר, אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָקָה בְּאִמּוּנָה
פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע בִּידִיעָה בְּרוּרָה מֵה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (סוּטָה ב.) אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב אֲרָבְעִים יוֹם קָדָם יִצִּירַת
הַנֶּלֶד בֵּת קוֹל יוֹצֵאת וְאוֹמְרַת בֵּת פְּלוּנִי לְפְלוּנִי; בְּוֹדָאֵי גַם לָךְ יֵשׁ
בֶּן זִוּג, אֶת צְרִיכָה רַק לְהִתְאַזֵּר בְּתְפִלוֹת רַבּוֹת, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ
שְׁיִמְצִיא לָךְ אֶת בֶּן זִוּגְךָ, וּמֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבַר לֹא פּוֹעֵל, עַד
כְּדֵי כֶּף שֶׁאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת חֲתוּן, סִימָן ט') עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה
יְכוּל לְשַׁנּוֹת זִוּגוֹ הַנִּכְרַז בְּשָׁמַיִם; וְכֵן אָמַר (שָׁם, אוֹת צְדִיק, סִימָן פֶּה) אֶפְלוּ
זִוּג רֵאשׁוֹן נִתְהַפֵּף בְּתְפִלָּה; וְלִכְּן תִּרְאִי לְהִרְבּוֹת בְּתְפִלָּה, וְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִמְצִיא לָךְ אֶת בֶּן זִוּגְךָ מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר.

בְּעֶנְיֵן הַשֵּׁם בְּוֹדָאֵי טוֹב לְהוֹסִיף שֵׁם, כִּי הַשֵּׁם 'אוֹרְלִי' זֶה לֹא
שֵׁם, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד לֹא לְתַת שְׁמוֹת בְּדוּיִים, כִּי כֶּף אָמַר
רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן צֵה) דַּע שֶׁהַשֵּׁם שְׁנוֹתֵנִין לוֹ לְאָדָם הוּא לְפִי
הַפְּעֵלָה שִׁישׁ לוֹ לְאָדָם לַעֲשׂוֹת בְּעוֹלָם, וַיֵּשׁ אֶחָד שֶׁעוֹשֶׂה הַפְּעֵלָה

שְׁלוֹ בְּחֻצֵי שָׁנִים שֵׁישׁ לוֹ וְצָרִיךְ לְקַרְא לּוֹ שֵׁם אַחַר, דְּהֵינּוּ שֵׁם חֲדָשׁ. כִּי הַשֵּׁם שֶׁנּוֹתְנִין לְאָדָם הוּא לְאַחַר מוֹתוֹ לְבוֹשֵׁיין שְׁלוֹ כִּי הַשֵּׁם הוּא בְּחֵינֵת לְבוֹשֵׁיין, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (ישעיה מו, ח): "אֲנִי הָיִיתִי הוּא שְׁמִי וְכַבֹּדִי וְכוּ', 'כְּבוֹדִי' זֶה בְּחֵינֵת לְבוֹשֵׁיין, כִּי (שְׁבַת קִיג): 'רַבִּי יוֹחָנָן קָרָא לְמַאֲנִיָּה מְכַבְּדוֹתָא'.

וְלָכֵן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר אֵיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לְיִלְדִים, כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בראשית ב, יט) "נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ", וְלָכֵן צָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד אֵיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לְיִלְדִים, כִּי כִּפִּי הַשֵּׁם כֶּךָ נִמְשָׁכִים נִשְׁמַת וּמִזֵּל הַיִּלְדִים, לָכֵן מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים לְתַת שֵׁם אַחַר צְדִיק אוֹ אַחַר אֶחָד מִשְׁמוֹת הָאֲבוֹת וְהָאֲמָהוֹת הַקְּדוֹשִׁים, אוֹ הַנְּבִיאִים וְהַנְּבִיאוֹת וְכוּ', שֵׁם תַּנְכ"י, כְּמוֹכָא מֵהַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַרַבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק זי"ע (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - בְּמַדְבָּר) שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּרוּךְ הוּא גָזַר בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם שֶׁיְהִי כֶּךָ וְכֶךָ שְׁמוֹת רְאוּבֵן וְכֶךָ וְכֶךָ שְׁמוֹת שְׁמֵעוֹן וְעֵתָה כְּשֶׁנִּתְגַּלְגַּל אֵיזָה אָדָם בְּעוֹלָם וְנוֹתְנִין לוֹ שֵׁם בְּשֵׁם צְדִיק אֶחָד שֶׁהָיָה כְּבָר בְּעוֹלָם, זֶה גּוֹרֵם לְאִישׁ הַלְּזָה שֶׁיְהִי גַם כֵּן צְדִיק מִחֲמַת שְׁנַתְעוֹרֵר הָאוֹר שֶׁל הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הָעֶלְיוֹן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי, תִּשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רצו.

האם אמירת ספרי רבנו ז"ל מועילה לזכוף הנשמה כמו אמירת זהר?

שאלה:

מאת ערן: שלום וברכה לכבוד הרב היקר, יהי רצון שהקדוש-ברוך הוא ישלח לכם רפואה שלמה בכל רמ"ח איבריך ושס"ה גידיך, ויתמלאו כל משאלות לבכם לטובה. ברשות הרב רציתי לשאול: יש שיחה מוהרנ"ת צוק"ל המובאת בספר 'כוכבי אור', על כף שאמירת ספרי רבנו, דהינו לקוטי מוהר"ן, ספר המדות, ספרי מעשיות והשיחות שלו מסגלת לזכר את הנשמה כמו אמירת הזהר והתקונים וצוה לאמרם בימי אלול הקדושים. האם הכונה היא על שיחות הר"ן בלבד או גם על חיי מוהר"ן ושבחי הר"ן, הרי גם שם מובאות שיחות של רבנו. בברכה ותודה מראש.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשע"ב.

שלום וברכה אל ערן, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

אתה צריך לדעת שהשיחות הקדושות שרשם מוהרנ"ת ז"ל בספר "שיחות הר"ן", ובספר "חיי מוהר"ן", הן השיחות הכי

מדיקות, וראוי ללמד בהן הרבה מאד, כי מוהרנ"ת ז"ל בעצמו אמר שעקר מה שהכרתי את רבנו ז"ל היה על ידי השיחות חלין שלו, ואלו הן השיחות המובאות בשני הספרים האלו, ולכן כל מקרב חדש צריך קדם כל ללמד הרבה בשיחותיו הקדושות של רבנו ז"ל, וזה יפתח לו את המח והדעת להבין אחר כך את כל ספרי רבנו ז"ל.

וכבר אמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן, סימן שנה) שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידי איש כשר, ואפלו צדיק גמור כל ימי חייו כמו שאני רוצה (אזוי וויא איך מיין איין גוטער יהוד), אם ירצה לילך עמה לקים כפי שיחתו הקדושה ונגם אפלו עכשו כשלומדום דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעורר להשם יתברך לזכות לדרכי השם באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושות הנאמרים בספריו הקדושים, כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יהיה באיזה מדרגה שיהיה. אפלו מי שהוא במדרגה עליונה מאד יכול לקבל דרך ישרה ועצות נפלאות מכל שיחה ושיחה שלו. וכן להפך מי שהוא בתכלית מדרגה התחתונה חס ושלום באיזה מקום שרק לא יהיה, יכול לקבל דרך ישרה ועצות נכונות מכל שיחה ושיחה שלו למלט נפשו מני שחת, ולשוב אל השם יתברך באמת אם ישים לבו לדבריו היטב, ויקים אותם באמת ובתמימות בלי שום חכמות, אשרי מי שיאחז בהם].

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

רצז.

**למרות כל ההשתדלות שלי לחזור בתשובה,
אני מרגישה תקועה במקום**

שאלה:

מאת ויקטוריה מרים: לכבוד הצדיק מיבנאל שלום רב!
למרות כל ההשתדלות שלי לחזור בתשובה ושמירת
המצוות, אני מוצאת את עצמי תקועה במקום, כל מעשי ידי
עולים בתהו, וכל תפלה שאני מתפללת נענית בקשי רב. כל
זה גורם לי לפול בעצבות. מה עלי לעשות כדי להמתיק את
הדינים ולהתחיל להתקדם? בכבוד רב.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשע"ב.

שלום וברכה אל ויקטוריה מרים, תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על יאוש, וצעק בקול עמק (לקוטי
מוהר"ן, חלק ב', סימן עח) אסור להתיאש, אין שום יאוש בעולם כלל;
אין דבר כזה להתיאש, ומכל שכן שאסור להגיד שהתפלאת נענות
בקשי וכו', אין דבר כזה, כל תפלה וכל תחנה עושה רשם למעלה,
ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות פרק ד' הלכה א') והיה כי הרבתי
להתפלל, מכאן שכל המרבה בתפלה נענה.

ולכן אסור לומר דבר כזה שהתפלה שלך נענית בקשי, אין דבר
כזה, רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ב') כשאדם מתפלל הוא
בונה כלי לקבל בו את השפע ולוקח זמן עד שבונה את הכלי שלו,

וּכְשִׁיבְנָה כָּל הַכְּלִי תִהְיֶה לוֹ יְשׁוּעָה. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (דְּבָרִים
 רַבָּה פָּרָשָׁה ב' סִימָן יז) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ד, ז): "כִּי מִי גוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ
 אֱלֹקִים קְרוּבִים אֵלָיו כַּהֲוִי" הַאֲלֹקֵינוּ בְּכָל קְרָאנוּ אֵלָיו" מֵהוּ בְּכָל
 קְרָאנוּ אֵלָיו? אָמְרוּ רַבָּנָן יֵשׁ תְּפִלָּה שְׁנַעֲנִית לְאַרְבָּעִים יוֹם, מִמֵּי אֶת
 לָמֵד? מִמֹּשֶׁה דְּכָתִיב (דְּבָרִים ט, יח): "וְאֶתְנַפֵּל לִפְנֵי הָוְי" הַאֲרָבָעִים
 יוֹם" וְגו'. וְיֵשׁ תְּפִלָּה שְׁנַעֲנִית לְעֶשְׂרִים יוֹם, מִמֵּי אֶת לָמֵד? מִדְּנִיאל
 דְּכָתִיב (דְּנִיאל י, ג): "לֶחֶם חֲמָדוֹת לֹא אֲכַלְתִּי וּבִשָּׁר וַיֵּין לֹא בָּא אֵלַי
 פִּי וְסוּדָּךְ לֹא סָכַתִּי עַד מְלֹאת שְׁלֹשֶׁת שָׁבָעִים יָמִים", וְאַחַר כֵּן אָמַר
 "הָוְי" שְׁמַעְהָ הָוְי" סִלְחָה" וְגו' וְיֵשׁ תְּפִלָּה שְׁנַעֲנִית לְשִׁלְשָׁה יָמִים,
 מִמֵּי אֶת לָמֵד? מִיוֹנָה, דְּכָתִיב (יוֹנָה ב, ב): "וַיְהִי יוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה" וְגו'
 וְאַחַר כֵּן "וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל הָוְי" אֱלֹקָיו מִמַּעַי הַדָּגָה", וְיֵשׁ תְּפִלָּה
 שְׁנַעֲנִית לְיוֹם אֶחָד מִמֵּי אֶת לָמֵד? מֵאַלְיָהוּ דְּכָתִיב (מְלָכִים א יח, לו)
 "וַיִּגַּשׁ אֵלָיָהוּ הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר" וְגו' וְיֵשׁ תְּפִלָּה שְׁנַעֲנִית לְעוֹנָה, מִמֵּי אֶת
 לָמֵד מִדָּוִד דְּכָתִיב (תְּהִלִּים סט, יד): "וַאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הָוְי" עַת רְצוֹן"
 וְיֵשׁ תְּפִלָּה שְׁעַד שְׁלֹא יִתְפַּלֵּל אוֹתָהּ מִפְּנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲנֶה
 שְׁנַאֲמַר (יְשַׁעְיָה סה, כד): "וְהָיָה טָרֵם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה".

וְלָכֵן אֶסוּר לָךְ לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, אֲלֹא לְהִמְשִׁיךְ בְּתְפִלָּה,
 רַק עֲלִיךָ לְהִתְאַזֵּר בְּמַדַּת הַסְּבִלְנוֹת, וְאִז תִּרְאִי יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּמְסְרִי אֶת נַפְשִׁי לְהִיּוֹת רַק
 בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוּם דְּבָר, רַק מְסַתְּבִים יוֹתֵר
 וַיּוֹתֵר, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב צָרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבָרִים עֲלֶיךָ
 קָשָׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֶת מְכַרְחַת לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ
 עִם כָּל הַכַּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כִשְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמַּח שׁוּם קְלָפָה
 וְסִטְרָא אַחְרָא לֹא יוּכְלוּ לְגַשֵּׁת אֵלָיו, כִּי הִטְמָאָה הִיא רַק עֲצָבוֹת, מֵה
 שְׂאִין כֵּן הַקְּדוֹשָׁה הִיא רַק שִׂמְחָה, וּבְזֵה אֲשֶׁה יְכוּלָה לְמַדֵּד אֶת עֲצָמָה
 אִם הִיא בְּקִדְשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הִיא בְּטִמְאָה וְכוּ', שְׁתִּסְתַּכַּל אִיךְ שֶׁהִיא

מתזקת את עצמה להיות בשמחה, כי השמחה מדביקה את האדם אל האין-סוף ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני, תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

רחצ.

האם צריכים לחנך את הילדים ללמוד מקצוע לעתיד או לדרבן אותם ללמד ב"כולל"?

שאלה:

מאת רפאל: שלום לכם, צדיקנו היקר והאהוב, כבוד קדשת אדמו"ר מוהרא"ש שליט"א. ברוך השם זכיתי להתחתן בחמשה עשר בשבט השנה, בזכות הדעת שלמדתם אותי, וברוך השם אנו מסתדרים יותר ויותר, ושתבח שמו לעד. רציתי לשאול אתכם, למרות שעדיין אין לי ילדים - האם כדאי ללמד את הילדים מקצוע לצורך פרנסתם בעתיד כדי שלא יכנסו לחובות ויכלו להתפרנס בכבוד, ובפרט היום עם כל היקר והקשי להתפרנס, או שכדאי לחנך אותם עוד כשהם קטנים שכשהם יגדלו, הם ישבו ללמד בכולל והאשה תעבד לפרנסת הבית? ראיתי אצלכם דבורים לכאן ולכאן ולכן לא ברור לי מה דעתכם בענין. תודה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשע"ב.
 שלום וברכה אל רפאל, נרו יאיר.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

חסדי השם יתברך שזכית למצוא את בת זוגך, אתה צריך מאוד מאוד לשמח עצמה, כי זו המתנה הכי יפה שהקדוש-ברוך-הוא נתן לך, ואתה צריך להחזיק את המתנה מאוד מאוד יקרה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאוד, כי אמרו חכמינו הקדושים (שבת י:) שלום זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא.

ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום-בית, הינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, ואמרו (יבמות סב:) האוהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, והמדריך בניה ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפרקן, עליו הכתוב אומר (איוב ה, כד): "וידעת כי שלום אהלך"; ואמרו (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית יב, טז): "ולאברם הטיב בעבורה", והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סט) שעקר העשירות באה בזכות האשה. אני מאוד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתראה לקיים את זה, ולא תחסר לך אף פעם פרנסה.

עם כל זאת אמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן, סימן תקא), שחפץ מאוד

שתהיה לנו פרנסה, אף-על-פי שבטחון גם כן טוב מאד, אף-על-פי-כן, טוב מאד כשזוכים שיש לו מעמד פרנסה, כי במקום עבודת הבטחון במקום זה יעשה עבודה אחרת, כלומר כי אם לא יהיה לו מעמד פרנסה ויהיה לו בלבול הדעת מהפרנסה, ויצטרך בכל פעם לחזק עצמו במדת הבטחון, במקום זה יעסק בעבודה אחרת והתחזקות אחרת בשאר עניני עבודת השם. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (אבות ב, ב): יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משפחת עון, וכל תורה שאין עמה מלאכה, סופה בטלה וגוררת עון.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

רצט.

**קשה לי להאמין באלקים,
ויש לי המון שאלות לא פתורות**

שאלה:

מאת משה: שלום לכבוד מוהרא"ש שליט"א. אני מקנה שלא תכעס על שאלתי, אבל קשה לי מאד להאמין באלקים ויש לי המון שאלות לא פתורות לגבי בריאת העולם וענין ההשגחה הפרטית. קשה לי לפרט את המחשבות שלי כי אני מאד מבלבל וגם קצת מתבייש. אני יודע שצריכים להאמין, ובתוך תוכי אני רוצה להאמין, ולכן אני פונה אליכם ומבקש שתעזרו לי. תודה רבה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ט איר ה'תשע"ב.
 שלום וברכה אל משה, נרו יאיר.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה מוהרנ"ת ז"ל כתב (שיחות הר"ן, סימן רכב): 'שמעתי בשמו, שדבר עם איש אחד שהיה לו בלבולי אמונה. וחזק אותו רבנו ז"ל, ואמר לו, שאיתא שכל התהוות מעשה בראשית, היה רק בשביל מה שצפה השם יתברך שיהיו אנשים שיהיה להם יסורים בענין האמונה הקדושה, מחמת הבלבולים והפירות העולים על מחשבתם רחמנא ליצ'לן, והם יתגברו כנגד אלו המחשבות ויתחזקו באמונה, ורק בשביל זה ברא השם יתברך את כל מעשה בראשית. ועל ידי דבורים אלו נתחזק זה האיש מאד תמיד, בכל עת שפאו עליו בלבולים בעניני אמונה וכו', עין שם.

הרי שלך לפניך שיש עוד הרבה שמבלבלים אותם עניני אמונה וכו', אך אתה צריך לזכר מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן לב) דע כי יש עברות שהם מכניסים כפירות באדם, ויש שבאים עליהם מחשבות על האמונה מחמת שלא נולדו בקדושה כראוי, ויש שהוסיפו על זה מעשיהם הרעים שעשו בעצמם, כי יש עברות שהם מזיקים ופוגמים את האמונה הקדושה. ולזה צריכין בושה ולב נשבר, שמי שיש לו חקירות ומחשבות אלו חס ושלום ראוי לו להתבייש מאד על אשר נולד בגשמיות כזה או שעשה מעשים כאלו שפא לזה שכיבאו לו מחשבות כנגד אמונתנו הקדושה "וכבוד הוי"ה מלא את כל הארץ" (במדבר יד, כא), כי "מלא כל הארץ כבודו" (ישעיה ו, ג), ועליו באות מחשבות חס ושלום לגרשו ולעקרו חס ושלום מאלקים חיים, אשר הוא חי החיים יתברך ויתעלה שמו. ואין צריך לבאר גדל הבושה שראוי שתהיה לו כשבאים עליו מחשבות כאלו, חס

ושלום. ועל ידי בוששה וְלֵב נִשְׁפָּר עַל יְדֵי זֶה מְגַרֵּשׁ וּמְשַׁבֵּר הַחֲקִירוֹת
וְהַמְחַשְׁבוֹת.

וּבְאֵמַת אֲמוּנָה הוּא עֲנִיֵן חֲזָק מְאֹד וְחַיֵּי חֲזָקִים מְאֹד עַל יְדֵי
אֲמוּנָה. כִּי כְּשֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה אֶפְלוּ כְּשִׁבְאִים עָלָיו יְסוּרִים חֵס וְשְׁלוֹם
אֲזִי יוּכַל לְנַחֵם עֲצָמוֹ וְלִהְחַיּוֹת אֶת עֲצָמוֹ, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחֵם עָלָיו
וְיִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ. וְהַיְסוּרִים הֵם לוֹ לְטוֹבָה וּלְכַפָּרָה, וּבִסוּף יִיטִיב
לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה אוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא. אָבֵל מְחַקֵּר שְׁחוֹקֵר
חֲקִירוֹת וְכוּ', וְשׂוֹאֵל שְׂאֵלוֹת וְאֵין לוֹ אֲמוּנָה, כְּשִׁבְאָ עָלָיו אֵיזוֹ צָרָה
אֵין לוֹ לְמִי לְפָנוֹת וְאֵין לוֹ בְּמָה לִהְחַיּוֹת אֶת עֲצָמוֹ וּלְנַחֵם אֶת עֲצָמוֹ,
וְהַמְשַׁכֵּיל יִבִּין דְּבָרִים אֵלּוּ מֵאֲלֵיו וְיִבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, כִּי אֵי אֶפְשָׁר
לְבַאֵר הַכֹּל בְּכַתֵּב.

וְהַפְּלֵל, שְׁעָקֵר הוּא הָאֲמוּנָה בְּלִי שׁוֹם חֲקִירוֹת כָּלֵל, וּבְזֶה יִהְיֶה
חֲזָק לְעוֹלָם, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּלְעוֹלָם לֹא יְמוּט אֲשֶׁרִי
לוֹ. גַּם זֹאת צָרִיךְ לְדַעַת, שֵׁיִשׁ נִשְׁמוֹת כְּשֵׁרוֹת שְׁנוּלְדוּ בְּכִשְׁרוֹת
וְגַם לֹא קִלְקְלוּ מִעֲשִׂיָהֶם שְׂאֵין בָּאִים עֲלֵיהֶם כָּלֵל מִחֻשְׁבוֹת כְּאֵלוֹ,
וְאֶפְלוּ כְּשִׁמְדֻבְרִים בְּפִנְיָהֶם מִעֲנִינִים אֵלּוּ לֹא אֶכְפַּת לָהֶם כָּלֵל וְאֵינוֹ
מְבַלְבֵּל דַּעְתָּם כָּלֵל, וְזֶה דוּמָה כְּמוֹ שְׁמִדְבְּרִים מִתְאַוֶּה הַיְדוּעַ בְּפָנֵי
סָרִיס שְׁפּוֹדָאֵי אֵינוֹ מְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ כָּלֵל, כֵּן אֵלּוּ הָאֲנָשִׁים כְּשֵׁרִים אֵינָם
שׁוֹמְעִים כָּלֵל וְאֵינוֹ נִכְנָס בְּאֲזַנֵּיהֶם כָּלֵל עֲנִינֵי חֲקִירוֹת וּבְלִבּוֹלִים.

וְהִנֵּה רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מֵד) הָאֲמוּנָה תּוֹלָה
בְּפֶה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים פֵּט, ב'): "אוֹדִיעַ אֲמוּנָתְךָ בְּפִי".
הֵינּוּ עַל יְדֵי שְׁמִדְבְּרֵי אֲמוּנָה בְּפֶה, זֶהוּ בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה, וְגַם עַל
יְדֵי זֶה בָּאִים לְאֲמוּנָה. וּמִחֲמַת זֶה צָרִיךְ לְהִזְהַר מְאֹד מִדְּבּוּרִים שֶׁל
כְּפִירָה וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, אֶף-עַל-פִּי שְׂאֵינוֹ אוֹמֵר מִלְּבוֹ; הֵינּוּ שֶׁהוּא
בְּעֲצָמוֹ מֵאֲמִין וְאֵינוֹ כּוֹפֵר, חֵס וְשְׁלוֹם, רַק שֶׁהוּא חוֹזֵר וְאוֹמֵר דְּבָרֵי
אֶפִּיקוֹרְסוֹת שְׁשֹׁמֵעַ בְּשֵׁם אַחֲרִים, שֶׁהֵם אֶפִּיקוֹרְסִים, וְהוּא מִתְלוֹצֵץ

מהם, אף-על-פי-כן גם מזה צריך להזהר מאד, כי הדבור הזה של כפירה מזיק לאמונה. גם הוא אסור גמור, כי על השם יתברך ברוך הוא, אסור לומר דברי הלצות, אפלו בדרך שחוק וכו', עין שם.

הרי שלף לפניך שעקר האמונה תלויה בפה של האדם, שצריכים תמיד לחזר על האמונה הקדושה, כי הדבור יש לו כח גדול מאד מאד, ובזה שתמיד מזכיר שם שמים, על ידי זה ממשיך על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות באין-סוף ברוך-הוא, והעקר להיות רגיל לומר כמה וכמה פעמים ביום את הי"ג עקרים של הרמב"ם, שזה מאד מסגל לטהר את המח והמחשבה, ולהגיע לאמונה ברוחה ומזככת, ולכן הרגל את עצמך לומר כמה וכמה פעמים בכל יום את העקרים האלו, וזה יועיל לך מאד מאד לצאת מכל הספקות והבלבולים שמבלבלים אותך.

א - אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים, והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים:

ב - אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא יחיד ואין יחידות כמוהו בשום פנים, והוא לבדו אלהינו, הנה הנה ויהיה:

ג - אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו אינו גוף, ולא ישיגוהו משיגי הגוף, ואין לו שום דמיון כלל:

ד - אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא ראשון והוא אחרון:

ה - אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו לו לבדו ראוי להתפלל, ואין ראוי להתפלל לזולתו:

- ו - אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁכָל דְּבָרֵי נְבִיאִים אֲמַת :
- ז - אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁנִבּוּאָת מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם הִיְתָה אֲמִתִּית, וְשֶׁהוּא הָיָה אָב לְנְבִיאִים, לְקוֹדְמִים לְפָנָיו וְלְבָאִים אַחֲרָיו :
- ח - אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁכָל הַתּוֹרָה הַמְצוּיָה עִתָּה בְּיַדֵּינוּ הִיא הַנִּתְּוֶנָה לְמֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם :
- ט - אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁזֹּאת הַתּוֹרָה לֹא תֵּהָא מְחֻלָּפֶת וְלֹא תֵּהָא תּוֹרָה אַחֲרַת מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְּבַרְךָ שְׁמוֹ :
- י - אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְּבַרְךָ שְׁמוֹ יוֹדֵעַ כָּל מַעֲשֵׂה בְּנֵי אָדָם וְכָל מַחֲשָׁבוֹתָם, שֶׁנֶּאֱמַר הַיֵּצֵר יַחַד לְבָם הַמְּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם :
- יא - אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְּבַרְךָ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׂוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו :
- יב - אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ, וְאֵף עַל פִּי שְׂיִתְמַהֲמַה, עִם כָּל זֶה אַחֲפָה לוֹ בְּכָל יוֹם שְׂיָבוֹא :
- יג - אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁתְּהִיָּה תַּחֲתֵת הַמַּתִּים בְּעַת שְׂיַעֲלֶה רְצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְּבַרְךָ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זְכוֹרוֹ לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים.
- וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ מִצְאֵנוּ זִי"ע בְּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" הָיָה אוֹמְרָם כְּמָה פְּעָמִים בְּיוֹם בְּקוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל, וְאֵיתָא מִצְדִּיקִים שְׁזָה מְסַגֵּל לְפָרְנֶסָה בְּנֶקֶל, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְּבַרְךָ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זֵן וּמְפָרְנֵס אוֹתוֹ בְּקִלּוֹת.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ש.

אם יש תפלה, מדוע צריכים כל מיני סגלות?

שאלה:

מאת ישראל: שלום ורפואה שלמה לצדיק. כיצד צריכים להתיחס לכל מיני סגלות, אמתיות כגון מרבנו ז"ל או משאר צדיקים? כי לכאורה, מדוע צריכים סגלות, הלא רבנו ז"ל למד אותנו שהעקר הוא רק תפלה, להתפלל על כל דבר ולבקש ברחמים ותחנונים מהשם יתברך, אך מצד שני אנו רואים שגם רבנו ז"ל נתן לנו סגלות על כפיהם דברים. אשמח לראות הענין, תודה רבה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ט איר ה'תשע"ב.

שלום וברכה אל ישראל, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

בודאי הכל בתפלה, ואין דבר יותר חשוב מתפלה, כמאמרם

ז"ל (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותומים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש-ברוך-הוא רבונו של עולם אל תבזה את תפלתם. (תהלים קב, יט): "תכתב זאת לדור אחרון" - מכאן שהקדוש-ברוך-הוא מקבל השכים, "ועם נברא יהלל יי" - שהקדוש-ברוך-הוא בורא אותן בריה חדשה.

עם כל זאת יש גם ענין של סגלות, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן כא): ענין הסגלה שעושים לרפואה, אף-על-פי שאין הטבע מחייב שיהיה זה לרפואה, אף-על-פי-כן הדבר הזה מסגל לרפואה, וזה למעלה מהטבע, שאין השכל האנושי מבין את זה.

הרי שלף לפניך שיש דבר כזה של עניני סגלות, וכן כל ספר המדות מלא עם סגלות שרבנו ז"ל נתן לנו, ועל כל פרט ופרט יש סגלה נפרדת. בודאי צריכים לקיים את זה בתמימות ופשיטות ובאמונה ובאמונת חכמים, ותתקיים הסגלה, כי הכל תלוי כפי האמונת חכמים שיש לו בזה שנתן לו את הסגלה וזה ברור.

וענין הסגלה זה למעלה מהשכל, כמובא (קהלות יעקב ערך סגלה) סגלה הוא מלשון סגול שהם מג' ראשונות, הינו כתר חכמה בינה וכו', עין שם. כי הסגלה באה ממקום עליון מאד, ולכן יש דבר כזה של סגלה, וגם עצם התפלה זו סגלה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתהיה לה ישועה מן השמים.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

שא.

האם מתר להפסיק לקדיש או קדשה באמצע תקון הכללי?

שאלה:

מאת אליהו: שלום רב. הבנתי שיש ענין לקרא את התקון הכללי ברצף ללא הפסק ודבור באמצע. האם אדם שענה לקדיש או קדשה וכדומה בין המזמורים או בין הפסוקים של התקון הכללי, צריך לחזר שוב מההתחלה של התקון הכללי?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ט איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל אליהו, גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי מה טוב ומה נעים כשאומרים את התקון הכללי ולא מפסיקים באמצע עם כלום, ולכן על פי רב אומרים אנשי שלומנו את העשרה מזמורי תהלים שהם התקון הכללי, תכף ומיד אחר "עלינו", וכך אין באמצע הפרעות של שמיעת קדיש או ברכו או קדשה וכו', וזה הכי טוב ככה. עם כל זאת פשאחד אומר את התקון הכללי, ושומע באמצע קדיש או קדשה או ברכו, בודאי צריך לענות וכו', ולכן העצה היעוצה לומר את זה בזמן ובמקום שלא תהיינה לו הפרעות שהוא יצטרך להפסיק וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי,

שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְּנֶה, תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שב.

מְתִי יִתְקַבְּצוּ לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל כָּל הַיְּהוּדִים שֶׁבַּחוּץ לְאָרֶץ?

שְׁאֵלָה:

מֵאֵת אַרְיָאֵל: יְהִי רָצוֹן שֶׁהַשֵּׁם יִשְׁלַח לָכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה,
אֲנַחְנוּ חִיבִים לָכֶם הַרְּבֵה תוֹדָה. בְּתוֹרַה הַקְּדוּשָׁה מְזַכֶּרֶת אֵין
סֹפֵר פְּעָמִים מִצּוֹת יִשׁוּב אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבְמִיחָד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ,
וְלִכֵּן אֵינְנִי מִבִּין מִדּוּעַ הַיְּהוּדִים שֶׁבַּחוּץ לְאָרֶץ לֹא עוֹלִים לְאָרֶץ
יִשְׂרָאֵל?

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ט אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אַרְיָאֵל, נֵרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּה מְתַפְּלֵל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמְתִי
הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְךָ תִּתְקַבְּלֶנָה
לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אַתָּה שׁוֹאֵל שְׁאֵלָה מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבָה. עָלֶיךָ לְדַעַת כִּי עֲדִין מְשִׁיחַ
צְדִקְנוֹ לֹא בָּא, שֶׁהוּא יִקְבֹּץ אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
וּכְבֹּר הַאֲרִיךְ הָרַב הַקְּדוֹשׁ מְסַאֲטָמָר זי"ע בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ "וְיִוֹאֵל
מִשָּׁה", (מֵאֲמֵר יִשׁוּב אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל) בְּאֲרִיכוֹת נִפְלְאוֹת מְאֹד בְּעִנְיַן שְׁאֵלָתְךָ

הכל כף חשובה, וכן ידוע שהרב הקדוש מליובאוויטש זי"ע אף
 שדבר כל כף הרבה ממשיח צדקנו, עם כל זאת הוא לא עלה לארץ
 ישראל אפלו לבקור, כי לפי דעתו מי שכבר נמצא בארץ ישראל,
 אסור לו לעזב את ארץ ישראל.

על כל פנים עלינו לבקש בכל יום ובכל שעה ובכל רגע על
 ביאת משיח צדקנו, שיגאלנו גאלת עולם, ויקבץ את כל עם ישראל
 מכל קצוי תבל ויחזירנו לארץ ישראל בבנין בית המקדש במהרה
 בימינו אמן.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ש.ג.

האם זו מצוה להגיע לקבר יוסף בשכם למרות הסכנה?

שאלה:

מאת משה: שלום לצדיק. בליל שישי האחרון (יום שבת) (יום
 נסעתי לקבר יוסף הצדיק בשכם עם קבוצה מארגנת, בלוי
 משטרה וכחות הבטחון. יש כאלו שאומרים שאפשר ללכת
 לשם גם בזמנים שאין לוי בטחוני, למרות שיש בכך סכנה,
 ואין ממה לחשש משום שזכות הצדיק שומרת על כל מי
 שבא אליו. האם זה נכון? תודה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ט איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל משה, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה דבר גדול מאד להיות בקברי צדיקים, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות צדיק סימן קעג) 'על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש-ברוך-הוא עושה לו טובות אף-על-פי שאינו ראוי לכך'. ולכן אני מאד מאד שמח שזכית להיות בציון של יוסף הצדיק, ובפרט בספירה של יסוד שביסוד, שזה דבר גדול מאד מאד, עם כל זאת עלי להזהיר אותך שאסור לנסע במקומות מסכנים כאלו, אלא עם רשות ובלווי משטרה וצבא, כי אסור לסכן את עצמו בשום פנים ואפן, ומי שהולך בלי לווי ושמירה ורשות, הוא בכלל מאבד עצמו לדעת שיצא שכרו בהפסדו.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך שתזכה לבקר בקביעות אצל ציוני התנאים הקדושים שבצפון, ותפעל כל מה שאתה צריך לפעל.

ד.ש.

**האם זה בסדר לומר את התקון הכללי בעל פה
תוך כדי נקיון הבית?**

שאלה:

מאת שרה: לרב שלום. אנו לא מפסיקים להתפלל להחלמתכם המהירה ושתבואו לארץ בקרוב. אני רגילה לקרא את התקון הכללי בעל פה בלילה תוך כדי נקיון הבית. האם זה בסדר?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ט איר ה'תשע"ב

שלום רב אל שרה, תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

יפה מאד שאת יודעת את התקון הכללי בעל פה, וזה דבר גדול להיות רגיל לומר את העשרה מזמורי תהלים האלו, שהם עשרה מיני נגינה, ורבנו ז"ל גלה על זה נפלאות נוראות מאד, אבל מה טוב ומה נעים לומר את זה בשוב הדעת ולא בעת עבודה או עסק וכו', אז את יכולה להתבודד להקדוש-ברוך-הוא ולדבר בשפת האם שלך, ותפעלי אצלו יתברך כל מה שאת צריכה, כי אין עוד דבר יותר חשוב כמו שיחה בינו לבין קונו בשפת האם, ואת זה יכולים תמיד לקיים, כי אפשר לדבר אליו יתברך אפלו בעת עבודה וכו', בעת הליכה וטיול וכו', תמיד צריכים לזכר שהקדוש-ברוך-הוא נמצא ואין בלעדיו נמצא, והוא שומע תפלת כל פה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שה.

**יש לי חרדות שהורסות לי את החיים.
איך אני נפטרת מהן?**

שאלה:

מאת רבקה: לכבוד הצדיק שלום. אני נשואה פעם שנייה ויש לי חמשה ילדים. אני סובלת מחרדות עד כדי כך שאני מפחדת לצאת החוצה. החרדות האלו מפש הורסות לי את החיים, אני מפחדת מכל דבר ומדמינת שיקרו לי כל מיני אסונות. אני רוצה להיות אשה בריאה כדי שאוכל להצליח

בגדול הילדים ולהעניק להם כל מה שהם צריכים. מה אני יכולה לעשות כדי להפטר מהחרדות האלו?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ט איר ה'תשע"ב

שלום רב אל רבקה, תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון מה שירפא אותך, את צריכה לעשות כל מיני מאמצים שבעולם רק להיות בשמחה, כי בפרוש אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד) שהשמחה היא רפואה על הכל, וגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים רק מחמת חסרון השמחה, ולכן את צריכה למסור את נפשך להגיע אל שמחה, כי עם עצבות לא תגיעי אל שום מקום, ואני יודע שזה קשה לך להיות בשמחה, אבל את צריכה להכריח את עצמך רק להיות בשמחה, שזה מרפא את מחלת העצבים.

היום יש תרופות על הכל, ולכן אין שום בוישה ללכת אל רופא ולקחת כדורי הרגעה, וזה בודאי יעזור לך, אל תהססי כרגע, כי את כלואה בכלא של עצמך וכו', ואת סובלת מאד מאד וכו', והילדים סובלים וכו', ובעלך סובל וכו', וכל הבית סובל וכו', ולכן אל תהססי כרגע לקחת כדורי הרגעה, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה בגשמיות וברוחניות גם יחד.

נא לבדוק את המזוזות בתוך הבית, כי הרבה פעמים אם משהו קורה בבית, זה סימן שהמזוזות פסולות, וזה ברור כשמש.

ועל כלם הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת

האם שלך, וכל מה שאת צריכה תבקשי ממנו יתברך, ותראי איך שזה יעזר לך לעבור על כל הפחדים והחרדות שאת סובלת ועוברת.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני, תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שו.

מאלו כשריות הצדיק ממליץ לאכול?

שאלה:

מאת איתן: רציתי לדעת מאלו כשריות הצדיק ממליץ לאכול? שמעתי שהצדיק היה במספּעל של עטרה ואמר שזו כשרות טובה, האם זה נכון? תודה רבה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל איתן, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בכשרות צריכים מאד מאד לשמר, כי היום כל הארץ מצפּפת עם טרפות ונבלות וכו' וכו', והרמב"ם כתב (באגרת תימן) תכף ומיד כשאדם אוכל טרפות ונבלות, הדם שלו נתעכר וכבר קשה לו לקבל אמונה, וידוע שאחת מהסבות שהפיצו בכל הארץ טרפות ונבלות, כדי לעקר את האמונה מנשמות ישראל, כי תכף ומיד כשאדם אוכל טרפות ונבלות, כבר קשה לו לקבל את האמונה, ולכן צריכים הרבה

רחמים לבקש את הקדוש-ברוך-הוא שלא יכשל בשום אכילת טרפות ונבלות, ואשרי מי שקונה בשר משוחטים יראים ושלמים או מבית דין מפרסם של רבנים מבהקים, כי היום צריכים להזהר, כי יש הרבה מתחזים לרבנים ומשגיחים וכו', והם קלים וריקים ופוחזים, ולא אכפת להם להכשיל את הרבים, רחמנא לשזבן, כי בני אדם מסגלים בשביל כסף למכור את הנשמה שלהם.

ולכן צריכים מאד מאד להקפיד בכלליות על עניני כשרות, ובפרטי פרטיות על בשר, כי זה מאד מאד חמור, ותכף ומיד כשאדם נכשל בזה רחמנא לשזבן, כל הצרות באות לו מזה, וזו אחת מהסבות של הערב רב שמפיצים בכל הארץ טרפות ונבלות, כדי לעקור את האמונה הברורה והמזככת מנשמות ישראל.

אני אישית הייתי במפעל "עטרה", ומאד מאד התרשמתי לטובה, הן מהשוחטים והן מהבודקים והן מהנקיון וכו', ולכן יכולים לקנות מההכשר של "בית יוסף". וכן יש הכשר מהדר של הרב לנדא שליט"א מבני ברק, ושל בד"ץ העדה החרדית ירושלים, ושל בד"ץ מחזיקי הדת של בעלזא - כל אלו יכולים לקנות.

צריכים הרבה לבקש את הקדוש-ברוך-הוא בכל יום שלא יכשל, לא הוא ולא אשתו ולא הילדים באסורי טרפות ונבלות, כי זה מאד מאד חמור, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לז) על ידי שוחטים שאינם הגונים, על ידי זה סובלים חסרון פרנסה, וכן אמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות אהבה חלק ב' סימן ד') על ידי שנאת חנם נכשל בטרפות. ולכן אשרי מי שמחזיר בעצמו אהבת ישראל, ואוהב את כל בר ישראל, ומבקש ומתפלל על כלל נשמות ישראל שיחזרו בתשובה שלמה, ושללא יכשלו באכילת טרפות ונבלות, ויהיו שמונים מהכל.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ש.ז.

**מדוע קרה אסון התאונה המחריד
שבו נהרגה משפחה שלמה?**

שאלה:

מאת דור דוד: כלנו הזדעזענו כששמענו על אסון התאונה הקשה בטבריה שבה נהרגו שמונה בני משפחה אחת ונשרפו ברכבם, ואינני מבין איך זה יתכן, הרי הילדים הקטנים לא עשו כלום ולא חטאו, ומדוע נגזר עליהם למות במיתה משנה כל כך?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל דור דוד, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אנחנו מאמינים בהקדוש-ברוך-הוא שהוא יודע מה שהוא עושה, ואין שום ספק וספק ספיקא שהכל בחשבון צדק, אפלו דברים שאנחנו לא מבינים על פי השכל הקטן שלנו, כי יכול להיות פה ענין של גלגולי נשמות וכו', או איזה תקון וכו', אין אנו יודעים כלום.

אנחנו מוצאים אצל אהרן הכהן כשנשרפו שני בניו נדב ואביהוא, כתיב (ויקרא י, ג) "ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר הוי"ה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה יב סימן ב) אמר רבי שמואל בר נחמן זה הדבור נאמר למשה בסיני, ולא נודע לו עד

שָׁבָא מַעֲשֵׂה לִידוֹ, אָמַר מִשֶּׁה לְאַהֲרֹן אַחֵי בְּסִינֵי נֹאמַר לִי שְׂאֲנֵי עֲתִיד לְקַדֵּשׁ אֶת הַבַּיִת הַזֶּה, וּבְאָדָם גָּדוֹל אֲנִי מְקַדְּשׁוֹ, וְהֵייתִי סְבוּר שְׂמָא אוֹ בִי אוֹ בְּךָ הַבַּיִת הַזֶּה מִתְקַדֵּשׁ, וְעַכְשָׁו שְׁנֵי בְּנֵיךָ גְּדוֹלִים מִמֶּנִּי וּמִמֶּךָ, כִּיּוֹן שְׂשֻׁמַע אַהֲרֹן שְׁבָנִיו יִרְאִי שָׁמַיִם הֵן, שְׂתַק, וְקָבַל שְׂכָר עַל שְׂתִיקָתוֹ, וּמִנֵּיין שְׂשֻׁתַק? שְׁנֹאמַר (וַיִּקְרָא י, ג) וַיִּדַּם אַהֲרֹן. וּמִנֵּיין שְׂקָבַל שְׂכָר עַל שְׂתִיקָתוֹ? שְׂזָכָה וְנִתְיַחַד אֵלָיו הַדְּבוּר, שְׁנֹאמַר וַיְדַבֵּר הַוְי"ה אֶל אַהֲרֹן.

רואים מזה שיש זמן שצריכים לידם ולשתק, ולא לשאול שאלות "למה הם?" "ומה חטאו ילדים קטנים?" יש דברים שאנחנו לא מבינים ואי אפשר להבין. ולכן אין לשאול שאלות, ואין לחקור שום חקירות, אלא דבר אחד אנחנו צריכים לעשות - להתעורר בתשובה שלמה, ולזכור היטב שיש דין ויש דין, ואין העולם הפקר, וחקמינו הקדושים אמרו (כתבות ל). תני רבי חיא מיום שחרב בית המקדש אף-על-פי שבטלו סנהדרין ארבע מיתות לא בטלו וכו', מי שנתחייב סקילה - או נופל מן הגג או חיה דורסתו, ומי שנתחייב שרפה - או נופל בדלקה או נחש מכישו, ומי שנתחייב הריגה - או נמסר למלכות או לסטים באין עליו, ומי שנתחייב חנק - או טובע בנהר או מת בסרונכי.

ולכן על כל אחד ואחד מאתנו לחזור בתשובה שלמה על כל עוונותינו המרבים שעשינו כל מיני שטיות וכו', כי מי יודע אם לא נקבל פתאום מכה כזו שלא חלמנו עליה וכו', וכו', ובזה שנתעורר בתשובה וחרטה אמיתית, והיה זה שכרם וזכותם של הקדושים שנשרפו וכו', שעל ידיהם נתעוררו אלפים ורכבות יהודים לחזור בתשובה שלמה.

יש אנשים שעושים עול לשני, גונבים וגוזלים וכו', שופכים דם של הזולת בלי לחשב פעמים וכו', מחללים שבת בפרהסיא וכו',

אוכלים טרפות ונבלות וכו', מכשילים את הרבים בכל מיני עוונות חמורים וכו', וחושבים שהכל הפקר ואין מי שיסתכל על זה, ולא יודעים שיום אחד הם ישלמו על זה מחיר גבוה, ולכן מהאסון הזה של משפחה שלמה שהיו יראים ושלמים ובצלי צדקה וחסד, שנספו באפן טראגי כזה, עלינו להתעורר מהשנה העמקה שלנו ונחזור בתשובה שלמה אל הקדוש-ברוך-הוא, ונתחיל להקפיד על שמירת שבת, ועל אכילת כשר, ולא לצער את הזולת, ומכל שכן שלא לגנב ולעשות עול לזולת וכו', וזו הזכות תהיה לקדושים שנספו בצורה איומה כזו.

על כל פנים עליך לזכר שיש דברים שאנחנו לא יודעים וכו', ולא מבינים וכו', ואי אפשר להבין וכו', כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן נב) שעל הקדוש-ברוך-הוא אין שום קשיות, כי בשכל הקטן שלנו יש הרבה דברים שאנחנו לא מסגלים להבין, ולכן לא כדאי לחטט אחר קשיות וספקות וכו', אלא להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ולהצדיק את הדין ולומר (תהלים קמה, יז): "צדיק הוי"ה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו" וכן (דברים לב, ד) "הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא".

הקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמו די יאמר לצרותינו די, וכבר לא נשמע שד ושבר בגבולנו, וכל עם ישראל יחזרו בתשובה שלמה אליו יתברך, והוא יגאלנו גאלת עולם בבנין בית המקדש במהרה בימינו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ש.ח.

האם מתר לי להזמין משטרה לבעלי אם הוא מכה אותי?

שאלה:

מאת שרית: לכבוד מוהרא"ש שלום וברכה, רציתי לשאול את כבוד הרב מה לעשות לגבי האלימות של בעלי כלפי. היינו יחד אצל הצדיקה, ואמנם חל שפור, אבל עדין הוא מתנהג באלימות. יש לנו שני ילדים והם חשים את האוירה בבית, ואני חיה בפחד שאולי בעלי יכה אותי גם לידם. האם מתר לי לפי ההלכה להזמין לו משטרה ברגע ששוב יכה אותי?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל שרית, תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשרי הבית שמתנהגים בו על פי התורה, ושורה שם אהבה אחוה ורעות והבנה הדדית, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י:) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום-בית, הינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית.

אבל אם מאבדים את השכל והדעת וכו', הינו הבעל מסכן
 נטרפת דעתו וכו', והוא עצבני וכו', ועל כל דבר קטן הוא מתעצבן
 וצורח כמו עגלה ערופה וכו', ומכל שכן כשמתפרע ונותן מכות רצח
 וכו', או להפך האשה מסכנה אבדה את שפיות דעתה וכו', ואין לה
 סבלנות, אלא על כל דבר היא מתעצבנת וצורחת וכו', וכמו שאמרו
 חכמינו הקדושים (תמורה טז) אשה כיון שאין לה תבואה בתוך ביתה
 מיד צועקת וכו', היא מתנפלת על בעלה וכו', ומשפילה אותו וכו',
 או צורחת על הילדים וכו', אוי ואבוי לבית כזה שזה יותר גרוע
 מגיהנם וכו', כי הבית עולה באש ולהבה מרב צעקות וצרחות וכו'.

ולכן על הבעל ועל האשה לעבד על המדות שלהם, ולעשות כל
 מה שביכולתם לקנות את מדת הסבלנות, אשר אין לה מדה יותר יפה
 מזו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א' סימן קנה) שמדת הסבלנות
 תלויה באמונה, אם אדם מחדיר בעצמו אשר אין שום מציאות
 בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול ודבר
 קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, על ידי זה
 הוא תמיד רגוע, לא פן אם אדם הוא כעסן ואכזר, זה מראה על
 גריעות מדותיו וכו'.

אוי ואבוי לבעל שמרים יד על אשתו, ונותן לה מכות, הוא
 פשוט רוצח וכו', וכבר שמענו לצערנו הרב לא פעם אחת שהבעל
 רצח את אשתו מרב הכעס שלו וכו', ולכן את צריכה לדבר אתו
 בצורה יפה כשאין אף אחד שומע, שאת לא מוכנה יותר לחיות
 ככה עמו, אם הוא יגביה ידים וכו', ואם זה יקרה עוד פעם אחת
 את קוראת למשטרה, כי את צריכה לדאג על הגנת עצמך, כי מי
 שהוא כעסן - אבד את דעתו ושפיותו לגמרי, כמו שאמרו חכמינו
 הקדושים (פסחים י:): כל אדם שכועס אם חכם הוא חכמתו מסתלקת
 ממנו, ואני מאד מקנה שבזה שתדברי אתו בנחת ובאהבה זה ירגיע

את כעסו, כמו שאמר החכם מכל אדם (משלי כה, טו): "בארך אפים
יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם".

אני מאד מבקש ממך שתתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר
יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא
הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת
עצמה לא לכעוס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות
וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין-
סוף ברוך-הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להפגס בכעס,
שברוך כלל בא מגאווה וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל
כלה אליו יתברך, ושללא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה
היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב, כג) "עצם מעצמי ובשר
מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה
שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על
הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך
הבית.

הקדוש-ברוך-הוא ששמו שלום ישרה את השלום בביתכם,
ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שט.

קשה לי שאני נמצא בכולל ואיני יכול ללמד מקצוע

שאלה:

מאת גולן: לכבוד מוהרא"ש שלום, אני מאחל לכם רפואה
שלמה מן השמים. אני לומד בכולל ברסלב, וחסבתי ללמד

מקצוע כְּדֵי שְׂאוּכַל לְהִתְפָּרֵן בְּכָבוֹד. לֹא מִזְמַן הֵצַע לִי שְׂדוּף עִם בְּחִירָה שְׂמֻחַפֶּשֶׁת בְּחֹר שְׂעוּבָד וְלוּמַד, אֲךָ הָרַב שְׂלִי בְּכֹלֶל - יַעֲזֵ לִי לַעֲסֹק רַק בְּהִפְצָה וְלֹא לַצָּאת לַעֲבוּדָה. בְּנוֹסֶף קָשָׁה לִי מְאֹד וּמִיָּאֵשׁ אוֹתִי שְׂאִינְנִי מְצָלִיחַ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, וּבְגִלְל כָּל זֶה יֵשׁ לִי כֶּבֶר מִחֻשְׁבוֹת לַעֲזֹב אֶת הַדֵּת. אֲנִי רוֹאֶה שְׂהַתְּפִלוֹת שְׂלִי לֹא עוֹזְרוֹת וְאֲנִי עֵדִין בְּלִי תּוֹרָה, בְּלִי זְוִיג, בְּלִי רְפוּאָה וּבְלִי פְּרִנְסָה וְקָשָׁה לִי לְהִמָּתִין עוֹד. מָה עָלַי לַעֲשׂוֹת?

תשובה:

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, ב' סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל גּוֹלָן, נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת פָּרָק ב') יִפְהַ תְּלַמּוּד תּוֹרָה עִם דְּרָךְ אֶרֶץ שְׂיִגִיעַת שְׂנִיָּהֶם מִשְׂכַּחַת עֶזְרוֹן, וְלִכֵּן אִינִי רוֹאֶה שׁוֹם טְעוֹת בְּגִישָׁה הַזֹּאת שֶׁל "לְלַמֵּד וְגַם לַעֲבֹד", וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (ח"י מוה"ר"ן סִימָן תַּק"א) שְׂחֻפֵץ מְאֹד שְׂתִהְיֶה לָנוּ פְּרִנְסָה, אֶף-עַל-פִּי שְׂבִטְחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אֶף-עַל-פִּי-כֵן טוֹב מְאֹד כְּשִׁזְכוּיִן שְׂיֵשׁ לוֹ מַעֲמַד פְּרִנְסָה, כִּי בְּמִקּוֹם עֲבוּדַת הַבְּטָחוֹן בְּמִקּוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוּדָה אַחֲרַת, כְּלוּמַר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לוֹ מַעֲמַד פְּרִנְסָה וְיִהְיֶה לוֹ בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מִהַפְּרִנְסָה, וְיִצְטָרֵךְ בְּכָל פַּעַם לְחִזֵּק עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַבְּטָחוֹן, בְּמִקּוֹם זֶה יַעֲסֹק בְּעֲבוּדָה אַחֲרַת וְהַתְּחִזְקוֹת אַחֲרַת בְּשָׂאֵר עֲנִינֵי עֲבוּדַת הַשָּׁם.

וְלִכֵּן אֵל תּוֹתֵר עַל הַבְּחִירָה הַזֹּו, כִּי אֶתְּהָ צְרִיךְ לְהַתְּחַתֵּן, כִּי רַבְּנֵנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לְהַתְּחַתֵּן מִהַ שְׂיִוִּיתֵר מִהֵר, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת סב:) אָמַר רַבִּי תַנְחוּם אָמַר רַבִּי חֲנִילָאִי כָּל אָדָם שְׂאִיֵן לוֹ אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֻחָה בְּלֹא בְּרָכָה בְּלֹא טוֹבָה, בְּלֹא שְׂמֻחָה דְּכִתִּיב (דְּבָרִים יד, כו): "וְשְׂמַחַת אֶתְּהָ וּבִיתְךָ", בְּלֹא בְּרָכָה דְּכִתִּיב (יחזקאל מד,

ל): "להניח ברכה אל ביתך", בלא טובה דכתיב (בראשית ב, יח): "לא טוב היות האדם לבדו" במערכא אמרי בלא תורה בלא חומה, בלא תורה דכתיב (איוב ו, יג): "האם אין עזרתי בי ותושיה נדחה ממני", בלא חומה דכתיב (ירמיה לא, כא): "נקבה תסובב גבר". רבא בר עולא אמר בלא שלום דכתיב (איוב ה, כד) "וידעת כי שלום אהלך ופקדתך נוף ולא תחטא".

ולכן הדבר הראשון צריכים לעשות כל מיני השתדלות שבעולם להתחתן ולא להשאר רוך, שזה פגם גדול מאד, והוא נקרא פלג גוף, חצי גוף וכו', וכל הצרות שאדם סובל וכו', זה רק מפני שהוא רוך וכו', ולכן תשתדל קדם כל להתחתן, ואחר כך תקבע עתים לתורה, ויהיה לך עולם הבא בעולם הזה.

אסור להתיאש בשום פנים ואפן, כי רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עח) אין שום יאוש בעולם כלל, אין דבר כזה להתיאש, אתה צריך לעבד הרבה על נקודת השמחה, אשר אין למעלה מזה, ולכן אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעוברים עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכלו לגשת אליו, כי הטמאה היא רק עצבות, מה שאין בן הקדשה היא רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בקדשה וכו', או אם הוא בטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביקה את האדם אל האין-סוף ברוך-הוא.

אל תגיד בשום פנים ואפן דבר כזה שאתה רואה שהתפללות שלך לא מתקבלות וכו', מאין אתה יודע את זה? אתה צריך לדעת

שְׁכַל תְּפִלָּה וְכָל תְּחִנָּה שֶׁבַר יִשְׂרָאֵל מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה רַעַשׁ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מַה נַּעֲשֶׂה מִתְפַּלְתּוֹ, לֹא הִיָּה מִפְסִיק לְהִתְפַּלֵּל אֶפְלוּ שְׁעָדִין לֹא רוֹאֶה יְשׁוּעָה, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מִלֶּךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתוֹמִים וְאִין לָהֶם אֲלֵא תְפִלָּה זֶה בְּלִבָּד אָמַר דָּוִד לְפָנַי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תִּבְזֶה אֶת תְּפִלָּתְךָ (תהלים קב, יט) "תִּכְתֹּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאן שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִימִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְיָ" שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיָךְ וְתַעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְתִרְאֶה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, הָעֶקֶר אִם הַבְּחוּרָה עָדִין מְעַנֵּינָת בָּךְ, תִּכְף וּמִיד תִּגְמַר בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ש.י.

יֵשׁ לִי בְּלִבּוֹלִים גְּדוֹלִים בְּעֵינַי הָאֲכִילָה וְאֲנִי אוֹבְדַת עֲצוֹת

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת בְּתִיָּה: תּוֹדָה רַבָּה לָכֶם עַל כֶּף שְׂאֵתֶם מִקְדִּישִׁים מִזְמַנְכֶם עֲבוּרֵי. מֵאֵז שֶׁהִתְקַרְבְּתִי לְבְּרִסְלָב רָאִיתִי שְׂנוּיִים גְּדוֹלִים וּמִשְׁמַעוֹתִיִּים בְּחַיִּי, וְלֹאט לֹאט הִתְחַלְתִּי לְהִרְגִישׁ אֶת הַנוֹכְחוֹת שֶׁל הַשֵּׁם בְּחַיִּי הַיּוֹמִיּוֹם שְׁלִי. אֲנִי מִתְמוּדְדַת עִם הַרְבֵּה רְגִשׁוֹת שְׁלִילִיִּים שְׁעוֹלִים בִּי, אֲבָל בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן אֲנִי לוֹמְדַת לְאַהֵב אֶת עֲצֻמִּי וְלִמְצֹא אֶת הַנִּקְדוֹת הַטּוֹבוֹת שְׁלִי. הַבְּעִיָּה שְׁלִי הִיא שֶׁכְּשֶׁאֲנִי רוֹצֶה לְבָרַח מִהַמְצִיאוֹת וּלְהִרְגִיעַ

את עצמי, אני בורחת לאכילת דברים מתוקים כמו עגות ושוקולדים ואני במעגל קסמים שאי אפשר לצאת מפנו - אחרי שאני אוכלת אני כועסת על עצמי נורא למה אכלתי, ואז אני אוכלת שוב מתוך יאוש למה אני לא יכולה לשלוט בעצמי. בנוסף, אני מאד מתסכלת מכך שאני לא מצליחה להתמיד בדיאטה ובפעילות גופנית.

שמעתי שאי אפשר לשבר מדה רעה, כי הנסיון לשבר אותה, רק מחזק אותה, וגם למדתי שעל פי תורת החסידות לא נלחמים עם החשך, אלא מוסיפים עוד ועוד אור ומפילא החשך נעלם. מצד אחד אני מבינה שיהודי צריך להלחם עם התאוה שלו, ולנצח אותה, ומצד שני אני מבינה שאסור לאדם לדחוק את עצמו יותר מדי. אני כל כך מבלבלת ולא יודעת מה לעשות עם עצמי וכל השלוח הפנימית נעלמת בגלל הדלמה הזו. אנא נסו להסביר לי כיצד עלי לנהג, כי אני כמעט יוצאת מדעתי. תודה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל בתיה, תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן, סימן נא) כנגד התאוות המטרידים את האדם, באמת אין נמצא שום תאוה כלל, כי אכילה ושתיה הוא הכרח לקיום הגוף וכו', רק שצריכים להתנהג בהם בקדושה ובטהרה, והשכל של אדם יכול לעמד כנגד כל התאוות, כי הקדוש-ברוך הוא "יהיב חכמתא לחכימין" (דניאל ב, כא) כי יש לכל אחד חכמה במח, רק שצריכים להוציאם מכח אל הפעל, ובזה השכל לבד שיש לכל אחד בכח חכמתו, דהינו מה שיש לו מעצם בריאתו,

מלבד מה שהשם יתברך מוסיף לתן חכמה לחכימין, בכח חכמתו לבד יכול גם כן לעמד כנגד התאוות, ואפילו מי שכבר נמשך אחר תאוות עולם הזה ועבר מה שעבר ונפגם שכלו ונתבלבל ונתמעט, אף-על-פי-כן במעט מעט שכל הנשאר יכול גם כן לעמד, ואפילו נקדה אחת מן השכל יכולה לעמד כנגד כל העולם עם התאוות, ובכל מקום שהוא, יכולין להיות סמוכין לשם יתברך.

ולכן אני לא יודע למה את צריכה לבלבל את עצמך מענין תאוות אכילה? אדם מרחק לאכול, אבל העקר לאכל מאכלים בריאים, ולא עגות וכו' וכו', שזה סם המות לבריאות של אדם, ומשמין וכו', ולכן למה את צריכה להכניס בלחץ? רבנו ז"ל אמר (ספר המדות, אות דעת סימן ד) מזונותיו של אדם מולידין טבע באדם לפי טבעם, ולכן צריכים לאכל רק מאכלים בריאים, ולא אחר שאכלת מה שאכלת, את נכנסת בכעס על עצמך ובזה בעצמו את הורסת את הבריאות שלך, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות כעס סימן יד) כעס אחר אכילה מזיק מאד.

ולכן לדעתי תפסיקי לדאג ולהכניס בלחץ, שזה לא מביא אותך לשום דבר, ואדם צריך לאכל שיהיה לו כח לעבד את הבורא יתברך שמו, ויכולים להפך את האכל לקדשה, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סב) שדיקא בעת האכל אז דיקא נעשה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, ולכן למה את צריכה לבלבל את עצמך מדברים כאלו?

לדעתי את צריכה לעבד הרבה על נקדת השמחה, כי תכף ומיד כשתהיי שמחה ועליזה כבר לא תהיינה לך שום בעיות, ולא תחשבי מתאוות אכילה וכו', ולא תכעסי על עצמך וכו', והכל הבל ורעות רוח, כי כשאדם הוא בעצבות ובמרירות ובדכאון, אז באות אליו כל המחשבות המבלבלות והורסות לו את הבריאות, ולכן אני מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם

עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעוברים עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת את מרחת להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמת, שום קלפה וסטרא אחרא לא יכולים לגשת אליו, כי הטמאה היא רק עצבות, מה שאין כן הקדשה היא רק שמחה, ובזה אשה יכולה למדד את עצמה אם היא בקדשה וכו', או אם היא בטמאה וכו', שתסתכל איך שהיא מחזקת את עצמה בשמחה, כי השמחה מדביקה את האדם אל האינסוף ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני, תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שיא.

**פתחנו סניף "היכל הקדש" בברזיל.
מה עלינו לעשות כדי להצליח?**

שאלה:

מאת אברהם: שלום וברכה לרב היקר שלנו. אני גר בברזיל ויש לנו כאן קהלה קטנה של בעלי תשובה. היינו ביבנאל והיה לנו הכבוד לדבר עם מוהרא"ש הצדיק הגדול. תורתכם מהנה לנו השראה גדולה ובזכותה החלטנו לפתח "היכל הקדש" בברזיל כדי להפיץ את תורתו של הצדיק גם כאן. פתחנו גם אש"ל אברהם - מטבח כשר, שמגיש אכל חפשי לכלם כפי שראיתי שהקמתם שם ביבנאל. אני רוצה שכבודו

יְדַרְיָהּ אוֹתָנוּ כִּי־צַד לַעֲשׂוֹת אֶת הַדְּבָרִים כָּאֵן בְּבְרִזִּיל, וְנִשְׁמַח
אִם הָרַב יוֹכַל לְשָׁמֵר אֶתְנוּ עַל קֶשֶׁר כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהַצְלִיחַ
בְּפָרוּיֶקֶט הַחֲשׁוּב שְׁלָנוּ. תּוֹדָה עַל תְּשׁוּמַת הַלֵּב וְשְׁלוֹם לָכֶם,
אֲבָרְהֵם מְבָרְזִיל.

תשובה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, ב' סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל אֲבָרְהֵם, נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי שֶׁפְּתַחְתָּ
סִנְיָף "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" בְּבְרִזִּיל. יְדוּעַ שָׂרְבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק
א', סִימָן נט) שֶׁהַצְּדִיק בּוֹנֵה "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" וּמְקַרֵב נְפִשׁוֹת לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן תִּתְחַזְקוּ כָּלְכֶם יַחַד, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב
בְּחַיֵּי יוֹם יוֹם כְּמוֹ מִדַּת הַהִתְחַזְקוֹת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד
מֵה שֶׁעוֹבֵר צְרוֹת וְיִסּוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְחַזֵּק
וּמִתְחַזֵּק אַחֲרָיִם, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְקַרֵב עוֹד יְהוּדִים, אֲשֶׁר זֶה הַדְּבַר הַכִּי
חָשׁוּב אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹכָא בְּזֶהר (תְּרוּמָה קכח:) תָּא חֲזִי, כָּל מֵאֵן
דְּאֶחִיד בִּידָא דְחִיִּיבָא, וְאֲשֶׁתְּדַל בֵּיהּ לְמִשְׁבַּק אַרְחָא בִּישָׂא, אִיהוּ
אֶסְתַּלַּק בְּתַלְת סְלוּקִין, מַה דְּלֹא אֶסְתַּלַּק הַכִּי בַר נֶשׂ אַחְרָא. גְּרִים
לְאַכְפִּיָּיא סְטָרָא אַחְרָא, וְגִרִים דְּאֶסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה,
וְגִרִים לְקִיָּימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיָּה לְעֵילָא וְתַתָּא. וְעַל הָאֵי בַר נֶשׂ
כְּתִיב, בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ חַיִּים וְהַשְּׁלוֹם. וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבְנוֹי,
וְזָכִי בְּהָאֵי עֲלָמָא, וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי. כָּל מְאֲרֵי דִינִין, לֹא יְכַלִּין
לְמִידָן לִיָּה, בְּהָאֵי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי. עֵאל בְּתַרִּיסַר תְּרַעֵי, וְלִית
מֵאֵן דִּימְחֵי בִּידֵיָּהּ, וְעַל דָּא כְּתִיב, (תְּהִלִּים קיב, ב) גְּבוּר בְּאֶרֶץ יְהוָה זָרְעוּ
דוֹר יִשְׂרָאֵל יְבוּרָךְ, הוֹן וְעֶשֶׂר בְּבִיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמְדַת לְעַד, זָרַח בַּחֲשָׁךְ
אוֹר לְיִשְׂרָאֵל וְגו'.

ובזה שפתיחתם גם מקום לאכול, ולתת לכל הרעבים לאכול ולשתות, אין למעלה ממצוה זו, כי זו הצדקה העולה על כל הצדקות, כמאמרם ז"ל (פבא בתרא ט). אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכול לרעבים וצמאים, וזה דבר חשוב מאד מאד, כי העולם בנוי רק על חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט תהלים רמז תתלד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש-ברוך-הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות כתות, מהם אומרים יברא ומהם אומרים אל יברא, חסד אומר יברא שהוא גומל חסדים; ואצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכב) אמר הקדוש-ברוך-הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלה עולות, ולכן תמשיכו בעבודת הקדש הזו, ותצליחו בגדול.

תמיד אתה יכול להיות בקשר עם המשרד שלנו ביבנאל, ויעזרו לך בכל מה שאתה צריך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שיב.

לאחרונה תל-אביב הצפה בזרים אפריקאים, למה באה עלינו הרעה הזאת?

שאלה:

מאת צחי: שלום לכבוד מוהרא"ש. ראשית ברצוני לברך את כבודו ברפואה שלמה והחלמה מהירה, ותודה רבה על כל הטובות שכבודו עושה לעם ישראל בכלל ולי בפרט. אני גר בדרום תל-אביב, ולאחרונה השכונה שלנו וגם שכונות נוספות, הוצפו בזרים אפריקאים, אשר ממררים את חיינו באלימות, גנבות, מעשי סדום בבנות ישראל ועוד רבות ונוראות. אבקש מכבודו שיסביר לנו על מה ולמה באה עלינו הרעה הזאת ובמה צריכים להתחזק כדי לבטל את הגזרה הקשה הזאת? תודה רבה וחדש טוב.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל צחי, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

בלי שום ספק זה בא מפני הזלזול שמזלזלים בתל-אביב כל כך ביהדות, עד שלוחמים נגד השבת בגלוי, יש חניות שפתוחות בשבת בריש גלי, אף שעל פי החק אסור שיהיה עסק פתוח בשבת, עם כל

זאת הם לוועגים על החק והם פתוחים עשרים וארבע שעות בשבת, ועכשו הם לוחמים שתהיה תחבורה צבורית בשבת בתל-אביב וכו', כאלו אין להם כבר דאגות אחרות, ובעיר העברית הראשונה שהיא תל-אביב, שבה בחרו הרבה צדיקים לגור, כי לא היו שמה שום מנזר וכנסיה וכו', רוצים לעקור עכשו מהעיר הזאת את השבת לגמרי וכו'.

ולכן באה להם המכה הזו וסובלים מהם מה שסובלים, וזו רק ההתחלה וכו', כי רבנו ז"ל אמר (ספר המדות, אות מריבה סימן ב') מי שרודף את חברו, הקדוש-ברוך-הוא מביא עליו רעה כדי שישכח את חברו מלרדף אותו; על אחת כמה וכמה כל אלו שרודפים ורוצים לבטל את השבת (היו לא תהיה) הקדוש-ברוך-הוא כבר דואג שהם יהיו עסוקים עם עצמם, וזו הסבה שבאה בתל-אביב הצרה הזו.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא שעם ישראל יחזרו בתשובה שלמה, ותהיה אהבת ישראל שאחד יאהב את השני, ועל ידי זה ממילא יתקיים (תהלים צב, י) "כי הנה אויביך יאבדו, יתפרדו כל פעלי און".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שיג.

במה אנחנו צריכים להתחזק לאחר הטרגדיה הנוראה שקרתה בטבריה?

שאלה:

מאת מיטל לאה: לצדיק שלום וברכה ורפואה שלמה מן השמים. אני מתפללת שהקדוש-ברוך-הוא יחזק ויעמיד את הצדיק על איתנו ויזכה בקרוב ממש להגיע לארץ ישראל ונזכה כלנו מהרה לאורו. רציתי לשאול את הצדיק מה נתן לעשות ובמה עלינו להתחזק אחר טרגדיה נוראה שבה שמונה נפשות ממשפחה אחת נהרגו במות כל כף קשה, כשהדרדרו עם מכוניתם לואדי ונשרפו חיים?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשע"ב
שלום רב אל מיטל לאה, תחיה.
לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

הדבר הראשון אסור להרהר אחריו יתברך בשום פנים ואפן, כי אנחנו לא יודעים כלום, ואף אחד לא יכול להגיד או להסביר על מה זה קרה, ובפרט כפי שמספרים הם היו בעלי חסד גדולים, ועזרו לכלם, ומסרו נפשם בשביל הזולת, ולכן אין לשאול שאלות למה זה הגיע וכי'.

מה שכן יכולים ללמד מזה, שאנחנו צריכים מאד להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, לידע אשר הוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה.

ולכן עלינו לחזור בתשובה שלמה, ולדעת שהקדוש-ברוך-הוא מסתכל עלינו וכו', צופה ומביט על מעשינו וכו', והגיע הזמן שיפסיקו ההסתות הפרועות אחד על השני וכו', ובפרט בשם התורה וכו', כי יש אנשים שעושים מעשה זמרי ומבקשים שכר כפנחס, ושוכחים שעל כל זה יבוא אלקים במשפט, ולכן עלינו לקחת את עצמנו בידינו ולעבד הרבה על אהבת ישראל, לאהב אחד את השני, והעקר להתחזק באהבת השם יתברך, שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות אהבה סימן ג') על ידי אהבת השם יתברך נשמר הנפש מכל פגעים רעים.

וצריכים מאד מאד להזהר בכך, ובמקום לחפש ולחטט אחר העונות אצל אחרים וכו', טוב מאד לעשות בדיקה בעצמו וכו', איך הוא מתנהג כלפי הקדוש-ברוך-הוא וכו', אסור לזרק את העונות על זה או על זה וכו', ולהגיד שבשביל חטא זה באה הצרה הזו, או בשביל חטא אחר באה הצרה הזו וכו', הגיע הזמן שנחקר אחר העונות של עצמנו ולא אחר עונות אחרים, כי מי יודע מעלת נשמות ישראל? עם ישראל הם עם קדוש, ועובר עליהם כל מה שעובר וכו' וכו', ולכן לא צריכים לחטט אחר עונות של אחרים, רק להתעורר בתשובה שלמה שאנחנו נמצאים תחת השגחתו הפרטית, ואמרו חכמינו הקדושים (כתבות ל.) תני רבי חי' מיום שחרב בית המקדש אף-על-פי שבטלו סנהדרין ארבע מיתות לא בטלו וכו', אלא דין

אַרבע מיתות לא בטלו, מי שנתחייב סקילה - או נופל מן הגג או חיה דורסתו, ומי שנתחייב שרפה - או נופל בדלקה או נחש מכישו, ומי שנתחייב הריגה - או נמסר למלכות או לסטים באין עליו, ומי שנתחייב חנק - או טובע בנהר או מת בסרוגכי.

ולכן כל אחד ואחד צריך לקחת את עצמו דיקא בידי, ויתעורר בתשובה, ויחטט בעצמו אם אין לו איזו שנאה נגד בר ישראל, או אם אין עושה עולות וגנבות לזולת, או אינו מציק ומצער את אחרים, כי היום יש כל מיני שקרנים רמאים צבועים שר"ץ השורץ על הארץ, הם עובדים על בני אדם וכו', הם מחטטים רק אחר הרע שאולי נמצא אצל הזולת, בשעה שבעצמם עושים כל מיני עולות וגנבות ושחיתות וכו' וכו', ולכן הגיע הזמן שכל אחד יתעורר בעצמו, ושלל יזרק את הזבל והלכלוך והאשמה על הזולת וכו', ואל יאמר בשביל חטא זה בא האסון הזה, או בשביל חטא זה בא האסון הזה וכו', אף אחד לא בשמים ולא יודע את דרכי המקום ברוך הוא יתברך שמו, אנחנו צריכים רק להצדיק את הדין ולומר (תהלים קמה, יז) "צדיק הוי"ה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו" וכן (דברים לב, ד) "הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא", ועלינו להתעורר מהיום והלאה לתקן את מעשינו דיקא, ולא לדאג לתקן מעשי אחרים וכו', ואז נהיה בעלי תשובה אמתיים.

הקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמו די יאמר לצרותינו די, ויאמר למלאך המשחית הרף ידיך מעם ישראל הקדושים והטהורים, שהם עמך בני בריתך, שמוסרים את נפשם על קדוש שמך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שיד.

איך אפֿשר להבדיל בין זריזות בעבודת השם לבין חפזון?

שאלה:

מאת ערן: שלום וברכה לכבוד הרב. אתם מהוים בשבילי מקור השראָה בלתי רגיל לעבודת השם, אני מודה לכם על כף, ומאחל לכם רפואָה שלמה עם שאר חולי עם ישראל. אני נכסף מאד מאד לזכות לשמירת הזמן כראוי, ואחד החזיקים הכי גדולים שזכיתי לקבל מהספרים הנפלאים שלכם, ובפרט מספר שו"ת אשר בנחל, זה לארק המכתבים עצמם, אלא שראים מהתאריכים בראשי המכתבים איך כתבתם יום אחרי יום עשרות מכתבים לאנשים שונים בנושאים כה מגוונים, וזאת למרות כל מה שעבר עליכם מבית ומבחוץ, שזאת אני יכול רק לשער... רציתי בבקשה לשאל, איך אפֿשר להבדיל בין זריזות בעבודת השם, לבין חפזון המוביל לשבירת כלים ורבוּי אור? תודה רבה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, ג' סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ערן, נרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שמדת הזריזות היא המדה הכי יפה, וצריכים לעשות תכף ומיד מה שצריכים לעשות, כמו שאמר רבנו ז"ל שאצלו מנהגו שתכף ומיד כשבא לו משהו לעשות הוא גומר את זה כדי שלא יתבלבל יותר מזה, ואותו דבר בכל דבר שבקדשה, תמיד הזריזות זה ענין מאד מאד חשוב, כי מדת הזריזות נצרכת

הן בגשמיות והן ברוחניות, כי רוב הצרות שעוברות על האדם, זה רק מחמת עצלות, עם כל זאת כבר אמרו חכמינו הקדושים (פסחים נ:): יש זריז ונשפר וזריז ונפסד, ומסביר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן נט) שיש דברים 'בין המצוות'; הינו שאדם צריך לחכות כדי להשלים את הכל.

ולכן צריכים בזה הרבה הרבה שכל לדעת מה פן ומה לא וכו', ואמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן שה) אדם צריך לדעת שיש זמנים שלא צריכים לעשות שום דבר, כמאמר ז"ל (מנחות ט:): תנא דבי רבי ישמעאל דברי תורה לא יהיו עליך חובה ואי אתה רשאי לפטר עצמך מהם וכו', זאת אומרת מצד אחד אדם צריך להיות מאד מאד זריז, אבל מצד שני אדם צריך מאד מאד לשמר לא לדחק את השעה, כי כל הצרות באות מחמת דחיקת השעה, ולזה צריכים הרבה שכל, ולשכל צריכים הרבה לבקש את הקדוש-ברוך-הוא.

ומוהרנ"ת ז"ל האריך מאד (לקוטי הלכות פקדון הלכה ד') שזה ענין פסח וספירה וחג השבועות, פסח - צריכים להזדרז מאד מאד ולברח ממצרים וכו', כמו כן כשאדם צריך לחזור בתשובה ולצאת מהבין ומהלכלוך והזהמה שלו, יזדרז מאד מאד, ולהפך חג השבועות - צריכים הרבה לחכות ולא לדחק את השעה, ולכן בפסח אסור לאכל חמץ אלא רק מצה שזה ענין של זריזות, מה שאין פן בחג השבועות מקריבים שתי הלחם דיקא חמץ, שצריכים לחכות, ובין פסח ובין חג השבועות יש ימי הספירה שצריכים לספר את הימים, לדעת שכל יום הוא יום.

והענין הוא ככה, שאדם צריך לדעת שמלא כל הארץ כבודו, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חליו ז:): אין אדם נוקף אצבעו

מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, עם כל זאת צריכים לדעת שלא יכולים לדחוק את השעה, מצד אחד אדם צריך למשוך את עצמו אל הקדוש-ברוך-הוא, ומצד שני צריך לשמר שלא יהיה רבוי אור שייביא לו שבירת הכלים וכו', שלא יוכל להחזיק מעמד, וכלי המוחין שלו ישברו וכו', ולכן צריכים חכמה עצומה, מצד אחד להזדרז, ומצד שני לשמר שלא יבוא לדחיקת השעה.

ידוע שמהרנ"ת ז"ל בתחלת ההתקרבות בא אל רבנו ז"ל, והיתה לו בעיה שרצה ללמד הרבה וכו', ולבסוף היו לו הרבה בטולים וכו', אזי אמר לו רבנו ז"ל "מעט גם כן טוב", וזה החזיר אותו להיות מתמיד גדול מאד, כי בכל פעם אמר לעצמו מעט גם כן טוב, וכך למד מעט ואמר לעצמו שילמד עוד מעט ועוד מעט עד שנעשה מתמיד, והעצה הזו טובה לכל דבר ודבר. קדם כל בענין השמחה למה אדם לא שמח? מפני שהוא מפחד שלא יוכל להיות בשמחה כל היום מרב הצרות שעוברות עליו, ולכן הוא לא שמח, מה שאין כן אם אדם ידע שאפלו להיות קצת בשמחה, זה דבר גדול מאד מאד, כי על ידי שמחה אדם נכלל באין-סוף ברוך-הוא, על ידי זה יתעלה יותר ויותר, קדם יהיה קצת בשמחה ואחר כך עוד קצת וכו', עד שיהיה בשמחה כל היום. אותו דבר הוא עם תפלה והתבודדות, תתחיל לדבר עם הקדוש-ברוך-הוא כמה דקות, ולאט לאט כבר יהיה רבע שעה וכו' וכו', עד שתוכל לדבר כל היום וכו', ואותו דבר עם למוד התורה הקדושה, מתחילים מעט ואחר כך ממילא ממשיך ורואה שלמד הרבה וכו'.

תשואות חן לך על האחולים ועל התפלות שאתה מתפלל עבורי.

מה שעבר עלי בחיי זה בלתי אפשר להסביר לבני אדם, עם כל

זאת זכני הקדוש-ברוך-הוא לכתב כל כף הרבה, שפשוט אי אפשר לתאר איך אפלו אדם שהוא בכלל לא טרוד ויושב במנוחה, יכול לכתב כל כף הרבה וכו', אבל אני מרח להגיד לך הכל רק מחמת העצה הזו שכתבתי לך. יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתצית את רבנו ז"ל ואז לא תפסיד לא בעולם הזה ומכל שכן לא בעולם הבא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שטו.

"אין אדם יכול לדעת שהוא באמת "בעל תשובה" ותשובתו התקבלה בשמים?"

שאלה:

מאת שלומי: לכבוד הצדיק הקדוש מוה"ר א"ש. אין אדם יכול לדעת שהוא באמת "בעל תשובה", כלומר שתקן את כל מה שחטא בשלמות ותשובתו התקבלה בשמים?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, ג' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל שלומי, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לה) שְׁעָקַר הַתְּשׁוּבָה לַחֲזוֹר אֶל הַמָּקוֹם שֶׁבָּא מִשָּׁם, הֵינּוּ אָדָם צָרִיךְ לְהַחֲדִיר בְּעֵצְמוֹ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בַּלְעָדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֵצְמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, שְׁזֵה רִוַּחְנֵיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, וְלִשְׁם צָרִיךְ אָדָם לַחֲזוֹר, זֹאת אוֹמֶרֶת תְּשׁוּבָה הִיא אוֹתִיּוֹת תְּשׁוּב ה', כִּי יֵשׁ אַרְבָּעָה עוֹלָמוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יִצְרָה עֲשִׂיָּה, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד שֵׁם הַיְיִ"ה בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, י' זֶה אֲצִילוֹת, ה' זֶה בְּרִיאָה, ו' זֶה יִצְרָה, וְה' הַשְּׁנִיָּה זֶה עֲשִׂיָּה, וְעַל פִּי רַב כְּלָנוּ עֲשִׂינוּ נִתְקַן שֶׁל עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה מֵהָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, זֹאת אוֹמֶרֶת, הַפְּרָדְנוּ אֶת נִשְׁמוֹתֵינוּ מִשְׂרָשְׁנוּ וְכוּ', שְׁזֵה ה' הָאֲחֵרוֹנָה מִשְׁם הַיְיִ"ה בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, שֶׁהִיא נִפְרָדֶת מֵאוֹתִיּוֹת י'ה'ו', וְעָקַר הַתְּשׁוּבָה לְהָשִׁיב אֶת הַיְיִ"ה חֲזָרָה, שְׁזֵה תְּשׁוּב ה', אוֹתִיּוֹת תְּשׁוּבָה.

כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהִגִּיעַ לְזִכְרוֹן הַנְּשֻׁמָּה כָּל כָּף, עַד שֶׁתִּמְיֵד יַחֲשֹׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֵה הַשְּׁלֵמוֹת אֲשֶׁר אֵין שְׁלֵמוֹת אַחֲרֶיהָ, אֲבָל כְּלָנוּ נִפְלָנוּ בְּמָקוֹם מְזֻהָם וּפְגוּם, עַד שְׂרַב הַיּוֹם וְרוֹב הַלֵּילָה שׁוֹכְחִים לְגַמְרֵי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ לְצַעֲרָנוּ הָרַב, וְנִדְמָה שֶׁהַכֵּל טָבַע מִקְרָה וּמְזֹל, וְלָכֵן אִישׁ אֶת רַעְהוֹ חַיִּים בְּלָעוּ, וְעָקַר הַתְּשׁוּבָה לַחֲזוֹר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, תִּמְיֵד רַק לַחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְתִכְף כַּאֲשֶׁר אָדָם מַגִּיעַ לְדַבְּקוֹת כְּזֹו שֶׁהוּא חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כא) שֶׁבְּמָקוֹם שֶׁאָדָם חוֹשֵׁב שֵׁם כָּל הָאָדָם, וְאִז אָדָם תִּמְיֵד שֵׁשׁ וְשִׁמַּח, כִּי מֵה יֵשׁ לְהִיּוֹת בְּעֵצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְּאוֹן, מֵאַחַר שִׁיּוּדַע שֶׁאֵין בַּלְעָדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחֲתִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיִם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה?

וְלָכֵן סִימָן שֶׁהוּא בְּעַל תְּשׁוּבָה אֲמַתִּי וְנִתְקַבְּלָה תְּשׁוּבָתוֹ בְּשָׂמִים, כְּשֶׁהוּא רַק שֵׁשׁ וְשִׁמַּח תִּמְיֵד, וּמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְקַרֵּב יְהוּדִים אַחֲרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, זֶה סִימָן אֲמַתִּי שֶׁנִּתְקַבְּלָה תְּשׁוּבָתוֹ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשֵּׁשׁ וְשִׁמַּח כָּל הַיּוֹם, כִּי מֵה יֵשׁ לוֹ לְהַפְסִיד,

הרי הוא מקיים מצוותיו יתברך שיהם רצונו יתברך, וכן מדבר אליו יתברך, ומספר לו את כל מה שעובר עליו, וכן מקרב אחרים אל הקדוש-ברוך-הוא, אשרי לו בזה ובבא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתו, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שטז.

**האם יכול להיות שזווגי מתעכב
בגלל שקוראים לי בשם חבה?**

שאלה:

מאת יהונתן: לכבוד קדשת הצדיק שליט"א. כלנו מאחלים רפואה שלמה לצדיק ונושאים תפלות מרבות לאבינו שבשמים שנזכה לראות את הרב בארץ הקודש. אני בן עשרים ושמונה וקשה לי מאד למצוא את הזווג שלי. ראוי לצין שביום הברית שלי קראו לי 'יהונתן' אבל כלם קוראים לי 'יוני', חוץ מההורים שלי שקוראים לי בשמי הפלא. רציתי לדעת האם יכול להיות שבגלל שקוראים לי בשם חבה אני לא מוצא את הזווג שלי? והאם עלי לומר לכל האנשים שמכירים אותי לקרא לי 'יהונתן' ולא לקרא לי 'יוני'?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, ג' סיון ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל יהונתן, נרו יאיר.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי
 המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה
 לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

בענין השם שלך, 'יהונתן' זה השם שלך, ומה שקוראים לך
 'יוני', זה שם של כנוי, אבל זה לא מה שמעכב לך את השדוכים
 וכו'.

אתה בררן גדול, ואתה רוצה שדוך שעדין לא נברא וכו',
 וחכמינו הקדושים אמרו (יבמות סג.) נחית דרגא נסיב איתתא, הינו
 שאדם צריך לרדת מדרגה אחת, ואז ימצא אשה להתחתן, כי בדרך
 כלל יש בכל אחד גאווה שטמונה אצלו וכו', והוא חושב אני צריך
 כלה מיחדת במינה שתהיה לכל הפחות כמוני וכו', ומחמת שהוא
 מחזיק מעצמו מאד מאד, אזי הוא לא מוצא את ה'כמוני' וכו'. נותנים
 חכמינו הקדושים עצה, תרד מדרגה אחת, ואל תחזיק מעצמך כל
 כך, ואז תמצא בת זוג להתחתן וכו'.

ועכשו כשאדם כל כך שבור ולא מחזיק מעצמו כלום וכו',
 למה עדין קשה לו למצא את בת זוגו? כי עדין הוא מרגיש שהוא
 כלום וכו', וגם לו נותנים חכמינו הקדושים עצה - נחית דרגא נסיב
 איתתא, גם מהכלום שלך תרד מדרגה, הינו שתהיה כלום שבכלום,
 ואז בקלות תמצא בת זוג, כי כפי הסטטיסטיקה יש הרבה יותר בנות
 מבנים, ועקר הקשי למצוא אחד את השני, כי יש אצל שניהם גאווה
 טמונה וכו', הוא אומר מה אני יקח את בת פלוני ממשפחה פלונית?

הם עניינים וכו', ובזויים וכו', או היא אומרת מה אני יקח את בן פלוני ממשפחה פלונית? הם עניינים וכו', ובזויים וכו', וכל אחד ואחת לא מרצים ממה שמציעים להם, וכך מסתובבים לרבות רוקים ורוקות.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא שיכניס בהם שכל ויציתו את חכמינו הקדושים לרדת מדרגה וכו', ואז ימצאו כל אחד ואחת את בת או בן זוגם, וזה יקרב את הגאולה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (נדה יג): אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, ותהיינה רק שמחות אצל כל עם ישראל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שיז.

מאז שהתחלתי לעבד ירדתי מאד מבחינה רוחנית

שאלה:

מאת שלומי: בראשונה אברכך כבוד הרב ברפואה שלמה ובריאות איתנה. לפני כשלוש שנים התחלתי להתחזק בשמירת תורה ומצוות. בעקבות בעיה בריאותית נאלצתי לעבר נתוח בחליות הצוואר, נכנסתי לנתוח מלא בטחון בהשם, וברוך השם הנתוח עבר בהצלחה. לאחר הנתוח לא עבדתי במשך שנתים ובזמן הזה לא עזבתי את הספר, וכל היום הייתי לומד ומתחזק. לפני שנה חזרתי לעבודה ומאז אני מדרדר באמונה, אני לא מצליח לשמור את העינים ואת

הברית, הבית שלי מתפרק ואני לא מצליח אפילו להתקרב לדרגה הרוחנית שבה הייתי לפני שנה. אני כותב לך בדמעות שלי, כי אני מרגיש אבוד ומיאש מהמצב, מחפש חיות ולא מוצא. בבקשה תדריך אותי. תודה ותזכה לשנים רבות בבריאות.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, ג' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל שלומי, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

כל הבעיה שלך זו רק בעיה אחת, שאתה לא שש ושמח עם הנקודות הטובות שיש בך, והעצבות והמרירות והדכאון שמסבבים אותך, זה מה שהורס לך את הבריאות ומבלבל לך את השכל והדעת, עד שנפלת ביאוש ובדכאון כזה שקשה לך לצאת מזה.

ולכן אתה צריך לקחת את עצמך בידיך ולהיות רק בשמחה, ואני יודע שזו העבודה הכי קשה לאדם, כי אדם מסגל לעשות את כל העבודות שבעולם, תעניות וסגופים וכו', תפלות ולמודים וכו', אבל להיות בשמחה עצומה על נקדת יהדותו שזו השמחה הכי גדולה, שאין שמחה יותר גדולה מזו, זה בא לאדם יותר קשה מכל העבודות שבעולם, ולכן קח את עצמך בידיך ותתחיל להיות בשמחה "שלא עשני גוי", שזו השמחה העולה על כל השמחות, ומובא מהרב הקדוש רבי צדוק הכהן זי"ע בספרו (פרי צדיק חג השבועות - אות יג) שפעם אחת דלג הרב הקדוש מבארדיטשוב זי"ע

בברכת השחר על הברכה "שלא עשני גוי" וכששאלו לו על זה, השיב שבקומו ממטותו בזה היום, היה לו שברון לב מאד, ולא היה לו במה לחזק עצמו, עד שעלה על דעתו שעל כל פנים תולדתו היא מצד שרש קדשת ישראל, וברך בשמחה רבה הברכה "שלא עשני גוי", ובזה השיב את נפשו, ובשביל זה דלג וחסר עכשו את הברכה.

והאריך בזה מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות פלי היין הלכה א' אות א') מי שלבו שלם עם השם יתברך, ואמונתו חזקה ומאמין שהכל ברצונו יתברך, אזי הוא בשמחה תמיד, ואין לו שום דאגה ופחד כלל משום דבר שבעולם, כמו שכתוב (משלי ג, כה): "אל תירא מפחד פתאום", כי מאחר שהכל רק ברצונו יתברך, אם כן אין לו להתיירא משום דבר, כי מי יוכל לעשות לו דבר גדול או דבר קטן בלי רצונו יתברך, חס ושלום? כמו שנאמר (תהלים קיח, ו): "הוי"ה לי לא אירא מה יעשה לי אדם", ועל כן הוא שמח תמיד, ואפלו אם לפעמים באים עליו חס ושלום, אלו יסורים צרות ועגמת נפש חלישות הדעת ובלבולים וכו' וכו', צריך לדעת שהוא בודאי רק לטובה, מאחר שידע שהכל ברצונו יתברך לבד, ולכן הוא יכול לשמח עצמו תמיד, כי בודאי כונת השם יתברך שמביא עליו אלו היסורים, הוא בודאי רק לטובה, אם להזכירו שישוב בתשובה שלמה, או אם למרק עונותיו המרבים שחטא עד עכשו וכו', ואם כן כל היסורים הם רק טובות גדולות.

ועל כן הוא יכול לשמח את עצמו תמיד, כי יודע שהשם יתברך מלא רחמים, וכונתו יתברך בודאי לטובה (תהלים קג, ט): "לא לנצח יריב ולא לעולם יטור, לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו" וגו', ובודאי ישוב השם יתברך וירחמהו ויטיב אחריתו, והיסורים יתהפכו לו לטובה גדולה לעולמי עד ולנצח נצחים, ועל כן אדם כזה שידע ועד אשר אין בלעדיו יתברך כלל והכל לטובה, הוא נמצא תמיד בשמחה, אבל מי שנוטה חס ושלום מאמונה, ונכנסת בו חס ושלום כפירות ואפיקורסות רחמנא לשזכן, וטועה

בכפירות של חכמי הטבע, וסובר שיש טבע מקרה ומזל חס ושלום, אזי אין לו שום חיים כלל, כי (איוב טו, כא): "כל ימיו כעס ומכאובות וכל ימי רשע הוא מתחולל" וגו', כי מתירא פן יבוא עליו שבר פתאום, וכשפא עליו איזו צרה, או יסורין, אין לו למי לפנות להנשע. כי מאחר שלפי דעתו העקומה הכל טבע מקרה ומזל וכו', זה שובר אותו עד כדי כך שהוא נמצא תמיד בצער ויסורין ופחדים ועצבות ומרירות ודכאון תמיד, ואין לו שום חיים כלל, וכמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן לב) שמי שיש לו אמונה שלמה בו יתברך, ויודע ועד שהכל ברצונו יתברך, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון ובחשבון צדק וכו' וכו', אזי זוכה לשמחה גדולה והוא תמיד שש ושמח על נעם חלקו, שנברא מזרע ישראל ולא עשני גוי, שהשמחה הזו היא השמחה הכי גדולה, ועוד משמח את אשתו ואת ילדיו ואת אחרים, והוא מלא חיות וכו' וכו'.

ולכן אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעוברים עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מוכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יכולים לגשת אליו, כי הטמאה היא רק עצבות, מה שאין פן הקדשה היא רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בקדשה וכו', או אם הוא בטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביקה את האדם אל האין-סוף ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי,

שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל
אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שיח.

בתקופה האחרונה אין לי סבלנות לאף אחד

שאלה:

מאת אסתר: שלום וברכה לצדיק. בראש ובראשונה אשא
תפלה שהקדוש-ברוך-הוא יתן לצדיק רפואה שלמה! רציתי
לשתף את הצדיק במה שעובר עלי: בתקופה האחרונה,
בערך חודש, אני נמצאת במצב נפשי מאוד קשה,
וכתוצאה מכך אני רבה עם כלם ואין לי סבלנות לאף אחד.
אני מרגישה בתוכי מועקה מאוד קשה ואני לא יודעת להסביר
ממה היא נובעת, אני פוגעת במלים שלי בכל הסובבים
אותי ובעקר בבילדי. אני יודעת בתוך תוכי שזכיתי
בבעל טוב, אך אני לא מצליחה לשמר אתו על קשר בריא
ואנחנו כל הזמן רבים. רב המריבות הן על דברים שבאמת
מפריעים, כגון שהוא בקשי עוזר לי עם הילדים ואני מרגישה
שאני עומדת לקרס מהעמס. הרבה פעמים אני מתמוטטת
וצועקת ומרביצה לילדים שלי. אין לי כחות לכלום, לא פיזיים
ולא נפשיים ואני מפחדת להשתגע. בבקשה מוהרא"ש תן
לי עצה, אני פשוט צועקת הצילו!

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, ג' סיון ה'תשע"ב
 שלום רב אל אסתר, תחיה.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי
 המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה
 לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

יש בעיות שבאות לאדם פתאום והן בלתי צפויות וכו', ויש
 בעיות שאדם לוקח וממשיך אותן על עצמו על לא דבר וכו', ולכן
 אני חושב שאף לא מכירה את הטוב שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא,
 בעל נפלא כזה וילדים חמודים, ואת מזלזלת במתנה שנתן לך
 הקדוש-ברוך-הוא, ומזה בא שאף כל כך ממרמרת ונכנסת בדכאון,
 ומוציאה את כל העצבים שלך על בעלך ועל הילדים, עד שאין לך
 שום טעם בחיים, ואת רוצה רק למות וכו', או לברח מהמציאות
 וכו', בשעה שאף צריכה לרקד מרב שמחה על נעם חלקך, שבעלך
 הוא בעל נפלא והילדים הם חמודים, ולרקד מרב שמחה על נעם
 חלקך שתהלה לאל את בריאה ושלמה, ובעלך בריא ושלם, והילדים
 בריאים ושלמים וכו' וכו'.

הייתי מיעץ לך ללכת פעם בחדש לקים מצות בקור חולים בבית
 חולים, ותעברי בכל המחלקות בפרט של הילדים וכו', אז אני בטוח
 במליון אחוז, שכאשר תצאי משם, תגביהי את שתי הידיים לשמים
 ותגידו רבונו של עולם אני נותנת לך תודה על הבעל הנפלא
 שנתת לי שהוא בריא ושלם, ועל הילדים החמודים שנתת לי
 שהם בריאים ושלמים, ואני תהלה לאל בריאה ושלמה, אנא
 ממך תפתח לי את הדעת והשכל שאזכה להרגיש אותך ואת
 החסד שאתה עושה עמי'.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעוברים עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת את מוכרחת להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יכולים לגשת אליו, כי הטמאה היא רק עצבות, מה שאין בן הקדושה היא רק שמחה, ובזה אשה יכולה למדד את עצמה אם היא בקדושה וכו', או אם היא בטמאה וכו', שתסתכל איך שהיא מחזקת את עצמה בשמחה, כי השמחה מדביקה את האדם אל האיין-סוף ברוך-הוא.

ויסוד היסודות תשתדלי מאד להתאזר במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', בזה היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האיין-סוף ברוך-הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכניס בכעס, שבדרך כלל בא מגאווה וישות. אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב, כג): "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת".

ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי,

שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָךְ תְּמִיד, שְׁתֵּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנִי, תִּשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שׁיט.

**בְּעֵקֶבּוֹת בְּעֵיָה רְפוּאִית הוֹסֵפְנוּ לְבַתְּנוּ שָׁם.
הָאֵם לְהַשְׁאִיר לָהּ אוֹתוֹ לְתִמְיֵד?**

שְׁאֵלָה:

מֵאת שִׁירָלִי: לְכַבֵּד מוֹהֲרָא"ש הַצְּדִיק. רֵאשִׁית כָּל יְהִי רְצוֹן
שֶׁבְּזָכוֹת הַשְּׂמֻחָה, הַחֲזוּק וְהָאֲמוּנָה שְׁאֲתָה נוֹטֵעַ בְּנוֹ יִשְׁלַח
לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רְפוּאָה שְׁלֵמָה, תִּחְזַר לְאִיתְּנָךְ בְּמִהְרָה
וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹתֶךָ גַּר בְּיַבְנָאֵל. תוֹדָה רַבָּה עַל הַזְּמַן שְׁאֲתָה
מִשְׁקִיעַ בְּנוֹ, וְהַלּוֹאִי שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׂמַח אוֹתְךָ תְּמִיד.
לְבַתְּנוֹ הַבְּכוֹרָה קוֹרְאִים 'מֵאֵי הוֹדִיָּה'. כִּשְׁהִיא נוֹלָדָה קָרָאנוּ
לָהּ 'מֵאֵי', וְאַחַר כֵּן בְּגִלָּל בְּעֵיָה רְפוּאִית בְּעֵין הוֹסֵפְנוּ אֶת
הַשֵּׁם 'הוֹדִיָּה'. בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַבְּעֵיָה נֶעְלָמָה וְהַיּוֹם הִיא כְּבָר בֵּת
שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה וּבְרִצּוֹנָנוּ לְדַעַת הָאֵם לְהַמְשִׁיךְ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּשֵׁנֵי
הַשְּׂמוֹת אוּ לְקַרְא לָהּ רַק בַּשֵּׁם הַמְּקוֹרִי?

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, ג' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל שִׁירָלִי, תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאֲתָ מִתְּפַלֵּלָת עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי

המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

תשאירי את שני השמות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך שתרוי רב נחת דקדשה ממנה ומכל יוצאי חלציה, העקר תשתדלי מאד שיהיה שלום-בית בתוך ביתכם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח.) אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שפת י:) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום-בית, הינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, ואין עוד שמחה בחיים כמו שיש שלום ואהבה והבנה הדינית בין איש לאשתו, וזה מאד מאד יקר בעיניו יתברך, שהבעל והאשה יותרו אחד לשני ויחיו ביחד בשלום ואהבה, ואז לא יחסר להם שום דבר, כי כל העשר והאשר בא לבית רק בזכות השלום-בית שיש בין הבעל והאשה, ורב בני אדם לא יודעים מזה, ורבים ביניהם על שטיות וכו', ועושים בקורת אחד על השני שלא במקום וכו', ומזה סובלים מה שסובלים.

ולכן תשמחי מאד מאד עם המתנות שנתן לכם הקדוש-ברוך-הוא ויהיה לכם רק טוב בחיים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני, תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ש.כ.

מהי ההנהגה בברסלב לגבי תקון ליל שבועות?

שאלה:

מאת שמואל: לכבוד מוהרא"ש שליט"א. מה המנהג בברסלב לגבי אמירת משניות בתקון ליל שבועות? כידוע יש בזה מחלוקת בין המקבלים וברצוני לדעת מה מקבל בברסלב, ואיך נוהג מוהרא"ש שליט"א. אני מאחל לכם רפואה שלמה ומהירה וחג שמח. יישר כח.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, ג' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל שמואל, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

מנהגנו לומר רק את פסוקי התנ"ך בליל שבועות, הינו שמתחילים את הפסוק הראשון וגומרים את הפסוק האחרון מכל פרשה, וכן מכל ספרי הנביאים והכתובים, ובכלל לא אומרים משניות, כי זה לא מובא בזהר, ואחר שגומרים את זה, קוראים את כל התרי"ג מצוות, וזה הכל. וביתר הזמן הפנוי מתבודדים הרבה עמו יתברך, ומבקשים ממנו יתברך שנוזקה לקבל את התורה מחדש, כי אז בליל שבועות הוא עת רצון גדול בשמים, וקדם עלות השחר הולכים לטבל במקוה, שאז ממשיכים על עצמו מח של שער נ',

ומתפללים ותיקין, ואחר כך עושים קדוש ואוכלים סעודת מאכלי חלב, והולכים לישון, ובצהריים קמים ואוכלים סעודת החג סעודה בשרית.

העקר תשתדל מאד מאד להיות בשמחה על נעם חלקך שזכית להבראות מזרע ישראל, ולא עשנו גוי כגויי הארצות, שזו השמחה הכי גדולה, ותהלה לאל יש לעם ישראל במה לשמח שזכינו לקבל את התורה בהר סיני, וגם עכשו אנחנו הולכים לקבל מחדש את התורה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שכא.

כיצד להתבודדות מועילה לתקון ושנוי המדות?

שאלה:

מאת ארז: ראשית, ברצוני לאחל לך בעזרת השם עוד שנים רבות בהפצת תורת רבי נחמן זצ"ל. יש לתורת רבי נחמן, ולך, מקום מאד חם בלבי ובחיי. כבר מספר שנים אני זוכה לתרגל התבודדות, ורציתי ברשותך לשאול: הרי רבנו ז"ל קובע במפרש שתכלית ההתבודדות היא להגיע לבטול הישות, תקון הנפש הבהמית וגאולתה מישותה ומתאוותיה וממדותיה הרעות, כמובא בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ב, וכל זה על ידי דבור ומחשבה. האם אפשר להסביר

ביתר הרחבה ופרוט את המנגנונים הרוחניים והנפשיים המאפשרים לדבור ומחשבה מודעת לביטל מדות טבעיות ולשנות את טבע המדות, וזאת מעבר לאמירה הכללית שהכל נפעל על ידי השם יתברך ושתפקידנו הוא להכין כלים וכו' תודה מראש.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר במדבר, ד' סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ארז, נרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו על אשר בנחל שם גורלנו שנפלנו בחלקו של רבנו ז"ל שהוא פתח לנו את העינים להסתכל ולהתבונן בהשכל שיש בכל דבר (עין לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן א'), כדי שיאיר לנו השכל תמיד, כי השכל הוא חכמת אלקות, ואמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב' סימן סז) שהצדיק פותח את העינים, והעקר להסתכל על עצמו איך הוא מחזיק בארבעת היסודות שלו, האם בררם וזככם עד ששם הוי"ה ברוך הוא מאיר בו תמיד, כי העקר להסתכל על עצמו איך מזככים את ארבעת היסודות, שמשם יוצאות כל המדות הרעות (עין לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ד') עצבות ועצלות באות מדומם, תאוות רעות באות ממים, דברים בטלים ורבוי דבורים אסורים באים מרוח, וכעס ורציחה באים מאש.

ולכן אדם צריך לזכך את ארבעת המדות שלו, ואז מתחיל להרגיש את אמתת מציאותו יתברך ויאיר בו האין-סוף ברוך-הוא, וכל זה זוכים על ידי הצדיק שמעורר מהשנה העמקה שאנחנו ישנים פה (עין לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ס'). ותכף ומיד כשנתעורר מהשנה מתחיל לדבר אליו יתברך, ועל ידי רבוי הדבורים שאדם

זוכה ומדבר אל הקדוש-ברוך-הוא הוא נדבק במחייב המציאות (עין לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נב) ונכלל לגמרי בו יתברך, עד שאין למראה עיניו רק רוחניות חיות אלקותו יתברך.

ולכן אשרי מי שזוכה להתקרב אל רבנו ז"ל, ומרבה לדבר עמו יתברך, ואף שבהתחלה יהיה נדמה לו שאין מי שיסתכל עליו, ואין מי ששומע לו וכו', כל זה בא מהדמיונות שנדבקו בו על ידי עוונותיו המרבים, ואם אדם הוא עקשן גדול מאד ולא עוזב את עצמו לפול בשום פנים ואפן אלא מרבה לדבר אליו יתברך בתמימות ופשיטות גמורה, לבסוף תתהפך גשמיות גופו, ויהיה נעשה מרכבה לשכינת עזו יתברך.

וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן קנד) שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מזדרז כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר איי פראסטיק. גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים ואמרו גם כן שלא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמורה בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו', ועל ידי זה דיקא הגיעו למה שהגיעו, אשרי מי שמרגיל את עצמו בעבודה הקדושה הזו, ואז אל רב טוב הצפון יזכה להגיע.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתו,

שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום וחג שמח...

שכב.

אשתי לא מוכנה שאדבר עם אמא שלי. מה עושים?

שאלה:

מאת יוני: שלום לצדיק. שמי יונתן ואני גר בנתניה. התחתנתי לפני שנה ואני סובל מאשתי יסורי תפת, הלב שלי מתפוצץ ואני לא יכול להסביר מה עובר עלי, צער כזה שלא חלמתי עליו. אשתי פגועה מאד מאמא שלי, לא מוכנה למחול לה בשום פנים ואפן ולא רוצה לשמע עליה. היא אומרת בפרוש שהיא שונאת את אמא שלי ורוצה שאני יתעלם ממנה ולא אדבר איתה. בכל פעם שאני מדבר עם אמא שלי, היא כועסת עלי ונהיה ריב, ואני באמצע, זאת אשתי וזאת אמא שלי. מה עושים?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר במדבר, ד' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל יוני, גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם כל מזל טוב שזכית למצוא את בת זוגך, ואתה צריך להחזיק אותה יקרה מאד מאד, כי היא המתנה שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא, ואמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה

ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכניה, ובמקום שהשכניה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שפת י:) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום-בית, הינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, ואמרו (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית יב, טז): "ולאברם הטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו), ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה.

עכשו בענין הבעיה שלך וכו', אתה לא יחידי בזה, כי רב העולם סובלים מזה, כי חכמינו הקדושים הגדירו שכלה וחמותה לא משתוות בשום פנים ואפן עד כדי כך שספרו לנו (שפת כו.) ההיא חמתא דהות סניאה לה לכלתה אמרה לה זיל איקשיט במשחא דאפרסמא, אזלא איקשיט. כי אתת אמרה לה זיל איתלי שרגא, אזלא אתלא שרגא אינפח בה נורא ואכלתה; [היתה חמות ששנאה את כלתה וקנתה לה מתנה שמן אפרסמון (מין בשם) והלכה הכלה וקשטה את עצמה עם הבשם הזה אבל זה היה מחמר דליק וכשבאה אל חמותה אמרה לה: בבקשה כלתי, הדליקי לי את הנרות! ותכף ומיד כשהדליקה אש, נאחזה בה האש, ונשרפה כליל].

רואים מזה איך שחמות שונאת את כלתה, וזה דבר טבעי, כי אמא חושבת לעצמה הנה אני גדלתי בן וכמוכן היא מחזיקה מהבן עולם ומלואו שהוא יחיד בדור וכו', ביפי ובחן ובחכמה וכו', כליל המעלות, והנה באה איזו ילדה צעירה ולקחה ממנה את הבן כליל המעלות וכו' וכו', וכך נרקמת בתוך לבה קנאה על כלתה עד

שְׁבָאָה לִיְדֵי שְׁנָאָה עֲמוּקָה וְכוּ', וְתָמִיד עַל פִּי רַב הָאָמָא מְלַבֶּשֶׁת אֶת זֶה בְּצוּרָה הַגְּיוֹנִית וְכוּ', שֶׁהַכֹּלָה שְׁלָה לֹא נִקְיָה וְכוּ', לֹא מְסַדֶּרֶת וְכוּ', לֹא עוֹזֶרֶת וְכוּ', אֲבָל בְּתוֹךְ תּוֹכָה זֹו מַחְלָה פְּסִיכוֹלוֹגִית שֶׁקָּשָׁה לְהוֹצִיא אֶת זֶה מֵהַחֲמוֹת שֶׁלֹא תִשָּׂא אֶת כָּלֶתָהּ.

וְלָכֵן מָה עוֹשִׂים? עֵקֶר הָעֵצָה לִהְיוֹת חָכָם, לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ, וּלְהַבְטִיחַ לָהּ שֶׁהוּא עוֹמֵד לְצַדָּהּ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף זֹו אִשְׁתּוֹ שֶׁהִתְחַתֵּן עִמָּהּ, וְיָקִים אֶתָּה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְיִוָּלְדוּ בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ יְלָדִים, וְיִחִיו חַיִּים מְאֻשְׁרִים. וּמֵצֵד שְׁנֵי הוּא צָרִיךְ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאָמָא, כִּי מִצּוֹת כְּבוֹד אִם הִיא מִצּוֹת עֲשֵׂה מְדַאֲוֵרֶיָתָא, וְלֹא יַעֲשֵׂה שׁוּם עֵסֶק מִזֶּה וְכוּ', הֵינּוּ אֶת הַצָּדֵק שִׁיתֵן לְאִשְׁתּוֹ, וְלֹא יִכְרִיחַ אוֹתָהּ בְּכָלִל שֶׁתִּלְךְ אֶל הָאָמָא וְכוּ', וְהוּא צָרִיךְ לְכַבֵּד אֶת הָאָמָא מִפְּנֵי שְׁסוֹף כָּל סוֹף זֹו הָאָמָא שָׁלוּ, וְזוֹ הַנְּהֻגָה כְּלִלִית שְׁכָל זוּג צְרִיכִים לְדַעַת אֶת זֶה, וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁרָה הַשְּׁלוֹם בֵּין הַזּוּג. וְאִתָּה לֹא הֵיחִידִי בְּזֶה, כִּי כִּמְעַט שְׂאִין זוּג שֶׁלֹא עָבְרוּ אֶת הַשְּׁלֵב הַזֶּה, וְאִשְׁרֵי מִי שֶׁקוֹנֶה חֲכָמָה וְשֶׁכָּל וְדַעַת וּמִבֵּין שְׁכָךְ צָרִיךְ לִהְיוֹת, אֲזִי הוּא לֹא מְכַרֵּחַ אֶת אִשְׁתּוֹ לְהַשְׁלִים עִם הָאָמָא, וְהוּא מִמֵּתִין שֶׁהַדְּבָר הַזֶּה יִתְפַּתַּח לְבַד.

אֲקוּנָה שֶׁתְּבִין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, וְכָךְ יִהְיֶה לָכֵם שְׁלוֹם-בֵּית, וְאִפְלוּ כְּשֶׁאִשְׁתְּךָ מְנַבֶּלֶת אֶת פִּיהָ עַל הָאָמָא שְׁלָךְ, שְׁתַּק, וְאֵל תַּעֲנֶה שׁוּם דְּבַר, וְאֲזִי הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָהּ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְהִבִּין שֶׁאִפְלוּ הַחֲמוֹת שֶׁהִיא הָאִשָּׁה הִכִּי קָשָׁה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הִיא הָאָמָא שֶׁל בְּעִלָּהּ, וּמָה הִיא רוֹצֶה מִבְּעִלָּהּ, שִׁינְתַּק אֶת הַקְּשָׁרִים מֵהָאָמָא? הֲרִי מָה שֶׁעוֹשִׂים לְהוֹרִים מְקַבְּלִים אַחַר כֵּךְ חֲזָרָה מֵהֵילָדִים שְׁלָהֶם, מְדָה כְּנֻגַד מְדָה.

וְלָכֵן כָּל זוּג צְרִיכִים לְדַעַת שְׂאִסוֹר לְעָרֵב בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין אֶת הַהוֹרִים בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, אִם לְטוֹב אוֹ לְהַפֵּף, וְכָךְ הַזּוּג יִחִיו חַיִּים

טובים ונעימים ויסתדרו ביניהם, אבל כְּאִשֶּׁר מְעַרְבִים אֶת הַהוֹרִים
אֵז נַעֲשֶׂה פְּצוּץ עַד שְׂבָאִים לְגֵרוּשֵׁין רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן, וְנִשְׁבֵּר הַבַּיִת.

וְלִכֵּן אֲשַׁרִי הַזּוּג שְׂקוּנִים אֶת הַשֶּׁכֶל הַזֶּה וּמִבִּינִים שְׂכָף הִיא דָּרָךְ
הַחַיִּים וְאִי אֶפְשָׁר לְשַׁנּוֹת אֶת הַטֶּבַע, וּמִשְׁלִימִים עִם הַמָּצָב עַד שֶׁהַכֹּל
יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תְּמִיד, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל
אֲשֶׁר תִּפְנֶה, תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמֵחַ...

שכג.

**אֲנִי לֹא מְצַלִּיחַ בְּשׁוּם דְּבָר,
וְהַיְיִתִּי מְעַדִּיף לְעֹזֵב אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה**

שְׁאֵלָה:

מֵאֵת מְנַחֵם: לְכַבֹּד הָרַב הַיְקָר. אֲנִי בֵּן עֶשְׂרִים וְאַחַת וְלֹא
עוֹשֶׂה שׁוּם דְּבָר, אֲנִי מְרַגֵּשׁ שְׁהִיָּדִים שְׁלִי כְּבוֹלוֹת וְשֶׁאֲנִי לֹא
יְכוֹל לַעֲשׂוֹת כְּלוּם, לֹא לְמִצְוֵי עֲבוֹדָה וְלֹא לְלֶכֶת לִישִׁיבָה. יֵשׁ
לִי כֹף רַבָּה חֲרָדוֹת וְהַיְיִתִּי רוּצָה פְּשׁוּט לְעֹזֵב אֶת הָעוֹלָם
הַזֶּה. אֲנִי זְקוּק לְרַחֲמִים מִן הַשָּׁמַיִם. מָה אֲנִי צָרִיף לַעֲשׂוֹת?

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, ד' סִיּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל מְנַחֵם, גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה בחור צעיר וכל העולם לפניך, והבעיה העקרית שלך שמקלקול מעשיך וכו', נכנסת בדכאון ובעצבות ובמרירות שזה הורס לך את כל החיים, ולכן אתה צריך לעבד על נקדת השמחה, ואף שזה בא לאדם מאד מאד קשה, כי האדם מסגל לעשות את כל העבודות הכי קשות בעולם, אבל קשה לו להגיע אל מדת השמחה, כי השמחה היא מסטרא דקדשה, והעצבות היא מסטרא דטמאה.

ולכן אני מאד מבקש ממך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעוברים עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכלו לגשת אליך, כי הטמאה היא רק עצבות, מה שאין כן הקדשה היא רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בקדשה וכו', או אם הוא בטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזיק את עצמו להיות בשמחה, כי השמחה מדביקה את האדם אל האין-סוף ברוך-הוא.

אני יודע שזה יבוא לך מאד מאד קשה כי כשבחור צעיר פוגם בברית ונכשל בעברות חמורות, נופלות עליו עצבות ומרירות ודכאון פנימי וכו' וכו', וגלה לנו רבנו ז"ל שעקר התקון הוא להיות בשמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כד) מצנה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל המחלות הבאות על האדם כלן באות רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני ב) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתמיד תהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה,

ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא מפני שנופלות על לבו עצבות ומרירות ודפאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא. ותכף כאשר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא כל החיים שלך ישתנו לטובה, ולכן קח את עצמך בידך ותקים את כל זה, אז תזכה להיות הכי מאשר בחייה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום וחג שמח...

שכד.

**האם להגיד "יזכור" ולהדליק נר נשמה
בשנה הראשונה לפטירת אבי?**

שאלה:

מאת רחל: שלום לכבוד הצדיק. היום קמתי משבעה אחר אבי ז"ל, ורציתי לדעת איך אני אמורה לנהג: האם עלי להגיד "יזכור" בחג השבועות, והאם אני צריכה להדליק אז נר נשמה, כי יש אומרים שבשנה הראשונה לא אומרים "יזכור" ולא מדליקים נר נשמה. תודה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר במדבר, ד' סיון ה'תשע"ב
 שלום רב אל רחל, תחיה.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו
 לדאבה עוד.

זה רק ענין של מנהג ולא של הלכה, יש אומרים שבשנה
 הראשונה לא אומרים יזכור. למה? כי אז אדם שבור ורצוץ והוא
 בוכה הרבה, ויפריע למתפללים מרב הבכיות וכו', ויש שבכלל
 לא מתיחסים אל הטעם הזה, כי מה בכך שאם יבכו? וכי בשנה
 שניה שלישית ורביעית וכו' וכו' לא בוכים? ולכן פן אומרים, וכן
 מדליקים גר נשמה.

אני נהגתי פן לומר יזכור בשנה ראשונה, וכן הדלקתי גר נשמה,
 כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לנשמה כשמזכירים
 אותה לטובה בזה העולם, ואם היו בני אדם יודעים איזו טובה זו
 לנשמה בכל העולמות כשרק מזכירים אותה לטובה, היו עושים
 איזו מצוה וכו', או דבר טוב לזכות הנשמה וכו', כי שם זה מאד
 מאד יקר.

ולכן לא צריכים להתבלבל משום ברירה שאומרת אחרת, אדם
 צריך לדעת שאם היו לו אבא או אמא שנפטר - עליו לעשות כל מה
 שביכולתו לעזור להם שיהיה להם טוב למעלה, כי בשמים מתחיל
 ענין אחר לגמרי עם הנשמות, שם הוא רק עולם הגמול, ושם כבר לא
 יכולים לעשות שום דבר. כל זמן שאדם חי הוא יכול לעשות הרבה
 הרבה מאד מאד עבור הנשמה שלו, אבל כיון שנסתלק מזה העולם,
 כבר לא יכול לעשות שום דבר, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים

(שבת ל.) לעולם יעסק אדם בתורה ובמצוות קדם שימות שפיון שמת
 בטל מן התורה ומן המצוות ואין להקדוש-ברוך-הוא שבח בו, והינו
 דאמר רבי יוחנן מאי דכתיב (תהלים פח, ו): "במתים חפשי" כיון שמת
 אדם נעשה חפשי מן התורה ומן המצוות.

ולכן כל זמן שאדם חי עליו לעשות הרבה עבור נשמתו, ומכל
 שכן לנשמת אבותיו שנסתלקו, שזו זכות מאד מאד גדולה לנשמות
 למעלה, ולכן לא צריכים לשמע מה שאחרים אומרים, זה רק ענין
 של מנהג ולא הלכה, ולכן תשתדלי לומר יזכור וכן להדליק נר
 נשמה, והקדוש-ברוך-הוא יניח את הנשמה במנוחה עליונה, ותגיע
 למחוז חפצה בקלות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי,
 שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל
 אשר תפני, תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום וחסד שמח...

שכה.

אני מרגישה ריקנות גדולה וחושבת המון על התאבדות

שאלה:

מאת רבקה: שלום וברכה לכבוד הצדיק מיבנאל. אני לא
 יודעת איך להתמודד עם הריקנות הבלתי מסברת שיש
 בתוכי, אני פשוט נמצאת בדכאון יום יומי שאינו פוסק. אני
 חייבת לספר שאני חושבת המון על התאבדות, ולפעמים
 אני מרגישה שאין לי שום פתרון אחר. אני לא יודעת לאיפה
 לברח מכל מה שעובר עלי. תודה רבה ומקנה לקבל תשובה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר במדבר, ד' סיון ה'תשע"ב
 שלום רב אל רבקה, תחיה.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן פד) מפרש את המשנה (אבות פרק ד') ואל
 תאמר שהשואל והקבר בית מנוס לך, כי בעולם הזה שיש להאדם
 טרדות על הפרנסה יכול להיות שיעקץ וינשף אותו פרעוש והוא
 לא ירגיש, מחמת שמחשבתו טרודה באיזה מחשבה של פרנסה
 וכיוצא. אבל שם בקבר שאז אין להאדם שום טרדא ושום מחשבה
 אחרת, אז הוא שומע אפלו הרחישה וההלוך של התולעים אין הם
 רוחשים ובאים אליו, ומרגיש הצער של כל נשיכה ונשיכה, ואין
 שום דבר שיטרידהו וימנעהו מגדל צערו הקשה רחמנא ליצלן.

ולכן אני לא מבין למה את כל כך ממהרת להכניס לקבר? פה
 כשעוברים על אדם צרות ויסורים וכו', וכו', יש לו תקנה עוד לצאת
 ולברח מהצרות שלו, אבל כיון שאדם מת ומכניסים אותו בקבר,
 משם - אומר רבנו ז"ל - לא יכולים לברח וכו', ואין חזרה וכו',
 ושומעים כל רחישה של התולעים וכו', אזי אני עדין לא רואה מה
 לך כל כך להתאבד ושיקברו אותך בקבר ויתחיל אתך ענין אחר
 לגמרי, כי כל זמן שאדם חי, הוא יכול לתקן את הכל, כמו שאמר
 רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קיב) אם אתה מאמין שיכולים
 לקלקל תאמין שיכולים לתקן, אבל אם אדם כבר מת, כבר לא שייך
 לתקן וכו', שמה בקבר מר מאד מאד אם לא הכינו את עצמם בחיים
 חיותם עם מצוות ומעשים טובים וכו'.

ורואים שאשה או אפלו כל אדם כשרואה עכבר הוא מיד נבהל
 וכו', ונגעל ממנו וכו', והוא מתחיל לצרוח צרחות וכו', בשעה
 שעכבר לא יכול לעשות שום דבר לאדם, אדרבה אם הוא רק שומע

תזוזה מפסיעות של אדם, הוא בורח כהרף עין, ואם כן למה כשאדם רואה עכבר ומכל שכן אשה, היא צורחת וצורחת כאלו מי יודע מה נכנס בבית וכו' ? אלא הסבה היא שאמרו חכמינו הקדושים (מגלה ג.) מאן דמבעית אף על גב דאיהו לא חזי מזליה חזי [מי שמפחד מאיפה זה בא ? אלא אף-על-פי שהוא לא רואה, המזל שלו רואה], הינו כי הראשונים שבאים לבקר בקבר אחר שמכניסים נפטר בתוך הקבר, הם עכברי שדה, כיון שמריחים בשר הם באים ומתחילים לאכל, וזה צער גדול מאד מאד שאי אפשר לתאר ולשער, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (שבת יג.): קשה רמה למת כמחט בבשר החי. ולכן מזה נכנס טבע באדם כשהוא רואה עכבר, הוא מיד נבהל, שהנפש שלו מרגישה מה יהיה אחר כך וכו', שהם יבואו לבקר אותו הראשון בקבר וכו'.

ולכן אני לא יודע מה לך כל כך להתאוות לרוץ כבר לקבר ? הרי אז תתחלנה הצרות שלך וכו', ומשם כבר אינך יכולה לברח וכו', ולכן כל זמן שאת חיה, את יכולה לתקן את הכל, כי הקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן ומרחם על בריותיו, וכיון ששבת בתשובה שלמה מיד מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (פסחים קיט.) ידו של הקדוש-ברוך-הוא פרוסה תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה, הקדוש-ברוך-הוא מחכה ומצפה שאדם כל זמן שהוא חי שיחזור בתשובה שלמה אליו יתברך, ואמרו חכמינו הקדושים (יומא פו.) גדולה תשובה שמארכת שנותיו של אדם, והקדוש-ברוך-הוא מצפה ומחכה שאדם יחזור אליו יתודה ויבקש סליחה, ולא זו משם עד שמוחלים לו, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (תורת כהנים בחקותי) אמר הקדוש-ברוך-הוא מיד שהם מתוודים, אני מוחל להם.

אשה יש לה הרבה מצוות שיכולה לקיים בימי חייה, לעשות הרבה צדקה וחסד, שאז אמרו חכמינו הקדושים (מדרש זוטא שיר השירים פרשה א') חטא אדם, ישוב ויתן צדקה וימחל לו שנאמר (משלי

טז, ו): "בְּחֶסֶד וְאֵמֶת יִכְפַּר עוֹן", אִם יֵשׁ לְאָדָם אֶלֶף רַבּוּא אֵין עוֹמְדִים לוֹ בְּשַׁעַת צָרְכּוֹ בְּצַרְתּוֹ שְׁכֵן הוּא אוֹמֵר (שם יא, ד): "לֹא יוֹעִיל הוֹן בְּיוֹם עֲבָרָה", וּמִי עוֹמֵד לוֹ? אִיסֵּר אֶחָד שֶׁהוּא נוֹתֵן שְׁנָאֵמֵר (שם י, ב): "וּצְדָקָה תַּצִּיל מִמּוֹת". כָּל הַנוֹתֵן צְדָקָה אֶף-עַל-פִּי שֶׁהוּא חָטָא וְנָתַן צְדָקָה מִיַּד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹמֵר אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ לְשַׁלוֹט בּוֹ, כִּי שָׂכַר אוֹתָהּ צְדָקָה שֶׁנָּתַן מִקְּדִים לְמַלְאָךְ וְאִינוּ מְנִיחוֹ לְשַׁלוֹט בּוֹ, וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׁדוּחַפּוֹ וְכוּפְתּוֹ עַל פָּנָיו וּמְפִיס עָלָיו וְאוֹמֵר אֶף-עַל-פִּי שֶׁחָטָא וְנִתְּנָה אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ לְשַׁלוֹט בּוֹ, אֲנִי קִדְמָתִי רְשׁוּתִי וְקִדְמָה לְרְשׁוּתוֹ, כִּדָּאֵי הִיא הַצְּדָקָה שֶׁנָּתַן לְרַעֲבִים, וְאִלוּלֵי שֶׁהֶאֱכִילָן הָיוּ מֵתִים, הוּא כֶּסֶה עְרוּמִים וְאִלוּלֵי שֶׁכֶּסֶן הָיוּ מֵתִים, כִּדָּאֵי הִיא הַצְּדָקָה שֶׁקִּים נַפְשׁוֹת לְהַצִּילוֹ מִמּוֹת.

וְלָכֵן תּוֹצִיאֵי אֶת הַשְּׁגָעוֹן הַזֶּה מֵהֵרָאֵשׁ שְׁלָךְ (כִּי עֲצָם הַמַּחֲשָׁבָה לְהִתְאַבֵּד זֶה כְּבָר בָּא מְרוּחַ שְׁטוּת, כִּי אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁכָל הַמְּאֵבֵד עֲצָמוֹ לְדַעַת אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְלָמָּה לָךְ לְלַכֵּת אַחֵר מִחֲשָׁבוֹת כְּאִלוֹ שֶׁל שְׁטוּת וְטֵרוּף הַדַּעַת?), תַּחֲזִירִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה וְתִרְאִי אֵיךְ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ וּמוֹחֵל לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ וְעַל כָּל הָעֵבֶר שְׁלָךְ, וְתַעֲשִׂי צְדָקָה וְחֶסֶד עִם עֲנִיִּים.

וְהַעֲקֵר תְּרַגְלֵי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלָךְ, וְתִזְכְּרִי שֶׁאֵת לֵבְד, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁאָדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַפֶּה וּמְחַכֶּה שֶׁאֲנַחְנוּ נְדַבֵּר אֵלָיו, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד יִקְרָה תְּפִלָּה וְשִׁיחָה שֶׁמְדַבְּרִים וּמְשִׁיחִים וּמְתַפְּלָלִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי שֶׁתְּרַגְלֵי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תִּמְשָׁךְ עֲלֶיךָ שְׂמִיחָה עֲצוּמָה, עַד שֶׁתַּצְּאִי מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת הָאֵלוֹ שֶׁל הִתְאַבְּדוּת.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּמַסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֵלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מְסַתְּבָכִים יוֹתֵר

ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעוברים עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת את מכרחת להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יכולים לגשת אליו, כי הטמאה היא רק עצבות, מה שאין בן הקדשה היא רק שמחה, ובזה אשה יכולה למדד את עצמה אם היא בקדשה וכו', או אם היא בטמאה וכו', שתסתכל איך שהיא מחזקת את עצמה בשמחה, כי השמחה מדביקה את האדם אל האיין-סוף ברוך-הוא.

תזכרי טוב שאין זו תקנה למות ולהקבר, כי שמה מתחילות הבעיות והצרות, ומובא ב"שלחן-ערוך" (יורה דעה סימן שמה סעיף א'): המאבד עצמו לדעת אין מתעסקים עמו לכל דבר, ואין מתאבלין עליו ואין מספידין אותו ולא קורעין ולא חולצין, אבל עומדין עליו בשורה ואומרים עליו ברכת אבלים וכל דבר שהוא כבוד לחיים, עין שם.

ולכן מה את צריכה את זה? יותר טוב שתחזרי בתשובה, ותרכי בצדקה וחסד, ואז תתפטרי מהצרות בקבר, כי הצדקה וחסד שעושים, הולכים לפני האדם כמו שכתוב (ישעיה נח, ח): "והלך לפניך צדקה כבוד הוי"ה יאספך" ודרשו על זה חכמינו הקדושים (סוטה ג): כל העושה מצוה אחת בעולם הזה מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא שנאמר "והלך לפניך צדקה"; איזו נחת רוח תהיה לאדם כשנשמתו תצא מגופו ותעלה למעלה, ואלו הפרוטות שנתן בכל יום ילכו לפניו. ועוד דרשו על פסוק זה (בבא בתרא יא). אבותי גנזו לעולם הזה ואני גנזתי לעולם הבא, שנאמר "והלך לפניך צדקה כבוד הוי"ה יאספך". את לא יכולה לתאר איזו שמחה תהיה לך שם בשמים עם הפרוטות האלו שאת תתני ותכניסי בכל יום לקפת הצדקה, זה מה שישמר אותך, וזה מה שיגן עליך, ומכל שכן הדבורים שתדברי אל הקדוש-ברוך-הוא, זה ילנה אותך.

ולכן קחי את עצמך בידיך, ותעזבי את המחשבות של שטות וטרופ הדעת וכו' וכו', ואף שאני יודע שעוברים עליך משברים וגלים מהעבר וההנה וכו' וכו', עם כל זאת אין זו עצה להתאבד, כי אז יהיה לך הרבה יותר מר, כי משם אין לאיפה לברח, ולכן כל זמן שאת חיה את יכולה לתקן את הכל ולהיות הכי מאשרת והכי שמחה והכי מצלחת בחיים. אני מאוד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתציתי אותי ולא תלכי אחר המחשבות של הכל שנדבקו בך, ואז הכל יתהפך לטובה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני, תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום וחסד שמח...

שכו.

מי נקרא "צדיק נסתר"?
ואיך אפשר לדעת מי הוא באמת כזה?

שאלה:

מאת חיים: לכבוד הצדיק מוהרא"ש שליט"א. אני בחור שלומד בישיבת 'כסא רחמים'. האם אתם יכולים להסביר לי מי נקרא "צדיק נסתר", האם הכונה לצדיק שאיש לא מכיר, שמסתגר בביתו ועובד את השם יתברך, או שהכונה היא לצדיק שמסתובב בינינו ועובד את השם יתברך, אף מסתיר את מעשיו מבני אדם, באופן שאף אחד לא יודע את מדרגתו הגבוהה? ואיך אפשר לזהות מי הוא "צדיק נסתר" תודה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר במדבר, ד' סיון ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל חיים, נרו יאיר.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

עד שאתה שואל אותי מי הם הצדיקים הנסתרים, קדם עלינו
 לשאול את עצמנו מה זה נקרא בכלל צדיק? והנה פתיב (ישעיה
 ס, כא): "ועמך כלם צדיקים", כל בר ישראל הוא צדיק, פי רגליו
 עמדו על הר סיני וקבל את התורה, ולכן ראוי לכל יהודי לשמח
 על הנקודות הטובות שיש אצלו, כי חכמינו הקדושים אמרו (ברכות
 נז). על הפסוק (שיר השירים ד, ג): "כפלח הרמון רקתך" מאי רקתך,
 אפלו ריקנין שבך מלאים מצות כרמון. כל יהודי הוא בגדר צדיק,
 כי יש לו המון מצוות שזוכה לקים בכל יום והוא אפלו לא יודע את
 זה מחמת רב הקלפות שמסבכות אותו, ועל ידי זה נופל בעצבות
 ובמרירות ודכאון, עד שאפלו המצוות שהוא עושה, זה אצלו כמו
 שהנביא מתלונן (ישעיה כט, יג): "ויאמר אדני" יען כי נגש העם הזה
 בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני ותהי יראתם אותי מצות
 אנשים מלמדה" וגו', ובשביל זה כל אחד מתדרדר יותר ויותר,
 והוא לא יודע את מעלתו בשמים.

כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן פ') שאפלו
 הגרוע שבגרועים מוכן למסר את נפשו על קדוש השם, כמו שראינו
 בכל הדורות שאפילו הפחותים וכו', מסרו את נפשם על קדוש השם,
 ולכן הם מאד מאד חשובים למעלה בשמים, אלא מרב הקלפות
 שמסבכות את האדם, על ידי זה נופלות עליו עצבות ומרירות
 ודכאון, עד שלא מרגיש את מעלתו בשמים, ומזה בא שהוא מתרשל
 מלקים את המצוות. ובפרט יהודי ששומר תורה ומצוות, הוא גם
 כן מלא עצבות ומרירות ודכאון, כי נדמה לו כאלו הוא לא חשוב

בשמים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן סא) ששכמו שאדם צריך להאמין בהקדוש-ברוך-הוא שהוא נמצא ואין בלעדיו נמצא, כך אדם צריך להאמין בעצמו שגם הוא חשוב בשמים, כי באמת כל בר ישראל אפלו שיהיה במדור הקלפות, אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כד) אם יקיים את המצוות בשמחה, יכול לעלות מתכלית הירידה התחתונה מעולם העשיה וכו', עד עולם היצירה והבריאה והאצילות בסוד מטי ולא מטי, שזו המדרגה הכי עליונה, ולכל זה זוכים על ידי שמחת המצוות.

והנה אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ה') תני בשם רבי מאיר אין לך אחד מישראל שאינו עושה מאה מצוות בכל יום, קורא את שמע ומברך לפניו ולאחריו, ואוכל את פתו ומברך לפניו ולאחריו, ומתפלל שלש פעמים של שמונה עשרה, וחוזר ועושה שאר מצוות ומברך עליהן. וכן היה רבי מאיר אומר אין לך אדם בישראל שאין המצוות מקיפות אותו, תפלין בראשו ותפלין בזרועו ומזוזה בפתחו, מילה בבשרו, ארבע ציציות בטליתו מקיפין אותו, הוא שדוד אמר (תהלים קיט, קסב): "שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך". וכן הוא אומר (תהלים לד, ח): "חנה מלאך הוי"ה סביב ליראיו ויחלצם"; ואת זה יש אצל כל בר ישראל, אלא הצרה שהוא לא מרגיש את נעם המצוות, ולכן הוא לא שמח, אבל אם אדם היה מרגיש איך שעל ידי כל מצוה ומצוה הוא מקשר את נשמתו אליו יתברך, על ידי זה היה תמיד שש ושמח, וזה נקרא צדיק אמתי, אשרי מי שזוכה לשמח עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בו, ואז הוא בגדר צדיק.

ובענין צדיק נסתר וכו', נכנס בבני אדם דמיון שמי שהולך קרוע ובלוי וכו', או הולך עם כובע גרב וכו' וכדומה, או עושה אלו תנועות משנות וכו', זה הוא צדיק נסתר. ובאמת ידוע מה שאמר ר' נחמן טולטשינער ז"ל תלמידו של מוהר"ן ז"ל: העולם חושבים

שצדיק נסתר ואחד מהל"ו צדיקים זה מכרח להיות אחד שהולך קרוע ובלוי ולא רואים אצלו שום דבר וכו', ולא יודעים שיכולים להיות כמו ר' אברהם בערניו ז"ל, וגם כן להיות אחד מהל"ו צדיקים הנסתרים (ר' אברהם דב ז"ל היה נכד רבנו ז"ל, והיה עשיר גדול, והלך מלכש בבגדי כבוד, ואף-על-פי-כן העיד עליו ר' נחמן טולטשינער ז"ל שהוא אחד מהל"ו צדיקים שבדור).

וכוננתו היתה בפשיטות, שלא מה שבני אדם חושבים שזה צדיק נסתר וכו', הוא באמת צדיק נסתר, אדרבה! הוא יכול להיות שוטה גדול מאד, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצז) כי בודאי אין זו מעלת הענוה להראות את עצמו בכפיפת ראש בדרך שטות כאלו הוא עניו, כי זו ענוה פסולה, ועקר הענוה כשהיא בתכמה וכו', עין שם. הינו אחד שדבוק בו יתברך, ואינו נפרד ממנו יתברך כלל, אלא מהרגע שפותח את העינים מהשנה עד שהולך לישון, אינו מסיח דעת ממנו יתברך, ומרבה בתפלה והתבודדות ומתמיד בלמוד התורה הקדושה, ותמיד משתוקק אחריו יתברך, ומיחד יחודים עליונים וכו', ואף אחד לא יודע מזה, זהו נקרא צדיק נסתר. ואדרבה אם יש עליו מחלקת ומדברים עליו כל דבר אסור ומסתירים אותו יותר ויותר, זה בכלל מהל"ו צדיקים, כי חכמינו הקדושים אמרו (ספ"ה מה): לא פחות עלמא מתלתין ושתא צדיקי דמקבלי אנפי שכינה בכל יום, שנאמר (ישעיה ל, יח): "אשרי כל חוכי לו" - ל"ו בגימטריא תלתין ושתא. הינו שיש בכל דור ודור שלושים וששה צדיקים שמקבלים פני השכינה בכל יום.

ומובא מצדיקים שזה מתחלף בכל יום ובכל שעה, מי שרק דבוק בו יתברך ואינו מסיח דעת ממנו יתברך, הוא בכלל מקבל אנפי שכינתא, ודבר זה נעלם ונסתר מעין כל, כי מי יודע מה שההוא חושב וכו'? או איפה ההוא מחזיק וכו'? זה יודע רק היודע תעלומות הוא יתברך, והבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע פרש את הפסוק (תהלים

לב, ב): "אשרי אדם לא יחשב הוי"ה לו עון", אשרי אדם שהגיע למדרגה כזו שאם הוא לא חושב ממנו יתברך, זה כבר אצלו העון הכי גדול, ודבר זה נעלם מכל אדם על פני האדמה, כי מי יכול להכיר בהזולת שהוא לא מסיח דעת ממנו יתברך כרגע, וחי ומחיה עצמו ומשתעשע בשעשועים עליונים וכו', ומיחד יחודים, וממשיך על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות באין-סוף ברוך-הוא, שעליו נאמר (ישעיה סד, ג): "עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום וחסד שמח...

ש.כז.

יש לי חבר, וקשה לנו מאד לשמר נגיעה. מה עושים?

שאלה:

מאת סיון: שלום לצדיק של הדור! יש לי חבר, אנחנו מתחזקים ביחד ורוצים לחזר בתשובה שלמה, אך לצערי אנחנו לא שומרים נגיעה, וכמעט ונכשלנו באסור מפש. יש לנו יצר הרע ואנחנו לא מצליחים להתגבר עליו, ובכל פעם שזה קורה אני מתחרטת ונהיית עצובה... מה עלי לעשות?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא ח' סיון ה'תשע"ב
 שלום רב אל סיון, תחיה.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

אתם צריכים להתחזק יחד ולחזור בתשובה שניכם יחד, והעצה
 היחידה שאני יכול לתת לכם שתתחתנו מה שיותר מהר, כי ידוע
 שרבנו ז"ל הקפיד מאד לא להאריך בין הארוסין לבין הנשואין,
 ולכן תעשו כל מיני מאמצים שבעולם להתחתן כמה שיותר מהר,
 כי עכשו קדם החתנה ענין נגיעות זה אסור חמור מאד וכו',
 שיכול להביא אחר כך לאסורים חמורים וכו', ועון נדה הוא מאד
 מאד חמור שיכול להביא אחר כך ילדים חולים וכו', ולכן עצתי
 שתקבעו כבר זמן לחתנה מה שיותר מהר, והקדוש-ברוך-הוא יעזר
 שתהיו זהירים מאד מאד מעון נדה החמור, שהוא בכרת רחמנא
 ליצלן, ותזכו לבנות בית נאמן בישראל.

בכלל טוב מאד לזוג אחר שמצאו חן אחד בעיני השני ורוצים
 להתחתן, שיגמרו את זה מה שיותר מהר ולעשות מה שיותר מהר
 את החתנה, כי זה מאד לא טוב לעכב את החתנה ולמשך את הזמן
 עד שתתקיים, כי הרבה קלקולים יוצאים מזה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני
 מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שתהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר
 תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שְׁכַח.

**אַחֵי הַגְּדוֹל עוֹמֵד לְהִתְחַתֵּן עִם גְּרוּשָׁה
בֵּת אַרְבָּעִים עִם יְלָדִים, הֲאֵם זֶה בְּסֵדֶר?**

שְׁאֵלָה:

מֵאֵת טל: לְכַבֹּד קִדְשֵׁי מוֹרְנוּ מוֹהֲרָא״שׁ שְׁלִיט״א. רֵאשִׁית
אֲבָרָךְ אֶת הַצְּדִיק שֶׁתְּהִיָּה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְיַחֲלִים בְּמַהֲרָה
וְיִתְפַּלְּטוּתֵינוּ תִּתְקַבֵּל לְרִצּוֹן, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹתוֹ בְּמַהֲרָה בִּיבְנֵי אֵל.
יֵשׁ לִי אֶחָ גְּדוֹל רֹקֵב בֶּן עֶשְׂרִים וְתֵשַׁע. לְאַחֲרוֹנָה הוּא הַפִּיר
אֲשֶׁה גְרוּשָׁה כְּמַעַט בֵּת אַרְבָּעִים עִם יְלָדִים, הוּא בִקְשָׁר אֶתָּה
כְּמָה חֲדָשִׁים וְהֵם גְּרָמִים בִּיחַד. הַיּוֹם הוּא הַתְּקַשָּׁר אֵלַי וְאִמְרָה
לִי שֶׁהוּא הֹצִיעַ לָהּ נִשְׂוֵאִין. כְּשֶׁשָּׁמַעְתִּי אֶת זֶה הָיִיתִי מְאֹד
מְזַעְזָע, אָךְ אִמְרָתִי לוֹ ״שִׁיְהִיָּה בְּמִזְל טוֹב״. אֲנִי לֹא בַעַל רוּחַ
הַקִּדְשׁ אֲבָל אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁזֶּה לֹא מִתְאַיֵּם שֶׁבְּחֹר בְּגִיל שְׁלוֹ
יִתְחַתֵּן עִם מִיִּשְׁהִי כְּמַעַט בֵּת אַרְבָּעִים עִם שְׁלוֹשָׁה יְלָדִים
גְּדוֹלִים שֶׁהַגְּדוֹל בֵּינֵיהֶם בֶּן שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה. כָּל הָעֵנִין כּוֹאֵב לִי
מְאֹד, גַּם הַהוֹרִים שְׁלִי לְקַחוּ אֶת זֶה מְאֹד קָשָׁה, וְאִמָּא שְׁלִי
כָּל הַזְּמַן בְּדַכָּאוֹן מִהַמְצָב. מִצַּד אֶחָד הֵם לֹא רוֹצִים לְפַגֵּעַ בּוֹ
וּלְהַגִּיד לוֹ בְּפְרוּשׁ מַה שֶׁהֵם חוֹשְׁבִים בְּגִלָּל שֶׁהֵם פּוֹחֲדִים
שֶׁהוּא יִבְתַּק אֶת הַקְּשָׁר אִתָּם, וּמִצַּד שֵׁנִי הֵם לֹא מְסַתְּדִרִים
אֶתָּה וְלֹא רוֹצִים שִׁיִּתְחַתֵּן אִתָּה. הֲאֵם אֲנִי צוֹדֵקִים, אוֹ
שֶׁאֲנִי טוֹעִים וְהוּא צָרִיךְ לְהִתְחַתֵּן עִם מִי שֶׁלְּבוּ חֶפְצִי? וְאִיךָ
אֲנִי אֲמוֹרִים לְהִתְנַהֵג אֵלָיו? תוֹדָה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא ח' סיון ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל טל, נרו יאיר.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי
 המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה
 לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

צר לי לומר לך כי האח שלך עושה טעות חמורה, הוא רוק
 ולמה לו לקחת אשה גרושה שהיא יותר מבגרת ממנו באחת עשרה
 שנה, ויש לה שלושה ילדים ואחד מהם כבר בן שש עשרה וכו'?
 הנשואין האלו לא יצליחו וחבל מאד שנכנס בזה וכו'.

זה שהבחירה יותר מבגרת מהבחור עד ארבע או חמש שנים זה
 לא נורא, אבל כשהם שניהם רוקים, אבל בחור רוק שיקח גרושה
 עם ילדים גדולים, אין בזה הצלחה, ומי יתן שתוכל להשפיע על
 האח שלך שיעזב את זה.

הוא צריך הרבה התחזקות, כי אני מבין שהתערבו לו הרבה
 בחיים וזה מה ששובר אותו לגמרי, ולכן מה טוב ומה נעים אם אתה
 יכול לחזק אותו ולדבר על לבו שבת זוגו משרש נשמתו מחכה לו,
 ושלא יהיה עכשו פזיז וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי,
 שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל
 אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שכט.

**אני לא מסגלת לגור אצל חמותי,
ובעלי לא רוצה להשכיר דירה משלנו.**

שאלה:

מאת פז: שלום לצדיק. לאחרונה יש לי בעיות עם בעלי, אנחנו לא מסתדרים ורבים הרבה. עד עכשו גרנו אצל חמותי ואני לא מסגלת יותר לגור כאן, אף הוא לא רוצה להשכיר דירה משלנו. נמאס לי כבר מהכל, ולפעמים אני מתחרטת שבכלל התחתנתי. מה עלי לעשות?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא ח' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל פז, תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דעי לך שלא כדאי לריב, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיו ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י:) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום-בית, הינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית.

זה שאף לא מסתדרת עם חמותך וכו', זה דבר טבעי, אבל בשביל זה לא מתגרשים, את רק צריכה להשפיע על בעלך בדרך

שֶׁל אֶהְבֶּה וְהִבְנָה הַדְּדִית וְכוּ', שְׂכַדְאֵי לָכֶם לְהַשְׁכִּיר דִּירָה וְכוּ', אָבֵל לֹא לְהַכְנִס בְּדַכְאוֹן וְלִהְתְּחַרֵּט לְמָה הִתְחַתַּנְתִּי וְכוּ'. מֵאַחַר שְׂאֲתֶם כָּבֵר נִשְׂוֹאִים, תִּרְאוּ לִבְנוֹת אֶת עֲצָמְכֶם וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְהִבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְלָדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת.

וְלָכֵן אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מְזוּז, וְאֶפְלוּ שְׂזֵה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מֵה שְׂאָמַר הַתַּנְּא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֵי לָךְ כְּשֶׂאֲשָׁה עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעוֹס וְכוּ', אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלִפּוֹת וְכוּ', בְּזֵה הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֵל הָאִין-סוּף בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הִכַּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׂבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מִגְּאוּה וַיִּשׁוּת. אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא תִּהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשָׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב, כג): "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֵאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָה זֹאת", וְלָכֵן אֲשָׂרִי הָאֲשָׁה שֶׁקָּנְתָה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוּת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֹז הַשְּׁכִינָה תִּשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד, שֶׁתִּהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי, תִּשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

של.

האם להתגרש מבעלי באפן מידי, או לחכות עד שאוציא ממנו את כסף הכתבה?

שאלה:

מאת כנרת: אני נשואה מזה שלש שנים וכל הזמן היו ביני לבין בעלי מריבות. החל מכמה חדשים לאחר החתונה ועד היום הוא סרב לקיים את אשר צוּתה התורה שלא יגרע וכו', וכרגע הוא עזב את הבית ורוצה להתגרש. האם כדאי לי להתגרש ממנו באפן מידי כל זמן שיש לי נקודת יציאה מהחשך שהייתי בו ולותר על כסף הכתבה, או להמתין ולדרש את הסכום שהתחייב בכתבה, שהוא סכום גבוה מאד?

תשובה:

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא ח' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל כְּנָרֵת, תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּדֶרֶךְ כָּלֵל אֲנִי לֹא מְמַלִּיץ לְהִתְגַּרֵּשׁ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּסָן, כִּי אֲנִי בָּאתִי לְזֶה הָעוֹלָם רַק לְבָנוֹת בָּתִּים וְלֹא לְשִׁבְר בָּתִּים וְכוּ' וְכוּ'. זֶה פְּלֵא אִיךָ שְׁחִכִית שְׁלֹשׁ שָׁנִים שֶׁהוּא לֹא מְקַיֵּם אֶת הַמְצָוָה שֶׁהוּא תָּיִב בָּהּ וְכוּ', אָבֵל אִם בְּכָל זֹאת הוּא מִתְעַקֵּשׁ וְכוּ', תִּצְאִי מֵהַחֲשֵׁךְ הַזֶּה מֵהַשְׂמֵרָה מִהָרָחֵק וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלִים לְךָ אֶת חֲסָרוֹנְךָ, וְתִמִּיד תְּבַשְׂרֵי לִי

בשורות משמחות, ואת כל זה אני כותב אם עדין לא הלכתם אל יועץ נשואין, או אל איזה רב ירא שמים שיגשר ביניכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני, תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שלא.

נכשלתי במבחן חשוב, והמועד הבא יהיה בימי בין המצרים. האם לגשת?

שאלה:

מאת צפורה: לצדיק שלום. נכשלתי במבחן ליעוץ מס, והמועד הבא יוצא בימי בין המצרים. יש לציין, שיש מועד לבחינה רק כל חצי שנה. מה דעתו של הצדיק: האם כדאי לגשת למבחן (שהוא מאד קשה ומכריע) למרות שיוצא בימים אלו, או שלא כדאי משום שימים אלו הם ימים קשים לישראל, ויש חשש שאכשיל?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא ח' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל צפורה, תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להתחזק וביתר שאת ביתר עוז, ואסור להשבר, תבני את הבטחון העצמי שלך, ואל תפחד, תמשיכי ותגשי למבחן

ותצלִיחי בגדול, רק לא לפחד. הצלחה של אדם היא דיקא כשמתעקש, ואין לו שום פחד כלל, אלא חוזר פעם אחר פעם ולבסוף הוא מגיע אל מה שהוא רוצה, אסור להשבר משום דבר. רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמט): עקר הגבורה בלב, כי מי שלבו חזק ואינו מתירא משום אדם ומשום דבר, יכול לעשות גבורות נוראות ולכבש המלחמות על ידי חזק ותקף לבו שאינו מתירא ורץ לתוך תקף המלחמה, וזה בחינת (אבות פרק ד') איזהו גבור הכובש את יצרו, וזו היתה גבורת שמשון שנאמר בו (שופטים יג) "ותחל רוח הוי"ה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל", שבאותן המקומות צלחה עליו רוח השם יתברך ולבש גבורה, דהינו שבא לו חזק ותקף גבורה בלב, ועל ידי זה עשה גבורות נוראות. ולכן אם את רוצה דוקא את המשרה במקצוע הזה תהיי חזקה ברצונות וכסופים ותקבלי את זה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שלב.

**האם זה משנה באיזה מנין
מתפללים בראש השנה באומן?**

שאלה:

מאת מעוז: שלום למוהרא"ש. האם זה משנה באיזה מנין מתפללים כשנמצאים בראש השנה באומן? והאם יש ענין להתפלל דוקא במנין שמתקיים בציון עצמו? אשמח לקבל תשובה, תודה רבה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא ח' סיון ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל מעוז, גרו יאיר.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל רצה שנהיה אצלו על ראש השנה, והפונה היתה להיות
 בערב ראש השנה באומן על ציונו הקדוש, ואחר כך להתפלל שם
 באחד מהבתי כנסיות. ולכן לא אכפת באיזה מנין מתפללים, העקר
 להיות בראש השנה באומן, סמוך ונראה אצל ציון רבנו ז"ל. ובפרט
 שהיום כלם הולכים אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, אשר זה
 התקון העולה על כל התקונים, ולא אכפת באיזה מנין מתפללים,
 וזה דמיון אחד גדול שאחד משכנע את השני תבוא אל המנין שלי
 וכו', וזה משכנע תבוא אל המנין שלי וכו', זה אומר אצלי נמצא
 רבנו ז"ל וזה אומר אצלי רבנו ז"ל וכו', הכל הבל ורעות רוח וכו',
 רבנו ז"ל נמצא רק איפה שיש אהבה אחדות ורעות, ואיש את רעהו
 יאמר חזק, ואין שמה גזענות ארורה וכו', ולכן אל תבלבל את עצמך
 משום דבר, רק לבוא בראש השנה אל ציון רבנו ז"ל כל ימי חיך
 אשר אין למעלה מזה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי,
 שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל
 אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שלג.

האם זה נכון שחסידי ברסלב לא אוכלים בשר הודו?

שאלה:

מאת מרדכי: לכבוד מורי ורבי הצדיק שליט"א שלום וברכה. יהי רצון שהשם ישלח לכם רפואה שלמה בקרוב ושלא תצטרכו לרופאים ולרפואות. שמעתי שחסידי ברסלב לא אוכלים בשר הודו. האם זה נכון? ואם כן, מה המקור לכך? אלפי תודות.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא ח' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל מרדכי, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

בין אוכלים בשר הודו, אבל כמובן שזה צריך להיות משוחט הגון ומהשגחה של בית דין צדק מפרסם ליראי השם כגון בד"ץ "בית יוסף", בד"ץ "העדה החרדית", בד"ץ מחזיקי הדת "בעלזא", "הרב לנדא", רק תזהר מאד מאד שיהיה הכשר מאחד מהבתי דינים הנזכרים, ובפרט בפרט צריכים מאד להקפיד יותר מהכל, כי אוי ואבוי אם השוחט קל וריק ופוחז, רחמנא ליצלן שחיתתו נבלה, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן לז) מה שסובלים שאין פרנסה

זה רק מחמת שוחטים שאינם הגונים. יעזר הקדוש-ברוך-הוא
שנזכה תמיד להיות שמורים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ש.ל.ד.

מה כבוד הרב חושב על חתנה בין עדות שונות?

שאלה:

מאת ניר: שלום כבוד הרב, ראשית רציתי לאחל לך רפואה
שלמה, ולומר תודה על הזמן היקר שאתה מקדיש לנו. אני
בחור ספרדי והציעו לי בחורה מעדה אחרת, האם שיה
להפגש אתה? ובאופן כללי, מה דעת כבוד הרב על חתנה
בין עדות שונות? תודה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא ח' סיון ה'תשע"ב

שלום ובברכה אל ניר, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי
המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה
לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

בענין שדוכים וכו', אם יש הסכמה בין הבחור לבחורה ויש
משיכה ביניהם וכו', והבנה הדדית וכו', ואם ההורים לא מתנגדים
וכו', מה טוב ומה נעים לגמר את זה מה שיותר מהר, ואשרי מי
שבורח מגזענות שזו הקללה הכי גדולה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי,
שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל
אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שלה.

מהי "מלחמת גוג ומגוג" ואיך אפשר להנצל ממנה?

שאלה:

מאת יוסף: שלום כבוד הרב, אני מתפלל לרפואתך השלמה.
שמעתי כל מיני ספורים על מלחמת גוג ומגוג, האם תוכלו
להסביר מהי בדיוק המלחמה הזאת, ואיך אפשר להנצל
ממנה? אשמח אם תענה לי.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא ח' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל יוסף, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי
המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה
לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

מוהרנ"ת ז"ל אמר שמלחמת גוג ומגוג זו תהיה מלחמה רוחנית
של כפירות ואפיקורסות, ועל זה צריכים רחמים רבים כדי להנצל
מזה, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (שפת קיח.) כל המקיים שלש

סעדות בשבת נצול משלוש פרעניות, מחבלו של משיח ומדינה של גיהנם וממלחמת גוג ומגוג.

אשרי מי שמרגיל את עצמו להתבודד עמו יתברך בכל יום, ולדבר ולשיח את כל אשר עם לבבו אליו יתברך בתמימות ובפשיטות בשפת האם שלו, שזה בונה לו את האמונה הקדושה, כי מאחר שהוא מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, על ידי זה נבנית האמונה הקדושה, עד שזוכה להרגיש את אמתת מציאותו יתברך תמיד, והוא מתחבא בסתר צל כנפיו יתברך, שאז שום דבר בעולם לא יכול להזיק לו, וזו העצה הטובה ביותר לאדם להנצל מכל מיני פרעניות שבעולם, כי מי שמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא הוא הכי מאשר בחייו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ש.לו.

**אני גרה באשקלון, ומאד רוצה לעזר
בבית התבשיל "אהל אברהם" שביבנאל.
מה באפשרותי לעשות?**

שאלה:

מאת דינה: שלום כבוד הרב. אני רואה שבמכתבים שאתם כותבים לנשים ביבנאל, אתם מבקשים מהן לעזר בבית התבשיל "אהל אברהם", כי זה חסד גדול מאד. אני

גְּרָה בְּאִשְׁקֻלוֹן וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֶה לַעֲזֹר בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל, מַה
בְּאִפְשָׁרוֹתַי לַעֲשׂוֹת?

תשובה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר נְשֵׂא חַי' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל דִּינָה, תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂבִית הַתְּבַשִּׁיל - "אֵהֵל אֲבָרְהָם" שֶׁהִקְמֵנוּ
בְּיַבְנָאֵל, זֶה דְּבָר נִפְלֵא מְאֹד מְאֹד, וְאֵין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה,
כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּבֵרָא בְּתָרָא ט). אֵין בּוֹדֵקִין לְמִזְוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר
יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכו', אֲבָל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רָעֵב וְצָמָא,
שָׁמָּה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שֶׁבָּאָמֵת רָעֵב אוֹ צָמָא הוּא
יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רָעֵב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן
אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלְּתֵת לְאֹכֹל לְרַעֲבִים וְצָמְאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי
כָּל מַה שֶׁבִּיכָלְתָךְ לַעֲזֹר לִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה, וְזֶה
יְכוּל לְהַעֲשׂוֹת גַּם עַל יְדֵי מִי שֶׁגָּרָה רְחוּק, עַל יְדֵי שְׁמַנְדֻכַת בְּכָל פְּעַם
אֵיזָה סְכוּם בְּשִׁבִיל בֵּית הַתְּבַשִּׁיל "אֵהֵל אֲבָרְהָם", וְזוֹ הַצְּדָקָה הִכִּי
גְּדוּלָה. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁתּוֹמֵךְ תְּמִיד אֶת בֵּית הַתְּבַשִּׁיל "אֵהֵל אֲבָרְהָם",
וְיִתְבָּרֵךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן בְּכָל הַבְּרָכוֹת הַפְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי
מִי שֶׁמְשַׁפִּיעַ גַּם עַל אַחֲרִים לְנִדָּב לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל "אֵהֵל אֲבָרְהָם".

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד, שְׁתַּהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְּנִי, תִּשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שלז.

אני ובעלי לא מצליחים להתנתק מצפיה בסדרות טלוויזיה באינטרנט

שאלה:

מאת שירי: ראשית, ברצוני לאחל רפואה שלמה לכבוד הרב, ולהודות על האפשרות לשאול צדיק כה גדול שאלה ולקבל תשובה שמסירה את הספקות. אני ובעלי חזרנו בתשובה מאד מהר, ממש ברבוי אור, ועם השנים עברנו תהליך של מיתון, ולאט לאט הבנו מי אנחנו ומה מקומנו בעבודת השם. לאחרונה הכנסנו הביתה אינטרנט, וכשבעלי חוזר הביתה מהעבודה והילדים כבר ישנים, אנו צופים בסדרות וסרטים באינטרנט כדי 'לנקות את הראש' ומרגישים שזה נותן לנו פרקן מחיי היום יום העמוסים. יש לציין שילדים אין גישה לזה והם לא יודעים שיש לנו את זה בבית. בעלי הוא אדם טוב וחקם שלמד הרבה תורה, הוא עובד על המדות שלו ודואג לי ולילדים. הוא טוען שהדברים שהוא רואה אינם משפיעים עליו כלל, ולמרות שהוא רוצה להיות צדיק, הוא מרגיש שפרגע הוא לא אוחד בזה ולכן הוא מרשה לעצמו להסתכל בזה, אף אני מרגישה חצויה לשנים ושאני חיה חיים כפולים, ביום - אפא חרדית שמגדלת ילדים ליראת שמים ושולחת אותם למוסדות חנוף חרדיים, ובלילה - צופה בסדרות של חלוניים. מצד אחד אני לא שלמה עם זה, כי אני חשה שאני מאבדת את התכלית, ומן הסתם הדברים שאני רואה מחלחלים בתוכי בלי לשים לב, אף מצד שני אין לי כל כך חיי חברה ועם מי לדבר, כך שחויץ מבעלי, הילדים והמחשב אין לי מה שישפק לי בדור והפסקה מהלחץ של

העולם הזה. מה דעתו של הרב בענין, האם זה באמת כל
 כך חמור? והאם יתבעו אותנו בשמים על כך? אשמח לקבל
 תשובה וסליחה על האריכות.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא ח' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל שירי, תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן עב) בענין ההתקרבות
 להשם יתברך יש יצר הרע גדול, שלפעמים רבוי ההתלהבות חוץ
 מהמדה הוא מהיצר הרע, שזו בחינת "פן יהרסו" שמחמת רבוי
 ההתלהבות להתקרב להשם יתברך, ולחזור בתשובה שלמה, אזי
 עושים דברים מבהלים וכו', ולמעלה מהכחות, ועל כן בשעת מתן
 תורה הזהיר השם יתברך למשה (שמות יט, כא): "רד העד בעם פן
 יהרסו אל הוי"ה לראות", כי עם ישראל היו אז במעלה גדולה
 ונפלאה מאד, והצרכו להזהירם מהיצר הרע שיש בהתקרבות להשם
 יתברך. וידוע שמוהר"ן ז"ל אמר, שאנחנו מוצאים שהחכם מכל
 אדם אומר (קהלת ז, יז): "אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה
 תשומם אל תרשע הרבה", רואים אדם שרוצה להיות צדיק הרבה,
 ואומרים לו אל תרשע הרבה, ומה הקשר ביניהם? אלא על פי רוב
 אדם מתלהב בשעה שחוזר בתשובה ורוצה להיות בפעם אחת צדיק
 גדול וכו', ואחר כך כשנופל, רחמנא לשזבן - נעשה רשע גדול,
 ולכן מזהיר החכם מכל אדם ואומר לאדם עצו: אל תתחכם יותר
 מדי, למה תשומם ותהיה שבור מבהל ומבלבל ולא תדע ממה זה
 בא וכו'.

ולכן כל בעל תשובה צריך לדעת שהדבר הראשון הוא להיות

מכיר את מקומו, ולידע אשר כל דבר שעושים בשביל הקדוש-ברוך-הוא, זה מאד מאד יקר בעיניו יתברך, ובפרט כשזוכים לחנך את הילדים בדרך התורה והמצוות והאמונה הפשוטה בו יתברך.

והנה בענין המחשב וכו', לדעתי זה לא "מחשב" אלא פשוט "מכשף" פשוטו כמשמעו, ומי שיש לו את הכלי הזה, הוא נדבק בזה כמו עם כשוף, ויכול לשבת שעות על גבי שעות, ולא להוריד את העינים מזה וכו', ואני מכרח להגיד לך כי היום יש את הקלפה העצומה שכוּבֶשֶׁת כל חלקה טובה, ומקררת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניסה בו כפירות ואפיקורסות, והוא הכלי-משחית הנקראים אינטרנט, אייפד, בלקברי וכו', שבהם יכולים לראות כל מיני שקוץ תעוב ערום וזהום, ומאמלים את עצמם וכו', ואת הילדים וכו'.

ולכן העקר ראי לזרק מהבית מחשב המחבר לאינטרנט, אייפד, בלקברי אם יש לך דבר כזה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות, ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים", ואמר "אין לך אבר באברי האדם שיגרם לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לך שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב עם אינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו זו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארור הזה וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לשזבן, כי הבעל התחיל להתכתב עם נשים אחרות, או האשה התחילה להתכתב עם גברים אחרים, בפייסבוק הארור וכו' וכו'.

ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב עם אינטרנט שיכול להתקשר אל כל הזבל והזהמה שבעולם וכו' וכו', כי זה הורס כל חלקה טובה של היהדות, ומוריד את היראת שמים עד השאול תחתיות רחמנא לשזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד

שְׁלוֹקַח כְּלֵי מִשְׁחִית כְּזֶה בְּתוֹךְ יָדוֹ וְכוּ', הוּא כָּבֵר נוֹפֵל בְּשֵׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתְחַתֵּיו, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַבְעֵר אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאִזּוֹ הַשְּׂכִינָה תִשְׁמֹר עָלָיו, וְאֵל תֹּאמְרֵי שְׂאֵתֶם יְכוּלִים לְהַחֲבִיא אֶת זֶה מֵהִילָדִים וְכוּ', הִילָדִים הֵם חֲכָמִים גְּדוּלִים מְאֹד, וְיִוְדְעִים כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט שְׂקוּרָה בְּבֵית וְכוּ'.

עֲצַתִי שֶׁתְּהִיֹו שְׂנִיכֶם בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְעֲדִיף לְבָלוֹת וְלִצָּאת וְלִהְתְּאוּרָר בַּחוּץ בְּיַחַד וְכוּ', מְלֶהֱסַתְּכֵם בְּכֹל מִיַּיִן זָבֵל וְלִכְלוּף, וְלִהְגִיד שְׁלִי זֶה לֹא יִקְרָה, כִּי כִּף אָמַר הַחֲכָם מְכַל אָדָם (מְשַׁלֵּי ו, כה) "הִיחַתָּה אִישׁ אִשׁ בְּחִיקוֹ וּבְגִדְיוֹ לֹא תִשְׂרַפְנָה, אִם יִהְיֶה אִישׁ עַל הַגְּחָלִים וְרַגְלָיו לֹא תִפְוִינָה, כֵּן הִבָּא אֶל אִשֶׁת רַעְהוּ לֹא יִנְקָה כָּל הַנוֹגֵעַ בָּהּ", כִּי רוֹאִים בְּחוּשׁ בֵּית שְׁהִיָּה שֵׁם "מַחֲשָׁב" שֶׁהוּא בְּאֵמַת "מְכַשֶּׁף", מְקַדֵּם אוֹ אַחֵר כִּף אוֹ שֶׁהַבַּעַל נָפֵל וְנִכְשַׁל וְכוּ', אוֹ שֶׁהָאִשָּׁה נָפְלָה וְנִכְשְׁלָה וְכוּ', אִזִּי אֲנִי שׂוֹאֵל אֶתְךָ לְמָה אֶת צְרִיכָה לְהַבִּיא אֶת הַנְּסִיּוֹן הַזֶּה לְתוֹךְ הַבֵּית, בְּשִׁעָה שְׂאֵתֶם זוּג נָפֵל מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָנַן אֶתְכֶם עִם יְלָדִים חַמוּדִים, עֲדִיף שְׂשִׁנִּיכֶם תְּהִיֹו שְׂמַחִים וְעֲלִיזִים שְׂזֻכִיתֶם לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, חֲזִקוּ וְאֲמִצּוּ מְאֹד אֶת וּבְעֲלֶיךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כד) מִצְוָה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְלִהְתְּגַבֵּר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכֹל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַמַּחְלוֹת הַבְּאוֹת עַל הָאָדָם כָּלֵן בְּאוֹת רַק מַחֲמַת קְלָקוּל הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינֵי ב) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַמִּיד תְּהִיָּה הַשְּׂמִחָה מְצוּיָה אֲצֻלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמִחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיְכוּלִים אַחֵר כִּף לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר

עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא מפני שנופלים על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני, תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שלח.

האם יש ענין להתפלל ב"הנץ החמה" גם בשבת?

שאלה:

מאת משה: שלום לכבוד הרב. השם ישלח לכם רפואה שלמה בזכות כל הצדיקים. אנו משתדלים להתפלל בכל יום בזמן הנץ החמה, האם יש ענין לנהג כך גם בשבת? אשמח מאד אם הרב יוכל לכתב לנו דברי חזק מפעלת תפילת הנץ.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא ח' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל משה, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין עוד דבר יותר גדול מלהתפלל בהנץ בין בחול ובין בשבת, וכך התנהג רבנו ז"ל, וכן הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, שאמר

שְׁעָדִיף לְהִתְפַּלֵּל מֵה שְׁיֹוֹתֵר מִקֶּדֶם לִפְנֵי שְׂכָל אֲוִיר הָעוֹלָם מִתְמַלֵּא עִם קְלָפוֹת שֶׁל דְּבוּרִים רָעִים וּמַעֲשִׂים רָעִים שֶׁל אַמּוֹת הָעוֹלָם, וְלִכֵּן אֲשַׁרֶּיךָ וְאֲשַׁרֵי חֶלְקֶךָ שְׂאֵתָה מִתְפַּלֵּל בְּהִנָּח, שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ט): וְתִיקִין הָיָו גּוֹמְרִין אוֹתָהָ עִם הִנָּח הַחֲמָה, וּפְרָשׁ רַש"י, וְתִיקִין - אֲנָשִׁים עֲנוּיִם וּמְחַבְּבִין מִצְוָה; וְאֲמָרוּ (שָׁם) מֵאֵי קָרְאָה, דְּמִצְוָה לְהִתְפַּלֵּל עִם הִנָּח הַחֲמָה, דְּכָתִיב (תְּהִלִּים עב, ה): "יִירָאוּךָ עִם שְׁמֶשׁ וְלִפְנֵי יָרַח דּוֹר דּוּרִים" וְגו'.

וְלִכֵּן תִּתְחַזַּק וְתִמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּהִנָּח הַחֲמָה, שְׂאִין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה, וְזֵה יִכְנִיס בְּךָ שְׂמִחָה עֲצוּמָה וְאַרְיִכוֹת יָמִים, כִּי כֵךְ אֲמָרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, מִי שְׂמִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת הַוְּתִיקִין, אֲצֵלוֹ כָּל יוֹם הוּא אַרוּךְ מְאֹד, כִּי הוּא כְּבָר קָם קֶדֶם אוֹר הַיּוֹם, וְכִכָּה יֵשׁ לוֹ יוֹם שְׁלָם, מֵה שְׂאִין כֵּן מִי שְׂקָם מְאַחֵר וְעַד שֶׁהוֹלֵךְ לְהִתְפַּלֵּל כְּבָר נַעֲשֶׂה צְהָרִים, וְעַד שְׂאוּכַל כְּבָר אַחֵר הַצְּהָרִים, וְהִנֵּה אִבֵּד חֲצֵי יוֹם, נִמְצָא שְׂאִין לוֹ אַרְיִכוֹת יָמִים וְכו', וְלִכֵּן אֲשַׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת וְתִיקִין.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שְׂתַהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה, תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שלט.

**לִפְנֵי שְׂחֲזַרְתִּי בְּתִשׁוּבָה נִכְשַׁלְתִּי בְּעוֹן חֲמוּר.
אֵיךְ מִתְקַנִּים אֶת זֶה?**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת אָדָם: שְׁלוֹם וּבְרָכָה. לִפְנֵי שְׂחֲזַרְתִּי בְּתִשׁוּבָה נִכְשַׁלְתִּי

עם גויה, ואני יודע שזה עון גדול מאד. איך מתקנים עברה
חמורה כזו? והאם צריך לספור על כך לאשתי?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא ח' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל אדם, גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שזה חטא חמור מאד מאד וכו', עם כל זאת
אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קיב) אם אתה מאמין שיכולים
לקלקל תאמין שיכולים לתקן, ועקר התקון שלך שתסע אל ציון
רבנו ז"ל בעיר אומן, ושם תשפך את נפשך אליו יתברך, ותאמר את
התקון הכללי עם התפלה שאחריה, ותבקש ותתחנן ממנו יתברך
שבזכות הצדיק הקדוש והנורא הזה, שיתכפרו לך כל עוונותיך וכו',
כי רק רבנו ז"ל עוסק בתקון הברית, ועל ידי חרטה אמיתית שלעולם
לא תשוב אל דברים כאלו, ועל ידי דברי דברים - להתודות לפניו
יתברך כל מה שעשית, אז ושב ורפא לך.

בשום פנים ואפן אל תספור את זה לאשתך, כי מה לך להמשיך
עליך מניעות וצרות וכו' וכו', העקר מכאן ולהבא אל תדבר מזה,
ואל תחשב מזה, אלא תשתדל מאד מאד שיהיה לך שלום-בית
אמתי עם אשתך, ותכבדה ותיקרה מאד מאד, כי כך אמרו חכמינו
הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי
ברכות פ"ק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה
בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת
שם הברכה מצויה, רק שיהיו ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי
שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י:) זה שמו של הקדוש-ברוך-
הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא

שְׁלוֹם-בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זֶהִיר בְּכַבּוּד אִשְׁתּוּ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בַּיִתוֹ שֶׁל אָדָם אֵלָא בְּשָׂבִיל אִשְׁתּוּ, שְׂנֵאמַר (בְּרַאשִׁית יב, טז): "וּלְאַבְרָם הֵטִיב בְּעִבְרוֹהָ" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ (תְּכַבְּדוּ וּתִיקְרוּ אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׂתַתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א', סִימָן סט) שְׂעַקְר הָעֲשִׁירוֹת בָּא בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה, וְזֶה עָקַר תְּקוּן הַבְּרִית שְׂאָדָם חַי עִם אִשְׁתּוֹ בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת, וּמִתְנַהֲגִים עַל פִּי הַתּוֹרָה, וְשׁוֹמְרִים מְאֹד עַל הָאֶסּוּר הַחֲמוּר שֶׁל נְדָה וְכוּ', וְנִזְהָרִים בְּטְהָרַת הַמְּשַׁפְּחָה - זֶה מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ.

אִם תּוּכַל לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ שְׂעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אוֹ שְׂתַלֵּךְ בְּכָל יוֹם לְשֹׁמֵעַ שְׂעוֹר בַּתּוֹרָה, אֵין לְמַעְלָה מְזֶה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי ראש השנה פֶּרֶק ד' הַלָּכָה ח') כִּיּוֹן שְׂקַבְּלֶתֶם עֲלֵיכֶם עַל תּוֹרָה מַעְלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאֵלוֹ לֹא חֲטַאתֶם מִימֵיכֶם. אָדָם שְׂנִכְשַׁל עִם כָּל כָּךְ הִרְבָּה עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', אִם הוּא לוֹקַח אֶת עֶצְמוֹ וְנִכְנַס בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲזִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוּחַל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתָךְ הֲאֵם זֶה לֹא כְּדַאי לְלַמַּד תּוֹרָה, שְׁבֹזָה נִתְכַּפְּרִים לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו?

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שְׂתַהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה, תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ש.מ.

**כָּבֵר שְׁלוֹשׁ שָׁנִים אָנִי סוֹבֵל מִכְּאוּבִים עֲצוּמִים,
מָתִי יִהְיֶה הַסּוֹף לְסַבֵּל?**

שְׁאֵלָה:

מֵאֵת נַחֲמָן: שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְכָבוֹד מוֹרְנוּ מוֹהֲרָא"ש שְׁלִיט"א. כָּבֵר שְׁלֹשׁ שָׁנִים שְׁאֲנִי סוֹבֵל יְסוּרִים קָשִׁים וּמְכֹאֲבִים בְּלִתִּי נִסְבָּלִים בְּפָרֵט בְּמַעֲמַי וּבַעֲצָמוֹת. הֵייתִי בַעֲשָׂרוֹת קִבְרֵי צְדִיקִים וְכֵן בְּאוֹמֵן אֶצֶל רַבְנוּ ז"ל וְהִתְפַּלְלֵתִי רַבּוֹת לְרַפּוּאָה, וְגַם אֶצֶל הַרְבֵּה מְצַדִּיקֵי דוֹרְנוּ, אֲךָ עֲדִין לֹא נוֹשַׁעְתִּי. אָנִי מִמָּשׁ מִיֵּאֵשׁ, וּכְבֵר הֵייתִי מְעַדִּיף לֹא לִהְיוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי קִשָּׁה לִי מֵאֵד. הֲאֵם בְּסוֹף יִמְתְּקוּ מִמֶּנִּי הַדִּינִים? תּוֹדָה לְמוֹרְנוּ וּרַבְנוּ, וּבְרַכַּת אֲרָף יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים.

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא ח' סִינָן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל נַחֲמָן, נֵרוֹ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ שֶׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁכָל הַמַּחְלוֹת הִרְעוֹת בְּאוֹת לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֲסָרוֹן הַשְּׂמִיחָה, וְלִכֵּן אֶתְּךָ צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת רַק בְּשְׂמִיחָה תָּמִיד, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל, וְלִהְפֹךְ הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ לַהֲיוֹת בְּשְׂמִיחָה, וְחֲכַמְנוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחוּמָא שְׁמִינִי ב) אֵין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְּנָת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר, וְלִכֵּן רְאֵה לְחַטּוֹף שְׂמִיחָה וְלַהֲיוֹת תָּמִיד בְּשְׂמִיחָה, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְשַׁכְּנָה עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, וְאַצְלִי בְּרוּר

כְּשֶׁמֶשׁ שָׁפֵל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ זֶה רַק מִחֲמַת הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת
וְהַדְּכָאוֹן שֶׁנִּמְשָׁכִים אַחֲרֶיךָ מִחֲמַת פְּגָמֵי הַבְּרִית שֶׁנִּכְשַׁלְתָּ וְכוּ'.

וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה
יִרְפָּא אוֹתְךָ לְגַמְרֵי, אֲבָל עָלֶיךָ לְדַעַת שֶׁהַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה לְהַגִּיעַ אֵלָיו
זוֹ מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, כִּי אָדָם יָכוֹל לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הָעֲבוֹדוֹת שֶׁבְּעוֹלָם,
אֲבָל לֹא יָכוֹל לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִכֵּן הֵהֱכִיחַ לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לִהְיוֹת
בְּשִׂמְחָה, וּלְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂיִזְכֶּה לִהְיוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה תִּהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם
יַחַד, וְלִכֵּן תִּתְפַּלֵּל תִּפְלֶה זֶה בְּכָל יוֹם:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם! זַכְּנֵי לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְאַזְכֶּה לְהַרְגִישׁ
אֶת הַשְּׂמִיחָה בְּכָל רֵמ"ח אֲבָרֵי וְשֵׁס"ה גִּידֵי, עַד שֶׁהַשְּׂמִיחָה תִּגִּיעַ
לְרַגְלֵי, וְאַזְכֶּה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מֵרַב שְׂמִיחָה עַל גְּדֵל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ
עִמָּדִי, שֶׁנִּבְרָאתִי מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְאַנִּי יָכוֹל לִקְיָם אֶת מִצְוֹתֶיךָ.
אֲנֵא, רַחֵם עָלַי, וְהַרְחֵק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, וְזַכְּנֵי לְדַבֵּר
בְּכָל יוֹם עִם אַחֲרִים מִשְּׂמִיחָה, וְאַזְכֶּה לְשִׂמַּח אֶת אַחֲרִים, וְעַל
יְדֵי זֶה גַּם אֲנִי אֲזַכֶּה לְשִׂמַּח, וּבִזְכוּת הַשְּׂמִיחָה אֲזַכֶּה לְהַפְלִיל
בְּךָ לְגַמְרֵי, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינֵי רַק אֶת אִמְתַּת מְצִיאוֹתֶיךָ
תִּתְבָּרֵךְ, אֵיךְ שֶׁאַתָּה מַחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה,
וְזַכְּנֵי לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכְּכַת, שֶׁאַזְכֶּה לְדַעַת בִּידִיעָה בְּרוּרָה
שֶׁאַתָּה נִמְצָא וְאֵין בַּלְעָדֶיךָ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל
עוֹנוֹתַי, וְאַזְכֶּה לְהַפְלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה.

אֵל תִּחְשַׁב לְרַגַע שְׁזֶה יִגִּיעַ לְךָ קָל לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי אֵין עוֹד
דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוֹב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, עַד כְּדֵי כְּךָ
שֶׁאֲמָרוּ בְּזִהָר (תְּצוּהָ קַפּוּד): תָּא חֲזִי עֲלֵמָא תִּתְאַה קִימָא לְקַבְּלָא תְּדִיר
[בּוֹא וְרְאֵה הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹמֵד לְקַבֵּל תְּמִיד], וְהוּא אֶקְרִי אֲבָן טְבָא
[וְהוּא נִקְרָא אֲבָן טוֹב, כְּמוֹ אֲבָן מוֹשְׁכַת שֶׁנִּקְרָאת מַגְנֵט], וְעֲלֵמָא

עלֹאָה לא יְהיב ליה אֵלָא כְּגוֹנָא דְאִיהוּ קַיְמָא [וְהָעוֹלָם הֵבֵא לֹא נוֹתֵן אֵלָא כְּמוֹ שְׂמֻכִּינִים אֶת עֲצָמוֹ מִלְּמֻטָּה], אִי אִיהוּ קַיְמָא בְּנֵהִירוֹ דְאַנְפִּין מִתְתָּא [אִם נִמְצְאִים תָּמִיד בְּפָנִים שְׂמֻחוֹת מִלְּמֻטָּה], כְּדִין הָכִי נִהְרִין לִיה מְעִילָא [כְּךָ מְאִירִים לוֹ מִלְּמַעְלָה אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת וְכוּ'], וְאִי אִיהוּ קַיְמָא בְּעֲצִיבוֹ [אֲבָל אִם אָדָם עוֹמֵד בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְהָ שְׁחוֹרָה], יְהִיבִין לִיה דִּינָא בְּקַבְלִיה [אֲזִי מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ דִּינִים]. כְּגוֹנָא דָּא (תְּהֵלִים ק, ב): "עֲבָדוּ אֶת הַיְיָ" בְּשֻׁמְחָה", חֲדוּהָ דְבַר נֶשְׁ מְשִׁיךְ לְגַבִּיָּה חֲדוּהָ אַחֲרָא עֲלָאָה [הַשְׂמֻחָה שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, מִמְשַׁכֵּת עָלָיו שְׂמֻחָה מִהָעוֹלָם הֵבֵא], הָכִי נָמִי הָאִי עֲלָמָא תְתָאָה, כְּגוֹנָא דְאִיהִי אֶתְעֵרַת הָכִי אֲמֻשִׁיךְ מִלְּעִילָא [כְּךָ הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּפִי שְׂאָדָם מִתְנַהֵג בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּךָ מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ מִהָעוֹלָם הֵבֵא].

וְלִכֵּן כְּשֻׁאָדָם רַק בְּשֻׁמְחָה וּמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ שְׂמֻחָה מִהָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים. וְלִכֵּן אַל תְּהִיָּה בְטָלָן, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שְׁעוֹבֵר צְרוּת וְיִסּוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, תְּשַׁתְּדֵל לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה עִם כָּל הַכַּחוֹת, וְאִז תִּרְאֶה שְׁכָל מְזֻלָּךְ יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, הַלּוֹאִי שְׂתַכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּלִבְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ תָּמִיד, שְׂתַהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה, תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שמא.

**האם אפֿשֿר לְדַבֵּר עִם הַיְלָדִים בְּצִרְפֹּתִית
אוּ שְׁעֵדִיף לְדַבֵּר אִתָּם בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ?**

שְׁאֵלָה:

מֵאֵת מִיכָאֵל דָּוִד: לְכַבֹּד הַצְּדִיק. אָנוּ מִתְפַּלְלִים שֶׁהַשֵּׁם יִחְזִיר
אֶתְכֶם לְבְרִיאוֹת שְׁלֵמָה בְּמַהֲרָה. אֲנִי וְאִשְׁתִּי עָלֵינוּ אֲרָצָה
מְצֻרֶפֶת, וְגֵרִים בְּאֶרֶץ כְּמַעַט שְׂמוֹנֶה שָׁנִים. הָאֵם אֶפְשָׁר
לְדַבֵּר עִם יְלָדֵינוּ בְּצִרְפֹּתִית, אוּ שְׁעֵדִיף לְדַבֵּר אִתָּם דְּוָקָא
בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ לְמִרְוֹת שְׁלִפְעָמִים אָנוּ יְכוּלִים לְהַגִּיד מִלִּים
שְׂאִינָן מִתְאַיְמוֹת לְקִדְשָׁהּ שֶׁל הַשְּׁפָה הַזֹּאת? תּוֹדָה רַבָּה.

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר נִשְׂא ח' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל מִיכָאֵל דָּוִד, נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵתָה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי
הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂכָל הַתְּפִלוֹת שְׁלָךְ תִּתְקַבְּלֶנָה
לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִיּוֹן יט) מַה זֶה לְשׁוֹן קֹדֶשׁ?
שְׂאָדָם מְקַדֵּשׁ אֶת הַלְשׁוֹן שְׁלוֹ זֶה נִקְרָא לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, זֹאת אוֹמֶרֶת
אִם הוּא מְדַבֵּר בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית
וְדְבוּרֵי תוֹרָה וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הוּא מְקַדֵּשׁ אֶת הַלְשׁוֹן, וְלִכֵּן אֵתָה
וְאִשְׁתְּךָ יְכוּלִים לְדַבֵּר עִם הַיְלָדִים צְרִפֹּתִית, כִּי עֵקֶר לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ זֶה
שְׁבִשְׁפָה שֶׁהוּא מְדַבֵּר – יִהְיוּ רַק דְּבוּרִים קְדוּשִׁים.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לך נחת מכל יוצאי חלציה, ותהיו הכי מאשרים בחייכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שמב.

**האם כדאי ליצור קשר עם הגרוש שלי
כדי לקבל מזונות?**

שאלה:

מאת שירלי: לכבוד האדמו"ר הצדיק שליט"א שלום וברכה. יהי רצון שתשוב לאיתנה, שתהיה לך רפואה שלמה והרבה שמחה ונחת, בזכות זה שאתה עוזר לכל כף הרבה אנשים. אני אם חד-הורית בעל כרחי ויש לי ילדה קטנה בת שנתיים וחצי. אני שמחה שאין לאביה קשר איתה, כי הוא דמות לא טובה. האם כדאי לי ליצור אתו קשר כדי לקבל מזונות? בנוסף יש לי בעיות רבות בפרנסה, בעבר עסקתי בתחום הנדל"ן אבל כבר הרבה זמן אני לא מצליחה לסגור ולהוציא אל הפעל שום עסקה. יש לי תחושה שיש מולי מחסומים שאני לא יכולה לעבור. כל קרובי התרחקו ממני חוץ ממשפחתי, ואני מרגישה שמענישים אותי מהשמים בחומרה, ושיש עלי משהו רע שלא נותן לי להצליח בשום דבר, לא בפרנסה, לא בבריאות ולא בשום תחום. מה עלי לעשות?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא ח' סיון ה'תשע"ב
 שלום רב אל שירלי, תחיה.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי
 המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה
 לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

מאחר שעבר עליך מה שעבר וכו' וכו', תשתדלי מאד שלא
 יהיה לך שום קשר עם ההוא וכו', כי אם הוא הפיל אותך בפח כזה
 ועזב אותך וכו', ולא רוצה להכיר בבת וכו', אזי למה לך אפלו
 לחלום להיות אתו בקשר כדי להוציא ממנו כסף?

את צריכה להבין שהחיים לא קלים, וכל אחד יש לו את
 הנסיונות הקשים שלו, ואשרי מי שזוכה לחזר בתשובה שלמה
 אליו יתברך, ומבקש ממנו יתברך סליחה ומחילה וכפרה על העבר,
 ומבקש שייעזרהו על להבא, כי אין עוד דבר יותר חשוב בחזרה
 בתשובה כמו התפלה אליו יתברך, להיות רגיל לדבר אל הקדוש-
 ברוך-הוא בשפת האם, ולבקש ממנו יתברך כל מה שצריכים, וזה
 יכניס בך בטחון עצמי, עד שלא תצטרכי טובות מאף אחד, כי ברגע
 שאת חוזרת בתשובה שלמה אליו יתברך, ואת מכניסה בלבך שאין
 בלעדיו יתברך כלל, אזי את לא מתבלבלת משום בריה שבעולם
 וכו', ומה בכך שלא מדברים אתך וכו', את לא צריכה את אף אחד
 וכו', את צריכה למצוא שדוך טוב שמתאים לך, ולשקם את עצמך,
 ואז תראי איך שהכל יתהפך לטובה, כמו שאמר רבנו ז"ל: 'יש ענין
 שהכל יתהפך לטובה'.

ואם היית יכולה לנסע אצל ציון רבנו ז"ל בעיר אומן ולומר

שם את ה"תקון הכללי" שגלה, שזה תקון נורא ונפלא מאד, אין יותר טוב מזה, ושם תזכי אל התקון שלך. העקר אל תבלבלי את עצמך משום בריה שבעולם, ותקחי את עצמך בידך, ותראי, שאם תהיי חזקה באמונה, הכל יתהפך לטובה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות אמונה סימן לג) על ידי אמונה יסלח לך הקדוש-ברוך-הוא על כל עוונותיך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני, תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ש.מ.ג.

**איך אפשר למחוק את כל העוונות שלי,
ולהתחיל דף חדש בחיים?**

שאלה:

מאת גיא: שלום כבוד הרב. קדם כל אני מתפלל שהקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה ותחזר לאיתנך הראשון לזכות את עם ישראל. כבוד הרב, תרמתי כדבריך ל'קרן ההדפסה' כדי שיהיה אפשר להדפיס את הספר "אשר בנחל", כיון שהרב אמר שהוא חזק בזה מאד שמי שיקח חלק בהדפסת הספר הזה יראה ישועה. תרמתי גם לבית התבשיל, כי ראיתי שהרב כתב שעקר הצדקה הוא לתת לעניים ולרעבים לאכל, ובזכות הצדקה הקדוש-ברוך-הוא יעזר שיפתח לנותן הצדקה צנור השפע ולא יהיה מסבך בשום סבוך ויהיה לו שפע גדול מאד. כבוד הרב, הנשמה

שלי עברה הרבה טלטולים בחיים, עשיתי דברים אסורים וחמורים, גם בין אדם למקום וגם בין אדם לחברו. כיצד אני יכול לפתח דף חדש כאלו לא היה שום דבר בעבר, ושכל העוונות והפגמים יעלמו ולא ישאירו שום רשם, ואני אזכה להיות קרוב לאבא שבשמים? תן לי תקוה, כבוד הרב. תודה רבה ורפואה שלמה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא ח' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל גיא, גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שנדבת עבור הדפסת ספרי רבנו ז"ל, שאמר מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות ברכות השחר הלכה ה') על הפסוק (תהלים קיט, קמב): "צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת", איזו צדקה נשארת לעולם? אם נותנים צדקה כדי להדפיס את תורת הצדיק האמת, שבזה מזכים את הרבים, וכן בזה שנתת צדקה עבור בית התבשיל - 'אהל אברהם', זו הצדקה הכי גדולה, כי חסד כזה שנותנים לאכול ולשתות לרעבים ולצמאים וכו', הצדקה הזו עולה על כל הצדקות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט.) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, בזה אינו יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא

הוא לא יאכל ולא ישטה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכול לרעבים וצמאים.

בענין התחדשות, עליך לזכר מה שהאריך בזה מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות השקמת הבקר הלכה ג') שצריכין להשתדל להתחיל בכל פעם מחדש. ולא תהיה העבודה ישנה אצלו, כי עקר כח העבודה הוא כפי ההתחלה, ועל כן צריך להתחיל בכל פעם מחדש, כי אולי לא היתה התחלתו בתחלה כראוי, על כן צריך להתחיל עתה. וכן בכל יום ובכל פעם מחדש וכו', וזה צריכים בכל יום ויום בבקר לעשות התחלה חדשה וכו', כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ספרי) על הפסוק (דברים ו') "אשר אנכי מצוך היום", בכל יום ויום יהיו בעיניך כחדשים, וכן דרשו על פסוק (דברים כז, ט) "הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם וגו', שבכל יום יהיה דומה בעיניך כאלו היום באת עמו בברית, נמצא שבכל יום צריכין להתחיל מחדש וכו', עין שם.

וכן מובא בדבריו ז"ל (לקוטי הלכות תפלין הלכה ה') שעקר עבודת השם יתברך צריך שתהיה עבודתו בכל פעם מחדש, ולא יפול לזקנה של הסטרא אחרא שלא תזקן עבודתו אצלו, חס ושלום, וכמו שהזהיר רבנו ז"ל על זה (שיחות הר"ן סימן נא) שאמר אסור להיות זקן, הן צדיק זקן, הן חסיד זקן, זקן אינו טוב וכו', הינו כי צריכים להתחיל בכל פעם מחדש, וזהו עקר החיים ארפים וכו', עין שם.

ולכן העקר לשכח את העבר לגמרי, ולעשות בכל פעם התחלה חדשה, ואמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כו) אצל העולם השכחה היא חסרון גדול בעיניהם, אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה. כי אם לא היתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת השם יתברך, אם היה זוכר כל מה שעבר לא היה אפשר לו להרים את עצמו לעבודתו יתברך בשום אופן, גם היו מבלבלים את האדם מאד

כָּל הַדְּבָרִים שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו, אָבֵל עֲכָשׁוּ עַל יְדֵי הַשְּׂכָחָה נִשְׁכַּח מֵהַ שְׁעָבֵר.

וְאָצֵלוּ, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, הוּא הַדֶּרֶךְ שֶׁכָּל מֵה שֶׁעָבַר וְהָלַךְ, נִפְסָק וְהוֹלֵךְ לַחֲלוּטִין וְאִינוֹ חוֹזֵר בְּדַעְתּוֹ עוֹד כָּלֵל, וְאִינוֹ מְבַלְבֵּל כָּלֵל עֲצָמוֹ עוֹד בְּמֵה שֶׁכָּבַר עָבַר וְהָלַךְ וְכוּ'.

וְעַנִּין זֶה הוּא דֶּרֶךְ עֲצָה טוֹבָה גְּדוּלָּה מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי עַל פִּי רַב יֵשׁ לְהֶאָדָם בְּלִבּוֹלִים רַבִּים וְעַרְבוּב הַדַּעַת מְאֹד מִמֵּה שֶׁחָלַף וְעָבַר. בְּפֶרֶט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, שָׂאז בָּאִים עָלָיו כָּל הַבְּלִבּוֹלִים וּמְעַרְבְּבִים וּמְעַקְמִים אֶת דַּעְתּוֹ מִמֵּה שֶׁכָּבַר עָבַר. לְפַעְמִים יֵשׁ לוֹ בְּלִבּוֹלִים מְעַנִּין הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן שְׁלוֹ וְעַסְקֵי בֵיתוֹ וְכִיּוֹצֵא, בְּאֲשֶׁר כִּי לֹא טוֹב עָשָׂה בְּעַנִּין זֶה וְכִיּוֹצֵא וְכֵן הִיָּה צָרִיף לַעֲשׂוֹת וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה הַדְּבָר, וְיֵשׁ שְׂמֵבִלְבָּלִים אוֹתוֹ בַּעַת עִבּוּדָתוֹ בַּתּוֹרָה אוֹ בַּתְּפִלָּה וְכִיּוֹצֵא, בְּהַפְגָּמִים שֶׁפָּגַם מִקֶּדֶם בְּאֲשֶׁר שֶׁבְּעַנִּין זֶה לֹא עָשָׂה כַּהֲגֵן נִגְדוֹ יִתְבָּרַךְ וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה הַרְבֵּה מְאֹד כְּאֲשֶׁר יְדוּע לְכָל אָדָם בְּעֲצָמוֹ. עַל כֵּן הַשְּׂכָחָה הִיא עֲצָה טוֹבָה גְּדוּלָּה מְאֹד לְזֶה, שֶׁתִּכַּף וּמִיד שֶׁחוֹלַף וְעוֹבֵר הַדְּבָר, יַעֲבִיר וְיִסְלַק אוֹתוֹ מִדַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי, וְיִסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִזֶּה לְגַמְרֵי, וְלֹא יִתְחַיֵּל לַחֲשֹׁב עוֹד בְּמַחְשַׁבְתּוֹ בְּעַנִּין זֶה כָּלֵל.

הַקְּדוּשׁ-כְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה, תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שדמ.

איך אפֿשר להיות בשמחה כשייש חסר תקשורת ביני לבין אשתי?

שאלה:

מאת גלעד: לכבוד מוהרא"ש היקר, אנו מצפים לראותך בארצנו מתוך בריאות ונחת! כבודו מזכיר ומצטט שוב ושוב את דברי רבנו בענין השמחה, ששמחה היא התרופה להכל, אבל לפעמים מאד מאד קשה לאדם להתרומם, במיוחד כשייש בזוגיות בעיה של חסר תקשורת ומשקעים מהעבר, שאז הרגשות דועכים ויש הרגשה של רחוק. ואף-על-פי שעושים השתדלות עצומה לתת, לוותר ולסלח, הכל דועף ואין חיות, ורק בגלל האמונה נשארים ביחד כחלק מתקון, אבל להבה כבתה וקשה מאד להבעיר את הרגש. מה עושים? ואיך אפֿשר להבעיר את שלהבת האהבה מחדש? תודה מראש.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא ח' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל גלעד, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך ידידי היקר, בזה העולם יש לכל אחד נסיונות קשים ומרים, ואי אפֿשר לעבור על כל מה שעובר עליו וכו' וכו', רק על ידי מדת השמחה, ולכן ראה למסר את נפשך על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למידת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף

את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני ב) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיה בשמחה כל החיים שלך ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכה לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה.

ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר, ובפרט בענין שלום-בית ואהבה והבנה הדדית עם האשה, מכרחים להיות בשמחה, ותמיד להיות משפיע ולא משפיע וכו', ואז תהיה ביניכם אהבה גדולה מאד. אסור לך להסתכל תמיד על החסרונות של אשתך וכו', תתחיל להסתכל על הטוב שבה, ואז השכינה תשרה בביתכם, וכך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז). איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י:). זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא.

ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום-בית, הינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, ואמרו (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית יב, טז): "ולאברם הטיב בעבורה", והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו (תכבדו ותיקרו את נשותיכם

כְּדֵי שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ), וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סט) שֶׁעָקַר
הָעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתֵּצֵא מִקְטָנוֹת הַמּוֹחִין
וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַע
עָלֶיךָ שֹׁפַע רוּחַנִי וְשֹׁפַע גַּשְׁמִי, וְתִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ, וְלֹא יִחְסַר
לְךָ שׁוֹם דָּבָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד, שֶׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנֶה, תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שמה.

**אֵיךְ אֲנִי אֲמוֹר לְהַסְתַּכֵּל בְּאִמוּנָה
עַל כָּל מַה שֶׁקּוֹרָה לְעַם יִשְׂרָאֵל?**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת אֵיִתָּן: לְכַבֵּד קִדְשֵׁי מוֹהֲרָא"ש שְׁלִיט"א. קִשָּׁה לִי מְאֹד
לְרֹאוֹת אֶת הַפְּצָב שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל כִּיּוֹם, וְאֵת כָּל הַצְּרוֹת
שֶׁיֵּשׁ לָנוּ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. אֵיךְ אֲנִי אֲמוֹר לְרֹאוֹת בְּעֵינַיִם
אִמוּנִיּוֹת אֵת כָּל הַמְּתַרְחֵשׁ?

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר נִשְׂא י' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֵיִתָּן, גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֵת מִכְתְּבְּךָ.

רבנו ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן פד) שְׁבָכַל יוֹם נִפְתַּח הָאוֹר הַגָּנוּז שְׁאָדָם יְכוּל לְרֹאוֹת וּלְהִרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אִיךָ שֶׁהוּא מְחִיָּה וּמְהוּיָה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם צוּמַח חַי מְדַבֵּר זֶה הַכֹּל לְבוֹשׁ לְגִבֵי הָאֵין-סוּף בְּרוּךְ-הוּא, אִיךָ יֵשׁ נְחָשִׁים וְעִקְרָבִים שֶׁהֵם הַמְּחַשְׁבוֹת זְרוֹת שְׁמַבְלִבְלִים אֶת דַּעַת הָאָדָם, וְאֵינוֹ זוֹכֵה לְרֹאוֹת וּלְהִרְגִישׁ אֶת זֶה וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כה) שֶׁכַּח הַמְּדַמָּה מִתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם מִחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו, עַד שֶׁאֵינוֹ רוֹאֶה שׁוּם אוֹר בְּחַיָּיו, אֲלֵא רַק דְּמִיוֹנוֹת וְכוּ'.

וְלָכֵן עָלֶיךָ לְדַעַת, אִם בַּר יִשְׂרָאֵל מִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיוֹדַע וְעַד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדָּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, אָזִי מוֹצֵא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל מְקוֹם, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נו) שֶׁבְּתוֹךְ הַהִסְתָּרָה הַכִּי גְדוּלָּה, יְכוּלִים לְמַצּוֹא גַם שֶׁם אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדָּיו נִמְצָא, אִיךָ אָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן לו) מְלַמְעֵלָה יוֹרֵד אוֹר פְּשוּט וְאָדָם הוּא הַצֵּיר, אִם זוֹכֵה לְכָלִי הַמוֹחִין מִבְּרָרִים עַל יְדֵי שְׁשֻׁמְרָא אֶת בְּרִיתוֹ, אִזּוֹ הוּא מְצִיר אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב, אֲבָל אִם חַס וְשָׁלוֹם פָּגַם בְּבְרִיתוֹ, שְׁעַל יְדֵי זֶה כְּלִי הַמוֹחִין אֵינָם מִבְּרָרִים, אִזּוֹ הוּא מְצִיר אֶת הָאוֹר כְּפִי פְּגִימַת דַּעְתּוֹ וְכוּ', וְאֵינוֹ רוֹאֶה שׁוּם אוֹר, וַיֵּשׁ לוֹ רַק קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, וְנִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ הַכֹּל טֹבַע מִקְרָה וּמְזֹל וְכוּ', וְכָל דְּאֵלִים גָּבַר וְכוּ', וְכֵאלוֹ הָעוֹלָם הִפְקֵר וְצַר וּמָר לוֹ מְאֹד.

וְלָכֵן צָרִיךְ הָאָדָם לְהִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, וּלְהַשִּׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יִבְנֶה לוֹ אֶת כְּלִי הַמוֹחִין, עַד שֶׁגַם הוּא יִזְכֶּה לְרֹאוֹת אֶת הַטוֹב הַגָּנוּז שְׁמֵאִיר בְּכָל יוֹם, הָעֵקֶר שֶׁיִּלְךָ בְּדֶרֶךְ אַהֲבָה וְלִדְוֹן אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא צָדִיק, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (ישעיה

ס, כא): "וְעַמְּךָ כָּלָם צְדִיקִים", אֲלֵא עֵקֶר הַגְּלוּת שֶׁשָּׁלַחוּ מְנַהֲיָגִים

מפרסמים של שקר, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן סא) הם לא יכולים להנהיג את עצמם ומכל שכן שלא יכולים להנהיג את אחרים, וכן אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ה') שעל ידי רבנים ודיינים שאינם כשרים ועושים עוות הדין, גורמים את כל הצרות לעם ישראל וכו', וכן אמרו חכמינו הקדושים (שבת קלט.). תניא רבי יוסי בן אלישע אומר אם ראית דור שצרות רבות באות עליו צא ובדק בדיני ישראל, שכל פרענות שבאה לעולם לא באה אלא בשביל דיני ישראל.

עם ישראל הם קדושים, ואלמלא המנהיגים הרשעים היו כלם חוזרים בתשובה, אף מה לעשות הם הטילו אימה כל כף, עד שאסור אפלו לדבר מזה, ואוי ואבוי מי שפותח את העינים לזולת ואומר את האמת, רוצים לבלע אותו חיים, ופותרים נגדו כל מיני תיקים וכו' וכו', ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן לט) שצריכים לבקש הרבה ממנו יתברך שנוזכה למנהיג אמת שהוא בחינת משה, שיכול להאיר לנו גם בתוך החשך את אמתת מציונותו יתברך, ולפתח לנו את העינים שגם אנחנו שנמצאים בתכלית הירידה והנפילה וכו' וכו', שגם שם נמצא הקדוש-ברוך-הוא, וזה נעשה על ידי מנהיג אמת.

ולכן אשרי מי שזוכה להיות מקרב אל רבנו ז"ל, שאז מתחיל להסתכל על העולם בצורה אחרת לגמרי, ודן את כלם לכף זכות, ומתרחק ממנהיגים שקרנים רמאים צבועים שמוליכים שולל את המון עם וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתו, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שמו.

עד כמה צריך למסור את הנפש כדי להגיע לאומן?

שאלה:

מאת דן: בכל שנה לפני שמגיע ראש השנה מתחילות אצלי מלחמות בענין הנסיעה לקבוץ הקדוש באומן. האם אדם צריך למסור את הנפש ולהגיע לאומן בכל שנה גם כשאשתו מסרבת שישע וזה פוגע בשלום-בית שלו או כאשר המעסיק שלו לא מוכן שהוא יפסיד ימי עבודה, או שיש מקרים שצריך לותר ולהתפלל עם בני החבורה בארץ הקדש?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא י' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל דן, גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת אשר לנסע אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה צריכים למסור את נפשו פשוטו כמשמעו וכו', אבל מצד שני אתה צריך לדעת שמה שיש לאדם מניעות מאשתו אודות הנסיעה אל ציון רבנו ז"ל, זה רק מחמת שהבעל מתנהג לא יפה כל השנה עם אשתו וכו', משפיל אותה וכו', עושה עליה בקורת וכו', צורח עליה וכו', ממש הולך אתה בצורה מחפירה מאד וכו', והנה האשה רוצה תמיד להחזיר לו, אבל היא לא יכולה וכו', כי טבע של אשה שהיא רכה יותר מדי, כעין שאמרו חכמינו הקדושים (פבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה, וכשמגיע ראש השנה והבעל רוצה לנסע אל ציון רבנו ז"ל, והחשק לא כל כך חזק, אזי כאן מצא בעל חוב לגבות חובו, היא

יוצאת נגדו ומונעת אותו בכל מיני מניעות וכו' וכו', ומערכת את כל המשפחה וכו' וכו', ונעשה ריב גדול.

ולכן העצה היעוזה לבעל שיכבד את אשתו כל השנה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיו ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י:) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום-בית, הינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, ואמרו (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית יב) "ולאברם הטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו), ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א', סימן טו) שעקר העשירות בא בזכות האשה.

ולכן אם הבעל יכבד את אשתו כל השנה, וישמר מאד מאד לא לצער אותה, אזי כשיבוא ראש השנה, לא רק שהוא יצטרך לבקש ממנה רשות לנסע, אלא היא תגרש אותו "תסע אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, ותתעקש שמה בתפלה על ישועות ורפואות ולצאת מכל הצרות והחובות" וכו' וכו', וזה ברור כשמש.

ולכן תראה להתחיל לכבד את אשתך, כי רבנו ז"ל הקפיד על זה ביותר, ואמר (שיחות הר"ן סימן רסג) בענין בני הנעורים ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרוד לגמרי חס ושלום, אמר שזה מעשה בעל דבר שמניח את עצמו על זה מאד לקלקל השלום של בני הנעורים

כְּדֵי שְׂיִתְפָּסוּ בְּמִצְוֹתָיו חֵס וְשְׁלוֹם עַל יְדֵי זֶה. כִּי הוּא אֹרֵב עַל זֶה מְאֹד לְתוֹפְסָם בְּנִעוּרֵיהֶם עַל יְדֵי קְלָקוּל הַשְּׁלוֹם-בֵּית חֵס וְשְׁלוֹם שְׂגוּרָם בְּעִרְמוּמֵייתוֹ לְקָלְקַל הַשְּׁלוֹם שְׂבִינֵיהֶם.

וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלִתְךָ לְהַשְׁלִים עִם אֲשֶׁתְּךָ, וּתְכַבֵּד וּתְיַקֵּר אוֹתָהּ, וּתְרַאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כִּי סוּף כָּל סוּף גַּם הָאִשָּׁה רוֹצֵה בְּבַעַל שְׁעוֹזֵר לָהּ, וְשִׁתְהִיָּה פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה, וּבְרִיאוֹת, וְנַחַת מֵהֵילָדִים וְכוּ', וְזֶה יְכוּלִים לַפְעֵל אֲצֹל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בִּיצָה טז). כָּל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה, הֵינּוּ שְׂאֵז כּוֹתְבִים אֶת הַתְּקָצִיב לְאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה, וְכֵן אָמְרוּ (בְּבֵא בְּתָרָא י). כָּשֶׁם שֶׁמְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כָּךְ חֲסֵרוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלָכֵן אֲשַׁרִי מִי שֶׁמִּשְׁתַּקֵּק כָּל הַשָּׁנָה לְבוֹא אֶל רַבְּנוּ ז"ל לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא הָעוֹרֵךְ דִּין הַכִּי הַגָּדוֹל בְּעוֹלָם, וְעַל יְדוֹ יְכוּלִים לְהַמְתִּיק אֶת כָּל הַדִּינִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדְךָ תָּמִיד, שִׁתְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְּנֶה, תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שמוז.

**אני מוסר שְׁעוֹרֵי תוֹרָה כְּבָר שְׁנַיִם,
אך לְאַחֲרוֹנָה אֵין לי כֹּחַ לְהַמְשִׁיף**

שְׁאֵלָה:

מֵאֵת מֹשֶׁה: לְכַבֹּד קִדְשֵׁי צְדִיק הַדּוֹר מוֹהֲרָא"ש שְׁלִיט"א.
אֲנִי מוֹסֵר כְּבָר כְּפֹה שְׁנַיִם שְׁעוֹר בְּרַבִּים, עַל פִּי דַעְתְּכֶם וְעַל
פִּי דַעַת רַבְנוֹ, וּבְדַמֵּן הָאַחֲרוֹן אֲנִי מַרְגִּישׁ שְׁאֲנִי שְׁחוֹק מְאֹד
וְאֵין לִי כֹחוֹת לְהַמְשִׁיף. דְּבַר שְׁנַיִם, אֲנִי מַרְגִּישׁ שְׁדוֹקָא בְּגַלְל
הַשְׁעוֹרִים מִתְעַכְּבִים לִי בְּחַיִּים דְּבָרִים, כְּגוֹן זְוֵוג וְכוּ'. מַה עָלַי
לַעֲשׂוֹת?

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא י' סִיּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל מֹשֶׁה, נֵרוֹ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

דַּע לָךְ מִי שְׁנוֹתֵן שְׁעוֹר בְּרַבִּים, וּמְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׁמַּח נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וּמְקַרְבֵּם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה וּזְכוּתוֹ גָּדוֹל בְּשָׂמַיִם,
כְּמוֹבָא בְּזִהַר (תְּרוּמָה קכח:) תָּא חֲזִי, כָּל מֵאֵן דְּאַחִיד בִּידָא דְּחִיבָא,
וְאַשְׁתַּדַּל בֵּיהּ, לְמַשְׁבַּק אַרְחָא בִּישָׂא, אֵיהוּ אֶסְתַּלַּק בְּתַלְתַּ סְלוּקִין,
מַה דְּלָא אֶסְתַּלַּק הֵכִי בַר נֶשׁ אַחְרָא. גְּרִים לְאַכְפִּיָּא סְטָרָא אַחְרָא,
וְגְרִים דְּאַסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגְרִים לְקִיָּמָא כָּל עֲלָמָא
בְּקִיּוּמִיָּה לְעֵילָא וְתַתָּא. וְעַל הָאֵי בַר נֶשׁ כְּתִיב, בְּרִיתִי הֵיְתָה אֵתוּ
הַחַיִּים וְהַשְׁלוֹם. וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבְנוֹי, וְזָכִי בְּהָאֵי עֲלָמָא, וְזָכִי
לְעֲלָמָא דְּאֵתִי. כָּל מְאָרֵי דִּינִין, לָא יְכַלִּין לְמִידָן לֵיהּ, בְּהָאֵי עֲלָמָא
וּבְעֲלָמָא דְּאֵתִי. עֵאל בְּתַרְסַר תְּרַעֵי, וְלִית מֵאֵן דִּימְחֵי בִּידֵיהּ. וְעַל דָּא

כְּתִיב, (תהלים קיב) גְּבוּר בְּאֶרֶץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דוֹר יִשְׂרָאֵל יְבוֹרֵךְ, הוֹן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד, זָרַח בַּחֲשֵׁךְ אִוֵּר לְיִשְׂרָאֵל וְגו'. וְלִכֵּן אֵל תִּתְּלֶה אֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁלָּךְ עַל זֶה שְׂאֵתָה נוֹתֵן שְׁעוֹר בְּרַבִּים, אֲדַרְבָּה זֹו זְכוּתָךְ וְכו'.

וּמָה שְׂאֵתָה מְרַגֵּישׁ שְׁחוֹק וְכו', וְאֵין לָךְ כַּחוֹת לְהַמְשִׁיךְ וְכו', וְנִדְמָה לָךְ שְׂמֵת־עַכְב לָךְ הַזּוּג וְכו', עָלִי לֹאמֵר לָךְ שֶׁהַכֹּל בָּא מִחֶמֶת עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת שְׁנוּפְלוֹת עָלֶיךָ בְּכָל פֶּעַם, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימֵן קֶפֶט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ זֹו עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂתִמְסַר אֶת נַפְשִׁךְ לְהֵיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבַר, רַק מְסַתְּבָכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִךְ שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵרֵב צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ קֶשֶׁה לָךְ לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֵתָה מְכַרַח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכַּחוֹת רַק לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח שׁוֹם קֶלְפָה וְסִטְרָא אַחְרָא לֹא יְכוּלִים לְגַשֵּׁת אֵלָיו, כִּי הִטְמָאָה הִיא רַק עֲצָבוֹת, מָה שְׂאֵין כֵּן הַקְדוּשָׁה הִיא רַק שְׂמֵחָה, וּבְזֶה אָדָם יְכוּל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּקִדְשָׁה וְכו', אוֹ אִם הוּא בְּטִמְאָה וְכו', שִׂיִּסְתַּכֵּל אִיךְ שֶׁהוּא מְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה מְדַבְּקָה אֶת הָאָדָם אֶל הָאֵין-סוּף בְּרוּךְ-הוּא, וְכָכֵל שְׂתִהְיֶה יוֹתֵר בְּשִׂמְחָה, תִּתְרַחֵב לָךְ דַּעְתָּךְ וְתִזְכָּה לְהֵיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל הַחַיִּים שֶׁלָּךְ יִשְׁתַּנוּ לְגַמְרֵי לְטוֹבָה.

אָבֵל אֵתָה צְרִיךְ לְדַעַת, כִּי שְׂמֵחָה הוּא אִוֵּר גְּדוּל מְאֹד, שְׂאִי אֲפֶשֶׁר לְהַגִּיעַ לְזֶה אֶלָּא עַל יְדֵי תַפְלָה, וְלִכֵּן תְּבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂתִזְכָּה לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתֹאמֵר:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם! זַכְּנֵי לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְאַזְכָּה לְהַרְגִישׁ אֶת הַשְׂמֵחָה בְּכָל רִמ"ח אַבְרֵי וְשִׁס"ה גִּידֵי, עַד שֶׁהַשְׂמֵחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלֵי, וְאַזְכָּה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מְרַב שְׂמֵחָה עַל גְּדֵל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שְׁנִבְרָאתִי מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יְכוּל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ.

אנא, רחם עלי, והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזפני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותרך תתברך, איך שאתה מחיה ומהנה ומקיים את כל הבריאה כלה, וזפני לאמונה ברורה ומזככת, שאזכה לדעת בידיעה ברורה שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם, אמן סלה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שמה.

**כבר שלוש שנים קרתה לי תאוונה
כשבוע לפני יום ההלדת שלי**

שאלה:

מאת בר: שלום וברכה. אני בת שמונה עשרה וגרה בטבריה. כבר שלוש שנים ברצף הייתי מעורבת בתאוונת דרכים שקרתה כשבוע לפני יום ההלדת שלי. מה זה אומר? בנוסף, נאמר לי שעלי להוסיף שם נוסף וחשבתי על השם 'אנאל' או 'יהלי'. אשמח לשמע את עצתך, תודה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא י' סיון ה'תשע"ב
 שלום רב אל בר, תחיה.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך שבר זה לא שם, וכן השמות שבחרת הם גם כן לא שמות וכו', וידוע שכל הצרות שסובלים היום, בפרט בארץ ישראל, זה מפני שהמציאו לתת שמות מצוצים מהאצבע, על שם אבנים וצמחים וכו' וכו', ומפני זה סובלים כל כך הרבה, כי שמות בני אדם הם דברים עליונים מאד, ויש בזה משמעות אדירה, ולכן צריכים לתת שם אחר צדיק או צדקת, ולא חסרים שמות תנכיי"ם, ולכן בחרי שם על אחת מהנביאות, והקדוש-ברוך-הוא ישנה לך את המזל לטובה.

היה טוב מאד שתבדקו את המזוזות בביתכם, כי רב הצרות שבאות לאדם, הן כשאין לו מזוזות כשרות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני, תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שמט.

מגיל צעיר יש לי בעיה של נשירת שער, האם יש סכוי להרפא?

שאלה:

מאת יעקב יוגב: אני בן שלושים ואחת, ואני ובני משפחתי שומרים תורה ומצוות. מגיל שבע עשרה התחילה לי נשירת שער בכמה אזורים בקרקפת, אחר כך זה עבר לנשירה בגוף ועכשו זה עבר לגבות ולאזור הפנים. יש לי ציין שזו לא מחלה, והרופאים אומרים שיש אחוז מכלל האוכלוסיה שיש להם את הבעיה הזאת, שהגוף דוחה את השערה. עשיתי את כל הבדיקות וברוך השם הכל יצא תקין. המצב הזה מאד קשה לי, ורציתי לשאול את הרב האם שנוי שם או תקון כלשהו שיהרב יעשה יעזרו לי? אני רוצה שיהרב יברך אותי בבקשה שתפתר הבעיה לגמרי, ושתחזר לי שמחת החיים במהרה. אני מודה לכם מקרב לב.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא י' סיון ה'תשע"ב שלום וברכה אל יעקב יוגב, נרו יאיר. לנכון קבלתי את מכתבך.

היום יש תרופה להכל, רק אסור להתיאש, ואם רופא אחד אומר שאין תקנה וכו', זה לא סוף פסוק, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ס.) על הפסוק (שמות כא, יט) "ורפא ירפא" מכאן שנתנה רשות לרופא לרפאות, ואמרו צדיקים שנתנה רשות לרופא לרפאות, אבל לא ליאש.

הַעֲקָר מֵה שְׁאַתָּה צָרִיךְ זֶה שְׁנֵי דְבָרִים: א. רק להיות בשמחה, לשמח את עצמך ולשמח את אשתך ואת כל הבית. ב. להרבות בתפלה - שיחה בינו לבין קונו שאין למעלה מזה, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שמשקיע בתפלה, וכך אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותומים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש-ברוך-הוא רבנו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים קב, יט): "תכתב זאת לדור אחרון", מכאן שהקדוש-ברוך-הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יה" שהקדוש-ברוך-הוא בורא אותן בריה חדשה.

ולכן תבקש על זה ממנו יתברך ובפרט בקברי צדיקים, שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות צדיק סימן קעג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש-ברוך-הוא עושה לו טובות אף-על-פי שאינו ראוי לכך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך שיתהפך הכל לטובה, ותחזרנה לך השערוות ושמחת החיים, והכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ש.נ.

**איך אשה יכולה להתגבר
על הכעס והעצבים שיש לה אחרי לידה?**

שאלה:

מאת חנה: לכבוד הצדיק מוה"רא"ש שליט"א. יהי רצון שהקדוש-ברוך-הוא ישלח לכם בריאות. איך אשה יכולה

להתגבר ולהשתלט על הפעס ולזכות לסבלנות אחרי הלידה, בזמן שישיש שנוי בהורמונים ומצב הרוח של האשה משתנה כל הזמן? אני רוצה להיות סבלנית, להתגבר על הפעס ולדון את המשפחה לכף זכות, אך לא מצליחה. אני מבקשת עזרה מהקדוש-ברוך-הוא אבל עדין זה קשה מאד. תודה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא י' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל חנה, תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הכל תלוי כפי הרצון של האדם וכו', הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע אמר, אין דבר כזה "אני לא יכול", תגיד שאתה לא רוצה וכו', "תרצה ותוכל". ולכן זו לא עבודה קלה להגיע אל מדת הסבלנות, זה הדבר הכי קשה שרק יכול להיות, כי סבלנות תלויה באמונה, כמאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קנה), כי המאמין האמתי שמאמין שדבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, הוא אף פעם לא יאבד את עשתונותו והוא לא יצא לריב ולהתוכח וכו', ומכל שכן שלא יצעק ויצרח וכו', ואמונה ושמחה וסבלנות תלויות זו בזו.

ולכן חזקי ואמצי מאד על מדת השמחה, ואני מאד מבקש אתך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעוברים עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת את מוכחת להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יכולים

לגשת אליו, כי הטמאה היא רק עצבות, מה שאין בן הקדשה היא רק שמחה, ובזה אשה יכולה למדד את עצמה אם היא בקדשה וכו', או אם היא בטמאה וכו', שתסתכל איך שהיא מחזקת את עצמה בשמחה, כי השמחה מדביקה את האדם אל האין-סוף ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני, תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ש.נא.

על אלו הכשרים במוצרי בשר אפשר לסמוך בארצות הברית?

שאלה:

מאת עמוס: שלום וברכה. אני גר בברוקלין ורציתי לדעת על אלו הכשרים במוצרי בשר אפשר לסמוך כאן בארצות הברית? תודה רבה, בברכת בריאות איתנה ואריכות ימים ושלום.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא י' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל עמוס, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי

המהירה, יעזור הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

פה בארצות הברית ההכשר הכי טוב בפשר זה מקהלת סאטמאר, וזכור גם זכור שצריכים מאד מאד לשמר איזה בשר אוכלים, כי היום יכולים להכשל מאד מאד בבשר פגולים וכו', והרמב"ם אומר (אגרת תימן) שתכף ומיד כשאוכלים טרפות ונבלות, הדם מתעכר וכבר קשה לו לקבל את האמונה, ולכן צריכים מאד מאד לשמר באכילת בשר, ושיהיו שוחטים הגונים. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לז) שכל הצרות וחסרון הפרנסה זה בא משוחטים שאינם הגונים.

יעזור הקדוש-ברוך-הוא שתמיד נהיה נזהרים מאד מאד במה שאוכלים, שיהיה הכשר טוב מבית דין צדק יראים ושלמים, וזה שידך לכל המוצרים, ותהלה לאל כאן בארצות הברית יש הכשרים מאד מאד טובים של רבנים יראי השם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ש.נב.

**האם צריכים לשמוע בקול ההורים
כשהם מתנגדים לשדוה?**

שאלה:

מאת רפאל: ראיתי שכתבתם למישהו ששאל האם להתחתן עם מישהי או לא, שזה תלוי ברצון בני הזוג וכזה ששהורים

לא מתנגדים. האם זה אומר שאם ההורים אינם מסכימים
לשדוף חייבים לשמוע בקולם ולבטל את השדוף? תודה
לכבודכם.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא י' סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל רפאל, נרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

אם יש משיכה בין הבחורה לבחור, ואין שום מניעה, צריכים
תקף ומיד לגמר את השדוף ולהתחתן מה שיותר מהר.

עם כל זאת כדאי תמיד שיהורים יראו, ובפרט האמא, כי מה
שאשה רואה הין לא רואה וכו', עם כל זאת אם אין שום חסרונות
והכל בסדר, יכולים לגמר את השדוף ולא לשאול שאלות, כי בחור
כיון שמגיע לגיל שבע עשרה, הוא מחייב להתחתן (ומה שכתוב
"שמונה עשרה לחפה", הכוונה היא שאיך שנעשה בגיל שבע עשרה
הוא כבר נכנס כל יום בגיל שמונה עשרה, והוא מחייב להתחתן).

ולכן לא צריכים להסתפל על שום מונע ומעכב כלל, יהיה מי
שיהיה ויהיה מה שיהיה, כי זו מצוה שתלויה בו, ולא צריך להתחשב
עם אף אחד, ובפרט היום שהפקרות והפריצות כל כך גדולה וכו',
אזי צריכים תקף ומיד להתחתן ולא להסתפל על שום מונע ומעכב
כלל, וכך מובא בשלחן ערוך (יורה דעה סימן רמ סעיף כה) אם האב מוחה
בבן שישא איזו אשה שיחפץ בה, הין אין צריך לשמע אל האב.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך למצוא את בת זוגך, ושיהיה שלום
במשפחה, ולא תצטרכו לריב, ויהיה רק ששון ושמחה בתוך הבית,

הַעֲקֵר רַק לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוּל לַפְעֵל.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שנג.

**הַצְדִּיק יַעֲזֵר לִי לְהוֹסִיף שֵׁם.
הָאֵם הַשֵּׁם 'יִסְכָּה' אוֹ 'רְבִקָּה' מֵתָאִים לִי?**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת אוֹרְלִי: לְכַבּוֹד הַצְדִּיק שְׁלוֹם וּבְרָכָה. הַצְדִּיק יַעֲזֵר לִי לְהוֹסִיף לְשֵׁמִי 'אוֹרְלִי' שֵׁם נוֹסֵף כְּדֵי שֶׁאֲמַצֵּא אֶת זְוִיגִי בְּנִקְל. הָאֵם אֶחָד מֵהַשְּׂמוֹת 'יִסְכָּה' אוֹ 'רְבִקָּה' מֵתָאִים לִי? חָשׁוּב לְצִיָּן שֶׁלְבִתִּי קוֹרְאִים 'שָׂרָה', וַיְדוּעַ שֶׁ'שָׂרָה' זוֹ 'יִסְכָּה'. וְאוּלַי בְּכָל מֵתָאִים לִי שֵׁם אַחֵר? אֶשְׁמַח מְאֹד לְקַבֵּל אֶת תְּשׁוּבָתוֹ שֶׁל הַצְדִּיק. תּוֹדָה וּרְפוּאָה שְׁלֵמָה.

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא י' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל אוֹרְלִי, תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל שְׂמוֹת וְכוּ', כִּי הַיּוֹם בְּדוּ כָּל מִינֵי שְׂמוֹת וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה הֵיִלָּדִים סוֹבְלִים סֶבֶל גְּדוֹל מְאֹד וְכוּ', וְעַקֵּר הַהֶפְקָרוֹת בְּנִתְיִנֵּת שְׂמוֹת, כִּי חוֹשְׁבִים שְׂאִין לְתִינּוֹק אוֹ הַתִּינּוֹקֵת קָשֶׁר רוֹחֲנֵי לְעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, חוֹשְׁבִים שֶׁהַכֹּל טֵבַע מְקָרָה וּמְזֹל וְכוּ', וְלִכֵּן רוֹצִים לְנַתֵּק אֶת הַנְּשִׂמוֹת מֵהָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים וְכוּ', וְעַל

ידי זה הילדים סובלים, כי לא נותנים להם שם כמו שצריך, כי הכל הולך כפי השם.

ולכן מה טוב ומה נעים לתת רק שם תנכ"י, שם של צדיקים וצדקניות, ואז מבטח שיהיה לבן או לבת הצלחה גדולה בחיים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני, תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שנד.

**אביו של החבר שלי מאים שאם נתחתן
הוא ינתק אתו את הקשר**

שאלה:

מאת עליזה: לכבוד הרב שלום. יש לי בן זוג מזה שש וחצי שנים וברצוני להתיעץ אתך לגבי קדום הקשר לנשואין. אבא שלו לא מוכן לקבל אותי, ואמר לו שאם נתחתן, הוא לא יבוא לחתונה ולא לבית שלנו, ולא יהיה לו שום קשר עם הילדים שלנו. בן הזוג שלי אומר שהוא לא יודע מה יפגע בו יותר, לותר על הזוגיות שלנו או לותר על הקשר עם אבא שלו. אני לא יודעת איך להתמודד עם המצב ומבקשת שתדריך אותי מה עלי לעשות. בנוסף, בן הזוג שלי היה לאחרונה אצל רב, והרב אמר לו שבגלל צ'יסטה שהיתה לי בהיותי נערה, לא אוכל להביא ילדים לעולם. ברצוני לדעת מה דעתך בנושא. תודה רבה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא י' סיון ה'תשע"ב
 שלום רב אל עליזה, תחיה.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת מאחר שאת כבר מחברת עם חבר שש ונחצי
 שנים וכו', ובודאי עבר עליכם מה שעבר, אתם מכרחים להתחתן,
 וכל מה שמאימים עליכם שלא יהיו לך ילדים, הכל הבל ורעות רוח,
 סוף כל סוף אתם חיים ביחד באסור, למה לא תתחתנו ותחיו ביחד
 בהתר? ואת החבר את צריכה לחזק ולעודד אותו, כי סוף כל סוף
 מאחר שאתם כבר כל כך הרבה שנים ביחד בלי נשואין, בודאי לא
 בחנם שהאבא כועס עליו וכו', ולכן צריכים להתחתן לשם שמים,
 ושניכם צריכים לחזור בתשובה, ותראו איך שהכל יתהפך לטובה,
 וההורים יבואו לחתונה, ויהיה ששון ושמחה.

העקר תזכרו שאסור לחיות ביחד בלי חפה וקדושין, זה אסור
 חמור מאד מאד, ומזה נבראים קלפות ומשחיתים שהם מתלבשים
 בין הזוג וגורמים מריבות וכו', ואי הבנות וכו', ואין שמחת חיים
 וכו', ולכן יכולים לחזור בתשובה שלמה והכל יסתדר על הצד הכי
 טוב.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי,
 שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל
 אשר תפני, תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שנה.

האם יש סגלה או עצה להנצל מצער התולעים בקבר?

שאלה:

מאת בר: למדתי שרק צדיקים יחידים זכו שגופם נשאר שלם ולא שילטה בהם רמה ותולעה, והמחשבות האלו על מה שיהיה אתי לאחר הפנות מפחידות ומטרידות אותי מאד. האם יש איזו סגלה או עצה בכדי להנצל מצער התולעים בקבר? בתודה רבה, המצפה לתשובה מכבוד הרב.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא י' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל בר, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך להרגיל את עצמו תמיד רק לחשב ממנו יתברך, וירגיל את עצמו ללכת עם מחשבה שהאין-סוף ברוך-הוא מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, ומלא כל הארץ כבודו, ודומם צומח חי מדבר הם לבוש לגבי האין סוף ברוך-הוא, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כא) במקום שאדם חושב שם כל האדם, ולכן אם אדם רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה אין לו מה לפחד.

ולכן תכניס בדתך אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תלך תמיד, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין-סוף ברוך-הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ומציר

לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין-סוף ברוך-הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה.

ולכן מה לך להתבלבל מרמה ותולעה? הרגע שתהיה רגיל לדבר בכל יום אליו יתברך, ותמשיך על עצמך אמונה פשוטה בו יתברך, אין לך מה לדאג כלל, וליתר בטחון ידוע שמוהר"ן ז"ל אמר פעם לאברך אחד "תלמד הרבה לקוטי מוהר"ן ואז התולעים בקבר לא יגשו אליך", ולכן זו הסגולה הכי גדולה שלא יגשו אליו תולעים בקבר, על ידי שיתמיד בלקוטי מוהר"ן. וידוע שרבנו ז"ל אמר (ת"י מוהר"ן סימן שמו) שהספר הקדוש שלו לקוטי מוהר"ן שיצא בעולם הוא אתחלתא דגאולה, ואמר מאחר שיצא בעולם אני חפץ מאד שילמדו אותו, כי צריכים ללמד אותו הרבה עד שיהיה שגור בעל פה, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדולה מאד להשם יתברך אשר אין ערך אליו. אחר כך אמר בפרוש שהלמוד בחבוריו הקדושים הוא אתחלתא דגאולה, ואמר שטוב לקבע לעצמו שני שעורים ללמד ספריו הקדושים, שעור אחד פשוט ללמד במהירות הרבה מאד כדי שיהיה שגור בעל פה, ושעור אחד ללמד בעיון גדול, כי יש עמקות גדולה ונפלאה בספריו.

ולכן אשרי מי שלומד הרבה את ה"לקוטי מוהר"ן", כדי שיהיה שגור על פיו, וזוכה לסיים בכל חדש את כל ה"לקוטי מוהר"ן", ומלבד זאת לומד שעור אחד בעיון גדול מאד, ויחדש בו חדושים כפי מחו והשגתו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שנו.

ההורים מתעקשים שבחתנה שלנו תהיה ישיבה מערבת

שאלה:

מאת עוז רחמים: שלום לכבוד הרב. אני בחור שחוזר בתשובה כבר שלוש שנים, אני מאד אוהב את חסידות ברסלב, ולכן אני חושב שאצלכם נמצאת התשובה לשאלה שלי. הכרתי בחורה שהיא כמעט שנה בתשובה, ואנחנו רוצים להתחתן. ההורים שלנו לא דתיים והם לא מוכנים שנעשה את הארוע בהפרדה מלאה, הם מסכימים להתפשר על כך שהישיבה תהיה מערבת והרקודים יהיו בהפרדה. יש לציין שבמדה ולא נקשיב להם, לא בטוח שהם ישתתפו וישמחו אתנו בחתנה, ואולי אפילו ינסו חס וחלילה להפריע. מה הרב מיעץ לנו?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא י' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל עוז רחמים, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חסדי השם יתברך שמצאת את בת זוגך, ואתם צריכים שניכם מאד מאד לשמח ולשמר מאד מנגיעות לא לנגוע אחד בשני עד החתנה וכו'.

והנה מאחר שההורים עדין רחוקים מהיהדות וכו', על ידי שאתם שניכם תכבדו את ההורים ותיקרו אותם, לא יקח הרבה זמן שגם הם יחזרו בתשובה, כי הורים שעדין רחוקים מקיום מצוות

מעשיות וכו', כואב להם שילדיהם חזרו בתשובה וכו', כי צירו את החוזרים בתשובה כאלו הם עם קרנים וכו', והם פראיים וכו', אשר באמת על התורה הקדושה נאמר (משלי ג, יז): "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום", ולכן אם הם רואים אחר שילדיהם חזרו בתשובה שהם מתנהגים בדרך ארץ כלפיהם וכו', זה מעורר את נקדת היהדות שלהם, וגם הם חוזרים בתשובה.

ולכן לא כדאי לעשות מריבות בשביל ארבע שעות שלוקחת החתנה וכו', ובפרט שהם מוכנים להתפשר שיהיו רקודים בהפרדה וכו', זו כבר ישועה גדולה מאד, ולכן לדעתי לא להתעקש, כי חבל לעורר שנאה וצער להורים בחנם, ואף שאני יודע שאחרים יגידו ההפך, אבל אני יודע מנסיון אישי של מאות פעמים של זוגות שציטו אותי, ולא התעקשו, לבסוף ההורים חזרו בתשובה והכל עבר בשמחה, כי אין לה דבר גדול משלום, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עקצין פרק ג') לא מצא הקדוש-ברוך-הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום, שנאמר (תהלים כט, יא): "הוי"ה עז לעמו יתן הוי"ה יברך את עמו בשלום".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לה הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ש.נ.ז.

**אני מרגישה שאחרי יום העבודה
לא נשארים לי כחות עבור הילדים והבית**

שאלה:

מאת חנה: שלום לכבוד הצדיק. אני מאחלת לכם ברכה והצלחה, רפואה שלמה וכל מיילי דמיטב בגשמיות וברוחניות. אני מרגישה שכאשר אני נמצאת בעבודה במשך היום יש לי כח לפעל ולהצליח בה, וכשאני חוזרת הביתה כבר אין לי חשק וכח לעשות שום דבר. אני יודעת שהקדוש-ברוך הוא ברא את עולמו בסדר ובמחשבה תחלה ואני רוצה לדבק במדותיו, אבל אף פעם לא הייתי מסדרת ותמיד היה אצלי בלגן, ובפרט שאחרי יום שלם של עבודה בחוץ אני מגיעה הביתה, מטפלת בילדים עד שהם נרדמים וקשה לי גם לסדר ולנקות את הבית. זה מצער אותי שאני לא אשה "רגילה" שדואגת בזריזות לנקיון הבית, לבשולים ואפיה וכו' כמו ש"התפקיד" כביכול מחייב, ואני מרגישה קרועה בין המחייבות שלי לעבודה לבין כחות הנפש שאני צריכה ורוצה להשקיע בבית. איך אמצא את האזן הנכון?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא י' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל חנה, תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי

המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

אשה צריכה תמיד להיות בשמחה, וכל ההשתוקקות והרצון שלה יהיו תמיד שיהיה לה מצב רוח מרום, ושתהא שמחה ועליזה, וזה יביא לה את הבטחון העצמי וכו', והיא תצליח ביי היום יום וכו'.

והנה מאחר שאת כותבת שבעבודה את מצליחה מאד מאד, ויש לך רצון גדול מאד וכו', אבל בבית את מבלגנת וכו', זה בא מפני שבבית אבדת את הבטחון העצמי שלך וכו'. יכול להיות שזה יותר מדי בשבילך, הן לעבד בחוץ והן לעבד בבית וכו', לסדר את הדברים ושיהיה הכל מוכן לבעל ולילדים וכו', אז עצתי שתקחי עזרה, וזה לא נורא וכו', וכן את צריכה תמיד לזכר את הכלל שמעט גם כן טוב, ולא צריכים לגמר את העבודה בפעם אחת, ואם תלכי בצורה כזו, ובכל פעם תעשי מעט, תראי שבזמן קצר הכל יסתדר על הצד הכי טוב.

העקר את צריכה לשמח מאד מאד שהקדוש-ברוך-הוא נתן לך בעל וילדים, ואלו המתנות הכי יפות שהקדוש-ברוך-הוא נותן לאשה.

ולכן תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', בזה היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין-סוף ברוך-הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות. אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה,

כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב, כג): "עֲצָם מַעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁקָּנָתָה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוּת לְגַבִּי בְעֵלָה וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׂרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי, תִּשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שנת.

בְּרֻצוֹנִי לְלַמַּד עֲצוּב פְּנִים. מַה דַּעְתוֹ שֶׁל הַצְּדִיק?

שְׂאֵלָה:

מֵאת רוֹנִית: שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה לְמוֹהֲרָא"ש. אֲנִי מְקוּהָ שֶׁשְׁלוֹמְכֶם טוֹב וְאַתֶּם מֵתְאוּשְׁשִׁים מִבְּחִינָה בְּרִיאוּתִית. אֲנִי מְחַכֵּים לָכֶם שֶׁתִּגִּיעוּ לְאַרְצֵנוּ לְתַמִּיד! בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי חוֹזְרֵת בְּתִשׁוּבָה וּמֵאֵד מֵאֵד מִתְחַזְּקֵת מְרַבֵּנוּ וּמִשְׁתַּדְּלֵת לְהַפְיֵץ אֶת תּוֹרָתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ בְּכֹל מְקוֹם, עִם זֹאת אֲנִי מֵאֵד רוֹצֶה לְעֶסֶק בְּמִקְבִּיל בְּעֲצוּב פְּנִים, כְּלוּמַר לְעֲצֹב בְּתִים, זֶה מֵאֵד מֵאֵתְגֵר אוֹתִי וְנוֹתֵן לִי הַרְחֵבֶת הַדַּעַת וְהַשְׂרָאָה. רְצִיתִי לִשְׁמַע מַה דַּעְתְּכֶם בְּעִנְיָן, וּלְקַבֵּל בְּרֻכָּה לְהַצְּלָחָה. תּוֹדָה רַבָּה וַיִּשְׂר כֹּחַ.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא י' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל רונית, תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

את צריכה רק לשמח שזכית לחזר בתשובה שלמה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב מי שחזר בתשובה, ובפרט את שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל, זו השמחה הכי גדולה, ובפרטי פרטיות שאת גם זוכה להפיץ את אור רבנו ז"ל, בזה את צריכה מאד מאד לשמח, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתהיי הכי מצלחת בחייה, רק תשתדלי מאד להיות בשמחה, כי את יודעת מרבי גדול כזה, וכמו שאמר רבנו ז"ל לאנשי שלומנו (שיחות הר"ן, סימן קעז) שראוי לכם לשמח בהשם יתברך, ואף-על-פי שאין אתם יודעים מגדלת השם יתברך ראוי לכם לסמוך עלי, כי אני יודע מגדלתו יתברך, והזכיר אז הפסוק (תהלים קלה, ה): "כי אני ידעתי כי גדול הוי"ה וגו', גם ראוי לכם לשמח בי, מה שזכיתם שיהיה לכם רבי כזה.

אדם צריך להתעסק בעסק שהוא אוהב, ובמה שמושך אותו, ולכן אם מושך אותך להיות מעצבת וכו', מה טוב ומה נעים, אסור להכריח את עצמו לעשות דבר נגד מהותו ורצונו, כי זה לא יצליח, אדם צריך תמיד לעשות מה שהוא אוהב, ומה שהוא רוצה, הינו איזו אמנות שנמשך אליה, אותה יעשה ובזה יצליח, וכמובן בכל דבר צריכים תפלה לבקש ממנו יתברך, שהעשר והכבוד תלוי רק בו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי,
שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל
אשר תפני, תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שנט.

האם מבטח לכל מי שהיה באומן שיגיע לתקונו בשלמות?

שאלה:

מאת בר: שלום לכבוד הרב. ראשית אני מאחל לך רפואה
שלמה לארך ימים ושנים. רציתי לדעת מה בדיוק הבטיח
רבנו למי שיבוא אל ציינו? והאם יתכן שאדם שהיה באומן
בראש השנה לא יגיע לתקונו בשלמות?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא י' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל בר, גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי
המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה
לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

אין דבר כזה שמי שהיה אצל רבנו ז"ל בראש השנה באומן,
שאין לו תקון, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל שיש נשמות כאלו שנפלו
כל כך שגם הוא לא יכול לתקן אותם כל השנה, אבל בראש השנה

גם אותם הוא יכול לתקן בתקון נפלא ונורא מאד, ולכן אין דבר כזה שמי שהיה בראש השנה שאין לו תקון. ואף שלא מרגישים את זה תקף ומיד, אבל כשיעברו הימים והשנים אז יראה מה שפעל בזה שהיה אצל ציון רבנו ז"ל.

ולכן שלא יהיו לה שום ספקות וספק ספקות, אדרבה, תשמח מאד שזכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל בראש השנה, ותשתדל גם בשנה הבאה עלינו לטובה, להיות בראש השנה אצל ציון רבנו ז"ל שאין דבר יותר גדול מזה, ותחזק ותעודד את חבריך וידידיך ואת קרובי משפחתך, שכלם יבואו אל רבנו ז"ל על ראש השנה, כי ככל שמתרבה הקבוץ, כן נעשים שעשועים גדולים בכל העולמות, ורבנו ז"ל אמר שכל העולם כלו עומדים ותלויים על ראש השנה שלו, ולכן אשרי מי שבא אל ציון רבנו ז"ל, ואשרי ואשרי מי שמביא עוד אנשים אל ציון רבנו ז"ל, ובנדאי זכותו גדולה בשמים, וזה ברור.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לה הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ש.ס.

**התגלה לי שאבי אינו שומר אמונים לאמי.
מה עלי לעשות?**

שאלה:

מאת חיים: שלום לגאון החסיד והצדיק. תפסתי את אבא שלי מדבר עם אשה זרה בטלפון בשפה לא צנועה וקובע

אתה פגישה. אפוא שלי חושדת בו, כי הרבה פעמים הוא נעדר מהבית בלי להודיע, אבל תמיד הוא ממציא סבה, או שהיה במשחק כדורגל, שעבד עד מאחר, או שישב עם חברים, אבל אני יודע את האמת. הבית כמעט קורס, ואני מרגיש שאני אשם משום שאני לא מספר את מה שראיתי. מה עלי לעשות? האם אני צריך לספר לאפא שלי או לרמז לה?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא י' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל חיים, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך מאוד מאוד לשמר לא להתערב במה שקורה בין ההורים, וזה בכלל כבוד אב ואם, ומובא בשלחן ערוך (יורה דעה סימן רמ סעיף יא) ראיה אביו שעבר על דברי תורה לא יאמר לו עברת על דברי תורה, אלא יאמר לו אבא כתוב בתורה כך וכך כאלו הוא שואל ממנו ולא כמזהירו, והוא יבין בעצמו ולא יתבייש וכו'. מה כבר יהיה אם תגלה לאפא? הרי היא תצטער מאוד מאוד וכו', ומי יודע אם זה לא יגרם לגרושין וכו', ולכן למה אתה צריך להיות באמצע? הן אמת אני יודע שזה כואב לך מאוד מאוד, כי אין עוד כאב כמו שכן או בת רואים מריבות ומחלוקות או וכו' חיים בין ההורים וכו', ומכל שכן וכל שכן כשרואים בגידות וכו' רחמנא לשזבן, שזה הפאב הכי גדול לילדים וכו', אבל מה יכולים לעשות? אי אפשר לילדים להתערב וכו', כי אם יתערבו הילדים יהיו בודאי גרושין וכו'. ולכן שב ואל תעשה עדיף, רק תקים מה שכתוב בשלחן ערוך "אבא כתוב בתורה כך וכך" פנ"ל.

הַעֲקֹר לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְשְׁלוֹה
בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְאִז הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתִי,
שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד, שְׂתִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנֶה, תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ש.א.ו.

**אָנִי וּבְעָלֵי חוֹשְׁבִים לִפְתֹּחַ עֵסֶק לְעֵצוּב הַבַּיִת.
הֲאִם תִּהְיֶה לָנוּ הַצְּלָחָה?**

שְׂאֵלָה:

מֵאֵת חֲנִי: שְׁלוֹם לַמוֹהֲרָא"ש הַקְּדוּשׁ, וְאַחוּלֵי רְפוּאָה שְׁלֵמָה.
אָנִי וּבְעָלֵי לֵאל עֲבוּדָה כְּרַגַע, וְחֻשְׁבְּנוֹ לִפְתֹּחַ חֲנוּת עִם
מוֹצְרִים לְעֵצוּב הַבַּיִת, הַכּוֹלֵלֶת כְּדָיִם, תְּמוּנוֹת וְכָל מִינֵי
אֲבִיזָרִים לַבַּיִת. יֵשׁ לְצִיָּן כִּי יֵשׁ לִי נִסְיוֹן בְּמַכִּירוֹת, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם
אָנִי מְכַשְׂרֶת בְּתַחוּם הָעֵצוּב. אָנֹכִי רוֹצִים לְקַבֵּל אֶת עֲצַת
הַצַּדִּיק בְּעֵנֶיךָ, הֲאִם זֶה הַדְּבָר הַנֶּכּוֹן בְּעִבּוּרֵנוּ? וְהֲאִם תִּהְיֶה
לָנוּ הַצְּלָחָה?

תְּשׁוּבָה:

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר בְּהַעֲלוֹתְךָ י"ג סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל חֲנִי, תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵת מִתְפַּלֵּלֶת עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי

המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

בזה העולם צריכים הרבה מרץ ורצון חזק, ואז מצליחים בעזרתו לתברך שמו, ולכן אל תתיאשו, אם תקחו את עצמכם בידכם תצליחו בגדול, ותעשו בפרנסה כל מה שמושיך אתכם ותצליחו בגדול.

אנחנו אומרים שלוש פעמים בכל יום את הפסוק "פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון", איך נכנס פה רצון? הרי אנחנו צריכים מזון! אלא אם יש לאדם רצון, הקדוש-ברוך-הוא עוזר לו, ולכן תעשו כל מה שבידכם ותצליחו בגדול.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני, תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ש"ב.

**אני רוצה ללמד תורה כל היום,
אבל לא יודע כיצד אתפרנס**

שאלה:

מאת ארון: לכבוד הצדיק. אני מאד רוצה להתחיל ללמד יום שלם בכולל, ולהשתתף גם בכולל ערב, אף הבעיה היא שאם אלמד יום שלם, לא יהיה לי זמן גם לעבד לפרנסתי. האם לוותר על חלק מהלמוד כדי שאוכל גם לעבד?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלותך י"ג סיון ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל ארן, גרו יאיר.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (אבות פרק ב') יפה תלמוד תורה עם דרך
 ארץ, שיגיעת שניהם משכחת עון, וכל תורה שאין עמה מלאכה,
 סופה בטלה וגוררת עון. הרי שלך לפניך שצריכים את שניהם,
 ומצינו אפלו תנאים ואמוראים שעסקו בעסק וכו', זה היה סנדלר,
 זה היה נגר, זה היה צבאי וכו' וכו', ואף אחד לא התביש בעבודה
 שלו וכו'.

ומובא (חיי מוה"ר"ן סימן תקא) שאמר שחפץ מאד שתהיה לנו
 פרנסה, אף-על-פי שבטחון גם כן טוב מאד, אף-על-פי-כן טוב מאד
 כשזוכין שיש לו מעמד פרנסה, כי במקום עבודת הבטחון במקום
 זה יעשה עבודה אחרת, כלומר פי אם לא יהיה לו מעמד פרנסה
 ויהיה לו בלבול הדעת מהפרנסה, ויצטרך בכל פעם לחזק עצמו
 במדת הבטחון, במקום זה יעסק בעבודה אחרת והתחזקות אחרת
 בשאר עניני עבודת השם. ולכן לך תמצא לך עבודה ותתפרנס בכבוד
 וכך תוכל ללמד תורה בהתמדה גדולה מאד כי יכולים לעשות את
 שניהם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי,
 שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל
 אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ש.סג.

**שְׁמַעְתִּי שְׁיִישׁ מְקַבְּלִים שְׁטוּעֵנִים שֶׁנִּשְׁמַת רַבְּנוּ
כְּכֹר לֹא נִמְצְאָת בְּאוֹמֵן. מַה דַּעְתּוֹ שֶׁל הָרַב?**

שְׁאֵלָה:

מֵאֵת מְעוֹז: שְׁלוֹם לְמוֹהֲרָא"ש. יְהִי רְצוֹן שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְפָּא אֶת הַצְּדִיק מְכַל חֲלֵי וַיֵּשׁוּב לְאִיתָנוּ. שְׁמַעְתִּי שְׁיִישׁ כְּמֹה רַבָּנִים מְקַבְּלִים שְׁטוּעֵנִים שֶׁנִּשְׁמַת רַבְּנוּ. כְּכֹר לֹא נִמְצְאָת בְּצִיּוּנוֹ שֶׁבְּאוֹמֵן, אֶלֶּא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. יֵשׁ כְּאֵלוֹ שְׂאוֹמְרִים שֶׁנִּשְׁמַת רַבְּנוּ. נִמְצְאָת עֲכָשׁוּ בְּבֵית הָעֶלְמִין הַיְיָשָׁן בְּצֶפֶת, וַיֵּשׁ כְּאֵלוֹ שְׁטוּעֵנִים שֶׁהִיא בְּקֶבֶר רַחֵל אֲמֵנוּ. הָאֵם יֵשׁ מִשְׁהוּ בְּדַבְרֵיהֶם, אוֹ שְׁאֵלוֹ סֵתֵם שְׁמוּעוֹת שְׂאִין לְהֵן שׁוּם בְּסִיס? תּוֹדָה רַבָּה.

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ י"ג סִיּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל מְעוֹז, גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּה מְתַפְּלֵל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמְתִי
הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁכַל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְּךָ תִּתְקַבְּלֶנָה
לְרַחֲמִים וּלְרְצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

רַבְּנוּ ז"ל חָפֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת טְמוּן בְּעִיר אוֹמֵן, וּמוֹהֲרַנְתָּ ז"ל
אָמַר שֶׁהַמְּקוֹם הַזֶּה הִיָּה מֵיַחַד בְּשֶׁבִיל רַבְּנוּ ז"ל מִשְׁשֵׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית
וּמִשֵּׁם עוֹסֵק בְּתַקּוּן נְשׂוֹמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִין לָנוּ מִשְׁגַּ בְּדַבְרֵים אֵלּוֹ כָּלֵל
וְכוּ'. וְלִכֵּן שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִבְלָבֵל אֶת הַמַּחַ וְאֶת הַדַּעַת שֶׁרַבְּנוּ ז"ל לֹא
נִמְצָא שֵׁם וְכוּ' וְכוּ', זֶה אוֹמַר בְּצֶפֶת וְזֶה אוֹמַר בִּירוּשָׁלַיִם וְכוּ', כָּל זֶה

עצת הסמ"ך-מ"ם למנוע בני אדם שיגיעו לציונו הקדוש בעיר אומן
דיקא, וזה ברור כשמש.

ואם אתה כבר מדבר מבעלי מקבלים וכו', צריכים מאד מאד
לשמר וכו', כי היום כל מאן דהוא שלמד כמה ספרי קבלה וכו',
קורא את עצמו מקבל וכו' וכבר נותן תקונים וצריכים מאד מאד
לשמר מאלו האנשים שהם סתם בעלי דמיונות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי,
שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל
אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ש.ד.ו.

**האם יש בעיה חנוכית בכך
שנותנים לתלמידים לצפות בסרטי טבע?**

שאלה:

מאת דוד ישי: לצדיק שלום. הילדים שלי לומדים בתלמוד-
תורה של ברסלב, ומדי פעם נותנים להם לצפות בסרטי
טבע וחיות כדי שהם יתארו. כמובן שכל הסרטים עברו
בדיקה על ידי צוות ההוראה. רציתי לשאול האם זה בסדר, או
שעצם זה שהם רואים סרט כלשהו iz פתיחת פתח לדברים
לא טובים שיכול לגרם לבעיות חנוכיות ולהתדרדרות?
אשמח לתשובה.

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ ט"ו סִיּוֹן ה'תשע"ב
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל דְּוֵד יְשִׁי, נֵרוֹ יֵאִיר.
 לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַיּוֹם זֶה כָּבֵד גְּלוּי לְכֻלָּם, הִרְגַע שְׁמַתְחִילִים לְהִרְאוֹת סְרָטִים
 לְיִלְדִים, אֶפְלוּ שֶׁהֵם כְּשָׂרִים, לֹאט לֹאט הֵם מְרַגְּלִים אֶת עֲצָמָם
 לְסִטּוֹת וְלַגְלֵשׁ וְכוּ' גַם לְסְרָטִים לֹא כְּשָׂרִים, וְלִכְּן אֲשֵׁרִי מִי שְׁמַתְרַחֵק
 מִזֶּה, וְאֵינְן לוֹ בְּבֵיתוֹ שׁוֹם מִחֶשֶׁב (מְכַשֶּׁף), וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן
 שְׁאֲסוּר לְהִבְיֵא אֶת זֶה לְתַלְמוּד תּוֹרָה לְהִרְאוֹת לְיִלְדִים, אֶפְלוּ סְרָטִי
 טָבַע וְכוּ', כִּי לְבִסּוֹף יִתְדַרְדְּרוּ עַד הַתְּהוֹם וְכוּ'.

מָה אוֹמֵר לָךְ הַיּוֹם יֵשׁ קִלְפָה עֲצוּמָה שְׁכוּכְשֶׁת כָּל חִלְקָה טוֹבָה,
 וּמְקַרְרֶת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הִירְאָת שָׁמַיִם מִבְּרֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנְיָסָה בּוֹ
 כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, וְהִיא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָאִים אֵינְטֶרְנֵט, אֵיִיפֵד,
 בְּלִקְבְּרֵי וְכוּ', שְׁבֻזָּה יְכוּלִים לְרְאוֹת כָּל מִינֵי שְׁקוּץ, תַּעֲוֹב, עִירֹם
 וְזֵהוּם, וּמֵאֲמֻלָּלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ' וְאֶת הַיִּלְדִים וְכוּ', וְלִכְּן הֶעֱקַר רְאָה
 לְזֶרֶק מִהִבֵּית מִחֶשֶׁב הַמְּחַבֵּר לְאֵינְטֶרְנֵט, אֵיִיפֵד, אוֹ בְּלִקְבְּרֵי אִם יֵשׁ
 לָךְ דְּבַר כְּזֶה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדִין מֵה). אֵינְן יֵצֵר
 הָרַע שׁוֹלֵט אֲלָא בְּמִי שֶׁעֵינָיו רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵינְן חוֹצֵץ בְּפָנָי
 הַתְּאֻוָּה כְּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵינְן לָךְ אֲבֵר בְּאֲבְרֵי הָאָדָם שֶׁיִּגְרַם
 לוֹ מְכַשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהִרְבֵּה בְּתַיִם נִהְרָסוּ
 לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהִיָּה לָהֶם מִחֶשֶׁב הַמְּחַבֵּר לְאֵינְטֶרְנֵט בְּבֵית, וְאֵף
 שְׁזֵה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכוּ', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בְּפֶחַ בְּשִׁבִיל הַכְּלִי
 הָאֲרוּר הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלְבִסּוֹף הִתְגַּרְשׁוּ רַחֲמָנָא לְשִׁזְבוֹן, וְלִכְּן
 אֲסוּר בְּהַחֲלִט שִׁיְהִיָּה בְּבֵית מִחֶשֶׁב הַמְּחַבֵּר לְאֵינְטֶרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס
 כָּל חִלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוֹת, וּמוֹרִיד אֶת הִירְאָת שָׁמַיִם עַד הַשְּׂאוֹל
 רַחֲמָנָא לְשִׁזְבוֹן, וּמָה גַם שְׁמַאבְדִים אֶת הַיִּלְדִים, כִּי יֵלֵד שְׁלוֹקֵחַ כְּלִי

משחית כזה בתוך ידו וכו', הוא כבר נופל בשאול תחתית ומתחתיו, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמור עליו.

מכל שכן וכל שכן שאסור להראות את זה בתלמוד-תורה שמלמדים שם יראת שמים, ובפרט בישיבה שנקראת על שם רבנו ז"ל, צריכים לשמר על זה ביתר שאת וביתר עוז, כי מי עוד דאג על תקון הברית כמו רבנו ז"ל, ולכן אשרי ואשרי שמתרחק מהזהמה הזו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שוה.

**מהי הכוונה "להעלות את המלכות דקדושה
מבין העובדי כוכבים"?**

שאלה:

מאת אדיר: שלום לכבוד הרב. אני רוצה לשאול שאלה בנוגע לתורה ד' בלקוטי מוהר"ן חלק א': במאמר רבנו אומר "כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו זאת הבחינה מעין עולם הבא". את זה הבנתי, אבל בהמשך כתוב "שאפשר לזכות לבחינה הזאת על ידי שמעלים את המלכות דקדושה למעלה מן העכו"ם, וזה זוכים על ידי ודוי דברים לפני תלמיד

חכם", ו"שהעוונות חקיקות על העצמות של האדם". לא הצלחתי להבין את כל זה וברצוני לשאול: מה זו "מלכות דקדושה"? ומה הכוונה "שהמלכות נפלה לעכו"ם"? ואיך על ידי ודוי דברים אפשר להעלות את "המלכות דקדושה"? ומה זה שהעוונות חקיקים על העצמות? אודה לתשובתכם, כי אני מאד רוצה להבין את המאמר הזה. תודה רבה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר בהעלותך ט"ו סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל אדיר נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

היה טוב מאד שתלמד את תורה ד' עם הפרוש בספרי "שפת הנחל", ושם מבאר כל פרט ופרט בדרך קלה ונעימה, עד שכל אחד יכול להבין בפרטי פרטיות את דברי רבנו ז"ל.

עם כל זאת אחזור לך כמה נקודות וכו', אדם צריך להיות בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, ולדעת שכל מה שקורה עמו בגשמיות וברוחניות, זה הכל ממנו יתברך, וזה נקרא מלכות דקדושה, הינו שמקבל עליו על מלכותו יתברך, אבל אם אדם חוטא, על ידי זה נחקקים העוונות על עצמותיו כמו שכתוב (יחזקאל לב, כז): "ותהי עוונותם [חקיקה] על עצמותם"; אדם חוטא והוא חושב שאף אחד לא יודע ואף אחד לא מסתכל וכו', וכו', והוא לא יודע שעל ידי כל חטא נחקק החטא על עצמותיו, והחטא בעצמו נוקם בו, כמו שכתוב (ירמיה ה, כה): "עוונותיכם הטו אלה", וכתיב (תהלים לד, כב): "תמותת רשע רעה", ורואים בני אדם מסתובבים שבורים ורצועים עצובים וממרמרים ועצבניים וכו' וכו', והם לא יודעים ממה זה, והם שוכחים שהעוונות שהם עשו – הם אלו שנוקמים

בהם, ועל ידי שאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא ולהתודות לפניו יתברך על כל פרט ופרט, בזה הוא נעקר מהמלכות הרשעה מלכות עכו"ם שחושב שהכל טבע מקרה ומזל, ואף אחד לא רואה ולא יודע וכו', וחוזר ומקבל על עצמו על מלכותו יתברך.

"מלכות דקדושה" זה כשאדם ממליך על עצמו את הקדוש ברוך הוא, שיודע ועד אשר אין בלעדיו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, "מלכות דסטרא אחרא" שזה מלכות העכו"ם, הוא שחושב שיש טבע מקרה ומזל, ולכן כשאדם חוטא הוא עוקר את עצמו ממנו יתברך, ונופל אל הטבע והמקרה והמזל וכו', אבל בזה שמתחרט ומתודה, שעקר התשובה תלוי בודוי דברים, על ידי זה חוזר ומדבק את עצמו בו יתברך, ויוצא מעצמותיו כל מה שגחקק על ידי עוונותיו וכו', ונעשה כלי שיוכל להמשיך על עצמו הארת האין סוף ברוך הוא.

אשרי מי שזוכה להתעמק בדברי רבנו ז"ל, ובפרט בספרו הקדוש והנורא "לקוטי מוהר"ן" שהוא עמוק עמוק מי ימצאנו, ועקר הלימוד צריך להיות לעבדה ולמעשה שביין לעצמו עצות איך לצאת מהרע שנפל אליו, ואיך לבוא אל דבקות אמת בו יתברך.

אני מאד מקנה שתעין ותלמד בפרוש "שפת הנחל" ושם תמצא מרגוע לנפשך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ש.י.ו.

**על אף המשפּרת הגבוהה
אנו מרגישים שאין לנו ברכה בכסף**

שאלה:

מאת ג'קלין: לכבוד הצדיק מיבנאל מוהרא"ש שליט"א. שהשם יברך אתכם בבריאות איתנה והחלמה מהירה ושתזכו כבר לגור ביבנאל במהרה מתוך שמחה, אמן. אני נשואה לבעלי עשרים ושש שנה, ולפני כעשר שנים השתרף של בעלי לעבודה סבך אותו מבחינה כספית. מאז אנחנו חיים בחובות עצומים, בהתחלה היו מגיעים אלינו מעקלים ונושים כדי לדרוש את הכסף, והיו ימים שהיינו גם בלי חשמל. היום ברוף השם המצב יותר טוב, אנחנו משתכרים במשכורות גבוהות יחסית אבל זה אף פעם לא מספיק להוצאות שלנו. כל הזמן צצים חובות חדשים וזה יוצר אצלנו מתח וכווחים. הבית שלנו זקוק לשפוצים ואני לא רואה איך אפשר להתקדם מפה, אנחנו עובדים ומוציאים הרבה כח ולא נהנים מהפרות. אני מבקשת מהצדיק עצה וברכה שנצליח ויהיה כבר השפע בתוך ביתנו. תודה רבה, ואני מאד מקוה שתשיב לנו בחזרה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלותך ט"ז סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ג'קלין, תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי

המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפללות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

העצה הראשונה לתת לכם שזו פשוט הצלת נפשות והחיאה מידיית וכו', זה להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל בין בגשמי ובין ברוחני, ורבנו ז"ל הדגיש מאד מאד על נקודת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י') על ידי שמחה זוכים לישוב הדעת, כי בלי שמחה אדם מבהל ומבלבל ולא יודע מה לעשות וכו'.

הנה הקדוש-ברוך-הוא עזר לכם, התחנתם כבר לפני חצי יובל שנים, ועברתם בנשואין עליות וירידות וכו', ולכן תשתדלי מאד להתחזק והעקר לחזק את בעלך, כי תכף ומיד כשאת תחזקי את בעלך ותתני לו גב, תראי ברכה בבית, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרק ט') אין אשה כשרה אלא העושה רצון בעלה.

אני בטוח שבעלך לא רצה להסתבך וכו', וזה דבר רגיל אצלי שלא כדאי לקחת שתף אף פעם וכו', בשום עסק שבעולם וכו', כי לבסוף נפרדים ואחד עובד על השני, ונשארים קרח מכאן וקרח מכאן וכו', ומאחר שקרה לכם מקרה מבאיש כזה וכו', עשו התחלה חדשה רק לכבד אחד את השני, שאז השכינה תהיה בתוך הבית, כמאמר ז"ל (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיו ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י:) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום-בית, הינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית.

ולכן תשתדלו מאד לסתום את כל החורים וכו', איפה שרק יש איזה חוב קטן או גדול, לאט לאט לשלם את זה כדי שלא תצטרכו

להגיע שיעקלו לכם דברים וכו', וכן תתחילו לשפץ את הבית לאט לאט, ולא יקח הרבה זמן עד שהכל יהיה משפץ.

העקר לא להכנס בלחץ, תזכרי טוב שיש לנו אב הרחמן, והקדוש-ברוך-הוא אוהב אותנו, ואם רק מבקשים ממנו מקבלים כל מה שרק רוצים. ולכן אני מאד מבקש אתכם תשמרו על השבת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה יא סימן א') על הפסוק (משלי י, כב): "ברכת הוי"ה היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה" ברכת הוי"ה היא תעשיר זו השבת, שנאמר (בראשית ב, ג): "ויברך אלקים את יום השביעי". הרגע ששומרים שבת, נשפע שפע על כל ימי השבוע.

תבדקו את מזוזות ביתכם אם הן כשרות, וכן הבעל שיבדק את התפלין אם הן כשרות, וישתדל מאד להניח בכל יום תפלין, ובזכות זה המזל שלכם יתהפך לטובה, ויתרחב לכם בגשמיות וברוחניות גם יחד, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ש"ס.

**האם מתר לשמע דברי תורה
מפי רבנים שחולקים על רבנו ז"ל?**

שאלה:

מאת מאיר: לכבוד הרב שליט"א, שלום רב וברכת רפואה שלמה. יש רבנים שחולקים על רבנו ז"ל, דהינו שיש להם דעה שלילית בענין הנסיעה לאומן בראש השנה, וכן בענין ההתבודדות הם טוענים שזה בטול תורה חס ושלום. אמנם

הם לא מזכירים את הדעות האלו בזמן דרשותיהם, אף ידוע שגוף הם סוברים כַּאֲשֶׁר שוֹאֲלִים אוֹתָם בְּצוּרָה אִישִׁית. הָאֵם מִתֵּר לְשִׁמְעַ דְּבַרֵי תוֹרָה מִפִּיהֶם?

תשובה:

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר בְּהַעֲלוֹתָהּ ט"ו סיון ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל מֵאִיר, נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּה מִתְּפַלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁכָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְּךָ תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

רַבְּנוֹ ז"ל מְפָרֵשׁ (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קכא) אֶת הַפְּסוּק (תהלים מ') "אֲזַ אֲמַרְתִּי הִנֵּה בָּאתִי בַּמַּגֵּלֶת סֵפֶר כְּתוּב עָלַי לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ אֶלְקֵי חִפְּצָתִי", כְּשֶׁאָדָם רוֹאֶה וְלוֹמֵד בְּסֵפֶר, וּבְכָל מְקוֹם שֶׁהוּא רוֹאֶה וְלוֹמֵד, מוֹצֵא אֶת עֲצָמוֹ, הֵינּוּ שְׁלוֹקֵחַ לַעֲצָמוֹ מוֹסֵר, וְרוֹאֶה פְּחִיתוּתוֹ וְשִׁפְלוּתוֹ בְּכָל מְקוֹם בְּאִיזָה סֵפֶר שֶׁהוּא בָּא וּמַעֲיֵן שָׁם, זֶה סִימָן שֶׁחִפֵּץ לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְזֶה "אֲזַ אֲמַרְתִּי הִנֵּה בָּאתִי בַּמַּגֵּלֶת סֵפֶר כְּתוּב עָלַי", זֶה סִימָן "לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ אֶלְקֵי חִפְּצָתִי". וְדָבָר זֶה סוֹבֵב עַל כָּל דְּרָשָׁה מְכַל בַּעַל דְּרָשָׁן יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה וְכוּ', הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם שׁוֹמֵעַ דְּרָשָׁה, תְּמִיד הוּא צָרִיךְ לְקַחַת אֶת הַדְּבָרִים אֵלָיו, וְיִתְעוֹרֵר מִדְּבַרֵי הַבַּעַל דְּרָשָׁן וְכוּ', וְאֲזַ סִימָן שֶׁהוּא בְּאֵמֶת חִפֵּץ לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֲצֵל בְּלָם יֵשׁ טוֹב, וְלִכֵּן רְאוּי לְשִׁמְעַ דְּרָשָׁה מְכַל רַב וְצוֹרֵב וְכוּ', כִּי כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ דְּבָרִים אַחֲרִים, וְאִם הוּא מִתְעוֹרֵר מֵהַדְּבָרִים הָאֵלוֹ, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי לֹא מְכַל אֶחָד יְכוּלִים לְלַמֵּד, וְלִכֵּן אִם הוּא מִתְעוֹרֵר מִדְּבַרֵי אִיזָה רַב, אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקוֹ, וְזֶה סִימָן שֶׁלְּבוֹ רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אֶת רִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ.

בְּעִנְיַן שֵׁישׁ שְׁמַדְבָּרִים נֶגְדַּת הַתְּבוּדָּוֹת וְנֶגְדַּת הַנְּסִיעָה לְצִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְכוּ', זֶה פְּשׁוּט מִפְּנֵי שֶׁהֵם לֹא יוֹדְעִים מֵהַ זֶה וְכוּ', כִּי אִם הָיוּ יוֹדְעִים, לֹא רַק שֶׁלֹּא הָיוּ חוֹלְקִים, אֲלָא הֵם בְּעֶצְמָם הָיוּ מִתְּבוּדָּדִים בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, וְהָיוּ מְעוֹרְרִים אֶת אֲחֵרִים לְהִתְבוּדָּד אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲשֶׁר אֵין עֶרְךָ אֵלֶיהָ, כִּי בְּאֵמֶת אִם אָדָם מֵאֲמִין שְׂאִין בִּלְעָדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדָיו נִמְצָא, עַל יְדֵי זֶה הָיָה תְּמִיד מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב) וּבְאֵמֶת אִם הָיָה יוֹדֵעַ הָאָדָם יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלֵם, 'שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ' (יִשְׁעִיָּה ו'), וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה וְדַאי הָיָה מִתְּפַלֵּל בְּהַתְּלֵהּבוֹת גְּדוּלָּה, וְהָיָה מְדַקְדָּק מְאֹד לְכוּן אֶת דְּבָרָיו. וּבְשִׁבִיל שֶׁהָאָדָם אִינוֹ יוֹדֵעַ זֹאת יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלֵם, בְּשִׁבִיל זֶה אִינוֹ מִתְּלַהֵב כָּל כָּךְ, וְאִינוֹ מְדַקְדָּק כָּל כָּךְ. וְכָל אֶחָד לְפִי מְעוֹט שֶׁכָּלוּ וְיִדְעֵתוּ, כֵּן הַתְּלֵהּבוֹתוֹ וְדַקְדוּקוֹ. וְהִידְיעָה הִיא מֵהֵיִצֵּר הַטוֹב שֶׁבְּלֵב, וְהַסְּתֵרֶת הִידְיעָה הִיא מֵהֵיִצֵּר הָרַע שֶׁבְּלֵב. וְהַסְּתֵרֶת הִידְיעָה, הֵן הֵן אֲפִיקוֹרְסוֹת וְקִשְׁיוֹת, שֶׁהֵיִצֵּר הָרַע מְקַשֵּׂה אֶת לְבוֹ לְפַל בְּרָעָה (מִשְׁלֵי כח) וְכוּ' עֵינֵי שָׁם.

כִּי כִּדֵי שְׂאָדָם יוֹכֵל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, עַל זֶה צְרִיכִים אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת לְגַמְרִי, וְלֹא כָּל אֶחָד זוֹכֵה לָזֶה וְכוּ', וְלִכֵּן מִתְּנַגְדִים לָזֶה, וְאוֹמְרִים שֶׁזֶה בְּטוֹל זְמַן, בְּשַׁעַת שָׂרָק הַתְּבוּדָּוֹת מְנַקֵּה אֶת הַמַּחַ מִחֻשְׁבָּה שֶׁל הָאָדָם מְכַל מִינֵי טִנְפָּת וְלִכְלוּד וְכוּ' שֶׁעָשָׂה וְעַדִּין מְהַרְהֵר וְחוֹשֵׁב מִזֶּה וְכוּ'.

וְכֵן הַתְּבוּדָּוֹת מְבִיאָה דְּבִקוּת בְּאִין-סוּף בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹכָא (שְׁלַחן עֲרוּךְ אַרְחַ חַיִּים סִימָן צח סְעִיף א') הַמְּתַפַּלֵּל צְרִיף שְׂיִכּוֹן בְּלְבוֹ פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת שְׁמוּצִיא בְּשַׁפְּתָיו, וְיַחֲשֵׁב כְּאִלוֹ שְׁכִינָה כְּנֶגְדּוֹ, וְיִסִּיר כָּל הַמְּחֻשְׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת אוֹתוֹ, עַד שֶׁתִּשְׁאַר מִחֻשְׁבָּתוֹ וְכִנְנָתוֹ זָכָה בְּתַפְּלָתוֹ, וְיַחֲשֵׁב כְּאִלוֹ הָיָה מְדַבֵּר לְפָנָי מִלֶּךְ בְּשֵׁר וְדָם הָיָה מְסִדֵּר

דְּבָרָיו וּמְכוּנֵי בָהֶם יִפְהַל לְבַל יִכְשַׁל, קַל וְחֹמֶר לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהוּא חוֹקֵר כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת, וְכִף הָיוּ עוֹשִׂים
חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה שְׁהִיוּ מִתְבוֹדְדִים וּמְכוּנִין בַּתְּפִלָּתָם עַד שֶׁהָיוּ
מְגִיעִים לְהַתְּפַשְׁטוֹת הַגִּשְׁמִיּוֹת, וְלְהַתְּגַבְּרוֹת כַּח הַשְּׁכָלִי עַד שֶׁהָיוּ
מְגִיעִים קָרוֹב לְמַעְלַת הַנְּבוּאָה. וְאִם תָּבוֹא לוֹ מַחְשְׁבָה אַחֶרֶת בְּתוֹךְ
הַתְּפִלָּה, יִשְׁתַּק עַד שֶׁתִּתְּבַטֵּל הַמַּחְשְׁבָה, וְצָרִיךְ שִׁיחֹשֵׁב בְּדְבָרִים
הַמְּכַנִּיעִים הַלֵּב וּמְכוּנִים אוֹתוֹ לְאָבִיו שְׁבַשְׁמִים, וְלֹא יִחֹשֵׁב בְּדְבָרִים
שֵׁישׁ בָּהֶם קְלוֹת רֹאשׁ. הִגָּה: וַיִּחֹשֵׁב קֹדֶם הַתְּפִלָּה מְרוֹמְמוֹת הָאֵל
יְתַעֲלֶה וּבְשִׁפְלוֹת הָאָדָם, וַיִּסִּיר כָּל תַּעֲנוּגֵי הָאָדָם מִלְּבוֹ וְכוּ', עֵין שָׁם.

הָרִי שֶׁלֶךְ לִפְנֵיךְ, שָׂאֵם אָדָם הָיָה זוֹכָה לְהַגִּיעַ לָזֶה, לֹא הָיָה
מִתְנַגֵּד עַל עֲנִין הַהִתְבוֹדְדוֹת וְלֹא הָיָה אוֹמֵר שְׁזֶה בְּטוֹל זְמַן, וּכְמוֹ כֵּן
כָּל עֲנִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי בְּפְרוֹשׁ גָּלָה
לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רִיא) מַה שֶׁהָעוֹלָם נוֹסְעִים עַל
רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל צַדִּיקִים, כִּי עָקֵר הַמְּתַקֵּת הַדִּינִין אֵינוֹ אֶלָּא עַל יְדֵי
קִדְשָׁת וְטְהָרַת הַמַּחְשְׁבָה וְכוּ', כִּי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא מְקוֹר הַדִּינִים שֶׁל
הַשָּׁנָה, וְצָרִיךְ לְטַהֵר אֶת מַחְשְׁבָתוֹ כְּדֵי לְהַמְתִּיקָם, בְּשִׁבִיל זֶה נוֹסְעִים
לְצַדִּיקִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה כְּדֵי לְזַכּוֹת לְקִדְשַׁת הַמַּחְשְׁבָה. וּמִלְּבַד זֹאת
יְדוּעַ לָנוּ אֵיךְ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה, שְׂאֵז הוּא יְכוֹל לְתַקֵּן אֶת כָּל הֶרְחוּקִים, הִירוּדִים וְהַנְּפוּלִים,
מַה שֶׁאֲפִילוֹ בְּכָל הַשָּׁנָה אֵי אֶפְשָׁר לְתַקֵּן אוֹתָם מְרַב קְלִקוּל מַעֲשִׂיהֶם,
אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יֵשׁ גַּם לָהֶם תְּקוּן, וְלִכֵּן אִם הָיוּ יוֹדְעִים אֶת גְּדֻלַּת
רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, הָיוּ דוֹרְשִׁים בְּרַבִּים שְׁכַלְסָם יִסְעוּ אֶל רַבְּנוּ
ז"ל וַיְהִיוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן.

וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְדוֹן אֶת כָּל הַרְבָּנִים לְכַף זְכוּת, כִּי הֵם פְּשוּט
לֹא יוֹדְעִים אֶת מַעְלַת הַהִתְבוֹדְדוֹת וּמַעְלַת רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעַל כֵּן זֶה לֹא
סוֹתֵר אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וַיְכוּלִים לְשַׁמַּע גַּם אֶת הַדְּרָשׁוֹת שֶׁלָּהֶם, הַעֲקָר
לְהַתְּעוֹרֵר מִכָּל דְּרָשָׁה שְׁשׁוּמְעִים, וְלְמַצֵּא אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַדְּבוּרִים.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה חֶלֶק ב' סִימָן ז') כְּשֶׁהוֹלֵךְ מֵרַב לְרַב, אִזְ צָרִיךְ לְחַזֵּק אֲמוּנָתוֹ בְּאֶחָדוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַלְמוּד מֵהֶרְבֵּה מְלַמְּדִים מִזִּיק לְאֲמוּנַת הַיְחוד. וְכֵן הֵרַב שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנַת הַיְחוד, הוּא יְכוּל לְהֵאִיר לְכָל תַּלְמִיד וְתַלְמִיד לְפִי כַחוֹ, וְכָל תַּלְמִיד אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ אֲלָא מֵהַ שְׂצָרִיךְ לוֹ וְלֹא יוֹתֵר; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְשֹׁמֵעַ דְּרָשָׁה מִחֶכֶם וְצָדִיק וְרַב הַדְּבּוּק בְּאֵין-סוּף בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵז בּוֹדְאֵי הַדְּבוּרִים שְׁלוֹ יַעֲשׂוּ רֶשֶׁם לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה, תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ש.ח.

**מהו ענין השבועה שחסידי ברסלב נשבעים
כדי שיגיעו להיכל של רבנו אחרי פטירתם?**

שאלה:

מאת דניאל: שלום לכבוד מוה"רא"ש נרו יאיר. ברצוני לברך אתכם ברפואה שלמה לאלתר, ולהגיד תודה רבה על כל מה שסבדו עושה בשבילנו. שמעתי שיש מנהג בין חסידי ברסלב להשבע בנקיטת חפץ על מנת שמיד לאחר פטירתם יזכו להגיע אל ההיכל של רבנו הקדוש. אשמח שתסבירו לנו מה הענין של השבועה הזו והאם נוהגים כך גם בדורנו? ואם כן, האם תוכלו לרשם לנו את נסח השבועה?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלותך ט"ז סיון ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל דניאל, גרו יאיר.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי
 המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה
 לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

אתה צריך לדעת שכל דבור מרבנו ז"ל זה נצחי, ושך בכל
 דור ודור עד סוף כל הדורות, ואם רבנו ז"ל אמר דבור כזה שאם
 נשבעים בנקיטת חפץ שתכף ומיד אחר הסתלקותו שיוליכו אותו
 אל רבנו ז"ל, בודאי הוא פכה, וצריכים לקיים את זה בתמימות
 ובפשיטות בלי שום חכמות כלל, כי תכף ומיד כשאדם נפטר ונקבר
 וכו', מתחיל אתו ענין אחר לגמרי, ואז מר לאדם מאד מאד, כי
 הקלפות והמשחיתים שברא מחמת עוונותיו המרבים, תופסים את
 נשמתו ומוליכים אותה בכף הקלע וכו', בעולם הדמיון וכו', וצר
 ומר מאד לנפטר וכו'.

ולכן פדאי בכל פעם כשזוכה להחזיק בספר תורה הן בהוצאה
 והכנסה והן בהגבהת ספר תורה, שאז ישבע בנקיטת הספר תורה,
 ויאמר הריני נשבע בנקיטת חפץ הספר תורה הקדוש הזה, שתכף
 ומיד אחר מיתתי שיוליכו את נשמתתי אל הצדיק הקדוש רבי נחמן
 מברסלב ז"ע, ויהיה רגיל בזה בכל פעם, ואז בודאי יתקיים מה
 שהבטיח רבנו ז"ל וזה פשוט.

העקר אדם צריך מאד מאד לשמר מעון שבועות, כי אם אדם
 נשבע בנקיטת חפץ, אזי קדם כל בשמים בודקים אם האדם הזה לא
 נשבע אף פעם על שקר וכו', וצריכים מאד מאד לשמר לא להיות

רגיל בשבועות, שזה עון חמור מאד מאד, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות שבועה סימן ט') דברים שאין אש ומים מכלין אותם, שבועת שקר מכלה אותן; כי עון שבועת שוא - מאד מאד חמור, ובני אדם לא יודעים מזה, ועל כל דבר קטן ועל כל שטות הם מוציאים מהפה "אני נשבע לך", שזה עון חמור מאד מאד, וצריכים להרגיל את עצמו לא להשבע על שקר, כי מקבלים על זה ענש מאד מאד קשה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שבועה סימן ב') על ידי שבועת שקר נופלים מאמונה; וחכמינו הקדושים אמרו (תנא דבי אליהו רבה פרק כו) ללמדך שכל הרגיל בשבועת שוא ושקר, הרי הוא אינו מקבל עליו על מלכות שמים שלמה, ומי שאינו רגיל בשבועת שוא ושקר, הרי הוא מקבל עליו על מלכות שמים, וכל הרגיל בשבועת שוא ושקר, אינו נוחל את חיי עולם הבא, וכל מי שאינו רגיל בשבועת שוא ושקר, הרי הוא נוחל את חיי העולם הבא.

ולכן צריכים להזהר ולהזהיר את אחרים שלא יקפצו וישבעו על כל דבר שטות, שזה עון חמור מאד מאד, ואין הקדוש-ברוך-הוא סולח על זה, ולכן מי שנזהר משבועת שוא, ומקפיד על זה מאד מאד לא להשבע אפלו על דבר אמת, אזי בשעה שהוא נשבע בנקיטת חפץ שיביאו אותו אחר מיתתו אל רבנו ז"ל לתקון, וכאשר בודקים למעלה שהאדם הזה באמת היה נזהר משבועת שוא, בודאי תועיל לו העצה הזו שנתן לנו רבנו ז"ל כדי להגיע אליו אחר מיתתו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שוט.

**ראיתי שכתוב בספרים שמסבבות את האדם "קלפות".
מה הכוונה?**

שאלה:

מאת משה: שלום לכבוד הצדיק. ראיתי שכתוב בכמה ספרים שיש קלפות שמסבבות את האדם. מה הכוונה ואיך אדם יכול לדעת אם הוא מסבב בקלפות? אודה לכם מאד אם תוכלו להסביר לי.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלותך ט"ז סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל משה, גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שתכלית הבריאה היתה שאדם יזכה להכיר את הקדוש-ברוך-הוא, כמובא בזהר (בא מב) בגין דישתמודעון ליה, הינו שהמח מחשבה צריך להיות נקי לגמרי, תמיד רק לחשב ממנו יתברך, הינו להכניס בדעתו אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו ראוי ללכת תמיד, וזה מטהר את האדם מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין-סוף ברוך-הוא, ונצול מכל רע. אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין-סוף ברוך-הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה.

אך מחמת שאדם חוטא, רחמנא ליצלן, על ידי זה הוא בורא

קלפות ומשחיתים, שהם נעשים כמו עננים המסבכים את מח מחשבתו, עד שיש בני אדם שכל כך חטאו, רחמנא לשזכן, בעוונות מגשמים ומזהמים, שבראו כל כך הרבה קלפות ומשחיתים, שהם מסבכים תמיד עם דמיונות והרהורים רעים, והם מבהלים ומבלבלים וכו', והן הן הקלפות שמסבכות את האדם, שהם עננים המכסין על עינא, הינו על עיני השכל שלו, ואת זה יכולים לבדוק בעת תפלתו, בשעה שאדם מתפלל את שלשת התפלות שחרית, מנחה וערבית, ובמקום לקשר את המחשבה אל דבור התפלה, אזי מחשבתו חושבת מהכל אבל לא ממה שהוא אומר, זה סימן שהוא מסבך עם קלפות ומשחיתים, ובזה יכולים לבדוק את עצמו היטב היטב, ובפרט בשעה שאומר את השמונה עשרה ברכות, שאז בקשי הוא מכון אפלו בתבה אחת, פי כל השמונה עשרה עובר לו במחשבות זרות והרהורים רעים וכו' וכו', והן הן הקלפות שמסבכות אותו (עין חיי מוהר"ן סימן תקצ).

ורואים בני אדם מסתובכים מלאים דמיונות וכו', שמדמים כאלו זה רוצה להרוג אותו וכו', וזה רוצה להזיק לו וכו', הכל זה מחמת הקלפות והמשחיתים שברא מחמת עוונותיו, שהן מסבכות אותו לגמרי, ועל זה אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת פרק יד הלכה ג) על הפסוק (דברים ז, טו): "והסיר הוי"ה ממהך כל חלי" - זו רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כח, מח): "ונתן על ברזל על צוארך" - זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? הרעיונות והדמיונות שמסבכים אותו, כי מרב עוונותיו ובפרט של פגם הברית, הוא נמצא בלחץ תדירי, ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הבל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה, ומה יעשה לו ההוא, ובאמת אדם רודף את עצמו יותר ממה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש-ברוך-הוא בתוך

מח מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על.

ולכן תראה מה שקורה אתך, אם אתה יכול להתפלל תפלה בלי מחשבות זרות, סימן שנפטרת מהקלפות האלו, וכן אם אתה כבר לא מדמין דמיונות שהזולת יכול להזיק לך, סימן שנפטרת מהקלפות האלו, אבל אם זה ההפך, דע לך שאתה מסבב עם קלפות ומשחיתים, והם הם אשר רודפים אותך ומזיקים אותך, ואתה נרדף מהם בחנם.

הרי שלך לפניך שיש דבר כזה קלפות ומשחיתים שמזיקים ומצערים את האדם, וכל זה מחמת עוונותיו המרבים, ובפרט פגם הברית וכו', ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות נאוף סימן כו) על ידי הוצאת זרע לבטלה בורא קלפות המתלבשים בבני אדם מתנגדים וחולקים עליו ועושים לו יסורים.

הקדוש-ברוך-הוא ישמר אותנו מכל רע, ונזכה לחזר בתשובה שלמה, וידבק מח מחשבתנו בו יתברך, ונזכה למח נקי לגמרי, עד שנהיה נעשים כלי לקבל בו אור זיו שכינת עזו יתברך המאיר בכל העולם בלו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ש.ע.

**האם יש ענין להשתטח על קברי צדיקים
דוקא בתאריכים א' וט' בחדש?**

שאלה:

מאת יעקב: שלום לרב ורפואה שלמה. האם יש ענין

להשתדל להשתטח על קברי צדיקים דוקא בתאריכים א'
 וט"ו בחדש כדברי האריז"ל?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלותך ט"ז סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל יעקב, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי
 המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה
 לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

בודאי הוא ענין גדול מאד להקפיד להיות בקברי צדיקים בערב
 ראש חודש, וכן בחמשה עשר בחדש, שאז הנפש יורדת אל קברו,
 כמוכא בדברי האריז"ל (עין שער הגלגולים הקדמה לח) שאמר האריז"ל
 לרבי חיים ויטאל ז"ל, שאם תלך להשתטח על קברי הצדיקים יהיה
 בערב ראש חודש, או בחמשה עשר יום לחדש, כי אז יש יותר הכנה
 מכל שאר הימים. ושלל תלך לא בשבת, ולא ביום טוב, ולא בראש
 חודש, כי אז נפשותם עולות למעלה ואינם מושבות על הקבר וכו',
 עין שם.

וכן אמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות צדיק חלק ב' סימן יט) כשהולכין
 על קברי צדיקים, צריך לזה זכות שיוכל לאסוף רוחו ונשמתו לקבר
 שיהיה כאלו הוא חי, כי אם אין זכות, אזי רוחו ונשמתו עולין
 למעלה לתוך שאר הצדיקים; ולכן כשהולכים בערב ראש חודש או
 בט"ו בחדש, אז לפי דברי האריז"ל נמצאת הנפש בקבר ותתקבל
 תפלתו.

עם כל זאת כשאדם בצרה גדולה מאד, ראוי לו ללכת אל קברי

צדיקים וידיהם נר לכבוד הצדיק הקדוש השוכן פה, ויקבל על עצמו קבלה חזקה להתנהג בדרך הצדיק, ועל ידי זה יכול לפעול תמיד, כמוכא בזהר (ש"לח קנח:) על כלב בן יפנה, איך לא פחד ללכת אל קברי האבות שהיו שם רשעים ורוצחים וכו'? אלא מאן דאיהו בדוחקא לא אסתכל מדי, כף כלב בן יפנה בגין דהוה בדוחקא לא אסתכל מדי, ואתא לצלאה על קברי אבוהון לאשתזבא מעיטא דא; כי מי שנמצא בעת צרה - הוא לא מסתכל על אף אחד, כמו כלב בן יפנה שהיה בצרה גדולה מאד, שלא רצה להכשל בלשון הרע של המרגלים, ולכן הלך אל קברי האבות הקדושים ולא פחד מאף אחד, כמו כן כל אדם כשנמצא באיזו צרה גדולה מאד, ראוי לו לנסע לקבר של צדיק וישפך את נפשו שם שבזכות הצדיק הטמון פה, שתפלתו תעלה לרקיע ותפעל מה שצריך לפעול, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות צדיק סימן קעג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש-ברוך-הוא עושה לו טובות אף-על-פי שאינו ראוי לכך.

אשרי מי שרגיל לבוא לקברי צדיקים, ומתפלל שם שבזכות הצדיקים הקדושים האלו תהיה לו ישועה, ואז בודאי יראה ישועה גדולה מאד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ש.ע.א.

מתי נזכה שכבודו יבוא לגור בארץ ישראל באפן קבע?

שאלה:

מאת צחי: שלום וברכה לכבוד הצדיק. השם הטוב ישלח לכם רפואה שלמה ואיתנה ואריכות ימים ושנים. הקדוש-ברוך-הוא גלגל שהגעתתי לאתר ברסלב סיטי, והתחלתי לצפות שם בשעורים של הצדיק ואני מתחזק מהם מאד, מפש אי אפשר לתאר. תודה רבה! מתי נזכה שכבודו יבוא לגור בארץ ישראל באפן קבע?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלותך ט"ו סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל צחי, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

בודאי צריכים רחמים רבים וזכיות גדולות לזכות לגור בארץ ישראל, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קנה) וצריך כל אדם לבקש מהשם יתברך שיהיה לו כסופין וגעגועים לארץ ישראל, וגם שיהיה געגועים לכל הצדיקים לארץ ישראל. והוא סגולה לפעם ולעצבות, כי (שבת קה:) 'כל הכופע כאלו עובד עבודת כוכבים' אבל ארץ ישראל הוא בחינת אמונה, בחינת ארץ אפים, הפך הפעם, וזה שקדם קריאת שמע, שהוא אמונת היחוד, אנו מבקשים: ויהוה

יוליכנו קוממיות לארצנו, היינו שאנו מבקשים ומתגעגעים לארץ ישראל, ועל ידי זה זוכים לאמונה, הינו קריאת שמע, שהוא אמונה, עין שם.

ולכן כמו שאתה מתפלל על רפואתי, תתפלל גם שאזכה לבוא לגור כבר בארץ ישראל, ונזכה לכל התקונים שזוכים שם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שעב.

האם זה נכון שהאריז"ל תקן את כל מי שקבור בבית העלמין בצפת?

שאלה:

מאת בר: שלום לכבוד הרב ורפואה שלמה. יש שמועה שמסתובבת בעולם שהאריז"ל תקן את כל מי שקבור בבית העלמין בצפת. רציתי לדעת האם יש אמת בדבר, כי אולי כדאי לקנות שם חלקת קבר? תודה מראש לכבוד הרב.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלותך ט"ז סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל בר, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן לך על התפלות שאַתָּה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שְׁכַל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

אין שום מקור לשמועה הזו, וזה בכלל לא נכון, וחכמינו הקדושים אמרו בכלליות על קבורה בארץ ישראל (כתבות קיד). כל הקבור בארץ ישראל כאלו קבור תחת המזבח, זאת אומרת בכל מקום שקוברים את האדם בארץ ישראל, זה דבר גדול מאד, ולכן לאו דוקא בצפת.

ובאמת מובא (פרקי דרבי אליעזר פרק י') התחיל מקבץ עפרו של אדם הראשון מארבע פנות העולם, אלא אמר הקדוש-ברוך-הוא שאם יבוא אדם מן המזרח למערב, או מן המערב למזרח, ויגיע קצו להפטר מן העולם, שלא תאמר הארץ אין עפר גופך משלי, חזור למקום שנבראת, אלא ללמדך שבכל מקום ומקום שאדם הולך ובא והגיע קצו להפטר מן העולם, משם הוא עפר גופו, לשם הוא חוזר לעפר, שנאמר (בראשית ג' יט) "כי עפר אתה ואל עפר תשוב"; הרי שלך לפניך שבכל מקום שאדם נקבר זה המקום שלו.

הקדוש-ברוך-הוא יעורר אותך מהשנה, ותתחיל להרגיל את עצמך לדבר אליו יתברך, ותתודה על כל מה שעברת ותחזר בתשובה שלמה, ותקבע עתים לתורה בכל יום ללמד מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה ואגדה וכו', כי רק זה מה שילך לפניך, כמאמר התנא הקדוש (אבות פ"א) לפי שבשעת פטירתו של אדם אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד; וכן להקפיד להתפלל את שלשת התפלות שחרית מנחה וערבית במנין דיקא, וכן להרבות בצדקה בכל יום, שעליה נאמר (ישעיה נח, ח): "והלך לפניך צדקה כבוד הוי"ה יאסף" ודרשו על זה חכמינו הקדושים (סוטה ג): כל העושה מצוה אחת בעולם הזה

מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא שנאמר "והלך לפניך צדקך"; איזו נחת רוח תהיה לאדם כשנשמתו תצא מגופו ותעלה למעלה, ואלו הפרוטות שנתן בכל יום ילכו לפניו, ועוד דרשו על פסוק זה (בבא בתרא יא.) אבותי גנזו לעולם הזה ואני גנזתי לעולם הבא שנאמר "והלך לפניך צדקך כבוד הוי"ה יאסף" אתה לא יכול לתאר איזו שמחה תהיה לך שם בשמים עם הפרוטות האלו שנתת בכל יום לקפת הצדקה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ש.ע.ג.

איך אפשר לדעת מה דעתו האמתית של הצדיק?

שאלה:

מאת רנה: שלום רב לצדיק. אנו שמחים שיש שפור בכריאותכם וממשיכים להתפלל לרפואתכם. לפעמים רואים שני אנשים שמתוכחים, זה אומר "הצדיק אמר לי כן", וזה אומר "אתה לא מבין את הצדיק והוא אמר לי אחרת". איך אפשר לדעת מי באמת צודק, ומי באמת מבין את הצדיק? פעם אמרו לי שמה שכתוב בספרים של הצדיק רק זו דעתו האמתית ולא צריכים להתייחס לדברים שנאמרו בעל פה. אודה לכם אם תענו לי, תודה רבה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלותך ט"ז סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל רנה, תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן, סימן ו') היצר הרע דומה כמו מי שהולך ורץ בין בני אדם, וידו סגורה ואין אדם יודע מה בתוכה, והוא מרמה בני אדם ושואל לכל אחד, מה אני אוחז? ולכל אחד נדמה כאלו הוא אוחז מה שהוא מתאנה, ועל כן הכל רצים אחריו, כי כל אחד סובר שיש בידו מה שהוא חפץ, ואחר כך הוא פותח את ידו ואין בה כלום. כמו כן ממש היצר הרע שהוא מרמה כל העולם והכל רצים אחריו, ומרמה לכל אחד ואחד עד שנדמה לכל אחד ואחד כאלו יש בידו מה שהוא חפץ כל אחד כפי שטותו ותאנתו, ואחר כך בסוף הוא פותח את ידו ואין בה כלום כי אין מי שימלא תאנתו אצלו וכו', עיין שם.

כך הם בני אדם, רצים אחר מישהו וחושבים שזה צדיק, ואצלו אני יושע וכו', ואצלו אני יקבל את תקוני וכו', והוא עף בשמים וכו', ואיזה צדיק הוא וכו', וכדומה כל מיני דמיונות שנכנסים באדם וכו', וכל אחד אומר על הזולת זה צדיק שאין כמוהו בעולם וכו', צריכים לזכר מה שאמר רבנו ז"ל שמרמים את האדם וכו', כי יכולים לרוץ אחר מישהו ימים ושנים, וחושבים שאצלו יהיה תקוני, כי יש בידו לתקן אותי וכו', ואחר כך הוא פותח את היד וכו', ואין שם כלום וכו', נמצא שרצתי אחריו ימים ושנים בחנם ואין בידי כלום וכו', וכבר יהיה מאחר. ולכן כשבר ישראל מתקרב

אָל צדיק אַמת, הוא צריך תּכף ומיָד לְשׂאול מֵה יש בְּיָדֵי? כִּי מֵה שְׂבִיד בְּטוֹחַ, וְצָרִיךְ לְבַדּוֹק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם: הָאֵם בְּזָכוֹת הַצְּדִיק הַזֶּה אֲנִי מִתְּפַלֵּל אֶת שְׁלֵשֶׁת הַתְּפִלוֹת בְּמִנְיָן? הָאֵם בְּזָכוֹת הַצְּדִיק הַזֶּה אֲנִי לוֹמֵד תּוֹרָה מִקְּרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וּמְדַרְשׁ? הָאֵם בְּזָכוֹת הַצְּדִיק הַזֶּה אֲנִי נוֹתֵן צְדָקָה? הָאֵם בְּזָכוֹת הַצְּדִיק הַזֶּה אֲנִי מִתְּחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ? וְאִז אֵם רוֹאִים תּכף ומיָד אֶת הַמְּצִיאוֹת, דְּעֵי לָךְ שְׂמֻקוֹרְבִים אֶל צְדִיק אַמת, כִּי תְּמִיד צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל מֵה שְׂיֵשׁ לוֹ בְּיָד, כִּי מֵה שְׂבִיד בְּטוֹחַ.

הֵהוּא יְכוּל לְהִיּוֹת צְדִיק גָּדוֹל מְאֹד, אָבֵל מֵה יש לִי מְזֵה? וְלִכֵּן כְּאֲשֶׁר מִתְּקַרְבִּים אֶל צְדִיק, צְרִיכִים תְּמִיד לְרְאוֹת מֵה יוֹצֵא לִי מְזֵה? מֵה אֲנִי מְרוֹיַח מְזֵה וְכוּ? אֲסוּר לְהִטְעוֹת אֶת עֲצָמוֹ, כְּמוֹ שְׂאֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות ה"ן, סימן נא) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׂלֵא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד.

וְהִנֵּה הַצְּדִיק דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּדַבְּקוֹת אַמת בְּבִטּוּל כָּל הַרְגָּשׁוֹתָיו, שְׂזֵה לֹא נִרְאָה מִבְּחוּץ כָּלֵל וְכוּ, כִּי מִי יוֹדֵעַ מֵה בְּמַח הַצְּדִיק וְכוּ, וְכִשְׂבָּאִים אֵלָיו כָּל מִינֵי טְפוּסֵי אַנְשִׁים, הוּא מְכַרַח לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד כְּפִי דְעֵתוֹ וּלְפִי הַשְּׁגָתוֹ וְכוּ, וְלִכֵּן לְזֵה הוּא אוֹמֵר כֶּךָ וְכוּ, וְלְזֵה הוּא אוֹמֵר כֶּךָ וְכוּ, לְזֵה הוּא מְסַבִּיר פְּנִים בְּצוּרָה כְּזוֹ וְכוּ, וְלְזֵה הוּא מְסַבִּיר פְּנִים בְּצוּרָה כְּזוֹ וְכוּ, כִּי הֵרִי הוּא נִכְלָל בְּאֵין-סוּף בְּרוּךְ-הוּא, וְכִשְׂיִוָּרֵד אֶל כָּלֵם הוּא צָרִיךְ לְרַדֵּת לְמַדְרַגַת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְכַעֲיֵן שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲמוּמָא פְּנַחֵס) בְּרוּךְ חֲכָם הַרְזִים כְּשֵׁם שְׂאֵין פְּרַצוּפֵיהֶם שְׂוִין זֶה לְזֵה, כֶּךָ אֵין דְּעֵתָם שְׂוִין זֶה לְזֵה, אֶלָּא כָּל אֶחָד וְאֶחָד יש לוֹ דְּעֵת בְּפָנָי עֲצָמוֹ, וְכֵן אוֹמֵר (אֵיב כח, כה) "לְעֵשׂוֹת לְרוּחַ מִשְׁקָל, וּמִים תִּכֵּן בְּמַדְה" כָּל בְּרִיָּה וּבְרִיָּה יש לוֹ דְּעֵת בְּפָנָי עֲצָמוֹ, תִּדְעַ לָךְ שֶׁהוּא כֵּן, מִשֶּׁה מְבַקֵּשׁ מִן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשַׁעַת מִיתָתוֹ, וְאוֹמֵר לְפָנָיו רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם גְּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנָי דְּעֵתָם שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְאֵין בְּשָׁל בְּנֵיךְ דוּמָה זֶה לְזֵה, כְּשֶׂאֲנִי מְסַתְּלָק מֵהֵן בְּבִקְשָׁה

ממך אם בקשת למנות עליהם מנהיג, מנה עליהם אדם שיהא סובל לכל אחד ואחד לפי דעתו, מנין? ממה שקראו בענין שנאמר (במדבר כו טו): "יפקד הוי"ה אלקי הרוחות לכל בשר" וגו'. ועל ידי ידיעה זו אין כבר שום קשיא למה זה אומר ששמעתי ככה מהצדיק וכו', וזה אומר ששמעתי ככה מהצדיק וכו', כי לכל אחד הוא מדבר כפי מדרגתו ומעשיו וכו'.

בודאי בתוך הספר שם נמצא הצדיק, ומה שכתוב בספר שלו זו דעת הצדיק, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצב) אשר בתוך הספר של הצדיק שם גנוז פניו שכלו ונשמתו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני, תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שיעד.

האם יתכן שאדם יפסיד ויפסיד את זיווגו?

שאלה:

מאת אורטל: לכבוד הרב שליט"א שלום וברכה. אני מאחלת לכם רפואה שלמה ובריאות איתנה עד מאה ועשרים. אני מתקרבת לגיל שלושים ויצאתי להמון שדוכים, מעל חמשים פגישות. משום מה עד עכשו שום דבר לא התקדם לחתונה, ואני מאד מבלבלת. האם יכול להיות שפספסתי והפסדתי את הזוג שלי? ואם כן, איך אפשר לתקן את זה? בתודה מראש.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלותך ט"ז סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל אורטל, תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן על האחוליים לבריאנות.

חכמינו הקדושים אמרו (סוטה ב.) אמר רב יהודה אמר רב ארבעים יום קדם יצירת הולד בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני; נמצא שלכל בת ולכל בן יש את הזווג שלו, עם כל זאת כתוב בתקוני זהר (תקון יד) שעל ידי שאדם חוטא, רחמנא לשזוכן יכול לאבד את הזווג שלו, ועם כל זאת, אם חוזר בתשובה חוזרים ונותנים לו את הזווג שלו, אך לפעמים הוא או היא צריך לקחת גרוש או גרושה וכו' - הכל כפי מעשי האדם וכו', אבל אין דבר כזה שפספסו את הזווג בחיים וכו'.

צריכים רק לזכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (יבמות סג.) נחית דרגא נסיב איתתא, צריכים לרדת מדרגה ואז מוצאים את הזווג, כי בדרך כלל בחור או בחורה הם גאותנים וכו', ולא מתאים להם לקחת את זאת או את זה וכו', ואומרים לעצמם אני הכי חכם והכי יפה וכו', אקח את זו? או אני הכי חכמה והכי יפה והכי משפלת וכו', אקח את זה? והם מסתובבים ומחפשים את הזווג שלהם כפי הדמיון שנכנס בכל אחד ואחת כאלו מי יודע מה הם, והם מחיבים שיבוא להם זיווג משהו שעדין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפשים וכו', ומסתובבים ויוצאים לפגישות פן ואולי אמצא את בחיר לבבי שיבוא אלי על סוס לבן עם שקים מלאים כסף וכו', ובשביל זה הבחור או הבחורה מחכים עד שיולד זיווג כזה, ובין כך הם לא קולטים שהזמן לא מחפה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופסים את עצמם, ורואים שהם כבר

בגיל שלוששים, ומה עושים עכשיו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יכמות סג.) נחית דרגא נסיב איתתא, תרדו מדרגה ואל תחזיקו מעצמכם כל כך בגדול וכו', ואז תמצאו בקלות זיוג שייתאים לכם.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך שתזכי למצוא את בן זוגך, והראשון שיבוא אליך מעכשו ויציע לך חתנה, זהו בן זוגך, תשתדלי לומר לו כן, ותתחתנו לשם שמים, ותראו שאתם הזוג הכי מתאים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שעה.

**תפסו אותי נוהג בלי רשיון
ואני מפחד שיענישו אותי בחמרה**

שאלה:

מאת יקיר: לכבוד הצדיק שלום רב. המשטרה תפסה אותי נוהג בלי רשיון נהיגה, ובגלל שזו לא הפעם הראשונה שתפסו אותי, רוצים לעשות לי משפט. אני יודע שהייתי לא בסדר, ואני מאד מפחד שיענישו אותי בחמרה. מה אני יכול לעשות כדי לצאת מהצרה הזאת? תודה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלותך ט"ז סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל יקיר, גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לשמר על החק, ולא להסתפק עם

החק, והזהיר את אנשי שלומנו על זה מאד, ולכן אל תהיה חכם בעיניך, אף פעם אל תעבור על החק, כי אחר כך תסבל יותר, ותמיד תחשב מראש מה יכול לקרות בסוף. אם החק אומר לא לנסע יותר מכך וכך קמ"ש, צריכים לצית את החק וכו', ואם החק אומר שאסור לדבר בטלפון הניד באמצע הנסיעה, צריכים לצית את החק וכו', וכדומה, כל פרט ופרט צריכים לשמר מאד לא להסתבך עם החק, כי אחר כך יהיה לו או הזק ממון, או שיכניסו אותו בבית סהר, או שניהם, ולמה הוא צריך את זה? ולכן צריכים מאד מאד לשמר על החק.

ובאמת אתה צריך לדעת שהחק נעשה כדי להציל בני אדם וכו', ולכן כשאתה נוסע בלי רשיון וכו', עובר ברמזורים אדמים וכו', הרי אתה פשוט מסכן לצבור וכו', אזי מה אתה רוצה שאתה תמיד עצור על ידי המשטרה? שמור על החק ולא תגיע לידי ענשים כאלו.

אתה צריך תמיד לזכר את מי אתה מסדר אם לא את עצמך! כי לבסוף אתה צריך לשלם קנסות וכו', ורבית וכו', ורבית דרבית וכו', עד שמעקלים לך דברים וכו', ועד שלוקחים לך את רשיון הנהיגה לגמרי וכו', או שתקבל שלילת רשיון לשלושה חודשים שאסור לך לנהג וכו', או שיכניסו אותך לבית סהר וכו', מי אשם בכך אם לא אתה בעצמך? ולכן תראה מה לפניה ותבקש הרבה ממנו יתברך שיתן לך ישוב הדעת, ואל תהיה חכם בעיניך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שיעו.

**אָנוּ בְּתֵהֲלִיכֵי עֲלֵיָהּ מֵאַרְצוֹת הַבְּרִית לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.
הָאֵם כָּדָאֵי לָנוּ לְגוֹר בִּיבְנָאֵל?**

שאלה:

מַאת אַמִּיר וְנַחֲמָה: שְׁלוֹם. אָנוּ בְּתֵהֲלִיכֵי עֲלֵיָהּ מֵאַרְצוֹת הַבְּרִית לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְזַכְנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְאַרְבָּעָה צְדִיקִים וְצְדִיקוֹת קִטְנִים. אָנוּ חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה וְהוֹלְכִים בְּדַרְכּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ הַקְּדוּשׁ וְרַבֵּי נֶתַן זצ"ל. בְּקִרְנוּ בִּיבְנָאֵל בְּמַהֲלַף הַשָּׁנָה, וְאָנוּ שׁוֹקְלִים לְעִבּוֹר לִישׁוּב, אֲף יִשְׁנֵם חֲשָׁשׁוֹת. נִשְׁמַח לְקַבֵּל אֶת עֲצַת הָרַב בְּעִנְיָן. תּוֹדָה רַבָּה.

תשובה:

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ י"ח סִיּוֹן ה'תשע"ב שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אַמִּיר וְנַחֲמָה שְׂיַחֲיוּ.
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה מז.) חֵן מְקוֹם עַל יוֹשְׁבָיו, וְלִכֵּן אָדָם צָרִיךְ לְגוֹר אֵיפֶה שְׁמוֹשֵׁךְ אוֹתוֹ וְכוּ', אִי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיד לְאָדָם בֹּא לְגוֹר בְּמְקוֹם פְּלוֹנֵי וְכוּ', כִּי זֶה תְּלוּי בְּבַחֲרִיהָ שֶׁל הָאָדָם, וְלִכֵּן תִּתְפַּלְלוּ הַרְבֵּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִוְלִיךְ אֶתְכֶם עַל הַדֶּרֶךְ הַנִּכּוֹנָה, וְתִתְחַזְּקוּ יַחַד בְּיִרְאַת שָׁמַיִם שְׁלָמָה, כִּי סוּף כָּל סוּף מֶה נִשְׂאָר מֵהָאָדָם, רַק מֶה שְׁמַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אִמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל דְּקָה שְׂאָדָם רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ מְקַיֵּם מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְדַבַּקְתָּ בּוֹ", לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלְהֶאֱמִין שֶׁהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא.

אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל, אלא ממשיך על עצמו תמיד אמונה פשוטה בו יתברך, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שתהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום...

שעז.

יש לי דלמה חנוכית בכתי, ואני מבקש את עצת הצדיק

שאלה:

מאת צבי: שלום וישע רב. אני מלמד במקצועי ויש לי דלמה בנושא חנוכי: לפעמים נעשה מעשה חמור בכתי, ואני מבקש שמי שעשה את זה יודה בפני, וכשהתלמיד שעשה את המעשה מודה בכך, אני מעניש אותו על מנת שיבין שהמעשה היה חמור. אף מאידך זה גורם לכך שבפעם הבאה התלמיד יעדיף לשקר לי כדי לא לקבל עניש. אם כן, איך צריך להתנהג במקרה כזה? תזכו למצוות.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בהעלותך י"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל צבי, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת כי עבודת החנוכה היא קדש הקדשים, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:) על הפסוק (דניאל יב,

ג) "ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפרוש הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספר, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו את עצמם לעקור את האמונה הפשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדולה בשמים, עד שאין יכולים לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים.

עם כל זאת, צריכים גם דעת ושכל איך לחנך את הילדים, כי זה מהעבודות הכי קשות. הכלל הראשון בחנוך לא להעניש תלמיד ברבים, כי אסור לביש אותו וכו', ואין על זה התיר כלל, כי מה שחכמינו הקדושים אמרו (פבא מציעא נח): כל המלבין פני חברו ברבים כאלו שופך דמים וכו', דחזינא ליה דאזיל סומקא ואתי חורא, ואמרו (שם נט). המלבין את פני חברו ברבים אין לו חלק לעולם הבא, ואמרו (שם) נוח לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חברו ברבים, זה שיהיה גם לקטני קטנים, ולא כמו שאנשים חושבים שרק אדם מבגר אסור לביש אותו ולשפך את דמו וכו', לא! לא! גם ילדים קטנים אסור לביש אותם ברבים, וזה חמור מאד מאד יותר מלהלבין פני מבגר, כי ילד קטן עדין לא יודע איך להתמודד עם החיים וכו', ואם המחנך שלו מבזה אותו, הוא יכול להפיל אותו בדפאון וכו', או שיאבד את האמון בעצמו וכו', הינו הבטחון העצמי וכו', וישאר בעל מום בנפשו כל החיים.

ולכן צריכים מאד מאד להזהר איך מענישים תלמיד וכו', ואיך מדברים עם תלמיד וכו', זו חכמה עמוקה מאד מאד, זו לא עבודה רגילה. העקר צריכים הרבה לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שיצליח עם התלמידים, כי בלי תפלה זה לא ילך, והעקר רק לקרב ולא

לרחק, ובפרט בעתים הללו שהדור כל כך הפקר, צריכים רק לקרב כל תלמיד, ולא להענישו ומכל שכן לא לרחקו, וזו מצוה גדולה מאד מאד, והדרך הכי מצלחת להצליח עם תלמידים, הוא לספר להם ספורי צדיקים, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רמח) דע שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדולה להשם יתברך בחשק נמרץ מאד, כי הרשימו שעשה אותו הצדיק שמספרים ממנו, על ידי עבודתו את השם יתברך, זאת הרשימו מתעוררת בעת שמספרים מהצדיק, והיא מעוררת להשם יתברך בהתעוררות גדולה, ולכן מה טוב ומה נעים להיות רגיל לספר ספורים לתלמידים, שזה מושך את הלב אליו יתברך.

והרב הקדוש מצאנו זי"ע בעל "דברי חיים" שאל פעם את המלמדים של בניו האם הם לומדים אתם מוסר? והשיבו כן! וכששאל אותם איזה ספרי מוסר? ענו ואמרו "חובת הלבבות". ענה ואמר להם לא לזה התכוונתי, אלא תספרו להם ספורי צדיקים מהרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע ומהרבי רבי זושא מהאניפולי זי"ע. רואים מזה את גדל הכח של ספורי צדיקים, שמושכים את הלב של הילדים לחקות אותם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום...

שעה.

האם יתכן שגבר רוק ואשה גרושה הם זוג מהשמים?

שאלה:

מאת גלי: לכבוד מוהרא"ש שליט"א. הקדוש-ברוך-הוא יברך אותך בכל אשר תעשה וישלח לך רפואה וחזק, ותודה לך על כל אשר אתה עושה למעננו. ברצוני לשאול: האם כשגבר רוק מתחתן עם אשה גרושה שיש לה ילדים, זה נקרא שהיא הזוג שלו, או שבפעם היה אמור להיות לו זוג אחר יותר טוב, ונגזר עליו להתחתן אתה בגלל מעשיו הרעים? תודה מראש.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בהעלותך י"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל גלי, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

מובא בתקוני זהר (תקון יד) כשאדם פוגם וחוטא וכו', על ידי זה לוקחים לו את זוגו, והיא נמצאת אצל מישהו אחר וכו', עד עת בוא דברו וכו', והיא מתגרשת וחוזרת אל בן זוגה האמתי, וכן מובא מגורי האריז"ל בסוד הגלגולים שיש דבר כזה וכו', נמצא פאשר רוק מתחתן עם גרושה זה יכול מאד להיות הזוג הראשון שלו,

וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְקַבֵּל עַל עֲצֻמוֹ לַחֲזֹר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּתִשְׁבּוּבָה אֲמִתִּית, שְׂאֵז מְקַבֵּל אֶת הַזְּיוּג הַנִּכּוֹן וְהָאֲמִתִּי לְפִי שְׂרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ.

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאַתָּה צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאַף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂזוֹ הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָאָה קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל אָדָם שְׂנִמְשֵׁךְ אַחֵר הַעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכֹל כֵּךְ חֲבֵל, כִּי הַנִּשְׁמָה מוֹשְׁכָת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שְׂשֵׁם מְקוֹר הַשִּׂמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק לְגִשְׁמִיּוֹת שְׂשֵׁם מְקוֹר הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן. חֵלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשֵׁרִי אָדָם שְׂיֵשׁ לוֹ שֶׁכֵּל וְקוֹלֵט תִּכְף וּמֵיֵד שְׂבּוֹ בְּרַגַע שְׂנִמְשָׁכִים עֲלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מֵצַד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׂמְשֵׁךְ אֶת עֲצֻמוֹ אֶל הַשִּׂמְחָה, וְיִפְקַח אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה מַה לְּפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד, שְׂתַהַיֶּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה, תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְאַחֵל לְךָ שְׂבַת שְׁלוֹם...

שיעט.

**הָאֵם זֶה נִכּוֹן שְׂאֲמַרְתֶּם שְׂרַבִּי נַחְמֵן מִבְּרִסְלָב
יֹתֵר גָּדוֹל מְכַל הַצְּדִיקִים?**

שְׂאֵלָה:

מַאת אֵלִירֵן: שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָרַב הַגָּאוֹן הַצְּדִיק מוֹהַר"ש

שליט"א. ברשותכם יש לי כפפה שאלות: א. האם זה נכון שאמרתם שרבי נחמן מברסלב זי"ע יותר גדול מכל הצדיקים? ב. האם זה נכון שהל"ו צדיקים שיש בכל דור, כולם הם מתלמידיו של רבי נחמן? ג. האם לאחר שיבוא המשיח גם כן נטוים לראש השנה לאומן? ד. אני מאד רוצה לטוים לאומן, אבל אשתי מפחדת שאני אסע לבד, ולכן היא רוצה לנסע איתי. הבטיחה היא שזה לא יתאפשר לה בזמן הקרוב. האם עלי לשמוע בקולה ולחכות עד שהיא תוכל להצטרף אלי? אודה לכם מאד אם תענו לי על כל שאלותי.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בהעלותך י"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל אלירן, גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שהתכלית בזה העולם היא רק להכיר את הקדוש-ברוך-הוא, כי רק בשביל זה ירדנו לזה העולם המלא העלמות והסתרות, המלא כסויים וכו', שמעלימים ומסתירים את אמתת מציאותו יתברך, ותכלית הבריאה היתה שנוזפה לגלות את הקדוש-ברוך-הוא מתוך כל המניעות וההעלמות וההסתרות, אך להגיע לזה אי אפשר רק על ידי התקרבות אל צדיק אמת מיוחד הדורות, שהקדוש-ברוך-הוא שולח לזה העולם.

משה רבנו קבל תורה מסיני, מסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים וכו' וכו', וכך הולך מדור דור, התורה הקדושה אמרה (דברים לד, י) "ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו הוי"ה פנים אל פנים", ומובא בשלחן ערוך (יורה דעה סימן רמב סעיף לו) האומר לחברו איני מקבל ממך אם היית כמשה מלקין אותו

משום בזיון, הרי שאסור להגיד דבר כזה שזה גדול כמשה, מפל שכן כשאומרים יותר ממשה, זה פגם גדול מאד, ואף שהרמב"ם אומר (פרק ה' מהלכות תשובה הלכה ב') כל אדם ראוי לו להיות צדיק כמשה רבנו, זה סובב להיות צדיק כמשה, אבל ידוע שבנבואה אין כמו משה, ולכן אסור לדבר ככה, ומפל שכן לא להגיד בשמי דברים שקריים.

ומובא בשם המקבליים שמשה נתעבר ברבי שמעון בן יוחאי, וכן נתעבר בהאריז"ל, וצדיקים אמרו שנתעבר בהבעל-שם-טוב הקדוש זכותו תגן עלינו, ורבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ב') כל צדיק הוא בחינת משה, הינו שמשה רבנו נתעבר בו, שזה מה שהצדיקים קוראים אחד לשני: 'משה שפיר קאמרת', וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן עט) כל צדיק וצדיק מי שהוא צדיק באמת יש בו התגלות משיח, ויש בו מדה של משיח שהוא בחינת משה, כי הצדיק האמת מוסר את נפשו בשביל עם ישראל, ולכן אסור לדבר דברים כאלו, שזה מאד מסכן וכו', כי זה נוגע בכפירות ואפיקורסות, ואוי להם שמדברים כך בגדולות וכו'.

צריכים לדעת שרבנו ז"ל הוא נשמה כזו שהקדוש-ברוך-הוא שלח אותה לזה העולם כדי להציל את כל הדורות העתידים, והמשיח בדעתו יכבש את העולם, כי הוא מגלה ומפרסם את אמתת מציאותו יתברך בגלוי רב ונפלא מאד, עד שפותח את הפה של כל אחד שידבר אל הקדוש-ברוך-הוא, שיוכל כל אחד ואחד לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו פנים אל פנים ממש, עד שזוכים להתענג בזיו שכנינת עזו יתברך, שזה ענין הצדיקים שמקבליים אנפי שכנינתא בכל יום, כי בשעה שאדם מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא מרגיש את אמתת מציאותו יתברך אתו עמו ואצלו.

ולכן דיקא על ידי שאדם מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא ומפנה

לבו לגמרי מכל הבלי העולם הזה, ומדבק את עצמו בו יתברך, הוא בכלל הצדיקים שמקבלים פני השכינה, וזה מה שרבנו ז"ל מכניס בעולם, אבל עדין יש בחירה וכו', וכאשר משיח צדקנו יגלה את דעת רבנו ז"ל, כבר לא תהיה בחירה וכלם יקבלו את דעתו, שאין שום תכלית בזה העולם רק להכירו יתברך, ולדבר עמו יתברך, ולקיים את המצוות בשמחה עצומה, ולהתמיד בלמוד התורה הקדושה, ולכן אסור להתבלבל משום דבר, ומכל שכן לא לדבר שטיות וכו', הגובלות בכפירות ואפיקורסות וכו', כי אם התורה הקדושה אמרה "ולא קם נביא עוד בישראל כמשה וגו'", צריכים לדעת שזהו זה, וכל החולק על זה הוא מין ואפיקורס שאינו מאמין בתורה מן השמים, וחושבים שבזה מגדלים את רבנו ז"ל וכו', וזו טעות חמורה, אנחנו צריכים רק לדעת שנשמת רבנו ז"ל זו נשמה כזו שעדין לא היתה בעולם, שיכולה להבין את כל הירודים והנפולים והמשלכים וכו' וכו', ויכול להגביה את כלם לתכלית המדרגה העליונה, ולהחזיר את כל הבריאה כלה בתשובה שלמה.

בענין נסיעה אל ציון רבנו ז"ל, אין למעלה מזה, ואשרי האדם שיכול להוציא מן הכח אל הפעל, ולהיות אצל ציון רבנו ז"ל על כל פנים פעם אחת בחייו, ומכל שכן כשזוכים להיות אצל ציון רבנו ז"ל בראש השנה, זה עולה על הכל, כי רבנו ז"ל מאד מאד רצה שנהיה אצלו בראש השנה באומן.

בענין משיח וכו', תחכה עד שיבוא ואז תדע וכו', מה לחקר בדברים של למעלה מהשכל והדעת וכו', ושלא יודעים וכו'.

בזה שאשתך מפתחת שתסע לבד לציון רבנו ז"ל, והיא רוצה לנסע אתך ביחד, ועכשו לא מתאפשר לה וכו', מה לה לפחד? האם כשהיא תסע עמך המטוס לא יכול לפול? ולכן תעשה כל

מיני מאמצים שבעולם להיות בראש השנה באומן, ואני מבטיח לך ששום דבר לא יקרה.

העקר אל תקבל שום שטיות ובפרט בשמי, כי אין דרכי לדבר דבורים כאלו וכו', אדם צריך לחזור בכל יום בכל שעה ובכל רגע בתשובה שלמה אליו יתברך, ולהיות רגיל לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ויתמיד בלמוד התורה הקדושה, ויזכה לטיל בכל המקומות של התורה הקדושה, מקרא, משנה, גמרא (בבלי ירושלמי תוספתא), וכל המדרשים כלם, וספרי הזוהר והתקונים, וכתבי האריז"ל, וכל ספרי הפוסקים ומב"ם טור ושלחן ערוך וכו' וכו', ולקיים את המצוות בשמחה עצומה, ולעזור לכל בר ישראל, כי מדת החסד עולה על כל המדות, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכב) אמר הקדוש-ברוך-הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלף עולות, ובפרט חסד כזה שנותנים לאכול ולשתות לרעבים ולצמאים וכו', הצדקה הזו עולה כל הצדקות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט.) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותו, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכול לרעבים ולצמאים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום...

ש.פ.

**האם זה נכון שמיי שיפתח את הספר "אשר בנחל"
באקראי יקבל תשובה לשאלתו?**

שאלה:

מאת מעוז: שלום למוהרא"ש. שמעתי שאומרים שלספר הנפלא "אשר בנחל" יש סגולה מיחדת, שכשייש לאדם שאלה או התלבטות, והוא פותח את הספר באופן אקראי הוא ימצא תשובה לשאלתו. האם זה נכון?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח כ' סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל מעוז, נרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

ספרי שו"ת "אשר בנחל", חברו ונדפסו, במשך ארבעים ושמונה שנים (בינתיים), במסירות נפש הכי גדולה, ונכתבו על ידי גדל הכסופים של בחורים ואברכים וכו' וכו', שהתענינו בחסידות ברסלב וכו', וכל אחד כתב את מה שעובר עליו וכו', ועד עכשו הדפיסו כבר למעלה מעשרים ושלשה אלף מכתבים, ועדין אנחנו מחזיקים בשנת תשנ"ה. מאז ועד עכשו יש עוד כחמשים אלף מכתבים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שיהיו נדפסים מה שיותר מהר, וכך הוא, מי שצריך ישועה וכו', אם רק ידפיס כרך אחד משו"ת "אשר בנחל" יראה ישועה.

ולכן כשייש לאדם איזו בעיה, איפה שרק יפתח ימצא תרוץ לבעיה שלו וכו', ואדרבה שינסו ויראו שזה ככה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי,
שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל
אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שפא.

**מדוע הזוג שלי מתעכב כל כך
ואין לי שום הצעה באפק?**

שאלה:

מאת ניר: לכבוד קדשת מוהרא"ש. קדם כל אהל לך רפואה
שלמה. מדוע הזוג שלי מתעכב כל כך ואין לי שום הצעה
באפק? בינתיים אני רק נופל ונופל ולא מצליח להתרום
אפלו קצת אל הקדשה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח כ' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ניר, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על התפלות שאתה מתפלל על בריאותי.

חכמינו הקדושים אמרו (סוטה ב.) ארבעים יום קדם יצירת הוולד
בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני, ולכן בודאי גם לך יש זוג,
כי אין אדם שלא תהיה לו בת זוג, אלא הרבה מפספסים את בן-הזוג
או את בת-הזוג, מחמת רב ישות וגאות וכו', ואומרים מה פתאום
שאני אקח את זו? מה פתאום שאני אקח את זה? הרי הוא או היא

מכערים וכו', או ממשפחה פחותה וכו', כל אחד עם הגאות שלו, ובאמת אמרו חכמינו הקדושים (יבמות סג.) נחית דרגא נסיב איתתא, צריכים לרדת מדרגה ואז מוצאים את הזוג.

פי בדרך כלל בחור או בחורה הם גאותנים וכו', ולא מתאים להם לקחת את זאת או את זה וכו', אני הכי חכם והכי יפה וכו', אקח את זו? או אני הכי חכמה והכי יפה והכי משפלת, אקח את זה? והם מסתובבים ומחפשים את הזוג שלהם כפי הדמיון שנוכנס בכל אחד ואחת כאלו מי יודע מה הוא, והם מחיבים שיבוא להם זוג משהו שעדין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפשים וכו', ומסתובבים ויוצאים לפגישות פן ואולי אמצא את בחיר לבבי שיבוא אלי על סוס לבן עם שקים מלאים כסף וכו'.

ובשביל זה הבחור או הבחורה מחכים עד שיולד זוג כזה, ובין כך הם לא קולטים שהזמן לא מחכה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", ועד שתופסים את עצמם רואים שהם כבר בגיל שלושים, ומה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יבמות סג.) נחית דרגא נסיב איתתא, תרדו מדרגה ואל תחזיקו מעצמכם כל כך בגדול וכו', ואז תמצאו בקלות זוג שייתאים לכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלת, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שפב.

**אני מאד רוצה להיות מסדר בעבודת השם.
איך זוכים לכך?**

שאלה:

מאת אהרן: שלום וברכת החלמה מהירה למוהרא"ש שליט"א. אני מאד רוצה להיות מסדר בעבודת השם, להשכים מקדם בבקר לתפלה מדי יום, ושתהיה לי קביעות והתמדה בלמוד התורה. איך זוכים לכך?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח כ' סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל אהרן, גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על התפלות שאתה מתפלל על בריאותי.

רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן, סימן צא) סגלה להתמדה שיזכה להיות מתמיד בלמודו, הוא להזהר לבלי לדבר על שום איש ישראל. כמו כשהפלה היא יפה אזי האהבה בשלמות, אבל כשיש לפלה איזה חסרון ומום, אזי בודאי אין האהבה בשלמות. כמו כן התורה נקראת כלה כמו שכתוב (דברים לג, ד): "תורה צוה לנו משה מורשה", ודרשו חכמינו הקדושים (ברכות נו. פסחים מט:): אל תקרי מורשה אלא מאורסה, וכל אחד מישראל יש לו אות בתורה, כי ששים רבוא אותיות התורה כנגד ששים רבוא נשמות ישראל, וכשיש חסרון באחד מישראל נמצא שיש חסרון בתורה ששם שרש נשמות ישראל, ועל כן בודאי אי אפשר לאהב את התורה בשלמות. אבל כשיזהר מלדבר על

שום בר ישראל, ולבלי למצוא שום חסרון בשום ישראל, נמצא שאין בתורה שום חסרון ומום, אזי בודאי יאהב את התורה מאד, ואזי יתמיד בלמוד התורה מגדל האהבה, וזהו (תהלים יט, ח) "תורת הוי"ה תמימה" הינו כשתורת השם היא תמימה בלי שום חסרון ומום, דהינו כשנזהרים לבלי לדבר ולבלי למצוא שום חסרון בשום ישראל, שהוא אות מהתורה, נמצא שאז תורת השם תמימה בלי שום חסרון ומום, אזי הוא משיבת נפש, כי אז דיקא זוכים לאהבת התורה ומרגישים טעם מתיקות התורה שמשיבה את הנפש מאחר שאין בה שום חסרון, ואז זוכים להתמדה.

ובענין שאלתך שאתה שואל עצה לקום מקדם וכו', אמרו אנשי שלומנו היקרים אם הולכים לישון מקדם קמים מקדם, וזה תלוי בזה.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתתמיד בלמוד תורה הקדושה שאין טוב מזה, ורק זה מה שמלנה את האדם, כמאמר התנא הקדוש (אבות פרק ו') לפי שבשעת פטירתו של אדם אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שפג.

**כתוב שצריכים לנסע לצדיק האמת ולשמע תורה מפיו.
איך אפשר לקיים את זה בימינו?**

שאלה:

מאת אהרן: לכבוד מוהרא"ש שליט"א, שלום רב. תודה רבה על הספר היקר "אוצר הקדשה" שחזק אותי המון, אנחנו מאחלים לרב רפואה שלמה וכל טוב סלה, ושנזכה לראותו בארץ הקדש לצמיתות בביאת ינון במהרה בימינו, אמן. כתוב בלקוטי עצות (ערך ברית אות יז): "עקר שלמות לשון הקדש שהוא עקר תקון הברית, שכולל תקון כל התאוות והמדות, אי אפשר לקבל כי אם מפי הצדיקי אמת. ובשביל זה צריכים לנסע לצדיק האמת לשמע מפיו דיקא, ואין די בספר מוסר או לשמע מפי אחר ששמע ממנו, כי עקר שלמות הדבור שהוא בחינת שלמות לשון הקדש, שהיא עקר התקון, אי אפשר לקבל כי אם מפיו הקדוש בעצמו דיקא, כי שם מקור היראה שהיא שלמות לשון הקדש שהיא תקון הברית, שכלול מכל התקונים". איך אפשר לקיים את זה בימינו, כלומר, לנסע לצדיק האמת ולקבל תורה מפיו? בנוסף, אשמח לקבל מהרב עצה או סגלה וכן ברכה לקניית דירה. תודה רבה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח כ' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל אהרן, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מוהרנ"ת ז"ל מרבה לדבר באריכות גדולה (לקוטי הלכות שלוחין הלכה ה') שהצדיק משאיר אחריו תלמידים ותלמידי תלמידים שהם ממשיכים את דעתו בעולם, ולכן זה שרבנו ז"ל מזכיר כמה פעמים שצריכים לשמע תורה מפי הצדיק זה שיף גם בדור הזה, פי בודאי יש תלמידים אמתיים עובדי השם הדבוקים בו יתברך בכטול כל הרגשותיהם, והם מוסרים את דברי הצדיק כמו שהם, ומקרבים בני אדם אליו יתברך על פי דעת רבנו ז"ל, ולכן ראוי לשמע אותם וזו שלמות התקון ששומעים מפי הצדיק.

בענין סגלה לקנות בית וכו', צריכים לבקש הרבה ממנו יתברך, ומה שתפלה פועלת שום דבר לא פועל, ואי אפשר להסביר את מעלת התפלה, כי אם אדם באמת מוסר את עצמו כל כלו אליו יתברך, אזי כל מה שהוא מבקש יקבל, ובלבד שלא יתיאש בשום פנים ואפן, ולכן תהיה חזק בתפלה ותבקש ממנו יתברך שאתה רוצה שתהיה לך דירה בהרחבה וכו' וכו', ואז תראה מה התפלה תביא לך, אבל אתה צריך להיות עקשן לבקש בכל יום, ולהזמין בדיוק מה שאתה רוצה וכו', כי אצלו יתברך העקר הוא תמימות ופשיטות, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותומים ואין להם אלא תפלה זו בלבד, אמר דוד לפני הקדוש-ברוך-הוא רבנו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים קב, יט) "תכתב זאת לדור אחרון" - מכאן שהקדוש-ברוך-הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יה" - שהקדוש-ברוך-הוא בורא אותן ברירה חדשה; ולכן תהיה חזק בתפלה, וסוף כל סוף יהיה לך כל מה שבקשת.

תשואות חן לך על האחולים ועל התפלות שאתה מאחל לי ומתפלל בעדי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שפד.

האם תזונה נכונה היא בגדר חובה או בגדר המלצה טובה?

שאלה:

מאת יעקב: שלום לרב ורפואה שלמה. האם תזונה נכונה, כְּלוּמַר אֲכִילָה שֶׁל אֶכֶל טְבִיעֵי וְכִמְה שְׁפָחוֹת תַּעֲשִׂיתִי, וּבַעֲקֶר פְּרוֹת וִירְקוֹת, הִיא בְּגֵדֵר חוֹבָה אוּ בְּגֵדֵר הַמְּלִצָּה טוֹבָה? וְהֵאֵם צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ וּלְהִשְׁתַּדֵּל לְאֹכֹל רַק אֶכֶל בְּרִיא, אוּ שְׂאֵפֶשֶׁר לְאֹכֹל הַכֹּל כְּמוֹ שֶׁרַב הָעוֹלָם נוֹהֵג?

תשובה:

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שְׁלַח כ' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יַעֲקֹב, נִירוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּיָדָאֵי אָדָם צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מֵהוּ אֹכֵל, שִׁישְׁתַּדֵּל לְאֹכֹל רַק מְאָכְלִים בְּרִיאִים, כִּי רֹב הַמְּאָכְלִים יֵשׁ בָּהֶם כָּל מִינֵי צְבָעֵי מְאָכְל וְכו', וּמְכַנְיָסִים בְּזֶה כָּל מִינֵי חֲמָרִים וְכו', שְׁכָּל זֶה מְזִיק לְגוּף, וְהַרְמַב"ם (פֶּרֶק ד' מֵהִלְכוֹת דְּעוֹת הַלָּכָה ט') מְאָרִיךְ בְּזֶה, וְכֵן כָּתַב: "יֵשׁ מְאָכְלוֹת שֶׁהֵם רְעִים בְּיוֹתֵר עַד מְאֹד וְרֵאוּי לְאָדָם שְׁלֵא לְאוֹכְלָן לְעוֹלָם כְּגוֹן הַדְּגִים הַגְּדוֹלִים הַמְּלוּחִים הַיִּשְׁנִים, וְהַגְּבִינָה הַמְּלוּחָה הַיִּשְׁנָה, וְהַכְּמֵהִים וּפְטָרִיוֹת, וְהַבְּשָׂר הַמְּלִיחַ הַיִּשָּׁן, וְיֵינ מִגְּתוֹ, וְתַבְּשִׁיל שֶׁשָּׁהָא עַד שְׁנַדְף רִיחוֹ, וְכֵן כָּל מְאָכְל שְׁרִיחוֹ רַע אוּ מֵר בְּיוֹתֵר, הֵרִי אֵלוֹ לְגוּף כְּמוֹ סֵם הַמּוֹת. וְיֵשׁ מְאָכְלוֹת שֶׁהֵן רְעִים אֲבָל אֵינָן כְּמוֹ הָרֵאוּשׁוֹנִים לְרַע, לְפִיכֵן רֵאוּי לְאָדָם שְׁלֵא לְאֹכֹל מֵהֵן אֲלֵא מְעַט וְאַחַר יָמִים הַרְבֵּה, וְלֹא יִרְגִיל עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת מְזוֹנוֹ מֵהֶם אוּ לְאוֹכְלָן עִם מְזוֹנוֹ תְּמִיד

כגון דגים גדולים וגבינה וחלב ששקה אחר שנחלב כ"ד שעות, ובשר שורים גדולים ותישים גדולים והפול והעדשים והספיר ולחם שעורים ולחם מצות והכרוב והקציר והבצלים והשומים והחרדל והצנון, כל אלו מאכלים רעים הם, אין ראוי לאדם לאכול מאלו אלא מעט עד מאד ובימות הגשמים, אבל בימות החמה לא יאכל מהן כלל. והפול והעדשים בלבד אין ראוי לאוכלן לא בימות החמה ולא בימות הגשמים, והדלועין אוכלין מהן בימות החמה וכו'."

ומאריך שם ומסים שם: "כל המנהיג עצמו בדרךכים אלו שהורינו אני ערב לו שאינו בא לידי חלי כל ימיו עד שיזקין הרבה וימות, ואינו צריך לרופא ויהיה גופו שלם ועומד על בוריו כל ימיו".

והעולה על הכל שצריכים מאד לשמר בעתים הללו לא להכשל במאכלים אסורים, כי כל החניות מצפות בטרפות ונבלות, ובקלות יכולים להכשל בהם אם לא נזהרים בזה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שפה.

**אינני מצליח לפרנס את משפחתי כראוי,
ולכן יש לי מחשבות לעזב הכל ולהתגרש**

שאלה:

מאת קובי: שלום כבוד הרב. אני בן שלושים, נשוי ואב לתנוקת בת עשרה נחשבים שברוך השם מכניסה בי שמחה

ואשר גדול. בשנים האחרונות ובעקר מאז שהתחתנתי אני מתקרב לקדוש-ברוך-הוא, משתדל להתפלל ולדבר אתו כמה פעמים ביום, גם כשטוב לי וגם כשרע לי. יש לי עסק ובמקביל אני עובד גם כשכיר, אך למרות הכל יש לי קשי לפרנס את המשפחה. אני מרגיש שלא משנה כמה נעבד ונשקיע, בסוף החדש לא נשאר כלום, ואנחנו לא מתקדמים לשום מקום. ההורים של אשתי עוזרים לנו כספית, אבל הרבה פעמים מתלוננים ומתערכים לנו בחיים. מאד קשה לי עם זה ואני מרגיש בושה גדולה. בנוסף למצב הכלכלי, אשתי היקרה שגדלה בבית חלוני לא מבינה את החשיבות של התקרבות להשם יתברך וקשה לי עם זה נורא, אך אני לא רוצה לכפות עליה וליצור אנטי. בגלל כל הלחץ הזה, אני מרגיש שזה גדול עלי ויש לי מחשבות לעזב הכל ולהתגרש, כי אני לא מצליח לספק את צרכי אשתי ובתי. מה עלי לעשות כדי שהמצב ישתפר?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח כ' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל קובי, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להודות ולהלל ולשבח להקדוש-ברוך-הוא שזמן לך אשה טובה, אשה יקרה, ואתה צריך לשמר מאד מאד על כבודך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית יב, טז): "ולאברם הטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן,

חלק א', סימן סט) שְׁעָקַר הָעֲשִׂירֹת בָּא בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה, וְעַל יְדֵי שְׁתַּכְבֵּד וּתְיַקַּר אֶת אִשְׁתָּךְ תִּהְיֶה הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ.

חס וְשָׁלוֹם שְׁלֵא יַעֲלֶה בְּדַעְתָּךְ לְרַגֵּעַ לְהִתְגַּרֵּשׁ וְכוּ', כָּל הַבְּעֵיָה שְׁלָךְ הִיא רַק מִחֲמַת שְׁאֵתָה נִמְשָׁךְ אַחַר הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת וְכוּ', וְאַתָּה מְלֵא מְרִירוֹת וְדַכְאוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חֲתָ"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה, טז) פּוֹתַח 'אֵת' יְדִיךָ', יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים טז, טו) וְהִיִּית' אַךְ' שְׂמַח', וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אַתָּה צְרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמַּח אֶת עַצְמְךָ, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂמַאֲד מְאֹד קָשָׁה לָךְ, וּמְרִים לָךְ הַחַיִּים מִמּוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תִּבּוֹא לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִּסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

וְאִם תֹּאמַר בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמַּח, הֲרִי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? אֲלֵא דַע לָךְ שְׁחֲכַמְיִנּוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מ"א). אֵינְךָ עֲנִי אֲלֵא מִדַּעַת, עָקַר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסֶד וְדַעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמַאֲמִין שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֲלֵקוֹת גָּמוֹר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְּהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבָּר גְּדוֹל וְדַבָּר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהִשְׁגָּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כִּדִּי כֵּךְ שְׂאֲמְרוּ חֲכַמְיִנּוּ הַקְּדוּשִׁים (חֵלִין ז'): אֵינְךָ אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמִטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְעֵ קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קִדְּם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן סִימָן פ"ג) אֲמוּנָה הִיא טוֹב לְפְרִנְסָה; וְלִכֵּן בְּזֶה שְׂתִּשְׂמַח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתְךָ שְׁנִבְרַאתָ יְהוּדִי וְשְׁלֵא עֲשִׂי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמִחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, תִּפְתַּחֲנָה לָךְ אֶת כָּל צְנוּרֵי הַשְּׂפַע וְהַפְּרִנְסָה.

וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְשִׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כֵּךְ אָמְרוּ חֲכַמְיִנּוּ הַקְּדוּשִׁים

(קדושין לד:) אשה בעלה משמחה; וככל שתשמח יותר את אשתך תתרחב דעתך ותראה שעל ידי זה ישפע עליך שפע גשמי ושפע רוחני.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שפ"ו

**ידוע שרבנו אמר לא לאכול בצל חי.
באיזה אופן כן מתר לאכול בצל?**

שאלה:

מאת ריקי: ידוע שרבנו אמר לא לאכול בצל חי. האם יש אופן כלשהו שבו כן אפשר לאכול בצל? והאם רבנו התכוון גם לבצל ירוק?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח כ' סיון ה'תשע"ב
שלום רב אל ריקי, תחיה.
לנכון קבלתי את מכתבך.

מובא (שיחות הר"ן, סימן רסה) שרבנו ז"ל הזהיר מאד לבלי לאכל בצלים חיים כלל, אפלו עם שמן או שמן, ואפלו על ידי תערובות כגון על ידי ביצים וכיוצא, ואפלו בשבת, והלעיג על האומרים שבשבת מצוה לאכל דבר המזיק שהם בצלים חיים, ואמר שהם מזיקים

מאד לכמה דברים, וחשב אז כמה עניני מחלה ומכאובים וחלישות שגורמים וכו', והכלל שהחמיר מאד והזהיר מאד לבלי לאוכלם חיים כלל, אפלו על ידי תערובות ואפילו בשבת. רק מבשלים מתר לאכול. ובתחלה שאלנו אותו על זה, מחמת ששמענו בשם הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע שהזהיר מאד לבלי לאכל בצלים חיים, ואמר שבודאי פן הוא והתחיל לחשב לכמה דברים הם מזיקים וכו'.

הרי שלך לפניך שרפנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא לאכול בצלים חיים רק כשהם מבשלים וכו'.

ושמעתי מאנשי שלומנו שזה שידך רק לבצלים הגדולים, ולפני שמשתמשים בהם מטגנים אותם באש וכו', ואז יכולים לאכול את זה, אבל בצלים ירוקים פן יכולים לאכול.

הקדוש-ברוך-הוא יעזור לנו שנזכה לצית את רפנו ז"ל, על כל מה שהוא בקש מאתנו, כי אין לנו אלא דברי פן השמחה הנכלל במקור השמחה, והעוסק לקשרנו לשרש השמחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שפ"ז.

**בכל פעם שאני אומר מלה לא במקום,
אשתי מתרגזת ולא מדברת אתי כמה ימים**

שאלה:

מאת יהודה: לכבוד הרב הצדיק שליט"א, רפואה שלמה. אני ואשתי נשואים כבר עשר שנים אך לצערי יש בינינו הרבה מריבות. בכל פעם שאני עושה טעות או אומר מלה לא במקום היא מתרגזת ולא מדברת אתי כמה ימים, ולפעמים

אף במשך שבוע או שבועים. כשהיא עושה אתי ברגז זה מכאיב מאד, גם לי וגם לילדים, ולמרות שאני מנסה לפייס אותה היא לא מוכנה להתפייס. מה עושים במצב כזה? אנא החזירו לי תשובה, כדי שיחזר השלום לבית. ישר כח גדול.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח כ' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל יהודה, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על האחולים והתפלות.

אתה צריך להבין שזה הטבע הבריא של אשה וכו', ועם כל הכבוד לכל הנשים על פי רב ככה זה הולך וכו', ויש לזה כמה סבות שאין להעלותן על הכתב וכו', ולכן החכם עיניו בראשו, יודע איך להתנהג בבית לא לעצבן את האשה בשום פנים ואופן, ואיך הולך הפתגם? "תהיה חכם ולא צודק", כי אם אתה תהיה צודק תמצא את עצמך בחוץ וכו', ובלי אשה, עם כל הצדק שלך וכו', ולכן לא בחנם שחקמינו הקדושים כל כך הזהירונו לשמר על כבוד האשה, ואמרו (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית יב, טז) "ולאברם הטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזה, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו).

ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן סט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, ואמרו (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה, וכן אמרו (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בתבואה בתוך ביתו, שאין מריבה

מצויה בתוך ביתו של אדם אלא על עסקי תבואה, שנאמר (תהלים קמז, יד) "השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך" אמר רב פפא הינו דאמרי אינשי כמשלם שערי מכדא נקיש ואתי תגרא בביתא.

ולכן תשבר את העקשנות שלך, ותודה על האמת וכו', שאשה צריכה כבוד, ומכרחים לתת לה את הכבוד וכו', כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רב) שהנשים מקפידות מאד על כבודן וכו', עין שם. אשה צריכה הרבה תשומת לב, וצריכים לתת לה את זה, וכן מוכא (שיחות הר"ן, סימן רסד) שרבנו ז"ל הזהיר לכבד וליקר את אשתו, כי אמר הלא הנשים הן סובלות צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהן, צער העבור והלידה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אופנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרן ולכבדן.

ולכן אם אתה רוצה שיהיה שלום בתוך הבית, תשמור מאד איך שאתה מדבר עמה וכו', כי אם תפלט מפיה מלה שלא לענין וכו', תדע שיהיה פצוץ וכו', כך החיים וכך זה בכל בית וכו', אלא החכם יודע את זה מראש, ולכן נשמר מאד מאד מזה, ועל כלם צריכים הרבה תפלות לבקש את הקדוש-ברוך-הוא שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, כי האשה היא עצם מעצמיו, ואמרו חכמינו הקדושים (יבמות סג.) זכה - עוזרתו, לא זכה - כנגדו, כי הכל תלוי בבעל, ולכן "תהיה חכם ולא צודק", והחכם מכל אדם אומר (משלי יז, א): "טוב פת חרבה ושלוח בפה מבית מלא זבחי ריב".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שפח.

**אני רוצה לחזור בתשובה,
אבל קשה לי מאד לצאת מהזהמה**

שאלה:

מאת אליהו: שלום למוהרא"ש. תודה רבה לך על כל החזקים ועל זה שבאת לדרשה בבתי-ים, יצאתי משם עם בכיות, התעוררות וחזיק. לפני שלש-עשרה שנה זכיתי לחזור בתשובה ולהתקרב מעט לצדיק האמת. גדלתי בבית שלא היה חסר בו דבר, חוץ מחם ואהבה שלא קבלתי מאבי מעולם. מה שכן קבלתי הם הרבה בזיונות, השפלות ומכות. כבר מגיל קטן יש לי בעיה גדולה, ולמרות כל ההשתדלות והתפלות שלי, שום דבר לא זז. בערך בגיל שמונה מצאתי סרטים מקלקלים מאד ומאז בוערת בי התאנה כמו אש שורפת. כשגדלתי והגעתי לגיל תשע עשרה, אחרי שעשיתי הרבה שטיות ונכשלתי בעברות ברחתי מהבית והתחננתי. יש לי זקן ופאות ואני נראה עובד השם, אבל בתוך תוכי אני מלא מחשבות רעות ופגמים. אני מאד רוצה לחזור בתשובה אמתית, אבל אני לא יודע איך לצאת מהזהמה הזו. יש לי עוד בעיה: אבא שלי חושב שרציתי לקחת ממנו כסף של ירושה ולכן הוא פגע בי מאד ולא מדבר אתי, וכרגע אנחנו מנתקים. אשמח מאד שתתייחס לשתי הבעיות שלי.

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח כ' סיוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֱלֹהֵינוּ, נִרְוֵנוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂזָכִית לְהִתְחַתֵּן וְעַל זֶה אֶתָּה צָרִיךְ לְתַת תּוֹדָה
וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזוֹ הַמְתַּנָּה הִכִּי יָפֵה שְׁנַתְּנוּ לְךָ הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתַקִּימֵם מֵה שְׁאָמַר הַחֲכָם מְכַל אָדָם (קִהְלַת ד, ט):
"טוֹבִים הַשָּׁנִים מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם
יָפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאֵלּוּ הָאֶחָד שְׂיָפּוּל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ"
וְגו'.

יֵשׁ הַרְבֵּה בְּנֵי הַנְּעוּרִים שְׁלֹא מְסַתְּדְרִים בְּבֵית וְכו', וְחָסֵר לָהֶם
חֵם וְאַהֲבָה וְכו', וְקִבְּלוּ הַשְּׁפָלוּת וּמְכוּת וְכו', אֲבָל אֶתָּה צָרִיךְ לְדַעַת
שְׂזֵה הַכֹּל מֵאַחֲוֵיךָ, תִּרְאֶה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְהַדְּבָר הִכִּי חָכָם
בְּחֵיךָ שְׂאֶתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלֶךָ וְכו', הוּא רַק לְכַבֵּד וּלְיַקָּר אֶת
אִשְׁתְּךָ, כִּי הִיא נִשְׂאָרָה אִתְּךָ, וְהִיא מְלִוָּה אוֹתְךָ כָּל הַדֶּרֶךְ וְכו'.

וְלִכֵּן שְׂכוּחַ תִּשְׁפַּח אֶת הָעֶבֶר שְׁלֶךָ לְגַמְרֵי, וְתִרְאֶה לְבָנוֹת אֶת
עֲצָמְךָ בְּכֹל מֵה שְׂאֶתָּה רַק יָכוֹל, וְהַעֲקָר שְׂתַעֲבֹד עַל נִקְדָּה אַחַת -
שְׂמַחָה, כִּי כֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ירושלמי מוֹעֵד קָטָן פָּרָק ב' הִלְכָה ד')
שְׂמַחָה לְאָדָם בְּשַׁעֲה שֶׁהוּא דָר בְּתוֹךְ שְׁלוֹ, עֲכָשׁוּ אֶתָּה יִצְאֵת מִרְשׁוֹת
הַבֵּית וְכו', וּבְנִית אֶת בֵּיתְךָ, אֲזִי אֶתָּה צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מַדַּת
הַשְּׂמַחָה כִּי אִין דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמַחָה, וְכֹל כֵּךְ קָשָׁה לְאָדָם
לְהַגִּיעַ לְמַדַּת הַשְּׂמַחָה יוֹתֵר מְכַל הָעֵבֻדוֹת הִכִּי קִשׁוֹת, קַל יוֹתֵר לְצוּם
וְכו', וּלְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכו', הַעֲקָר לֹא לְהִיּוֹת
בְּשְׂמַחָה.

וְלִכֵּן עַל שְׂמַחָה צָרִיכִים מְסִירוֹת נַפְשׁ גְּדוּלָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ

הקדושים (תנחומא שמיני ב) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיה בשמחה, כל החיים שלך ילכו ככר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכה לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה.

ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר, ותכף ומיד כשתגיע לגדלות המוחין, ישתנה כל מהלך מחשבתך לגמרי, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קסט) כשאדם שש ושמח אז הקדוש-ברוך-הוא בעצמו שומר אותו שלא יפשל בתאות נאוף. ולכן תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, ואף שמרב צרות שעברו עליך בחייה אתה נמשך אל העצבות ואל העצלות וכו', דע לך שאם אתה רוצה להתחיל לחיות חיים חדשים כמו שרבנו ז"ל מלמד אותנו, אז אתה מכרח לעבד על נקדת השמחה.

תראה למסר את נפשך להתפלל את שלשת התפלות שחרית, מנחה וערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ת). מאי דכתיב (תהלים סט, יד) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון", אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד): מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את שלשת התפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזו תפלה לא להתפלל במנין, זו כבר קלפת עוג מלך הפשן שיעקר אותו מהיהדות.

וכן זכר גם זכר שהעקר ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא ומדרש, שהלמודים האלו הם כנגד ארבעת העולמות, אצילות, בריאה, יצירה, עשייה, ומי שלומד בכל יום את ארבעת הלמודים האלו, ממשיך על עצמו הארה גדולה ונפלאה מאד, מקרא הוא בעשייה, משנה היא ביצירה, גמרא היא בבריאה, מדרש וזהר הם באצילות. אשרי מי שלומד בכל יום את ארבעת הלמודים האלו לכל הפחות, וחבל שתחסיר יום אחד מלמוד ארבעת הלמודים האלו, כי סוף כל סוף רק זה מה שישאר מאתנו, ואפלו שתלמד מכל שעור קצת, זה גם כן דבר גדול מאד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שפט.

**למרות שתמיד עזרתי לנזקקים,
לבסוף הפכתי בעצמי לנזקק**

שאלה:

מאת דוד: שלום לך כבוד הרב, אני מבקש על בריאותך השלמה. ברצוני להתייעץ אתך: מזה כעשרים ואחת שנה, מאז שהתחלתי לשמור מצוות, מצבי הכלכלי הפך לקשה. תמיד הפרשתי מעשר מכספי בכדי להגדיל תורה בישראל, ואף פתחתי מפעל כשבכונתי לעזור לנזקקים באמצעות הרוח שאפיק ממנו. אף לצערי קרה ההפך, ומהר מאד אני בעצמי הפכתי לנזקק. הבלתי ברכה מהרבה רבנים, אף

שׁוּם בְּרָכָה לֹא הִתְקַיְמָה בִּי. אִמָּנָם מְדַבֵּר רַק בְּכֹסֶף אֲבָל זֶה
מִשְׁהוּ שְׂאִי אֶפְשָׁר בְּלִעְדֵּיו וּכְבֹר נִגְמְרוּ לִי כָּל הַפְּחוֹת. לָמָּה
זֶה קָרָה לִי? וּמָה עָלַי לַעֲשׂוֹת כִּדְּי שֶׁהַמָּצֵב יִשְׁתַּפֵּר?

תשובה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח כ' סִינן ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל דָּוִד, נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תְּשׁוּאוֹת חַן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּה מִתְּפַלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי
הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁכָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ תִּתְקַבְּלֶנָּה
לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלִתְךָ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל
פְּרַנְסֶה שֶׁהוּא חַת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה, טז) פּוֹתַח 'אֶת' יְדִידְךָ,
יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים טז, טו) וְהִיִּית' אַךְ 'שִׂמַּח', וְלִכֵּן הַדְּבָר הֵרָאשׁוֹן
אֵתָּה צְרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמַּח אֶת עַצְמְךָ,
וְאֵךְ שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ שֶׁמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ וּמְרִים לָךְ הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל
זֹאת עִם עַצְבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תְּבוֹא לְשׁוּם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּר
יּוֹתֵר.

וְלִכֵּן הַדְּבָר הֵרָאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֵּאמַר בְּמָה יִשׁ
לִי לְשִׂמַּח? הֲרֵי אֲנִי עָנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? דַּע לָךְ שֶׁחֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מ"א). אֵינְךָ עָנִי אֲלֵא מִדַּעַת, עַקֵּר הַעֲנִיּוֹת תְּלוּי
בְּחִסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי שֶׁמְאֲמִין שְׂאִין בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרַךְ
כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְּהִיג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה
מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהִשְׁגָּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֵלְיוֹן, עַד כִּדְּי כִּךְ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (חֵלְיוֹן ז): אֵינְךָ אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמָטָה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיָזִין

מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות ממון סימן פג) אמונה הוא טוב לפרנסה.

ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושללא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, תפתחנה לך את כל צנורי השפע והפרנסה.

אתה צריך לזכור טוב מה שאמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה לא סימן ג') לא מי שהוא עשיר היום עשיר למחר, ומי שהוא עני היום עני למחר, אלא לזה מוריד ולזה מעלה, שנאמר (תהלים עה, ח) "כי אלקים שופט זה ישפיל וזה ירים".

ולכן תתחזק ביתר שאת וביתר עז, אל תחשב שתמיד תהיה עני וכו', הכל יכול להתהפך בין לילה ליום, העקר תתפלל להקדוש-ברוך-הוא, פי כף אמרו חכמינו הקדושים (נדה ע:) מה יעשה אדם ויתעשר? אמר להן ירבה בסחורה וישא ויתן באמונה, אמרו לו הרבה עשו כן ולא הועילו, אלא יבקש רחמים ממי שהעשר שלו, שנאמר (תגי ב' ח') "לי הכסף ולי הזהב". מאי קא משמע לן? דהא בלא הא לא סגי, הינו שמכרחים להתפלל להקדוש-ברוך-הוא, כי אחרת זה לא הולך, ותפלה מועילה תמיד, כמאמרם ז"ל (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותומים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש-ברוך-הוא רבנו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים קב, ט) "תכתב זאת לדור אחרון" - מכאן שהקדוש-ברוך-הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יה" - שהקדוש-ברוך-הוא בורא אותן בריה חדשה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי,

שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל
אשר תפנה, תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ש.צ.

**אני רוצה להתחזק באמונה ובשמירת מצוות,
אך הסביבה מקשה עלי ולועגת לי**

שאלה:

מאת נופר אביטל: לכבוד הצדיק מוה"רא"ש גרו י"איר. אני
רוצה להתחזק באמונה שלמה שרק הקדוש-ברוך-הוא
נמצא פה, להתמסר רק אליו ולקיים את כל המצוות, אך
קשה לי, כי אני לא באה מסביבה חרדית או דתית ורק השנה
חזרתי בתשובה. בחוץ יש בלבולים ויצר הרע גדול. החברות
שלי לא אוהבות את זה ואומרות לי שאני מגזימה, ויש כאלו
שגם אומרים לי שחס וחלילה אין השם, וכל העולם נוצר
מפיצוץ. יש לי חבר כבר שנה וגם הוא מתחזק, אך בגלל
שאין לנו בית לגור וזה לא הגיוני שנגור עם ההורים, אנחנו
נשארים ככה ולא מתחתנים. תעזר לי בבקשה ותייעץ לי מה
לעשות.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח כ' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל נופר אביטל, תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שזכית לחזר בתשובה, כי אצלו יתברך בעל תשובה מאד מאד חשוב, כמאמרם ז"ל (ברכות לד:) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, ואמרו (פסחים קיט.) ידו של הקדוש-ברוך-הוא פרוסה תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה.

ולכן את צריכה מאד מאד לשמח על נעם חלקך, העקר לא להפגס בוכוחים עם אף אחד וכו', כי כף אמר איוב (איוב טז, א) "הקץ לדברי רוח או מה ימריצך כי תענה". כוכב התפוצץ... כמו שאחד יספר לך שהיה לו בקבוק דיו ושפך את זה על ניר לבן, ופתאום יש לך ספר עם ספורים מדהימים...

ולכן אל תבלבלי את עצמך משום דבר, רק דעי לך שצריכים להתחתן מה שיותר מהר, אסור לחיות ככה עם בחור וכו', יעזר הקדוש-ברוך-הוא ששניכם תמצאו עבודה, ותוכלו להתחתן מה שיותר מהר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני, תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שצא.

**כיצד לנהג עם קרובי משפחה
שהקרבה אליהם מחלישה אותנו רוחנית?**

שאלה:

מאת לאה: לכבוד קדשת הצדיק, שלום וברכה ורפואה

שְׁלָמָה, וְיִהי רָצוֹן שֶׁנִּזְכָּה לְרֵאוֹת אֶת הַצַּדִּיק בְּאֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ
בְּמִהְרָה. יֵשׁ עֵינַי שֶׁמִּטְרִיד אוֹתִי מְאֹד: יֵשׁ לָנוּ בְּמִשְׁפָּחָה זֶגֶג
שֶׁמְאֹד קָשָׁה לָנוּ בְּנוֹכְחוֹתוֹ, הֵם לֹא מְבָרְרִים מִסְפִּיק בְּדַרְכָּם
הַדְּתִית וּבְכָל פֶּעַם שָׂאֲנוּ נִפְגָּשִׁים אִתָּם נוֹצֵרֶת עֲגָמַת נֶפֶשׁ
מִהַמּוֹן בְּחִינּוֹת. בְּשָׁל כָּךְ, אָנוּ נִמְנָעִים מִמִּפְגָּשִׁים אִתָּם, אֲךָ
בְּכָל זֹאת זוּ מִשְׁפָּחָה וְלִפְעָמִים אָנוּ נִפְגָּשִׁים. יֵשׁ לְצִיָּן שָׂאֲנוּ
מְאֹד אוֹהֲבִים אוֹתָם וְיֵשׁ בִּינֵינוּ קִשְׁרָה, אֲךָ הַמְצָאוֹת מִמִּשְׁכַּת
בְּקִרְבָּתָם לֹא מוֹלִידָה טוֹב. מַה גַּם שֶׁגִּסְתִּי מְדַבֵּרֶת בְּפָנַי לְשׁוֹן
הָרַע עַל בְּעָלֵי, דְּבָר שֶׁמְצַעֵר אוֹתִי מְאֹד. כִּיצַד הַצַּדִּיק מְמַלִּיץ
לְהִתְנַהֵג בְּמִקְרָה זֶה?

תשובה:

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח כ' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל לְאֵה, תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תְּשׁוּאוֹת חַן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאֵת מִתְּפַלֵּלֶת עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי
הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ תִּתְקַבְּלֶנָה
לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁבְּחֵיידֶךָ הַפְּרִטִיִּים הַבְּעַל שֶׁלָּךְ זֶה הַכָּל, וְלִכֵּן
הוּא בָּא קֹדֶם לְפָנַי הַכָּל וְכוּ', וְאִם אֶחָד מִכְּפִישׁ אֶת בְּעַלְךָ וּמְדַבֵּר עָלָיו
לְשׁוֹן הָרַע וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְהִמָּנַע לְלַכֵּת שָׁמָּה, כִּי אִם זֶה הִיָּה הַפּוּדָה
שֶׁמִּשְׁפַּחַת בְּעַלְךָ הָיוּ מְדַבְּרִים עָלֶיךָ לְפָנַי בְּעַלְךָ, גַּם אֶת לֹא הִיִּית
רוֹצֵה שֶׁיִּקְרָה כָּכָה, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אֶת צְרִיכָה לְמַנוּעַ אֶת עֲצֻמָּךְ
מִה שֶׁפַּחֹת לְהִסְתַּוֵּבֵב שָׁמָּה וְכוּ', מִשְׁפָּחָה הִיא מִשְׁפָּחָה, הַכָּל טוֹב
וּבִסְדֵר וְכוּ', עַד שֶׁזֶה בָּא לְחִיִּים הַמְּשִׁתָּפִים שֶׁלָּכֶם שְׂרוּצִים לְהִרְס
לָכֶם אֶת הַבֵּית, אֶת זֶה אֶת לֹא צְרִיכָה לְתַת בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן.

הקדוש-ברוך-הוא יעזור לכם שתחיו ביחד בשמחה ובאהבה והבנה הדדית, כי זה יסוד גדול בחיי נשואין, וחכמינו הקדושים אמרו (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י:.) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום-בית, הינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני, תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שצב.

**אינני מרצה מעצמי,
ובכל בקר אני קמה עם רגשות אשמה**

שאלה:

מאת בתיה: שלום לצדיק היקר. אני משתדלת לעשות מסירות נפש להיות בשמחה ומחפשת פתרון כיצד לנצח את רגשות האשמה שיש לי. ברגע שאני קמה בבקר, אני מתחילה להסתכל על עצמי ומרגישה אשמה בכל חלשות האפי שלי. אני נאבקת בכל יום עם המון כעס, ואני עובדת על האמונה שלי כדי למנוע את זה, אף למרות זאת אני מרגישה שאני עושה המון דברים שהם ההפך מהדרך שבה צריכה

אָמַא יְהוּדִית לְהַתְנַהֵג. קִשָּׁה לִי לְרֵאוֹת אֶת הַחֲלֻשׁוֹת שְׁלִי וְלְהַתְמוּדָד אֶתְּן. מִצַּד אֶחָד אֲנִי אוֹמֵרֵת לְעֶצְמִי "תְּתַאֲמָצִי, אֶת יְכוּלָה לְעֵשׂוֹת יוֹתֵר", וּמִצַּד שְׁנַי אֲנִי אוֹמֵרֵת לְעֶצְמִי "זֶה בְּסֹדֵר שְׁאֲנִי לֹא מְצִינֵת בְּהַכֵּל" ... יֵשׁ לִי רָצוֹן חֲזָק לְרַכֵּשׁ הַרְבֵּה חֲכָמָה וְדַעַת יוֹתֵר מֵאִשָּׁה רְגִילָה, אֲךָ אֲנִי צְרִיכָה לְהִיּוֹת עֶקְרֵת בֵּית וְלִדְאָג לְצָרְכִים הַגִּשְׁמִיִּים שֶׁל בַּעֲלִי וְיִלְדִי. אֶשְׁמַח לְקַבֵּל עֶצָה כִּי־צַד לְהַתְמוּדָד עִם הַבְּלִבּוֹלִים הָאֵלֶּה. יֵשׁ לִי שְׂאֵלָה נוֹסֶפֶת: כַּאֲשֶׁר הִתְקַרְבְּתִי לְחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, עִמְדָתִי לְהַתְחִיל בְּלִמּוּדֵי פְּסִיכּוֹלוֹגְיָה, אֲךָ לְבִסּוֹף לֹא הִתְחַלְתִּי לְלַמֵּד כִּי הַבְּנֵתִי שֶׁבְּלִמּוּדֵים אֵלֶּה נוֹשְׁבוֹת רוּחוֹת זָרוֹת וְחִילוּנִיּוֹת וְנִשְׁאַרְתִּי עִם הַצָּמָא לְלַמֵּד וּלְהַבִּין אֶת הַנֶּפֶשׁ. הָאֵם יֵשׁ דְּרָךְ לְלַמֵּד פְּסִיכּוֹלוֹגְיָה מִבְּלִי לְהַחֲשֹׁף לְרוּחוֹת זָרוֹת? אֲנִי מְקַוֶּה שְׁעַם הַהִתְחַזְקוֹת שְׁאֶקְבֵּל, אוֹכֵל לְפָרוֹץ קְדִימָה, לְבָנוֹת מִחֲדָשׁ אֶת בֵּיתִי וְלְהַכְנִיס לְתוֹכּוֹ אֶת הַשְּׂכִינָה. תּוֹדָה רַבָּה עַל כֹּף שְׂאֵתֶם מְקַדִּישִׁים זְמַן וּמֵאֲמָץ לְעֵבוֹת.

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלַח כ' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל בְּתִיָּה, תַּחֲיָיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁרֵגְשִׁי אֲשֶׁמָּה וְכוּ' זֶה הַדְּבָר הַכִּי חָמוּר שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת וְכוּ', וְאָדָם הוֹרֵג וְהוֹרֵס אֶת עֶצְמוֹ בְּמוֹ יָדָיו עִם רְגֵשִׁי אֲשֶׁמָּה, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְצֵאת מֵרְגֵשִׁי אֲשֶׁמָּה, אֶת לֹא אֲשֶׁמָּה בְּשׁוֹם דְּבָר. תַּעֲבִדִי עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְתִתְאַזְרִי בְּמַדַּת הַסְּבִלְנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יְפָה מְזוֹ, וְאֶפִּילוֹ שְׂזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קִשָּׁה, זְכָרִי מַה שְׂאֵמֵר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פְּרָק ה') לְפוּם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעִי לָךְ, כְּשִׂאֲשָׁה עוֹצְרֵת עֶצְמָה לֹא לְכַעוֹס וְכוּ', אֶפְלוֹ שֶׁהִיא נִמְצָאת

במדור הקלפות וכו' בזה היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין-סוף ברוך-הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכניס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישנות. אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת".

ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לך שמחת החיים, ויכולים ללמד פסיכולוגיה מעצמו וכו', ומחיי יום מה שרואים במשפחה וכו', או אצל השכנים וכו', או סביב בחברה וכו', מכל דבר יכולים ללמד איך להפך את החיים לטוב, ובפרט כשיש את ההקדמות של רבנו ז"ל, אזי יש כבר הכל, כי הלמוד העמק של רבנו ז"ל כלול מהכל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני, תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שצג.

האם יש חובה לגלות לאדם ששנים מילדיו הם ממזרים?

שאלה:

מאת תמר: כיצד צריכים לנהג כאשר יודעים שאשתו של אדם מסוים בגדה בו עם חברו הטוב, ושני ילדיו האחרונים

אינם שלו והם ממזרים? מצד אחד אנשים לא מוכנים לספור ולגלות לו מאחר וההשלכות שיבואו בעקבות כך כגון פרוק הבית והאמללות של הילדים יהיו על מצפונם, אך מצד שני צריכים למנוע התרבות ממזרים בישראל. א. איך יש לנהג על-פי דין תורה? ב. האם יש עברה לאנשים שלא מוכנים לספור לו את האמת?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח כ' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל תמר, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריף לדעת שבדבר כזה מכרחים לדבר עם רב מפרסם לירא שמים, ולהתייעץ אתו, כי זו שאלה חמורה בהלכה, ומה גם שלא יכולים לפסק שילדים הם ממזרים, כי על פי הלכה רב בעילות הן אחר הבעל, ועד שאין עדים שראו בפרוש וכו', אי אפשר להאשים בהאשמות וכו'. ויכול מאד להיות שהכל מפוברק וכו', וצריכים מאד מאד לשמר לא לפרק בית וכו'.

ולכן שב ואל תעשה עדיף וכו', הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו ויבוא בעל הפרם ויכלה את קוציו וכו', וחקמינו הקדושים אמרו (כתבות ל.) תני רבי חייא מיום שחרב בית המקדש אף-על-פי שבטלו סנהדרין ארבע מיתות לא בטלו וכו', אלא דין ארבע מיתות לא בטלו, מי שנתיחב סקילה או נופל מן הגג או תיה דורסתו, ומי שנתיחב שרפה או נופל בדלקה או נחש מכישו, ומי שנתיחב הריגה או נמסר למלכות או לסטים באין עליו, ומי שנתיחב חנק או טובע בנהר או מת בסרונכי.

ולכן מי שחוטא או בוגד וכו', הוא צריך לזכר שאין העולם הפקר, ומקדם או אחר כך מגיע תורו וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שצד.

היכן עדיף להתפלל:

**בבית כנסת של ברסלב שיש בו דבורים בזמן התפלה,
או בבית כנסת כללי שאין בו דבורים בזמן התפלה?**

שאלה:

מאת יוסף: לכבוד הצדיק שלום וברכה ורפואה שלמה. יש בעירנו שני בתי כנסת, אחד מהם הוא בית כנסת של אנשי שלומנו חסידי ברסלב, אך בגלל שאין שם רב אין שם סדר, והרבה פעמים מדברים שם בזמן התפלה, והשני הוא בית כנסת של אחד מגדולי הדור שאינו חסיד ברסלב, אך מאד מעורר לעבודתו ותפלה, ויש שם סדר מופתי והרגשה מיחדת. היכן עדיף להתפלל? והאם יש ענין למסור את הנפש להתפלל דוקא בבית כנסת על שם רבנו כפי שכתב רבי נתן (בלקוטי הלכות, הלכות שבת) בשבח בתי כנסיות ומדרשות שקרויים על שם הצדיק? תודה רבה.

תשובה:

בעזרת השם ותפלה, יום ראשון לסדר שלח כ' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל יוסף, גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה ברור שעדיף להתפלל בבית הכנסת הנקרא על שם הצדיק,

עם כל זאת אם יש שם הפקרות בבחינת (שופטים יז, ו): "בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה", ובפרט שמדברים באמצע התפלה וכו', עדיף להתפלל בבית הכנסת שיש שמה סדר וכו', ובפרט שבמקום הזה מעוררים אותו לעבודת השם יתברך, כי אדם צריך להסתכל על עצמו איפה טוב לו ולילדיו, וזה העקר.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר שכל בית כנסת הנקרא על שם רבנו ז"ל לא יבזה את שמו הקדוש, אלא שידברו שמה רק מעצותיו הקדושות, כי רבנו ז"ל נמצא רק במקום שמדברים ממנו ומקימים את עצותיו הקדושות ואת דבריו, כי אם יש בית כנסת על שם רבנו ז"ל שבו בכלל לא מדברים מרבנו ז"ל, רק הכל הפקר וכו', עבדא בהפקירא ניחא ליה וכו', אזי צריכים לדעת שרבנו ז"ל לא נמצא שמה, כי הוא נמצא רק במקום שמדברים ממנו.

הקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שצה.

למרות רצוני העז לחזור בתשובה אני נופל יותר ויותר

שאלה:

מאת מרדכי: שלום לכבוד הצדיק. אני משתוקק וכוסף כבר שנים לחזור בתשובה, אף למרות הרצון העז אני נופל יותר ויותר וקשה לי להחזיק מעמד. איך זה הגיוני? ומה אני עושה לא בסדר? תודה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח כ"א סיון ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל מרדכי, נרו יאיר.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם כל, אתה צריך לדעת מה זו חזרה בתשובה: רבנו ז"ל
 אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לה) שאדם צריך לזרק את עצמו חזרה
 מאיפה שהוא בא, הינו הקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ כבודו,
 והוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, והנשמה
 של האדם היא חלק אלוך ממעל, והיא צריכה תמיד להיות דבוקה
 בו יתברך, אך כשאדם חוטא הוא נופל מהאמונה הזו, ועל ידי זה
 הוא נתק לגמרי ממנו יתברך, עד שמסתובב בעולם הטהור וכו',
 וחשך ומר לו, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות אמונה סימן כב)
 הפשע של האדם מכניס כפירה לאדם, והרגע שיש לאדם כפירה
 בלבו, זה אבי אבות הטמאה.

וכן עקר החזרה בתשובה זה רק לנתק את עצמו מכל העבר
 שלו, להדביק את נפשו בו יתברך, שזה אותיות תשוב ה', ה' זה
 הנפש של האדם שצריכים להדביקה ולהשיבה אליו יתברך.

ואתה צריך להבין שזה לוקח הרבה זמן עד שאדם נעקר מהרע
 שנפל אליו, ולכן אסור להתיאש בשום פנים ואפן, רק להמשיך
 להתפלל להקדוש-ברוך-הוא, לדבר אליו יתברך כאשר ידבר איש
 אל רעהו והבן אל אביו, וצריכים לדעת שזה לוקח זמן, ובין כך
 אף שיש לו עליות וירידות, צריך לדעת שכל העתקה שנעתק מהרע
 ומושיף את עצמו אל הטוב, זה עושה רשם גדול בשמים, וכבר אמר
 רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן יב) אלו הרוצים להיות אנשים כשרים
 ולהכנס בעבודת השם יתברך, ואזי יש להם בלבולים גדולים ומניעות
 גדולות, ואינם יכולים לתת עצה לנפשם איך לעשות, מחמת גדל

הבלבולים והמניעות שיש להם, וכל מה שרוצים לעשות בעבודת השם יתברך, קשה להם לעשות כראוי, צריכים שיידעו, שזה בעצמו שהם מתיגעים ולהוטים לעשות איזו עבודה, או לקדש עצמו באיזו קדשה, אף-על-פי שאינם יכולים לגמר כראוי, זה בעצמו שהם מתיגעים ולהוטים אחר זה, הוא בחינת קרבנות בבחינת (תהלים מד, כג) "כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה".

ואיתא בזהר (חיי שרה קכד.), שזו בחינת תפלה שהיא בחינת קרבנות, הינו כשרוצים להתפלל ואין מניחין אותו ומבלבלים אותו בכמה מיני בלבולים והוא צריך לכמה יגיעות בשעת התפלה, ואזי אפלו אם אינו זוכה להתפלל כראוי, אף-על-פי-כן היגיעה בעצמה שמגיע עצמו בכל כחו ומוסר נפשו להתפלל כראוי, זה בעצמו הוא בחינת קרבנות בחינת "כי עליך הרגנו" וגו', וכמו כן בכל העבודות והקדשות שאדם רוצה לקדש עצמו ולעשות את רצונו יתברך ולחזור בתשובה שלמה אליו יתברך, אף-על-פי שאינו זוכה חס ושלום לקדש עצמו כראוי, אף-על-פי-כן היגיעה בעצמה והיסורין והבלבולים שיש לו מזה מחמת שרוצה וחפץ לקדש עצמו, רק שאין מניחין אותו, זה בעצמו הוא בחינת קרבנות בחינת "כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה".

על כן אדם צריך לעשות את שלו תמיד, ליגע עצמו בעבודת השם יתברך בכל מה שיוכל, ואת כל אשר תמצא ידך לעשות - עשה, אף-על-פי שקשה עליו מאד, ונדמה לו שאין מניחים אותו כלל ומרחיקים אותו מאד מאד, ואינו זוכה לעשות כראוי שום דבר שפקדשה וכו', ואדרבה נדמה לו שמפילים אותו מאיגרא רמא לבירא עמיקתא וכו', אף-על-פי-כן עליו לעשות את שלו, ולא תיאש בשום פנים ואפן, ויחזיק מעמד בכל מה שיוכל והשם הטוב בעיניו יעשה.

ולכן ראה מה לפניך, אל תהיה בטלן, כל אחד ואחד שרוצה לחזור בתשובה אליו יתברך, עוברים עליו הנסיונות הקשים והמרים האלו, כי הקלפות מסבכות אותו לגמרי, עד שאינו רואה שום צד אור וכו', עם כל זאת אם יהיה חזק בדעתו שהוא את הקדוש-ברוך-הוא לא יעזוב, על ידי זה סוף כל סוף יתפרדו כל פועלי און, ויתגלה אליו מלך הכבוד בעצמו.

ולכן הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שצו.

מה הדרך בעבודת השם שהכי מתאימה לאנשים כמוני?

שאלה:

מאת חיים אברהם: לכבוד מוהרא"ש גרוניאיר. אני רואה שיש הרבה דרכים בעבודת השם, יש צדיקים שעסקו בתעניות וסגופים, יש צדיקים שעסקו בתפלה והתבודדות, ויש צדיקים שעסקו רק בלמוד תורה. מה הדרך הכי מתאימה לאנשים כמוני?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח כ"א סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל חיים אברהם, גרוניאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן מח) שאדם צריך לעבור

בזה העולם על גֶשֶׁר צר מאד מאד, והכָּלֵל וְהַעֲקָר שְׁלֵא יתפחד כָּלֵל, הינו כְּשֶׁאָדָם יוצא לְאוֹר הָעוֹלָם מִבֶּטֶן אִמּוֹ, וְעַד שְׂיוּצָא מִזֶּה הָעוֹלָם וְחוֹזֵר אֶל בֶּטֶן הָאֲדָמָה, כָּל הַחַיִּים זֶה גֶשֶׁר צר מאד, כִּי הַנְּשֻׁמָּה נִמְצָאת בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, וְהִיא נִמְצָאת בְּסִכְנָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי כָּאֵן בְּזֶה הָעוֹלָם הַכֹּל נֶעְלָם וְנִסְתָּר לְגַמְרִי, לֹא רוֹאִים שׁוֹם דְּבָר רַק טֹבֵעַ מִקְרָה וּמִזֵּל, וְכֹל דְּאֵלִים גָּבַר, וְרִצְיָחוֹת וְאִכְזָרִיּוֹת וְכוּ', גְּנֻבוֹת וּגְזוּלוֹת וְכוּ', שְׁקָר וּמְרָמָה וְכוּ' וְכוּ', וְכֹל אֶחָד עוֹבֵד עַל הַשְּׁנִי וְכוּ'.

וּמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהַבִּין אֲשֶׁר כָּל הַחַיִּים פּוֹרְחִים לְאָדָם מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סא) שֶׁהַשְּׁבַעִים שָׁנָה הֵם כְּמוֹ רִבְעֵי שָׁעָה, אִף אֶחָד לֹא קוֹלֵט שְׁהֵנָּה יוֹם הֵנָּה לַיְלָה, הֵנָּה שְׁבוּעַת הֵנָּה חֹדֶשׁ הֵנָּה שָׁנָה, וּפְתָאוֹם פּוֹרְחִים לוֹ כָּל הַשָּׁנִים וְעֹבֵר שְׁבַעִים שָׁנָה בְּזֶה הָעוֹלָם, מְלֹא דְמִיּוֹנוֹת וּמַחְשָׁבוֹת זָרוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים, וְלֹא הַתִּישָׁב לְרַגַע מָה הוּא עוֹשֶׂה בְּזֶה הָעוֹלָם. כִּי הַחַיִּים שֶׁל אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הֵם מְאֹד מְסֻכָּנִים שְׁלֵא יִמְשֹׁךְ אַחַר דְּעוֹת נְפֻסְדוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאִפְיֻקוּרְסוֹת טֹבֵעַ מִקְרָה וּמִזֵּל וְכוּ' וְכוּ', וְאִף אֶחָד לֹא קוֹלֵט שְׁבִין כֶּף פּוֹרְחִים לוֹ הַיָּמִים וְהַלֵּילוֹת וְכוּ', כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְרָשָׁה צו סִימָן ב') "כִּצְלַיִם יִמִּינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מִקְנֵה" (דְּבָרֵי הַיָּמִים-א כט, טו) - וְהַלּוֹאִי כִצְלוֹ שֶׁל כְּתֵל אוֹ כִצְלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כִצְלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף, דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים קמד, ד): "כִּצְלַיִם עוֹבֵר". "וְאִין מִקְנֵה" - וְאִין מִי שִׁיקְנֵה שְׁלֵא יָמוֹת, הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִים בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מִתִּים.

וְלִכֵּן מִהֲרַגַע שֶׁאָדָם יוצא לְאוֹר הָעוֹלָם, וְעַד שְׂיוּצָא מִזֶּה הָעוֹלָם, הַחַיִּים הָאֵלוֹ הֵם גֶּשֶׁר צר מאד, כִּי הַנְּשֻׁמָּה יוֹרֶדֶת לְזֶה הָעוֹלָם, וְעוֹבֶרֶת אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְאַחַר כֶּף חוֹזֶרֶת לְעוֹלָם שְׁבָאָה מִמֶּנּוּ וְכוּ' וְכוּ', וְהַדְרָךְ הַזֶּה נִקְרָאת גֶּשֶׁר, אֲבָל הוּא צר מאד, וּבְאֲמַת מָה עוֹשִׂים כְּשֶׁאָדָם מְכָרָח לְעֹבֹר עַל גֶּשֶׁר צר וּמְאֹד מִפְּחַד שְׁלֵא יְפוֹל אוֹ לְצַד זֶה אוֹ לְצַד זֶה? עוֹשִׂים גָּדֵר מִכָּאֵן וּגָדֵר מִכָּאֵן, וְאִז נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁלֵא

יפול, כי אם יש שתי גדרות משני הצדדים, אזי הוא לא יפול לא לכאן ולא לכאן.

והנה שתי הגדרות האלו בדרכי רבנו ז"ל, הן שמחה והתבודדות, מצד אחד צריכים לשים גדר של שמחה, רק לשמח ולמסר את נפשו להיות בשמחה, ולהחיות את עצמו עם נקדת יהדותו שנכרא יהודי, ושלל עשני גוי כגויי הארצות, והשמחה הזו עולה על כל השמחות, ומצד שני צריכים לשים גדר של התבודדות, להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולהשיח ולספר את כל אשר עם לכתבו אליו יתברך, ולהרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ויספר לו יתברך כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, ולכן על ידי שתי הגדרות האלו, מצד אחד שמחה, ומצד אחד התבודדות, אלו שתי הגדרות ישמרו אותו שלא יפול מהגשר הצר מאד שהוא צריך לעבור עליו.

ואלו הם שני היסודות בחסידות ברסלב, מצד אחד רק לשמח תמיד עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בו, ומצד שני לא להפסיק לבקש את הקדוש-ברוך-הוא שהוא רוצה לחזור בתשובה, ורוצה לנתק את עצמו מהלכלוך והזהמה שנפל אליה, וזה ישמר אותו כל מי חיי הבלו שלא יפול מהגשר הצר שהוא צריך לעבור עליו.

ודיקא את שתי הגדרות האלו - מאד מאד קשה לקיים, כי רוב בני אדם נמשכים אחר העצבות והעצלות והמרה שחורה והדכאון מרב עוונותיהם וכו', וקשה להם מאד מאד לשמח, והסמ"ך-מ"ם מלביש את עצמו במצוות: איך אתה יכול לשמח? הרי יותר טוב להיות בלב נשבר, שבור ורצוץ וכו'... ואדם הולך אחריו וחושב לתמו שהוא צודק, כי הרי צריכים להסתובב בלב נשבר ממרמר ומדפא, בשעה שהוא לא קולט שזו רשת ומלכדת כדי שהאדם יפול בזה, ולכן מכרחים למסר את נפשו להיות בשמחה.

וכן בענין התבודדות שיחה בינו לבין קונו - לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלו, גם את זה מאד מאד קשה לאדם, כי תמיד נדמה לו כאלו לא צריכים אותו ולא רוצים לשמע אותו, וכאלו הוא לא שוה שום דבר, וכל זה בא מחמת כפירות ואפיקורסות שנכנסו בו, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סב) שמה שאדם לא יכול לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא מהכפירות שנכנסת בו, והסמ"ך-מ"ם מתלבש במצוות, ואומר לאדם: "איך אתה מתימר לחזר אליו יתברך ולדבר עמו יתברך? קדם כל, הרי יש את שלשת התפלות שחרית מנחה ערבית, ומה אתה צריך להוסיף תפלות?" ואחר כך הוא מכניס בו: "הרי אדם צריך להחזיק את עצמו שפל ועניו וכו', ואיך תדבר עמו יתברך שזו גדלות גדולה וכו', שלא שיכת לבן אדם קטן כמוך?" וכו'. הכלל, ששמחה והתבודדות שהם שתי הגדרות על הגשר הצר מאד, אותן מאד מאד קשה לקיים.

ולכן כל מי שרוצה דרך בחיים, צריך להתאמץ עם כל הכחות להיות תמיד בשמחה, וכן תמיד לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלו, ובאמת זה כלול בדברי רבנו ז"ל שאמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רי) כשאדם רוצה לחזר בתשובה, צריך להיות בקי בהלכה, הינו צריך לדעת איך ללכת בזה העולם לעבור את הגשר הצר הזה, וצריך שתהיינה לו שתי בקיאויות, בקי ברצא ובקי בשוב, ופעמים מספר בק"י עולה כמספר דר"ך. הינו כשאדם רוצה לחזר אליו יתברך, שזה בקי ברצא, שזה הענין של תפלה והתבודדות - שאדם משתוקק תמיד אחריו יתברך לעלות מעלה מעלה, והוא משיח ומספר את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, על זה צריכים בקיאות גדולה לא לעזב את עצמו בשום פנים ואפן, רק להיות עקשן גדול ולדבר תמיד אליו יתברך, ולעלות יותר ויותר מעלה מעלה.

ולהפך, כשנופל ונכשל וכו' עליו לחזק את עצמו בכל הכחות, שזה בקי בשוב, שזה ענין השמחה - שאדם צריך לשמח עם כל

הנְקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, וְאֶפְלוּ שְׁמֵרְגִישׁ שֶׁהוּא הֵכִי רְחוּק וְאֵין לוֹ כְּלוּם, עִם כָּל זֹאת גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפב) שֶׁיִּחַפֵּשׂ וַיִּבְקֹשׂ אַחַר הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בּוֹ הֶמּוֹן טוֹב, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הֶרְמוֹן רִקְתָּךְ מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפְלוּ רִיקְנִין שְׂבָךְ מְלֵאִים מְצוֹת כְּרֶמוֹן, וְלִכֵּן פְּעֻמִּים בְּק"י הֵינּוּ בְּקִי בְּרִצּוֹא שָׁזוּ הַתְּבוּדוֹת, וְכֵן בְּקִי בְּשׁוֹב שָׁזוּ שְׂמֻחָה, עַל יְדֵי שְׁתֵּי הַבְּקִיאוּיוֹת הָאֵלוּ, הוּא יְכוּל לְלַכֵּת עַל דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ, וַיַּעֲבֹר אֶת הַגֶּשֶׁר בְּבִטְחוֹן שֶׁלֹּא יִפּוֹל לְשׁוּם צַד.

הַכֶּלֶל שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לְבָךְ וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שצז.

בְּגִלל שֵׁישׁ בֵּינֵינוּ הַרְבֵּה מְרִיבוֹת הַחֲלֻטְתִּי לַעֲזֹב אֶת הַבַּיִת אוֹ לְהַתְּגַרֵּשׁ

שְׁאֵלָה:

מֵאֵת מֹשֶׁה: לְכַבּוֹד הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל מוֹהֲרָא"ש. אֲנִי מִתְפַּלֵּל שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי הָעוֹלָם צָרִיךְ אוֹתָךְ. הַתְּחַתְּנִתִּי לִפְנֵי שָׁנָה, וּמֵאִז אֲנִי וְאִשְׁתִּי לֹא מוֹסְתַּדְרִים, עַל כָּל שְׁטוֹת הַיָּא צוֹעֵקֶת וּמִתְנַפְּלֶת עָלַי, וַיֵּשׁ בֵּינֵינוּ הֶמוֹן מְרִיבוֹת וּמְכֻחִים. בְּגִלל הַמְּצַב הַחֲלֻטְתִּי לַעֲזֹב אֶת הַבַּיִת אוֹ לְהַתְּגַרֵּשׁ. בְּבִקְשָׁה תַעֲזֹר לִי!

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח כ"א סיון ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל משה, נרו יאיר.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על התפלות והאחולים שאתה מתפלל ומאחל לי
 לרפואה שלמה.

אתה צריך לדעת, שכדי לריב צריכים שנים, ומי אומר לך
 שאתה צריך להתחיל את היום עם מריבות ועם וכוחים? ואפילו
 אם תגיד לי שרק אשתך היא המתחילה במריבות וכוחים וכו',
 זה גם כן לא תרוץ, כי מי אומר שאתה צריך לענות לה? חכמינו
 הקדושים אומרים (חלין טו.) מה אמנותו של אדם בעולם הזה ישים
 עצמו כאלם, אם לא הייתה עונה לאשתך בעת שהיא מתפרצת עליך,
 אזי בקלות היתה נכבית האש של הפעם והרציחה שלה, והיו נגמר
 המריבות והכוחים, אלא הבעיה שאין לך שכל, ואתה לא יכול
 לעצר את רוחך, ותכך ומיד כשאשתך מגיבה לך וכו', או מעוררת
 אותך וכו', או עושה עליך בקורת וכו', אתה נכנס בעצבים ובאש
 הפעם, עד שכל הבית נשרף וכו', נמצא שכל הבעיה זה אצלך ולא
 אצל אשתך, וכך אמרו חכמינו הקדושים (תמורה טז.) אשה כיון שאין
 לה תבואה בתוך ביתה מיד צועקת.

ולכן מי אומר שצריכים לענות לה? אם לאדם היה שכל, לא
 היה עונה לצעקות ולצרחות שלה וכו', אדרבה, היה עונה לה בסבר
 פנים יפות ובסבלנות גדולה מאד, את האשה הכי יפה בעולם וכו',
 ואני אוהב אותך מאד מאד וכו', ואפלו אם היא היתה ממשיכה
 לצרוח ולצעק וכו', לבסוף היתה נשברת ומפסיקה וכו'.

נמצא שכל הבעיה זה רק אצלך שאתה מכרח להגיב ולענות

על הצעקות שלה, ועל הוכחות שלה וכו'. אתה לא טלית שכלה תכלת, ואפלו שתגיד לי שהיא מתחילה תמיד להתפרץ וכו', ולצרח ולצעק ולקלל וכו', זה עדין לא מתיר לך להתנפל עליה ולהשיב לה, ולכן אם היית מתנהג בסבלנות, והיית מכבד תמיד את אשתך, אז כל החיים שלך היו חיים אחרים לגמרי, וכך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיו ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י:) זה שמו של הקדוש-ברוך-הוא.

ולכן אם מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום-בית, הינו שמו של הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית יב) "ולאברם הטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, ואמרו (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה.

ולכן במקום שתאשים את אשתך שהיא מתחילה וכו', והיא המקללת וכו', יותר טוב שתאשים את עצמך שאתה אשם בזה... כי אתה עונה לה וכו', וזה גורם את כל האש בבית, ומרים לך החיים. תרגיל את עצמך לקיים את דברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ו') שעקר התשובה ישמע בזיונו ידם וישתק, ובשעה שאשתך מבזה אותך או מקללת אותך, ואתה שותק, על ידי זה מתכפרים לך כל עוונותיך, ואז יהיה לך שלום-בית נפלא מאד.

ולכן תרגיל את עצמך מהיום והלאה לא להכנס בכווחים עם אשתך, ומכל שכן לא לצער אותה וכו', אדרבה תראה לעזר לה יותר מיכלתך וכו', ואף פעם אל תענה לה, אזי תראה שבמשך זמן קצר הבית שלך יתהפך לגן עדן ממש, ואשרי הבעל שיש לו שכל לדעת איך להתנהג עם אשתו, ועל זה צריכים לבוא אל הצדיק האמת וללמד אתו דרך בחיים, איך לעבור את זה העולם, ושבת אף פעם לא תהינה שום מריבות ושום וכווחים, וזה תלוי העקר בפעל, הוא צריך להיות עם שכל ולא לענות, ועל ידי זה תכפה האש בבית.

אקוה שתצית אותי ותראה שבזמן קצר כל הבית שלך יתהפך לפנה הכי מתוקה בעולם, וכבר לא תרצה לברח וכו', ומכל שכן לא תרצה להתגרש וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שצח.

מאז שחזרתי בתשובה נתקתי את הקשר עם כל החברים. האם נהגתי כשורה?

שאלה:

מאת גיא: לכבוד הצדיק שלום רב. אני מתפלל שהקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה בכל רמ"ח איבריו ושס"ה גידיו ושתמשיך לזכות ולהציל את העם היהודי. ברוך השם אני חוזר בתשובה כבר כמעט שנתיים, ומאז שחזרתי

בתשובה, התנתקתי מכל החברים שהיו לי כשהייתי חלוני. אני יודע שחלקם נפגעו מזה שאני לא ממשיך לשמור אתם על קשר. הם לא שומרים שבת, תורה ומצוות, ובגלל שהם משפיעים מההסתה של התקשרת נוצרה אצלם שנאה לצבור החרדי, אף הם אנשים עם לב טוב, הבטיה היא שרב השיחות אתם כוללות נאוף, כסף, בלויים ושאר הבלים. הלואי שגם הם היו מתקרבים אל התורה וחוזרים בתשובה שלמה אל אבינו שבשמים, הם אחים שלנו וכואב לי שהם רחוקים כל כך, אף אני מרגיש שאני לא יכול לקרב אותם. האם עלי לחדש אתם את הקשר בכל זאת?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח כ"א סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל גיא, נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

אתה צריך לדעת שאור וחשך לא מתערבים, ולכן מאחר שזכית לחזור בתשובה שלמה, ומאיר עליך אורו יתברך בהארה נוראה ונפלאה מאד, והתחלת לקיים את המצוות, הן להניח תפלין בכל יום והן לאכול כשר והן לשמור שבת, בודאי קשה לך מאד להסתובב עם החברים שהיית עמם עד עכשו, ולכן אסור לך להצטער בשום פנים ואפן שנתקת את הקשרים עמם, כי כעת אי אפשר להתאחד יחד, כי איך שהוא הם היו החברים שלך, ועדין הם החברים שלך,

והם ישפיעו עליך לרעה וכו', כי כמה אדם יכול לעמד בנסיון? ולכן טוב מאד שנתקת את כל הקשרים עמהם.

אם תתמיד בתורה ותתמיד בתפלה ותדבר הרבה עם הקדוש-ברוך-הוא בשיחה בינך לבין קונך שזה ענין ההתבודדות, זה יבנה אותך כל כך חזק באמונה ברורה ומזככת בו יתברך, עד שתוכל אחר כך לדבר גם עמהם לחזקם ולאמץם ולעודדם, ולקרבם אליו יתברך, כי באמת הם גם כן נשמות קדושות מאד מאד, כי נשמות ישראל הם חלק אלוך ממעל ממש, רק הסמ"ך-מ"ם תפס אותם ברשותו הטמאה, ולכן להוציא את נשמות ישראל מרשת הסמ"ך-מ"ם זו מצוה גדולה מאד, ובשמים מאד מתחשבים עם אדם שהוא מקרב רחוקים, כמובא בזהר (תרומה קכח:): תא חזי, כל מאן דאחיד בידיא דחייבא, ואשתדל ביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא, ועל האי בר נש כתיב (מלאכי ב, ה): "בריתי היתה אתו החיים והשלום" וזכי למחמי בגין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה. ועל דא כתיב (תהלים קיב, ב) "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישראלים יברך הון ועשר בביתו וצדקתו לעד זרח בחשף אור לישראלים" וגו'.

אבל רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נט) מי שעוסק לקרב רחוקים, צריך מאד מאד לשמר שלא יתאחז בו הרע של אלו האנשים שהוא מקרבם, ולזה זוכים על ידי בחינת משפט, הינו שאדם שופט את עצמו תמיד ומרבה בהתבודדות, שעל ידי זה מתלהב לבו אליו יתברך, ואז לא יכולים להוריד אותו חזרה.

ולכן, הדבר הראשון תראה אתה להיות חזק בתורה ובתפלה ובקיום מצוות מעשיות, ובאמונה פשוטה בו יתברך, וכשאתה תהיה כבר חזק, אז תוכל אחר כך לקרב גם אותם, כי הם גם כן נשמות קדושות, כי מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. אין להקדוש-ברוך-הוא מה להתביש משום בר ישראל, שכלם קדושים וטהורים וכו' לגבי אמות העולם שהם אכזרים ורוצחים בדם קר, כמו שראינו ושמענו במשך כל הדורות איך שהרגו גברים נשים וילדים חפים מפשע בכל מיני מיתות משנות, מיתות אכזריות שאי אפשר לתאר ולשער כלל, ועם ישראל הם עם רחמן, רק הסמ"ך-מ"ם התגבר מאד מאד והעלים והסתיר את שרש נשמתם וכו'.

ולכן מצוה רבה להחזיר את נשמות ישראל בתשובה שלמה אליו יתברך, ואז יראו את היפי של היהלום הזה, שהם נשמות ישראל, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ו') שכל יהודי הוא אבן טוב יהלום בכתר המלך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שצט.

**מאז שנכנסתי להריון,
אני מרגישה כל הזמן חלשה ועצבות**

שאלה:

מאת לאה: לכבוד קדשת הצדיק, שלום וברכה ורפואה

שְׁלֵמָה. הַלּוֹאֵי שְׁנֵזֶכָה שֶׁהַצְדִּיק יָבֹא לְהַתְגַּוֵּר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹךְ רֵב נַחַת, בְּרִיאוֹת וְשִׁמְחָה. בְּשָׁעָה טוֹבָה נִפְקְדָתִי וְאֲנִי
בְּהַרְיוֹן, אֲךָ רֹב הַזְּמַן אֲנִי מְאֹד חֲלָשָׁה וְאֵין לִי כֹחַ לַעֲשׂוֹת שׁוּם
דְּבָר. אֲנִי מְרַגֵּשָׁה גַם עֲצָבוֹת וּנְפִילָה בְּמִצַּב הָרוּחַ. אֲשֻׁמַּח
אִם הַצְדִּיק יִתֵּן לִי עֲצָה אִיךָ לְהַתְגַּבֵּר וּלְהַתְחַזֵּק, וַיְבַרֵךְ אוֹתִי
שִׁיְהִיָּה לִי הַרְיוֹן קַל וְוֹלָד בְּרִיא וְשָׁלֵם. תּוֹדָה.

תשובה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח כ"א סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל לְאָה, תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תּוֹדָה עַל הַתְּפִלוֹת וְעַל הָאֲחוּלִים לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה.

אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׁמַּח שְׁזָכִיתָ לְהַכְנִס בְּהַרְיוֹן, שְׁזוֹ הַמִּתְנָה
הַכִּי יָפָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לְאִשָּׁה, וְלִכֵּן אֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל
יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתִלְדִי בְּקִלּוֹת. תִּהְיִי רְגִילָה לְדוֹר שְׁמוֹת הַצְדִּיקִים
שֶׁמְאֹד מְסֻגָּל לְלִידָה קְלָה, אֲשֶׁר רִבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק
חֲלַק שְׁנֵי סִיּוֹן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְדִּיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי
בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמַר לְשָׁנוֹת הַטָּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שֶׁתֵּאֲמָרִי בְּכָל
פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְדִּיקִים שֶׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן: אֲבָרְהָם,
יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֵמָה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי,
רַבִּי יִצְחָק לּוֹרְיָא אֲשַׁכְּנִזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן
פִּיִּיגָא מְבָרְסֵלֵב, רַבִּי נִתָּן מְבָרְסֵלֵב וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד כָּל מֵינֵי שְׁמוֹת שֶׁל
הַצְדִּיקִים שֶׁאֵת רַק זֹכְרָת. תִּהְיִי רְגִילָה לְדוֹר שֶׁאֵת זֶה מְדִי פַּעַם, וְאַחַר
כֵּן תֵּאֲמָרִי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאִי שֶׁתִּלְדִי בְּקִלּוֹת:

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אָבִי שֶׁבְּשִׁמְיָם שֶׁבְּזָכוֹת הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת
הַצְדִּיקִים שֶׁהַזְּכָרֹתִי לְפָנֶיךָ, בְּזָכוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמְסִירוֹת

נפֿשֿם שְׁהִיְתָה לָהֶם בְּשִׁבְלָךְ, שְׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלָד בְּרִיא בְּחוֹשָׁיו וּבְאֵיבָרָיו, וְאֲזָכָה לְעִבּוֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲזָכָה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיִמִים שִׁיעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאֲזָכָה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זו ההצלחה של האדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחיך, תשתדלי עם כל הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעוברים עליך וכו' וכו', עם כל זאת הכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שתהיה לך הצלחה בחיים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ת.

**לְבַתִּי בַת הָאַרְבַּע יֵשׁ בְּעִיָּה שֶׁל נְשִׁירַת שִׁעוֹר
וְזֶה מִתְּסַכֵּל אוֹתָנוּ מֵאֵד**

שאלה:

מאת ליסה: שלום ובִּרְכָה לְכַבֹּד קִדְשֵׁי מוֹהֲרָא"ש. בתי אָדל היא ילדה מקסימה בת ארבע וחצי. מאז שהיא נולדה השער

שְׁלָהּ לֹא אֹרֶךְ, וְלִפְנֵי כַּשָּׁנָה הִתְחִילוּ לְהוֹצִיר לָהּ קַרְחוֹת
 בְּשַׁעַר. יֵשׁ לְצִיָּן שְׂזָה לֹא עֲנִין גְּנִטִי, וַיֵּשׁ לָהּ אַחוֹת שֶׁהַשַּׁעַר
 שְׁלָהּ בְּסֹדֵר גָּמוּר. יֵשׁ לָהּ מַעַקֵּב בְּבֵית חוֹלִים, וְעֵדִין לֹא יוֹדְעִים
 מִמָּה זֶה נוֹבֵעַ. גַּם הִיא וְגַם אֲנִי מְאֹד מְתַסְּפֹת מֵהָעֲנִין, כָּל
 הַזְּמַן הִיא שׂוֹאֶלֶת אוֹתִי לָמָּה רַק לָהּ אֵין שַׁעַר אֶרֶץ וְאֲנִי לֹא
 יוֹדַעַת מַה לְהַגִּיד לָהּ. נוֹדָה מְאֹד לְכַבּוֹדוֹ אִם יִתֵּן לָנוּ עֲצָה מַה
 לַעֲשׂוֹת, וַיְבָרֵךְ אוֹתָנוּ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר. תּוֹדָה רַבָּה!

תשובה:

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שֶׁלַח כ"א סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל לִיסָה, תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַיּוֹם יֵשׁ תְּרוּפָה לְהַכֵּל, וְלִכְּזוֹן אֶסוּר לָךְ לְהַכְנִס בְּלַחֲץ בְּשׁוֹם פְּנִים
 וְאַפֵּן, אֲלֹא לְמַצּוֹא אֶת הַרּוּפָא הַמְּתַאֲיִם, וְהוּא יִהְיֶה שְׁלִיחַ טוֹב,
 וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים דְּרָשׁוּ (בְּרֻכּוֹת ס.) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ"א, יט): "וְרַפָּא
 יִרְפָּא" - מְכַאֵן שְׁנִתְּנָה רְשׁוֹת לְרוּפָא לְרַפְּאוֹת, וְאֶמְרוּ צְדִיקִים שְׁנִתְּנָה
 רְשׁוֹת לְרוּפָא לְרַפְּאוֹת, אֲבָל לֹא לִיאֵשׁ.

וְעַל כֵּן רְאִי לְקַבֵּל עָלֶיךָ אֵיזוֹ מַצּוּהָ אוּ דְבַר טוֹב בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשָׁה-
 בְּרוּךְ-הוּא, לְזִכּוֹת הַבֵּת, וְתִרְאִי שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְהַעֲקֵר תִּשְׁתַּדְּלִי
 לְהַדְּלִיק נֵרוֹת לְכַבּוֹד שַׁבָּת, וְלִפְנֵי הַנְּרוֹת תִּבְקְשִׁי הַרְּבֵה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ
 שֶׁתְּהִיָּה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבֵת, וְאִזּוֹ תִרְאִי נִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשָׁה-
 בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

רַק חֲזַקִּי וְאַמְצִי מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְאִי יְשׁוּעָה
 גְּדוּלָה שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תא.

**אינני מרצה ממקום העבודה שלי
למרות שהתנאים בו טובים**

שאלה:

מאת צבי: לכבוד מוהרא"ש. קדם כל, אאחל לכם רפואה שלמה והרבה בריאות עד מאה ועשרים. ראיתי שהרב כתב שאדם צריך להתעסק בעסק שהוא אוהב ויש לי שאלה הקשורה לכך: לפני שנים עשרה שנה התחלתי לעבוד במחשבים, בהתחלה לא ידעתי כלום ובמשך השנים התקדמתי וקבלתי תפקיד טוב בחברה. לפני כמה שנים החברה שלנו נקנתה על ידי חברה גדולה בארצות הברית, ומאז לאט לאט התחילו לקחת ממני את האחריות והעבודה, והיום אני עוסק בעבודה פשוטה כמו שהיה בהתחלה. בהדרגה הם עשו אותי מיותר, עד שאין לי חשק ללכת לעבודה. מצד אחד לא טוב לי במקום העבודה, ואם הייתה לי ברירה הייתי בורח מזמן לעבודה אחרת, אף מצד שני מקום העבודה הנוכחי קרוב לביתי, אני מקבל בו משכורת מכבדת, ולא עובדות שם נשים. אני חושש לעבור לעבודה אחרת, כי אני לא רוצה להכניס את עצמי לתוך נסיון של מראות אסורות, וגם ידוע שרובנו אמר שאסור לאדם לזרק את הפרנסה שלו. אנא עזר לי כי אני אוהב עשות. תודה וברכה.

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח כ"א סיון ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל צבי, נרו יאיר.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

כָּל הַבְּעִיּוֹת שֵׁישׁ לָךְ זֶה רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמִיחָה, כִּי אִם הֵייתָ
 תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, לֹא הָיָה חֶסֶר לָךְ שׁוֹם דְּבָר, וְהֵייתָ הַעֲשִׂיר הַכִּי גָדוֹל,
 וְכִבֵּר אָמַר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת פָּרָק ד') אֵיזְהוּ עֲשִׂיר הַשְּׂמִיחַ בְּחֻלְקוֹ.

וְלָכֵן תְּשִׂיחָה עִם מַה שֵׁישׁ לָךְ בֵּיד, וּמַה אַתָּה צָרִיךְ לְשַׁפֵּר יוֹתֵר
 מִמָּה שֵׁישׁ לָךְ? הֲרֵי יֵשׁ לָךְ מִשְׁכָּרְת מְכַבֶּדֶת וְכו', וְהַמְשָׁרֵד בְּתוֹךְ
 הַשְּׂכוּנָה שֶׁלָּךְ וְכו', וְכֵן אַתָּה יָכוֹל לְהִנְצֵל בְּעִבּוּדָה מְרֵאיוֹת אֲסוּרוֹת
 וְכו', אֲזִי לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת שָׁבוּר וּמְמַרְמֵר? וְאִם תֹּאמַר,
 שֶׁהַפְּרָנְסָה אֵינָה מְסַפִּיקָה לָךְ, הֲרֵי יֵשׁ עֲצָה, וְהִיא לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת
 בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרָנְסָה שֶׁהוּא חֲתָ"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים
 קמ"ה, טז) פּוֹתֵחַ אֶת יְדִידֶךָ, יּוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים טז, טו): וְהֵייתָ אֶדְךָ
 שְׂמִיחַ. וְלָכֵן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אַתָּה צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד
 בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂיחָה אֶת עֲצֻמָּךְ, וְאֶף שְׂאֵנֵי יוֹדֵעַ שְׂמֵאֵד מְאֹד קָשָׁה לָךְ
 וּמְרִים לָךְ הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא
 תָּבוֹא לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר.

וְלָכֵן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֹּאמַר בְּמָה יֵשׁ
 לִי לְשִׂמְחָה? הֲרֵי אֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? אֲלֵא דַע לָךְ שְׂחַכְמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מ"א). אֵינְ עָנִי אֲלֵא מְדַעַת, עֶקֶר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי
 בְּחֶסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֱמֵתִי שְׂמֵאֲמִין שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ
 כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֲלֵקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ
 בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה
 מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַד כִּדֵּי כֶּךָ שְׂאֲמְרוּ חַכְמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים (חֲלִילֵי ז'): אֵינְ אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמִטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין

מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות ממון סימן פג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושל אעשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, תפתחנה לך את כל צנורי השפע והפרנסה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה, תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

תב.

**הייתי באומן, ואני מאכזבת שלא חזרתי
עם הרגשה של התעלות רוחנית**

שאלה:

מאת אורית: לכבוד מוהרא"ש הקדוש. אני שולחת לך ברכת רפואה שלמה והחלמה מהירה, וכלנו מצפים לראות אותך במהרה בארץ הקדש. ברוך השם זכותי להיות בציון של רבנו, אף היתה לי אכזבה, כי שמעתי שהרבה אנשים חוזרים מהציון מלאי התרגשות והתעלות רוחנית, ואני לא מרגישה את כל זה. אני מאד מאשרת שהשם זכה אותי להיות בציון, כי לא כל אחד זוכה לכך, אבל חשבתי שאחזר עם אנרגיות אחרות. מה דעתו של הצדיק?

תשובה:

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח כ"א סיון ה'תשע"ב
 שלום רב אל אוריית, תחיה.
 לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי
 המהירה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שכל התפלות שלך תתקבלנה
 לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

את צריכה לשמח מאד מאד בשמחה אין סופית שזכית להיות
 אצל ציון רבנו ז"ל בעיר אומן, אשר הבטיח הבטחה כל כך חזקה,
 ואמר, שאפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו, אם רק יבוא אל הציון
 שלו בעיר אומן ויתן פרוטה לצדקה בשבילו, ויאמר את העשרה
 מזמורי תהלים הנקראים "תקון הכללי", יוציא אותו מהשאול
 תחתית ומתחתיו, ומלבד זאת זוכים לקבל שם את כל התקונים
 בתכלית השלמות שאין שלמות אחריה, ולכן מאחר שזכית להיות
 שמה, את צריכה רק לשמח ולרקד כל יום מרב שמחה.

ומה שאת כותבת שכל אחת חוזרת מהציון עם אורות וכו',
 והתעוררות וכו', והתעלות ברוחניות וכו', ואת לא מרגישה כלום
 וכו', דעי לך שהרבה פעמים כשאדם הולך אל רופא והוא מרדים
 את החולה וכו', ועושה לו את הנתוח כדי להוציא ממנו את המחלה
 שיש בו וכו', כשנתעורר על פי רב אינו מרגיש תכף ומיד בדיוק
 מה קרה עמו וכו', אדרבה אדם חושב מה עשיתי אצל הרופא הזה
 ומה הרוחתי אצלו? אבל כשעובר זמן ומשתנה כל הבריאות שלו,
 אז הוא מסתכל חזרה ומבין שהרופא טפל בו טוב טוב, כמו כן
 הוא אצל ציון רבנו ז"ל, יש הרבה אנשים שלוקח להם הרבה זמן
 עד שמרגישים מה שהצדיק האמת עשה עמם ותקן אותם בתקון
 נורא ונפלא מאד, ולכן חזקי ואמצי מאד ולא להשבר משום דבר

שבעולם, את צריכה להיות מאד מאד שמחה שהיית אצל ציון רבנו ז"ל, שזו הזכות הכי גדולה שרק יכולה להיות בעולם.

ולכן רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זו ההצלחה של האדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייך, תשתדלי עם כל הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעוברים עליך וכו' וכו', עם כל זאת הכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שתהיה לך הצלחה בחיים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

בזכות הדפסת ספר זה
הקדוש ברוך הוא יברך את:

אודליה בת מרים תח"י
מאור בן שושנה נ"י
אליעזר שלמה בן אודליה נ"י
רבקה בת אודליה תח"י

שיזכו לצאת מכל החובות במהרה
והקדוש ברוך הוא יתן להם בית משלהם
בהרחבה גדולה מאוד,
ושיזכו לשמש את הצדיק
כל ימי חייהם מתוך שמחה,
וילדיהם יהיו נוטרי הברית
ודבוקים בצדיק תמיד.

אמן.

הספר הזה נדפס לזכות והצלחת
כל משפחת מעודה:

ההורים יצחק בן שרה נ"י
ומרים רות בת אילנה תחי'
הילדה שיראל בת מרים רות תחי'
ובעלה מיכאל בן שושנה נ"י
ובתם אדל בת שיראל תחי'
ובעבור הילדים: אלנתן, אמיתי, דוד,
אליאב, אליעזר שלמה, שיחיו.
שנזכה שיתגשמו כל משאלות לבנו לטובה
בגשמיות וברוחניות ובמיוחד עם המעבר ליבנאל
שיהיה בנחת ובשפע גדול.

זכות ההדפסה תהיה לישועה והצלחה
לכבוד קדושת מוהרא"ש שליט"א
שיתגשמו כל רצונותיו, ובעיקר שיבוא לשכון
ביבנאל באופן קבע במהרה,
ובן שיצא מכל חובותיו לגמרי
יחד עם רפואה שלמה ובריאות טובה.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

גמ"ח רבי נחמן מברסלב אשקלון
אליעזר שלמה בן ירדנה שמחה
שושנה בת רחל וב"ב
שמואל אליעזר בן שמחה
לרפ' אשר בן שושנה
יוסף בן אסתר מרציאנו וב"ב
יצחק מאיר בן הענא ביילה
אבישג בת אסתר
אליעזר שלמה בן אבישג
רויזא בת אבישג
שרגא אריה בן אבישג
אסתר יוכבד בת אבישג
הלל בן אבישג
אליעזר שלמה בן רינה
חנניה בן אברהם ושרה קהל
שמשון בולוטין וב"ב
שלמה בן תקווה
ירדנה שמחה בת צ'חלה רחל
שרה רחל מלכה בת ירדנה שמחה
נועה רבקה בת ירדנה שמחה
ציון בן רות טולדנו
לירן בן סימונה וב"ב
נטליה פנינה בת איריס וב"ב
אהרון אלון בן גילה וב"ב
ויטלי בן לודמילה
תמיר בן רוחמה
שלמה ליאור בן לאה הלן וב"ב
יעקב בן נעימה נעמי
נהוראי בן שולית וב"ב
אסתר מלכה בת ליהי לרפ'
ניסים רועי וחיה מושקא כהן

אליעזר שלמה בן נינט
יעקב ישראל בן סיגלית בתיה
רבקה בת סיגלית בתיה
אריה בן מרים אדלשטיין
בועז בן מזל גרמא ומשפ'
נהוראי בן רויטל ומשפ'
ליאור אריה בן שמחה
נדב חיים בן כוכבה וב"ב
ליאור בן דנה וב"ב
יהל בן דנה
לרפואת דן בן מנתה
רונית שפרה בת מינה לזש"ק
אריה בן רות לזש"ק
שרה בת יפה שולה וב"ב
נחמן יעקב בן יהודית וב"ב
יעקב ישראל בן מאירה וב"ב
יעקב בן שרה קלודין
ישועה ורחמים בן יפה
צבי בן חנה טובה
אליעזר שלמה בן מירב
יוסף בנימין בן ברכה
ליבי בת כוכבה
עופר אפרים בן יוכבד
שפרה בת מרים
אליעזר שלמה בן רחל קורץ וב"ב
גיל יעקב בן מזל
אלעד צפרייר בן דנה
הודיה בת לאה ליאת
עידו בן מיכל ליאור
שושנה בת אורלי
רבקה בת שושנה
אליעזר דוד בן שושנה
חיה בתיה בת שושנה
יצחק אייזיק בן שושנה
דניאל בן שושנה

מעין בת פרחיה
טל בת עדנה
מעוז בן רחל
דוד בן עליזה
רפאל בן שרה
ארז בן חיה
רחלי בת דורית וב"ב
יוסף בן יפה וב"ב
ציון בן פרלה בן עזרא
נעימה נעמי בת ויקטוריה
עזרא בן נעימה נעמי
יובל בן סעדיה
משה יהושע בן אסתר וב"ב
מרים בת שרה
אלעד בן רותי
פרידה בת גלילה
עדי ויקטוריה בת שולמית
מאיר בן שרה
אליהו גדליה בן עליזה איזה לויט
יעקב בן פולינה ונשבויס
וב"ב
לרפואת גלית פרידה בת מרגלית
דנה בת דבורה
ים אוריאל בן אורית
שלום בן שמחה וב"ב
אריאלה בת אסתר רחל
בנימין בן לבנה
לבנה בת גרסיה
אסתר רחל בת רבקה
מאיה לבנה בת אריאלה
אורי חי בן אריאלה
משפ' רוטנברג עמרם ומיכל

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

דפנה בת יהודית

ולעילוי נשמת:

תומר עמוס בן רבקה
 יצחק בן עזרא מאיר
 יעקב בן ברוך וחביבה
 צבי בן חנה מלכה
 מזל בת מרים
 יחזקאל בן עזרא מאיר
 סעידה בת עזרא מאיר וחניני
 טל מנשה בן יעקב וחנה ז'אן
 מעין בת חיים הי"ד
 רויזא בת חיה
 אסתר יוכבד בת משה
 אלתר חיים שרגא אריה בן
 יוסף
 רפאל דנינו בן מרים
 חיים בן שלום פריחה
 פנחס בן רבקה
 רפאל בן אליהו ויוכבד
 לאה הלן בת דוד ואסתר
 יעקב גיל בן מתנה
 יצחק בן דוד ושרה
 שמעון בן חנן ראובן ובלה רייזל
 ז'נטנה שיינדל יפה
 בת משה קלמן וחיה
 אליעזר דוד בן בנימין זאב
 חיה בתיה בת הרב ישראל
 שלום מאיר הכהן
 יצחק אייזיק בן יעקב דב

אדל בת רחל

נתן בן רחל

מור בן שושנה

איתי אלימלך בן גבריאל ורבקה

דוד בן שמחה אלזעם

ברששת משה בן דוד ואסתר

נחמן נתן בן שרה שמחה

יעקב בן סימי

עומר יחזקאל בן מיכל ויעקב

רן בן מירית ורונון אלישע

רמי בן דיאנה

מרים מרינה בת ריטה רות

יגאל יוסף בן רבקה וחיים

פלר מלכה בת דגנית ושבתאי

נפתלי צבי בן רחל ויעקב

נועם בן רחל

רחל בת שורה

ז'קלין בת רבקה

לאה בת עליזה

עוז בן בלומה

נחמן שמעון בן מיכל

נתן מאיר בן מיכל

ניסים בן שמחה לזש"ק

סימה בת שושנה לזש"ק

אליעזר שלמה בן שרה

נחמן בן חדוה

מרים רוחמה בת אורה

שרה בת מרים רוחמה

לאה בת מרים רוחמה

אברהם בן שלום וב"ב

רונון בן מזל

רות אביגיל בת פאני שרה

יהוא בן רות אביגיל

מרים בת רות אביגיל

אליעזר שלמה בן רות

אביגיל

נחמן בן מאירה

חנה פייגא בת יפה

מלכה בת חנה פייגא

שרה בת חנה פייגא

רחל סאסיה בת חנה פייגא

דוד וכרמלה ביסמוט לזש"ק

אוראל ציון בן מרגלית

מאירה ברכה בת אורלי

רחמים בן מזילה

מזילה בת נינה

שמעון חיים בן וידה

עמית נעה בת ציפורה וב"ב

מלכה בת ספיר

מנשה בן תמרה

תמרה בת רחל

אליהו בן תמרה

צפורה בת שרה

רפאל אליעזר שלמה בן ציפורה

דוד בן תמרה

סעד בן פורטונה

לרפ' אליעזר שלמה בן חגית

ישראל בן חנה

נחמן יעקב בן פרידה

הראל פנחס בן מתנה

ענת בת פנינה

יניב בן תקווה

אליעזר שלמה בן יניב

מלכה בת יניב

לרפ' רויטל בת פאני

לרפ' רבקה אורית בת שרה סמדר

אליעזר שלמה בן רחל

שלמה בן שמחה

ההקדשה הזו יכולה להיות
שלך!

באפשרותך להקדיש בספר
שמות להצלחה,
רפואה, ישועה
ולהבדיל לעילוי נשמה.

הספר מופץ באלפי עותקים
וזכות הרבים היא שלך!

לפרטים:
ברסלב סנטר
04-6650050

הספר נדפס
לרפואת

יוסף חיים בן חיה
אליהו בנימין בן חיה

שיזבו
לרפואה שלימה
במהרה

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת
הגאון הצדיק רבי מנחם זאב זי"ע
בן הגאון הקדוש רבי אלכסנדר זי שא הי"ד
נפטר ד' תשרי ה'תשס"ג

הרבנית הצדקת מרת מלכה ע"ה
בת הגאון הצדיק רבי חיים שלמה ז"ל
נפטרה ח' חשוון ה'תש"ן

הגאון המפורסם רבי בנימין ז"ל
בן הגאון הצדיק רבי מנחם זאב זי"ע
נפטר ה' אלול ה'תשס"ח

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות ולהצלחת:

אברהם בן בת שבע

וכנרת בת תקוה

לשלום בית, פרנסה טובה, ונחת מהילדים

רפאל בן אסתר לזיווג הגון

בת שבע בת תמר לרפואה שלמה

ינון ונחמן אליעזר בני כנרת
להצלחה ויראת שמיים

יוסף בן לונה

ורונית בת דונה

להצלחה ברוחניות וגשמיות, פרנסה טובה ונחת מהילדים

אודל עדיאל בת רונית

לחזרה בתשובה שלמה

הודיה, אליה, אפרת, נחמן,

מוריה, נתן, וטוהר בני רונית

להצלחה בגשמיות וברוחניות

לילך בת אודל עדיאל

שלמה בן אורה

ולונה בת שמחה

לרפואה שלימה והצלחה

הספר הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמת:

רועי בן שרה ז"ל

נפטר בתאריך
כ"ח כסלו ה'תשע"א

תהא נשמתו צרורה בערור החיים



הספר הקדוש הזה הודפס להצלחת
אסתר בת טוטי מרים לרפואה שלמה והצלחה
אירים בת אסתר

אליהו בן קרבושה מרים לרפואה שלמה
מרים בת אירים

שמעון בן אירים לחיזוק בתורה
אבשלום בן אירים

אסתר בת אירים
נורית ניצה בת אסתר

יוסף בן נוסראת
עוז בן נורית ניצה
שקד נהוראי שמעון בן נורית ניצה

איתי בן נורית ניצה
שרה בת אסתר
אייל בן פרידה

מאיר שמעון בן שרה להצלחה בלימודים וחיזוק בתורה
אפרת בת שרה לרפואה שלימה
אביגיל בת שרה

אורלי בת אסתר
יהודה בן מסעודה
הלל חיים בן אורלי
נריה ישראל בן אורלי
אמונה אסתר בת אורלי

פרידה בת כוכבה קטיה לרפואה שלימה
ולהצלחת כל המשפחות והתורמים
ולעילוי נשמת אבשלום בן אסתר ז"ל

הספר הקדוש הזה הודפס לזכות:

**נועה בת לאה, אליעזר בן מרים
ציפורה**

לשלום בית, רפואה שלימה, שמחה,
הצלחה ורוב נחת מהילדים

אוריאל בן לאה, הודיה בת

ברכה, הודיה בת לאה ואליעזר

שלמה בן אסתר, איתמר בן

לאה, טובה בת דינה

לשלום בית, פרנסה טובה, בריאות
והצלחה, רוב נחת מהילדים, לידות קלות,
בריאות איתנה

אסתר גילי בת רבקה נאווה

אשר בן מרים

לרפואה שלימה, בריאות איתנה, שלום
בית וחזרה בתשובה שלמה

שוקי וגבריאל בני אסתר גילי

לזיווג הגון במהרה

יעקב בן יפה

לרפואת הנפש והגוף, זיווג הגון

ענבל אפרת בת סימי, עדן

שירה בת מרסל אורלי, חיה

רחל בת פרל מרגלית

לרפואה שלימה

גומה דוד יהודה בן אורה אלנה

שימצאו אותו, נעלם לפני שנה, יהודי
שעשה חסד רב עם יהודים

אורלי יסכה בת לאה

שהקב"ה יעזור שתזכה לזוג הגון במהרה ולזרע
בר קיימא, בריאות איתנה, שמחה ואמונה חזקה
בהשם יתברך, פרנסה טובה ורוב נחת מהבת
שרה והכול מתוך שלוה ורוגע ותזכה להפיץ
את מעיינות החסידות חוצה

שרה (שירי) בת אורלי יסכה

לבריאות איתנה, הצלחה בחיים וזיווג הגון

הדסה בת לאה, יצחק בן לאה

לזיווגים הגונים, ברכה והצלחה בחיים

לאה בת רבקה נאווה

לבריאות איתנה, שמחה, שלום בית, פרנסה
בשפע, הצלחה בניתוח, רוב נחת מהילדים
ואריכות ימים.

פרג' בן חורשיד שרה

לבריאות איתנה, שלום בית, פרנסה בשפע,
רוגע בחיים, אריכות ימים והצלחה במשפט,
שכל אויביו יפלו לפניו

רבקה נאווה בת אסתר

לרפואה שלימה, אריכות ימים, רוב שמחה
ונחת מהילדים

כאמי אברהם חי בן רבקה נאווה

לבריאות הנפש והגוף, שמחה וזוג הגון

אליהו רפאל בן חורשיד שרה

שה' יחזיר לו את מאור עיניו, שמחה, זוג
הגון

רונית בת לאה, משה בן סימונה

לרפואה שלמה, פרנסה בשפע, שמחה ורוב
נחת מהילדים

ולעילוי נשמת:

הרב יעקב חי בן מרגלית, יצחק בן יעקב ומרים,

נוריאל בן אליהו ובומה, מאיר בן שמואל וחנה,

ביז'אן יחזקאל בן מלכה

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות
החטאים והוא פגם הברית, רחמנא ליצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל
ישראל, רבנו הקדוש והנורא,
אור הגנוז והצפון, בוצינא קדישא עלאה,
אדונינו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובכ"א

תקוין הכללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקוין זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד, פי מימיני בל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינדך נצח:

לב א לְדוֹד מְשָׁכִיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יַחְשֵׁב יִי לֹו עוֹן, וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמִי, בְּשִׂאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וּלְיַלָּה תִּכְבַּד עָלַי יָדָךְ נִהְפֵךְ לְשָׂדֵי, בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעֵי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצוּא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים, אֱלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פֶלֶט תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשֶׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זֹו תִלְךָ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אֵין הַבֵּין בְּמִתְּג וְרִסֵן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ : י רַבִּים מְכֹאוֹבִים לְרַשָּׁע וְהַבּוֹטֵחַ בִּי, חֶסֶד יְסוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בִּי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל :

מא א לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מְשָׁכִיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דְּוִי, כָּל מְשֻׁכְּבוֹ הַפִּכְתָּ בַחֲלִיו : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חַנּוּנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יִאֲמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאֲבַד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שׂוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹץ-אֶוֹן לוֹ יֵצֵא לְחוּץ יְדַבֵּר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שְׂנְאָי, עָלַי יַחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוֹם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחַמִּי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חַנּוּנִי וְהַקִּימְנִי, וְאַשְׁלֵמָה לָהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יִרִיעַ אֵיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּתְךָ בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

וּתְצַיְבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב א לְמַנְצַח מְשַׁכֵּיל לְבַנֵּי קִרְח: ב פֶּאִיל תְּעַרְגַּ עַל אֲפִיקֵי
מַיִם, כֵּן נִפְשֵׁי תְעַרְגַּ אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צְמָאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים
לְאֵל חַי מְתֵי אָבוּא, וְאֶרְאָה פָּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיתָה לִי דְמַעְתִּי
לְחַם יוֹמָם וְלִילָהּ, בְּאָמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה
אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִּי אֶעְבֹּר בְּסֶף אֲדָדִם עַד בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמוֹן חוּגֵג: ו מֵה תִּשְׁתַּוְּחַחֵי נִפְשֵׁי
וְתַהֲמֵי עָלַי הוֹחִילֵי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנֵנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנָיו:
ז אֱלֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל כֵּן אֲזַכְּרָךְ מֵאַרְץ יִרְדֵּן,
וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעַר: ח תְּהוּם אֵל תְּהוּם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ
כָּל מְשַׁבְּרִיךָ וְגַלְיָךְ עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוָה יי חֲסֵדוֹ וּבִלְיָהּ
שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה לְאֵל סְלַעֵי לְמָה
שְׂכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא בְּרַצַּח בְּעַצְמוֹתַי
חִרְפוֹנֵי צוּרִי, בְּאֶמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מֵה
תִּשְׁתַּוְּחַחֵי נִפְשֵׁי וּמֵה תַהֲמֵי עָלַי הוֹחִילֵי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד
אוֹדְנֵנוּ יִשׁוּעַת פָּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נט א לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאֵיבֵי אֱלֹהֵי מִמְתַּקוּמִי
תִּשְׁגָּבֵנִי: ג הַצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דְמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד
כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשֵׁי יְגוּרוֹ עָלַי עֲזִים, לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא חֲטָאתַי
יי: ה בְּלֵי עוֹן יִרְצוֹן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה לְקַרְאתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה
יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיַצְהָ לְפַקֵּד כָּל הַגּוֹיִם אֵל
תַּחַן כָּל בְּגַדֵי אֹן סְלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְמוּ כִפְלָב וַיִּסּוּכְבוּ
עִיר: ח הִנֵּה יִבְיַעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מִי

שמע: ט ואתה יי תשחק למו תלעג לכל גוים: י עזו אליך
אשמרה כי אלהים משגבי: יא אלהי חסדי יקדמני, אלהים
יראני בשרי: יב אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך
והורידמו, מגננו אדני: יג חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו
בגאונם ומאלה ומפחש יספרו: יד כלה בחמה כלה ואינמו
וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה: טו וישבו
לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: טז המה יניעון לאכל, אם
לא ישבעו וילינו: יז ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי
היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: יח עזי אליך אזמרה, כי
אלהים משגבי אלהי חסדי:

עז א למנצח על ידותון לאסף מזמור: ב קולי **אל אלהים
ואצעקה, קולי אל אלהים והאזין אלי: ג ביום צרתי אדני
דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג, מאנה הנחם נפשי: ד
אזכרה אלהים ואהמיה, אשיחה ותתעטף רוחי סלה: ה
אחזת שמרות עיני, נפעמתי ולא אדבר: ו חשבת ימים
מקדם, שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי
אשיחה, ויחפש רוחי: ח הלעולמים יזנח אדני, ולא יסיף
לרצות עוד: ט האפס לנצח חסדו, גמר אמר לדר ודר: י
השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי
היא שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי יה כי אזכרה מקדם
פלאך: יג והגיתי בכל פעלך, ובעלילותיך אשיחה: יד
אלהים בקדש דרפך מי אל גדול כאלהים: טו אתה האל
עשה פלא, הודעת בעמים עזך: טז גאלת בזרוע עמה בני
יעקב ויוסף סלה: יז ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו,

** באמרו אל אלהים תכוון המילוי כזה: אלף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

אף יִרְגְּזוּ תְהַמּוֹת : יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף
 חֲצֹצִיף יתהלכו : יט קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל,
 רגזה ותרעש הארץ : כ בים דרפך ושכילך במים רבים
 ועקבותיך לא נדעו : כא נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן :

צ א תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו
 בדר ודר : ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם
 עד עולם אתה אל : ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו
 בני אדם : ד פי אלף שנים בעיניך כיום אתמול פי יעבר
 ואשמורה בלילה : ה זרמתם שנה יהיו, בבקר כחציר יחלף :
 ו בבקר יציץ וחלף, לערב ימולל ויבש : ז פי כלינו באפך,
 ובחמתך נבהלנו : ח שתה עונתינו לנגדך, עלמנו למאור
 פניך : ט פי כל ימינו פנו בעברתך, כלינו שנינו כמו הגה :
 י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה
 ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה : יא מי יודע עז אפך,
 וכיראתך עברתך : יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב
 חכמה : יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיך : יד שבענו
 בבקר חסדך, ונרננה ונשמחה בכל ימינו : טו שמחנו כימות
 עניתנו, שנות ראינו רעה : טז יראה אל עבדיך פעלך, והדרך
 על בניהם : יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו
 כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

קה א הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו : ב
 שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלאותיו : ג התהללו בשם
 קדשו, ישמח לב מבקשי יי : ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו
 תמיד : ה זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו : ו
 זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו : ז הוא יי אלהינו בכל

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זכר לעולם בריתו, דְּבַר צְוֵה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק : י וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבְל נַחֲלַתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר, כַּמַּעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים : טו אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֲי,
וּלְנַבִּיאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁבַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעַבְד נִמְכָר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכַבֵּל רַגְלוֹ, בְּרִזְל בָּאָה נַפְשׁוֹ : יט עַד עֵת בָּא דְבָרוֹ, אִמְרַת יִי
צָרְפָתָהּוּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִיָּנוֹ : כב לְאַסֹּר שָׁרְיוֹ בְּנַפְשׁוֹ,
וּזְקִנְיוֹ יַחֲכֶם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפֹּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצִמְהוּ מִצְרַיִם : כה הִפְךָ לָבָם לְשֹׂנְאֵי
עַמּוֹ, לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מִשָּׁה עַבְדּוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוּתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֶשֶׁף וַיַּחֲשֶׁף, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דִּגְתָם : ל שָׁרַץ אֲרָצָם צִפְרֻדְעִים, בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתֶּם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבֶּה, וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר : לה וַיֹּאכַל כָּל
עֹשֶׂב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כוֹשֵׁל : לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצִאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְפָּה, וְאִשׁ לְהָאִיר לְלִילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלֶחֶם שָׁמִים יִשְׁבִיעֶם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהָר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדָשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ : מג וַיּוֹצֵא

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז x על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח מיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בבל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפיץ את עלליך אל הסלע:

קנ x הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו פרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: